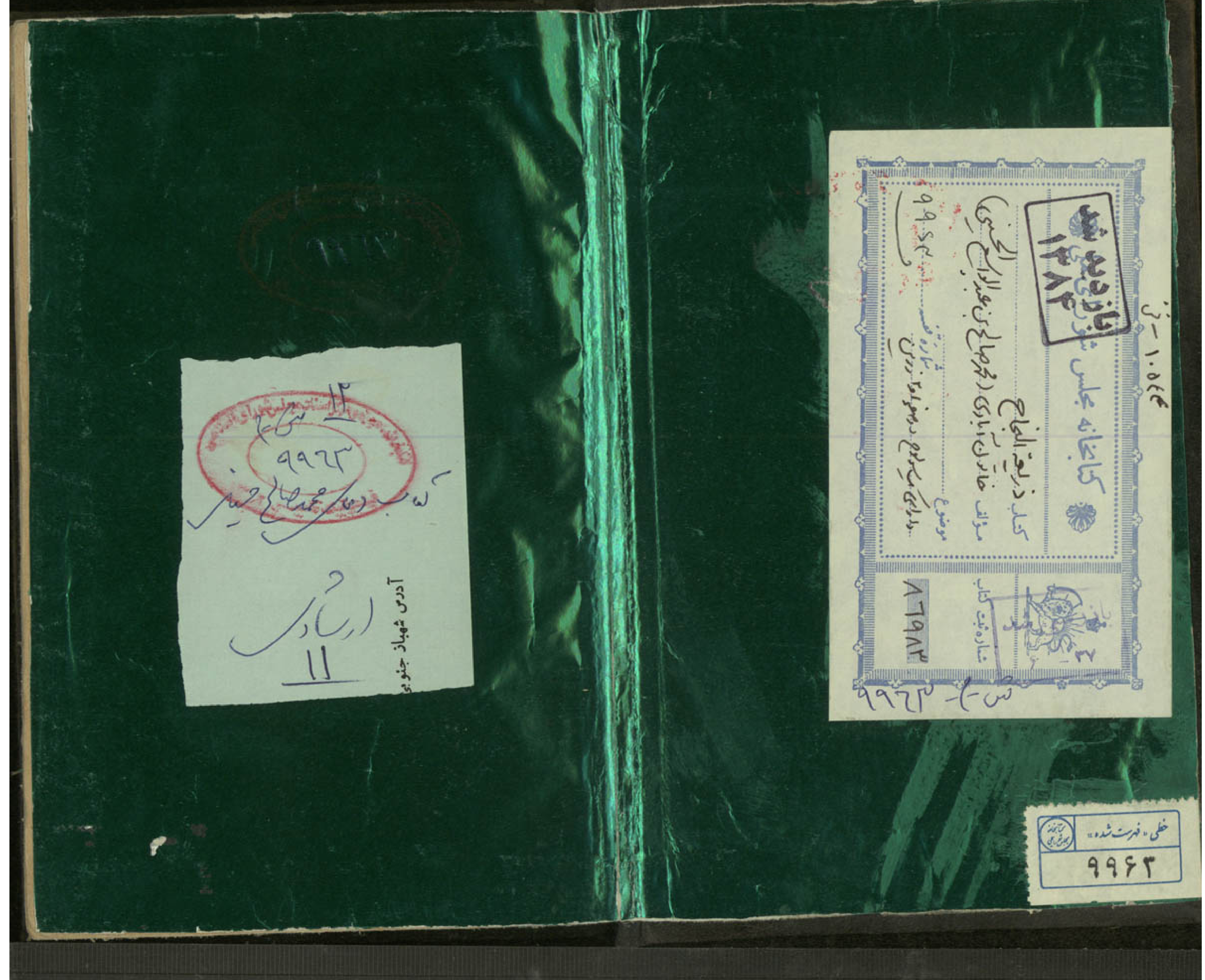
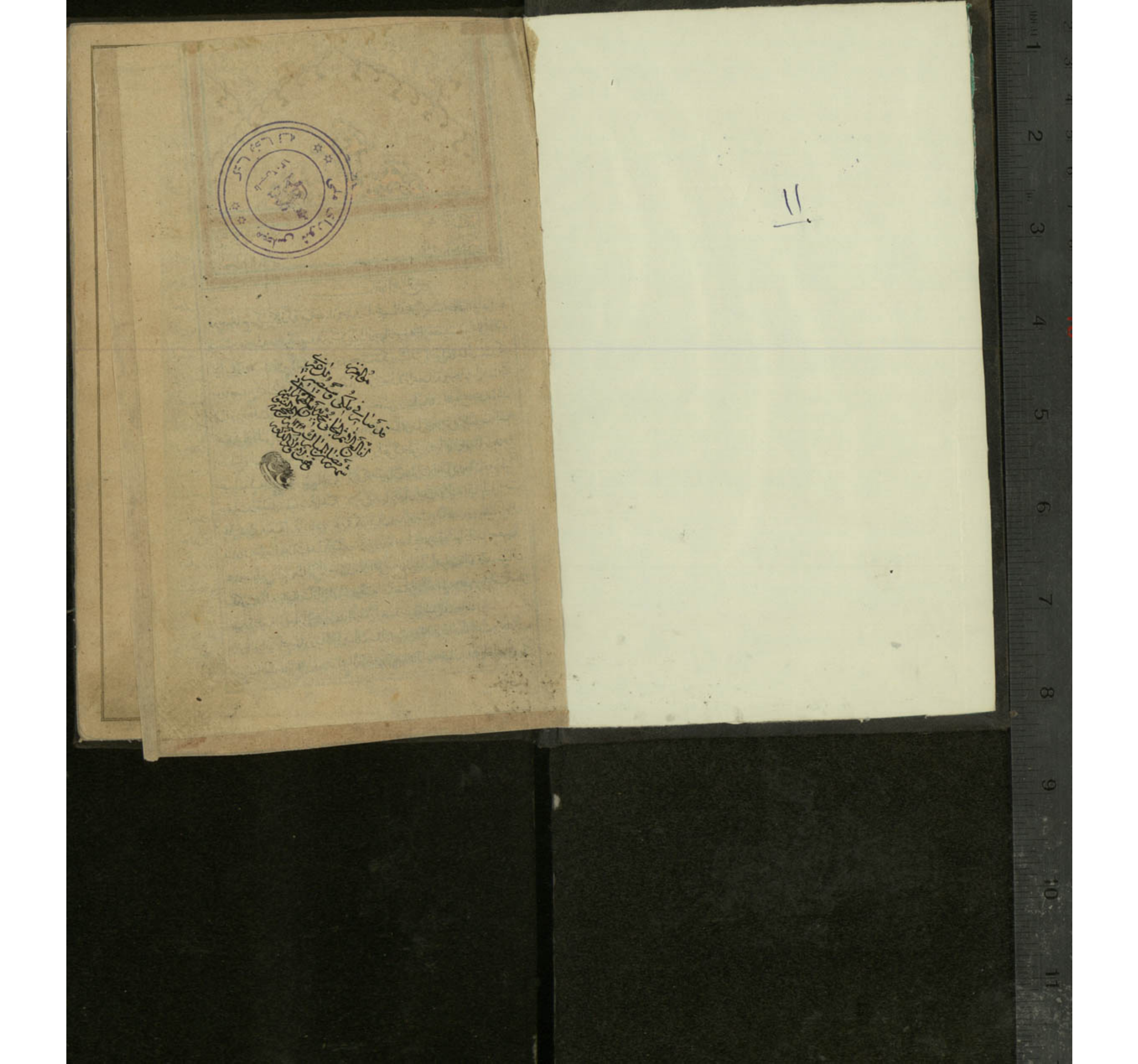

خطی «فهرست شده»
۹۹۶۳

بسم الله الرحمن الرحیم

ذریعهٔ نجاح سرگشتگان گرداب عصیان حمد و ثناء مجیب الدعواتیست که بادبانی
دست دعا پیشه در هر نفس صد هزار کشتی تن را از چهار موجهٔ بحر معصیت بساحل نجات
کشانیده و وسیلهٔ فلاح گمگشتگان بوادی حیرت شکر و ستایش قاضی الحاجاتیست که
بنور مصباح تهجد در هر لیل ظلمانی تیره بختان سرای خذلان را بمصداق یخرجهم من الظلمات
الی النور از ظلمت آباد بعد و حرمان بانجمن سرور حضور رسانیده. لطیفی که زبان
عندلیبان گلشن توحید را بذکر گلهای رنگارنگ اسامی سامی خویش مترنم ساخته
مفتاح ابواب هزار گونه فیض و فلاح گردانیده رفیعی که بطون اودیهٔ اعمال مومنان را بدموع
عیون باکیه رایع و سرسبز ساخته کریمی که مقیمان صلوات را بنیل درجات و مواظبان
دعوات را بقضاء حاجات نواخته رحیمی که صیام نهار را جنهٔ واقیه و قیام لیل را جنت
باقیه برای متعبدان قرار داده عزیزی که باقبال و مداومت بر طاعات روحانیان را برای
بشارت مطیعان بجنات عدن فرستاده و درود نامعدود بر سید انبیا و زبدهٔ اصفیا
محمد مصطفی و آل بی مثال او که مسبحان ملاء اعلی تسبیح از ایشان آموخته اند و قدسیان
ملکوت بما آیین عبادت را از ایشان اندوخته اند فصلوات الله علیه و علیهم ما دامت الصلوة
علیهم ذریعة الی اجابة الدعوات و التوسل الیهم وسیلة لنیل الدرجات **وبعد** بر
رای طالبان منهج رشاد و سالکان مسالک سداد مستور و مختفی نماند که باعث بر ایجاد بنی
نوع انسان و اختراع این زبدهٔ نتایج ارکان و برگزیدهٔ عالم امکان بر وفق طغرای غرای و ما

خلقت الجن و الانس الا لیعبدون مداومت بر طاعات و اشتغال بعبادات است تا آنکه هر
کسی در خور تلاش و تکاپوی او درین معنی مستحق مرتبه از مراتب رحمتهای بی انتها و
مستوجب درجه از درجات نعمتهای لا تعد و لا تحصی گردیده در جنات عدن بعضها
فوق بعض قرار و استقرار گیرد پس بر هر خبیر بصیر لازمست که جد و اهتمام درین باب
ورزیده این خلقت شریف را که نمونهٔ عالم اکبر است قابل خلعت و تشریف خداوند
لطیف گردانیده خود را از ثمره و فایدهٔ ایجاد خالی و عاری نسازد و چون اکثر کتبی که علماء
کبار رضوان الله علیهم درین باب تالیف نموده اند بلغت عربیت و اکثر خلق را از آن بهره
کاملی و حظ شاملی نیست و بعضی از اعمال که از طرق مخالفین منقول شده و ادعیه که خود
تالیف نموده اند نیز در آن کتب مسطور گردیده و با وجود اعمال معتبره و ادعیهٔ ماثوره
احتیاج بآنها نمیشود بنا بر این این غریق بحر معاصی محمد صالح الحسینی ابن عبد الواسع خواست
که کتابی در این تالیف نماید که مقصور باشد بر ذکر اعمال و ادعیهٔ مشهوره که در مرآت
اسانید در اعلای درجات اعتماد و اعتضاد باشد و فضایل و آداب هر یک را بلغت فارسی
ترجمه نماید تا اکثر شیعیان این بلاد از این کتاب بهره مند گردند و اطلاع بر فضایل اعمال
موجب مزید رغبات ایشان گردد و در هر مقام بعضی از فواید و مسایل را که ضروری باشد
ایراد نماید تا نفعش عظیمتر و عمل کنندهٔ باین کتاب از رجوع بکتب دیگر مستغنی باشد و چون این
سعادت عظمی و موهبت کبری از ثمرات امن و امان و برکات عهد و اوان سلطان سلیمان
نشان ملایک پاسبان عدالت گستر ظفر چاکر نصرت ثمر مکرمت اثر فارس مضمار عدالت
یکه تاز میدان شجاعت مشید قوانین عدل و انصاف قالع عروق جور و اعتساف قاصم
ظهور قیاصره کاسر اعناق اکاسره نمک خوان سخاوت جوهر تیغ شجاعت سالک مسالک فتوت
ناهج مناهج مروت لطف عمیمش شمیم بوستان انک لعلی خلق عظیم طبع قویمش غنچهٔ گلستان
حریص علیکم بالمومنین رؤف رحیم خورشید فری که سلاطین جهان از فروغ تیغ نور
فشانش مانند سها در پردهٔ سیاه شب مستور میگردند و سلیمان شکوهی که چون طلیعهٔ لشکر
نصرت اثرش نمایان شوند جنود ارباب خلاف ندای یا ایها النمل ادخلوا مساکنکم لا یحطمنکم

سلیمان وجنوده بلند کرده مانند موران در مساکن خذلان پنهان میشوند اعنی اعظم
سلاطین الزمان وافخم خواقین الدوران السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان سلطان
سلیمان الحسینی الموسوی الصفوی بهادرخان خلد الله علی رؤس العالمین ظلال جلاله
واید للمؤمنین موائد انعامه وافضاله برای این که نام مبشر کردیده بود لهذا جرأة نموده این
هدیه فرومایه را بپایه سریر اعلی مرفوع کردانیده اکر بنظر قبول درآید نظیر قصه سلیمان
هدیه مور خواهد کردید وچون امیدوارست که از برکات این نام نمایان وسیله فلاح
ونجاح کافه مؤمنان کردد واو ذریعة النجاح مستی کردانید واین کتاب مرتباست بر
مقدمه ودوازده باب وخاتمه وبالله التوفیق ومنه الاستعانة **مقدمه** در فضیلت
دعا وآداب وشرایط واوقات استجابت آن بسند معتبر منقولست که سدیر بخدمت حضرت
امام محمد باقر علیه السلم عرض نمود که کدام عبادت بهتر وافضل است فرمود که هیچ عبادتی
بهتر نیست نزد حق تعالی از آنکه از او سؤال نمایند واز رحمتهای غیر متناهی که نزد اوست طلب
نمایند وهیچ کس نزد خدا دشمن تر وبدتر نیست از کسی که تکبر کند از عبادت الهی که دعاست و
از عطاها ورحمتهای الهی سوال ننماید وبسند معتبر از میسر بن عبد العزیز منقولست که حضرت
امام جعفر صادق علیه السلم فرمود که ای میسر دعا کن ومکو که هرچه مقدر شده است خواهد
شد بدرستی که نزد خدا منزلتی هست که بآن نمیتوان رسید مکر بدعا ومسئلت واکر کسی
دهان خود را ببندد ودعا نکند وسؤال ننماید از خدا چیزی باو نمیدهند پس دعا کن تا بتو
عطا کنند ای میسر هر که دری را بسیار بکوبد البته بر رویش بکشایند ودر حدیث دیکر فرمود
که کسی که دعا نکند واز فضل خدا سؤال ننماید فقیر ومحتاج شود ودر حدیث صحیح دیکر فرمود
که بر شما باد بدعا بدرستی که شما را قرب بخدا حاصل نمیشود بعبادتی مثل دعا وترک مکنید
طلب کردن حاجت کوچکی را برای خوردی آن حاجت بدرستی که حاجت کوچک وبزرک همه
بدست خداست ودر حدیث دیکر فرمود که حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه میفرمود
که محبوب ترین اعمال نزد حق تعالی در زمین دعاست وفرمود که حضرت امیر المؤمنین علیه السلم
دعا بسیار میکردند وبسند معتبر از حضرت رسول صلی الله علیه واله منقولست که دعا حربه

مومن است برای دفع دشمنان وعمود دین است که بآن دین مؤمنان برپاست ونور آسمان
وزمین است ودر حدیث دیکر از آنحضرت منقولست که بصحابه فرمودند که میخواهید که
دلالت کنم شما را بر حربه وسلاحی که شما را نجات دهد از شر دشمنان شما وروزی شما را زیاده
کرداند کفتند بلی فرمود که دعا کنید وبخوانید پروردکار خود را در شب وروز بدرستی که
حربه مومن دعاست وحضرت امام رضا علیه السلم فرمود که بر شما باد بحربه پیغمبران که دعاست
وحضرت صادق علیه السلم فرمود که دعا از نیزه وتیر کارکرتر است وفرمود که دعا رد میکند
قضا را هرچند از آسمان نازل شده باشد ومحکم کردیده باشد وفرمود که بسیار دعا کنید که دعا
کلید جمیع رحمتهاست وموجب فیروزی بهمه حاجتهاست وبکرامتهای الهی نمیتوان رسید
مکر بدعا وهر دری که بسیار بکوبند البته بر روی آدمی میکشایند ودر حدیث دیکر فرمود
که بر تو باد بدعا که شفای جمیع دردهاست واز حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه منقولست
که هر بلائی که بر بنده مومن نازل کردد وخدا او را دعا الهام نماید البته آن بلا زود زایل شود
وهر بلائی که بر مومن نازل شود توفیق دعا نیابد وترک کند البته آن بلا بطول می انجامد پس بر
شما باد بدعا وتضرع بسوی خداوند عالمیان وحضرت رسول صلی الله علیه واله فرمود که دوا
کنید بیماران خود را بتصدق ودفع کنید انواع بلاها را بدعا وحفظ کنید مالهای خود را بدادن
زکوة بدرستی که هیچ مرغی بدام نمی افتد مکر آنکه تسبیح خود را ترک نموده باشد وحضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه فرمود که دفع کنید موجهای بلا را از خود بدعا پیش از آنکه بلا نازل
کردد بحق آنخداوندی که دانه را شکافته وانواع کیاه را از آن بیرون آورده وخلایق را خلق فرموده
که بلا بسوی مومن تندتر می آید از سیلی که از بالای کوه بپایین آید واز دویدن اسبهای تندرو
وهیچ نعمتی وطراوت عیشی از بندکان بر طرف نمیشود مکر بکناهان ایشان واکر استقبال کنند
بلا را بدعا وتضرع وانابه وتوبه آن بلا بر ایشان نازل نشود واکر وقتی که بلا نازل کردد ونعمت از
ایشان بر طرف شود بخدا پناه برند وباو تضرع نمایند بنیتهای درست وسستی نورزند در
عبادت وبندکی خدا وترک کناهان کنند البته خداوند رحیم مهربان هر فاسدی را برای ایشان
باصلاح آورد وهر نعمتی را که از ایشان سلب نموده بایشان بر کرداند وحضرت صادق علیه السلم

فرمود که سه چیز است که با وجود آنها هیچ چیز ضرر نمیکند دعا کردن در هنگام بلاها
و شدتها و استغفار کردن گناه و شکر کردن در وقت نعمت و در حدیث دیگر فرمود که حق
تعالی روزیهای مؤمنان را از جای چند مقرر فرموده که گمان نداشته باشند زیرا که بنده
چون نداند که روزیش از کجا میرسد دعا بسیار میکند و در حدیث دیگر فرمود که هر که را چهار
عطیه کرامت فرمودند از چهار چیز محرومش نکردانند هر که را دعا دادند از اجابت محرومش
نسازند و هر که را استغفار کرامت کردند توبه اش را قبول فرمایند و هر که را شکر عطا کردند
نعمتهاش را زیاده کنند و هر که را صبر دادند از اجر و ثوابش محروم نکردانند و از حضرت امیر
المؤمنین صلوات الله علیه منقولست که حق تعالی قبول نمیفرماید دعائی را که از دل غافل
صادر شود و فرمود که چون برای میت خود دعا کنید چنین دعا مکنید که دل شما از آن غافل
باشد و خبر نداشته باشد بلکه جهد و سعی کنید برای او در دعا و حضرت صادق علیه السلام
فرمود که خدا مستجاب نمیکند دعائی را که با دل سخت و با قساوت دعا کنند و در حدیث
دیگر فرمود که خدا مستجاب نمیکرداند دعائی که با دل فراموشکار غافل کنند پس چون دعا
کنید دل خود را با خدا دارید پس یقین کنید که دعای شما مستجابست و بسند صحیح از آن حضرت
منقولست که کسی که پیش از نزول بلا پیوسته دعا کند چون بلا نازل شود دعایش مستجابست
و ملائکه میگویند که این صدای آشنائیست و دعای او را از آسمان منع نمیکنند و کسی که پیش
از نزول بلا نترسد و پیش از نزول آن بلا دعا کند و دفع آن از خدا مسئلت نماید خدا آن بلا را
هرگز باو نماید و در حدیث دیگر فرمود که کسی که خواهد که دعای او در شدتها مستجاب شود
باید که در هنگام رخا و نعمت دعا بسیار کند و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست
که دعای بی عمل صالح مانند تیر انداختن است از کمان بی زه و از حضرت امیر المؤمنین صلوات
الله علیه منقولست که بهترین دعاها آنست که صادر شود از سینه پاکیزه از عیبها و صفات
ذمیمه و دل پرهیزکار و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت صادق علیه السلام
عرض نمود که حق تعالی میفرماید که دعا کنید تا دعای شما را مستجاب کردانم و ما دعا میکنیم
و مستجاب نمیشود فرمود که دعای شما برای این مستجاب نمیکردد که وفا نمیکنید به پیمانها که

حق تعالی از شما گرفته در عمل نمودن باوامر و ترک کردن مناهی و حق تعالی میفرماید که وفا
کنید بعهد و پیمان من تا وفا کنم بعهد و پیمان شما والله که اگر شما وفا کنید از برای خدا خدا نیز
وفا میکند از برای شما و از نوف بکالی منقولست که حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه فرمود
که حق تعالی خطاب نمود بحضرت عیسی ع که بگو گروه بنی اسرائیل را که داخل خانه از خانهای من نشوند
مگر با دلهای طاهر و پاک و دیدهای خاشع و دستهای پاکیزه از کثافت حرام و شبهه و بگو
با ایشان که بدانید که از هیچ یک از شما دعائی مستجاب نمیکنم هرگاه مظلمه کسی نزد او باشد و
مال کسی بظلم در ذمه او باشد و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که چون دعا کنی گمان کن
که حاجت تو در خانه تواست و در حدیث دیگر فرمود که اگر کسی از شما خواهد که از خدا هر
حاجتی که سوال نماید باو عطا کند باید که از همگی مردم مایوس و نا امید باشد و از غیر
خداوند خود امید نداشته باشد چون خدا این حالت را از دل او یابد هر چه سوال کند باو
عطا فرماید و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقولست که والله که الحاح نمی نماید بنده مومنی
نزد خدا در حاجت خود مگر اینکه حق تعالی حاجت او را برمی آورد و حضرت صادق علیه السلام
فرمود که حق تعالی مکروه و دشمن میدارد الحاح کردن مردم را بر یکدیگر در سوال و از برای خود
این را پسندیده و دوست میدارد که از او سوال نمایند و از آنچه نزد اوست طلب کنند و حضرت
رسول صلی الله علیه و آله فرمود که حق تعالی رحم کند بنده را که طلب نماید از حق تعالی حاجتی را
و الحاح نماید در دعا خواه مستجاب شود دعای او و خواه نشود و حضرت صادق علیه السلام فرمود
که بنده چون دعا کند حق تعالی پیوسته در مقام برآوردن حاجت اوست مادام که استعجال
نکند و در حدیث دیگر فرمود که حق تعالی مراد بندگان خود را میداند در هنگامی که او را دعا
میکنند ولیکن دوست میدارد که حاجتهای خود را بیان کنند و بدرگاه او عرض نمایند و از حضرت
امام رضا صلوات الله علیه منقولست که یک دعاء مخفی که بجا آوری بهتر است از هفتاد دعا
که اظهار نمائی و علانیه بجا آوری و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که چهل نفر که جمع
شوند و دعا کنند البته دعای ایشان مستجابست و اگر چهل نفر بهم نرسند چهار نفر که هر یک ده
نوبت خدا را در حاجتی بخوانند البته حق تعالی دعای ایشان را مستجاب میکرداند و اگر چهار

نفر باشند و یک نفر خدا را چهل نوبت در حاجتی بخواند البته خداوند عزیز جبار دعا بش را
مستجاب می گرداند و در حدیث دیگر فرمود که چهار نفر جمع نمیشوند برای دعا مگر انکه وقتی که
متفرق می شوند دعای ایشان مستجاب شده است و فرمود که پدرم اگر حاجتی رو میداد زنان
و اطفال را جمع میفرمود و دعا میکرد و ایشان امین می گفتند و در حدیث دیگر فرمود که دعا
خواننده و امین گوینده در ثواب شریکند و در حدیث دیگر از انحضرت منقولست که طلب
نمایید دعا را در چهار ساعت نزد وزیدن بادها و گردیدن سایها یعنی اول پیشین و نزد
امدن باران و نزد ریختن اول قطره از خون مومنی که شهید شود بر زمین بدرستی که درهای
اسمان را در این اوقات می کشایند و در حدیث دیگر فرمود که دعا در چهار محل مستجابست
در نماز وتر و بعد از نماز صبح و بعد از نماز ظهر و بعد از نماز شام و حضرت امیر المومنین ع
فرمود که غنیمت شمارید دعا را در چهار وقت نزد خواندن قران و نزد امدن باران و نزد ملاقات
کردن دو صف برای شهادت و از حضرت رسول صلی الله علیه و اله منقولست که بهترین
وقتها که خدا را بخوانید سحرهاست و منقولست که چون حضرت صادق ع اراده طلب حاجتی
داشتند نزد زوال شمس طلب می نمودند و چون این اراده می نمودند اول چیزی تصدق میکردند
و خود را ببوی خوشی معطر میکردند و بمسجد میرفتند و حاجات خود را می طلبیدند و حضرت
امام محمد باقر علیه السلم فرمود که حق تعالی از بندگان خود دوست میدارد هر بنده را که بسیار
دعا کند پس بر شما باد بدعا کردن در سحرها تا طلوع افتاب بدرستی که این ساعتیست که درهای
اسمان کشوده میشود و روزیها قسمت می شود و حاجتهای عظیم بر اورده میشود و حضرت
صادق علیه السلم فرمود که در شب ساعتی هست که هر که توفیق یابد که در ان ساعت نماز کند
و خدا را بخواند البته دعایش مستجاب می گردد در هر شبی که باشد و ان بعد از نصف شبست
تا انکه بقدر سدس شب بگذرد و در حدیث دیگر فرمود که سه وقتست که حاجت بنده
از خدا محجوب نمیشود بعد از نماز واجب و نزد امدن باران و نزد ظاهر شدن معجزه از حجتهای
خدا در زمین و حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه فرمود که کسی را که بسوی پروردگار خود
حاجتی باشد در سه ساعت طلب نماید در ساعتی در روز جمعه و ساعتی که زوال شمس می

شود

شود و ساعتی که در ان وقت بادهای رحمت می وزد و درهای اسمان کشوده می شود و رحمت
الهی نازل می گردد و خروس باواز می اید و یک ساعت در اخر شب نزدیک طلوع صبح بدرستی که
در سحر دو ملک ندا میکنند از جانب حق تعالی که ایا کسی هست که درین وقت توبه اش را قبول
کنیم ایا کسی هست که سوال کند تا باو عطا کنیم ایا کسی هست که طلب امرزش کند تا گناهش را
بیامرزیم ایا کسی هست که حاجتی داشته باشد و عرض کند تا حاجتش را بر اوریم پس اجابت
کنید در ان وقت داعی خدا را و طلب نمایید روزی را در ما بین طلوع صبح تا طلوع افتاب که
ان دخیل تر است در روزی از سفرها کردن برای تجارت و ان ساعتیست که خدا قسمت روزی
در میان بندگان میفرماید و فرمود که درهای اسمان از برای شما می کشایند در پنج وقت نزد امدن
باران و نزد جهاد فی سبیل الله و نزد اذان و خواندن قران و نزد زوال افتاب و نزد طلوع صبح
و حضرت صادق علیه السلم فرمود که ساعتی که در ان ساعت دعا مستجاب می شود در روز جمعه
وقتیست که امام از خطبه فارغ شود تا وقتی که مردم بنماز برخیزند و ساعت دیگر اخر روز
جمعه است تا فرو رفتن افتاب و در حدیث دیگر فرمود که ساعت استجابت اول زوالست
و از حضرت امام زین العابدین صلوات الله علیه منقولست که حضرت فاطمه صلوات الله علیها
فرمود که از حضرت رسول صلی الله علیه و اله شنیدم که میفرمود که در روز جمعه ساعتی هست
که هر مسلمانی که در ان ساعت از خدا چیزی طلب نماید البته باو عطا فرماید گفتم یا رسول الله
کدام ساعتست فرمود که وقتی که نصف قرص افتاب فرو رود پس حضرت امام زین العابدین ع
فرمود که حضرت فاطمه بغلام خود می فرمود که برو بر بلندی و چون به بینی که نصف قرص
افتاب غروب کرد مرا اعلام کن که دعا کنم و بسندهای معتبر از حضرت صادق ع منقولست
که فرمود که بر تو باد بدعا کردن در وقتی که در سجود باشی که بنده در سجود از جمیع احوال بخدا
نزدیکتر است و در حدیث دیگر از انحضرت منقولست که هرگاه شما را رقت بهم رسد دعا کنید
زیرا که دل را رقت حاصل نمیشود مگر وقتی که از برای خدا خالص گردد و متوجه خدا شود و ان
علامت استجابتست و در حدیث دیگر فرمود که چون بدن تو بقشعریره در اید و بلرزد و چشمهات
گریان شود پس در دعا اهتمام کن که رحمت الهی متوجه تو گردیده و هنگام اجابتست و در

حدیث دیگر از انحضرت منقولست که فرمود که هرگاه احدی از شما بیمار میشود طبیب را
میطلبید و باو چیزی می دهید و اگر حاجتی بپادشاهی دارید رشوه بدربانان می دهید پس
اگر حاجتی بخدا داشته باشد باید که تصدق بکند خواه کم و خواه بسیار و حضرت رسول ص
فرمود که چون یکی از شما دعا کند دعا را عام بکند و مخصوص خود نکرداند که دعا با ستجابت
نزدیکتر میشود و بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که چهل مومن را
مقدم دارد و از برای ایشان دعا کند پس از برای خود دعا کند دعایش مستجاب میکردد
و از حضرت رسول ص منقولست که هیچ دعائی زودتر مستجاب نمیشود از دعای غایبی از برای
غایبی و حضرت امام محمد باقر ع فرمود که نزدیکترین دعاها با جابت دعای مؤمنیست که
از برای برادر مومن خود کند غایبانه پس ملکی موکلست بدعای او که میکوید امین و از برای تو
خدا دو برابر انچه از برای برادر خود دعا کردی عطا میفرماید و حضرت صادق علیه السلم فرمود
که دعا از برای برادر مؤمن خود غایبانه کردن باعث زیادتی روزی می شود و بلاها را دفع
میکند و از حضرت رسول صلی الله علیه واله منقولست که هر مومنی که از برای مؤمنین و مومنات
دعا کند خدا بعدد هر مؤمنی که کذشته است و خواهد امد از اول تا اخر دنیا بمثل انچه برای
ایشان دعا کرده است باو بر کرداند و بدرستی که بنده را در قیامت امر کنند که بجهنم برند پس
ملائکه او را کشند که بجهنم برند در انحال مؤمنان و مومنات کویند که پروردکارا این بنده
در دنیا برای ما دعا میکرد ما را شفاعت ده در حق او پس خدا ایشان را شفیع او کند و بشفاعت
ایشان نجات یابد و از ابرهیم بن هاشم منقولست که کفت عبد الله بن جندب را در عرفات دیدم
که هیچکس وقوف را از او بهتر بجا نیاورده بود پیوسته دست باسمان بلند کرده و اب دیده
بر دو طرف رویش جاری بود بحدی که بر زمین میریخت و چون مردم از وقوف فارغ شدند
و بر کشتند باو کفتم که هر کز وقوفی بخوبی وقوف تو ندیده ام کفت والله که دعا نکردم مکر از برای
برادران مومن خود زیرا که از حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه شنیدم که میفرمود
که هر که برای برادر مومن خود دعا کند در غیبت او از عرش او را ندا کنند که از برای تو باد صد هزار
برابر انچه از برای او دعا کردی و نخواستم که صد هزار برابر محقق مضمون را ترک کنم برای یکی که

ندانم

ندانم مستجاب می شود یا نه و در حدیث دیگر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر
کاه یکی از شما خواهد که از خداوند خود حاجتی سؤال نماید از حاجتهای دنیا و اخرت باید
که ابتدا کند بثنا و مدح خداوند عالمیان و صلوات بر محمد و ال محمد صلی الله علیهم اجمعین
بعد از ان حاجت خود را بطلبد و در حدیث دیگر فرمود که هر کاه حاجتی داشته باشید حمد
و ثنای پروردکار خود بکوئید بدرستی که کسی که حاجتی از پادشاهی طلب مینماید از برای او مهیا
می کند از ستایش بهترین سخنانی را که بر ان قدرت دارد که او را بان سخن بستاید و فرمود که
بدرستی که شخصی داخل مسجد حضرت رسول صلی الله علیه واله شد و دو رکعت نماز کرد
و از خدا حاجتی سؤال نمود حضرت فرمود که این بنده تعجیل نمود بر خداوند خود و دیکری
امد و دو رکعت نماز کذارد و بعد از ان خدا را ثنا کفت و صلوات بر پیغمبر فرستاد حضرت
فرمود که حاجت خود را طلب که عطا میفرماید و بسند معتبر از انحضرت منقولست که دعا
محجوبست از اسمان و مستجاب نمیشود تا صلوات بر محمد و ال محمد صلی الله علیهم بفرستند
و در حدیث دیگر فرمود که هر که دعا کند و پیغمبر صلی الله علیه واله یاد نکند دعا بر بالای سرش
ایستاده بال میزند و چون صلوات فرستد بالا میرود و در حدیث دیگر فرمود که هر که را
بخدا حاجتی باشد اول صلوات بر محمد و ال محمد صلی الله علیهم بفرستد و بعد از ان حاجت
خود را بطلبد پس دعای خود را ختم کند بصلوات بر محمد و ال محمد صلوات الله علیهم بدرستی
که خدا کریمتر است از انکه دو طرف دعا را قبول فرماید و میان را رد کند زیرا که صلوات بر
محمد و ال او البته مقبولست و رد نمیشود و فرمود که چون نام پیغمبر مذکور شود بسیار بر او
صلوات فرستید که هر که یک صلوات بر انحضرت بفرستد حق تعالی بر او هزار صلوات بفرستد
در هزار صف از ملائکه و هیچ خلقی نماند مکر انکه بر او صلوات فرستد بسبب صلوات خدا و
ملائکه بر او پس کسی که بچنین رحمتی رغبت نماید او جاهل و غافلست و خدا و رسول خدا و
اهل بیت او از او بیزارند

باب اول در اعمال ماه رجب و در ان چند فصل است

فصل اول در فضیلت ماه رجب و ثواب روزه ان بدانکه ماه رجب یکی از اشهر حرم است و اماهیت
عظیم و محترم و از این جهت انرا رجب می نامند زیرا که رجب بمعنی بزرکیست و عرب انرا اصم نیز

میگویند زیراکه درین ماه مردمان همگی بقسط وعدالت وتقوی وپرهیزکاری سلوک می نموده اند
واواز استغاثه مظلومان بمسامع فریادرسان نمیرسیده یا بجهت انکه چون قتل وغارت ومحاربه
ومسایفه درین ماه نمی نموده اند واواز قعقعه سلاح وسم ستوران بگوش مستمعان نمیرسیده
وانرا اصب نیز می گویند بجهت انکه حق تعالی درین ماه رحمتهای بی پایان بر بندگان خود فرو
میریزد از حضرت رسول صلی الله علیه واله منقولست که حق تعالی را در اسمان هفتم ملکیست
که انرا داعی میگویند وچون ماه رجب داخل شود هر شب تا طلوع صبح ان ملک ندا کند که خوشا
حال کسانی که بذکر خدا مشغول باشند خوشا حال کسانی که اطاعت خدا کنند حق تعالی می
فرماید که من هم نشینی میکنم کسی را که همنشین من باشد واطاعت می کنم کسی را که اطاعت من کند
ومی امرزم کسی را که طلب امرزش از من کند ماه ماه منست وبنده بنده منست ورحمت رحمت
منست هرکه سوال کند عطا می کنم وهرکه طلب هدایت کند از من هدایت می کنم گردانیده ام
این ماه را رشته درمیان خود وبندگان خود هرکه دران چنگ زند برضوان وخوشنودی
من فایز شود واز حضرت امیرالمومنین صلوات الله علیه منقولست که انحضرت تمام این ماه را
روزه می داشت ومیفرمود که رجب ماه منست وشعبان ماه رسول خدا صلی الله علیه واله است
ورمضان ماه خداست وبسند معتبر از موسی بن جعفر صلوات الله علیهما منقولست که رجب
نهریست در بهشت سفیدتر از شیر وشیرین تر از عسل پس هرکه یک روز از رجب را روزه دارد
حق تعالی از ان نهر باو بیاشاماند ودر حدیث دیگر فرمود که رجب ماهیست بزرگ حق تعالی
دران حسنات را مضاعف می گرداند وسیئات را محو می کند وهرکه یک روز از ان را روزه
دارد اتش جهنم بقدر یکساله راه از او دور گردد وهرکه سه روز از ان را روزه دارد بهشت برای
او واجب شود واز حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت نوح علیه السلام در روز اول رجب
بکشتی نشست وقوم خود را که با او درکشتی داخل شدند امر فرمود که روزه داشتند این روز را
پس حضرت فرمود که هرکه روزه دارد این روز را از او دور شود اتش جهنم بقدر یکساله راه و
هرکه هفت روز از رجب را روزه دارد درهای هفتگانه جهنم بر او بسته شود وهرکه هشت روز
از رجب را روزه دارد هشت در بهشت برای او گشوده شود وهرکه پانزده روز روزه از رجب دارد

در منهج ... از انس منقول است که روزی رسول خدا صلی الله علیه واله ... گذشت ... [illegible]

[illegible]

حق تعالی حاجات او را باو عطا کند وهرکه زیاده از این ماه رجب روزه دارد زیاده کند
حق تعالی برای او ودر حدیث معتبر دیگر فرمود که رسول خدا صلی الله علیه واله میفرمود
که هرکه سه روز از رجب را روزه دارد حق تعالی برای او بهر روز روزه سالی بنویسد وهر
که هفت روز از رجب را روزه دارد ببندد بر روی او هفت در جهنم را وهرکه هشت روز
از رجب را روزه دارد بگشاید برای او هشت در بهشت را وهرکه پانزده روز از رجب را
روزه دارد حساب را بر او اسان گرداند وهرکه تمام ماه رجب را روزه دارد بنویسند برای
او رضوان وخوشنودی خود را وکسی که حق تعالی رضای خود را برای او بنویسد دیگر عذاب
نکند او را ودر حدیث دیگر منقولست که انحضرت از اباء طاهرین خود صلوات الله علیهم
اجمعین روایت فرمود که هرکه روزه دارد یک روز از اول یا وسط یا اخر ماه رجب را حق تعالی
گناهان گذشته او را بیامرزد وهرکه روزه دارد سه روز از اول وسه روز از وسط وسه
روز از اخر این ماه را حق تعالی گناهان گذشته واینده او را بیامرزد وهرکه احیا کند شبی
از شبهای این ماه را حق تعالی او را از اتش جهنم ازاد گرداند وشفاعت او را در هفتاد هزار
کس از گناهکاران قبول فرماید وهرکه تصدق کند بصدقه در این ماه برای رضای خدا حق
تعالی گرامی کند او را در روز قیامت در بهشت انقدر که هیچ دیده ندیده باشد وگوشی نشنیده
باشد وبر خاطر بشری خطور نکرده باشد واز رسول خدا صلی الله علیه واله منقولست که
فرمود که رجب شهر الله الاصم است وانما هیست بزرگ وانرا اصم برای این میگویند که نرسد باو
ماهی از ماهها از جهت حرمت وفضیلت نزد حق تعالی واهل جاهلیت انرا تعظیم می کردند و
چون اسلام امد تعظیم وفضیلت انرا زیاده گردانید بدرستی که رجب ماه خداست وشعبان
ماه منست ورمضان ماه امت منست که هرکه یک روز از رجب را روزه دارد از روی اعتقاد
ونیت خالص مستوجب شود خشنودی ورضوان اکبر خدا را وخاموش گرداند این روزه او
غضب حق تعالی را وببندد بر او دری از درهای جهنم را واگر انفاق کند در راه خدا طلا
بقدر روی زمین نیکوتر نباشد از این روزه او وچیزی از چیزهای دنیا اجر ومزد روزه او
نتواند شد بلکه مزد ان حسنات وثوابهای اخرت باشد هرگاه نیت خود را خالص گردانیده

[illegible]

باشد وچون ان روز را بشب اورد برای او ده دعای مستجاب باشد واکر دعا کند بچیزی
از چیزهای دنیا حق تعالی باو عطا کند واکر عطا نکند ذخیره کند برای او نیکوتر از انچه
دعا کرده باشد ومسئلت نموده باشد از دعا کند از اولیا ودوستان خدا وهرکه دو روز
ازاین ماه را روزه دارد وصف نکنند وصف کنندکان از اهل اسمان وزمین انچه او را باشد
نزد حق تعالی از کرامت وبنویسند برای او مثل مزد وثواب ده نفر از صادقان که پیوسته در
مدت عمر خود با صدق وراستی باشند هرچند که رسیده باشد عمرهای ایشان وشفاعت کند
در قیامت در مثل انچه شفاعت کنند ایشان ومحشور کردد در زمره ایشان وداخل بهشت
شود با ایشان ودر بهشت از رفیقان ایشان باشد وهرکه سه روز ازاین ماه را روزه دارد
بکرداند حق تعالی میان او واتش جهنم خندقی وحجابی که طول ان هفتاد ساله راه باشد وحق
تعالی در وقت افطار با او خطاب فرماید که واجب حق تو بر من ولازم است برای تو محبت و
ولایت من کواه میکیرم شما را ای ملایکه من که امرزیدم کناهان کذشته واینده او را وهرکه
چهار روز ازاین ماه را روزه دارد ایمن باشد از همه بلاها از دیوانکی وخوره وپیسی وفتنه که
در هنکام خروج دجال در میان مردمان ظاهر کردد وپناه داده شود از عذاب قبر ونوشته
شود برای او مثل ثواب کروهی که از صاحبان عقل وخرد باشند وبدرکاه حق تعالی رجوع
وبازکشت نموده در زمره توابان داخل شده باشند وداده شود نامه عمل او بدست راست
او در زمره کروهی که بر سایر عابدان سبقت وپیشی کرفته باشند وهرکه پنج روز ازاین ماه را روزه
دارد بر حق تعالی واجب ولازم باشد که در قیامت او را راضی وخشنود کرداند ومبعوث کردد
در قیامت در حالتی که روی او چون ماه شب چهارده باشد وبنویسند برای او از حسنات بعدد
ریک بیابان عالج وداخل کرداند او را بسوی بهشت بیحساب وبا او کویند سوال کن وطلب نما
از پروردکار خود انچه خواهی وهرکه شش روز ازاین ماه را روزه دارد چون مبعوث شود
بیرون اید از قبر وروی او نوری باشد ساطع ودرخشان که سفیدتر وروشنتر از نور افتاب
وحق تعالی باو نورهای دیکر کرامت فرماید که اهل محشر همکی بان نور روشنی یابند تا انکه عبور
کند از پل صراط بیحساب وحق تعالی نکاه دارد او را از عقوق والدین وقطع رحم وهرکه هفت روز

ازاین ماه را روزه دارد ببندد حق تعالی بر او بروزه داشتن هر روزی دری از درهای جهنم را
وحرام کرداند جسد او را بر اتش جهنم وهرکه هشت روز ازاین ماه را روزه دارد بکشاید حق تعالی
برای او بروزه داشتن هر روزی دری از درهای هشتکانه بهشت را وبا او کویند که از هر دری
که خواهی داخل شو وهرکه نه روز ازاین ماه را روزه دارد چون از قبر بدر اید بکوید لا اله الا الله
ونکرداند روی خود را بسوی غیر بهشت واو را نوری باشد که بدرخشد برای اهل محشر تا انکه
کمان کنند که او پیغمبر برکزیده ایست از پیغمبران خدا وکمتر عطائی که حق تعالی باو کند این باشد
که داخل بهشت کرداند او را بیحساب وهرکه ده روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی باو عطا
کند دو بال سبز مرصع بدر ویاقوت که پرواز کند بان بالها وبکذرد از پل صراط چون برق
جهنده بسوی بهشت وحق تعالی سیئات او را بحسنات مبدل کرداند واو را از مقربانی بود
که ایستادکی کنند بقسط وعدالت برای خدا وچنان باشد که هزار سال در عبادت وبندکی
خدا ایستاده باشد با صبر وشکیبایی ونیت خالص وهرکه یازده روز ازاین ماه را روزه دارد
وفا بعهدهای خدا نکرده باشد در قیامت بنده نیکوتر از او مکر بنده که مثل او یازده روز
ازاین ماه را روزه داشته باشد وهرکه دوازده روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی در
قیامت باو بپوشاند دو حله سبز از سندس واستبرق بهشت که اکر یک حله ان در دنیا باشد
روشن کند ما بین مشرق ومغرب را وبکرداند تمام دنیا را خوشبوتر از مشک وهرکه سیزده
روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی در روز قیامت برای او بکسترانند مایده از یاقوت سبز
در سایه عرش خود که قایمهای ان از در باشد واز دنیا بهفتصد برابر بزرکتر باشد وبران
مایده ظرفها از در ویاقوت باشد ودر هر ظرفی هفتاد هزار لون باشد که هیچ لونی بلون
دیکر شبیه نباشد وبوی هیچ یک بدیکری نماند پس تناول کند از ان مایده واهل محشر در
شدت وبلائی عظیم کرفتار باشند وهرکه چهارده روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی
عطا کند باو از ثواب انچه هیچ دیده ندیده باشد وکوشی نشنیده باشد ودر خاطر بشری خطور
نکرده باشد از قصرهای بهشت که بنا کرده شده باشد از در ویاقوت وهرکه پانزده روز از
این ماه را روزه دارد بایستد در قیامت در موقف ایمان ونکذرد بر او هیچ ملکی ونه نبیی و

ند رسول مکرانکه باو کویند خوشا حال تو توبی صاحب ایمنی ومقرب درکاه الهی وباشرافت
وکرامت ورسل برده شده وعطا کرده شده وسکنی کننده درمراتب عالیه بهشت وهر که
شانزده روز ازاین ماه را روزه دارد درایند درسلک اوایل کروهی که سوار شوند برمرکبهای نورانی
وپرواز کنند بان مرکبها درعرصه جنان بسوی خانه کرامت خداوند رحمن وهر که هفده
روز ازاین ماه را روزه دارد بیفروزند برای او درقیامت برسر پل صراط هفتاد هزار چراغ
از نور تا بکذرد از صراط بنور ان چراغها وبشتابد بسوی مراتب عالیه بهشت ومتابعت کنند
اورا کروه ملائکه درحالتی که سلام براو کنند ومرحبا باو کویند وهر که هیجده روز ازاین ماه
روزه دارد با ابرهیم خلیل الرحمن علیه السلام باشد درقبه که اوراست درجنة الخلد بربالای
کرسیهای در ویاقوت وهر که نوزده روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی برای او قصری
از مروارید تربنا کند دربرابر قصر ادم وابرهیم علیهما السلام درجنت عدن واو برایشان سلام
کند وایشان براو سلام کنند بجهة کرامت او ولازم دانستن حق او وبنویسد حق تعالی برای او
بهر روزی که روزه داشته باشد ثواب هزار سال وهر که بیست روز ازاین ماه را روزه دارد
چنان باشد که حق تعالی را بیست هزار سال عبادت کرده باشد وهر که بیست ویک روز ازاین ماه را
روزه دارد حق تعالی اورا درقیامت شفیع کرداند درمانند قبیله ربیعه ومضر که دو قبیله
عظیم از قبایل عربند که همه از کناهکاران باشند وهر که بیست ودو روز ازاین ماه را روزه دارد
منادی از اسمان ندا کند که بشارت باد ترا ای دوست خدا ازجانب خدا بکرامتی بزرک و
رفاقت کروهی که حق تعالی انعام کرده برایشان از پیغمبران وصدیقان وشهیدان وصالحان
وچه نیکو رفیقانند ایشان وهر که بیست وسه روز ازاین ماه را روزه دارد منادی از اسمان
ندا کند که خوشا حال تو ای بنده خدا اندک تعب کشیدی وبنعمت بی پایان رسیدی خوشا
حال تو هنکامی که پرده از روی کار تو برخیزد وبرسی بثواب بزرک پروردکار کریم خود ودر جوار
ابرهیم خلیل دردار السلام رب جلیل قرار کیری وهر که بیست وچهار روز ازاین ماه را روزه
دارد چون فرود اید ملک موت بقبض روح او بصورت جوانی باشد ساده روی وپوشیده
باشد حلّه از دیبای سبز وسوار باشد براسبی از اسبان بهشت وباخود داشته باشد حریر

سبزی معطر بمشک خوشبو ودرکف داشته باشد قدحی از طلا پر از شراب بهشت پس
بیاشاماند از ان قدح باو درنزد بیرون امدن روح او واسان شود براو باین سبب سکرات
مرک وقبض کند روح اورا ودراین حریر پس ظاهر کردد از ان رایحه که استنشاق کنند از اهل
اسمانهای هفتکانه وچون اورا درقبر کذارند اسایش کند درقبر سیراب از ان شراب
بهشت که اشامیده باشد ومبعوث کردد سیراب تا هنکامی که برسد بحوض کوثر پیغمبر صلی
الله علیه واله وهر که بیست وپنج روز ازاین ماه را روزه دارد چون بیرون اید از قبر ملاقات
کنند اورا هفتاد هزار ملک ودردست هر ملکی علمی باشد از در ویاقوت وباخود داشته
باشند حلی وحلل پاکیزه وکویند که ای دوست خدا تو راست نجات ورستکاری دردرکاه
پروردکار خود واو اول کسی باشد که داخل جنات عدن شود با مقربانی که خدا از ایشان
خشنود وایشان از خدا خشنود باشند واینست فوز ورستکاری عظیم وهر که بیست و
شش روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی برای او درسایه عرش خود بنا کند صد قصر از
در ویاقوت وبرسر هر قصری خیمه سرخی باشد از حریر بهشت وبیارامد او دران قصرها با
نعمت وفراغت واهل محشر درموقف قیامت بحساب کرفتار باشند وهر که بیست وهفت
روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی فراخ کرداند قبر اورا بقدر چهارصد ساله راه وهمه
ان مکان معطر باشد بمشک وعنبر وهر که بیست وهشت روز ازاین ماه را روزه دارد به
کرداند حق تعالی میان او واتش جهنم هفت خندق وهر خندقی ما بین میان اسمان وزمین
پانصد ساله راه باشد وهر که بیست ونه روز ازاین ماه را روزه دارد حق تعالی اورا بیامرزد
اکرچه عشار باشد یا زنی باشد که هفتاد مرتبه زنا کرده باشد بدرستی که هرکاه غرض او از
ان روزه رضای الهی وخلاصی از جهنم باشد حق تعالی بیامرزد ان زن را وهر که سی روز از
این ماه را روزه دارد منادی از اسمان ندا کند که این بنده خدا اما کذشتها پس امرزیده شد
برای تو پس سرکیر عمل را در اینده وعطا کند باو حق تعالی دربهشتها درهر بهشتی چهل هزار
مدینه از طلا ودرهر مدینه چهل هزار قصر ودرهر قصری چهل هزار خانه ودرهر خانه
چهل هزار هزار مایده از طلا وبرهر مایده چهل هزار هزار ظرف ودرهر ظرفی چهل هزار

هزار لون طعام و شراب که لون هر یک غیر لون دیگری باشد و در هر خانه چهل هزار کرسی
از طلا که طول هر یک دو هزار ذراع و عرضش دو هزار ذراع باشد و بر هر کرسی جاریه باشد از
حوریان بهشت که سیصد هزار گیسو داشته باشد از نور و هر گیسویی از ان گیسوها را هزار
هزار کنیزک برداشته باشند معطر گردانیده از ابمشک و عنبر تا انکه بیاورند او را برای کسی
که تمام ماه رجب را روزه داشته پس یکی از اصحاب عرض نمود که یا رسول الله کسی که نتواند روزه
داشتن ماه رجب را بجهت ضعفی یا مرضی که او را عارض شده باشد یا زنی که حایض باشد چه
عمل بکند تا برسد باین ثوابها که وصف نمودی فرمود که تصدق کند از هر روزی یک گرده نانی
بر مساکین بحق انکه نفس من در قبضه قدرت اوست که هر گاه هر روز این صدقه را بدهد برسد
ثواب او بثواب انچه وصف کردم و بیشتر و اگر همه خلایق از اهل اسمانها و زمین جمع شوند
که تقدیر نمایند و باندازه در اورند ثواب او را نتوانند رسید بده یک انچه باو عطا می کند
در مراتب عالیه بهشت از فضایل و درجات پس عرض کرد که یا رسول الله کسی که قادر نباشد بر
تصدق چه کند تا برسد بان ثوابها فرمود که در هر روز از ماه رجب تا اخر ماه رجب این تسبیح
را صد نوبت بگوید سُبْحَانَ الْإِلٰهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ
الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَهُوَ لَهُ أَهْلٌ **مؤلف** گوید که در بعضی اخبار معتبر وارد
شده که تصدق نمودن یک مد طعام قایم مقام روزه سنت است و در بعضی دیگر تصدق
و یک درهم وارد شده و درین حدیث تصدق برغیف مذکور است و محتملست که این اختلاف
بحسب تفاوت حال مردم باشد در یسر و عسر و غنی و پریشانی و ممکنست که باعتبار مراتب فضل
و ثواب باشد و درهم دادن در غالب افضل باشد از مد طعام و مد افضل باشد از رغیف
والله تعالی یعلم **فصل دویم** در بعضی اذکار مطلقه وارده در ماه رجب و شعبان و ماه
مبارک رمضان دیلمی رحمه الله تعالی در کتاب اعلام الدین و شیخ کفعمی علیه الرحمه در کتاب بلد
الامین روایت نموده اند از حضرت امیر المومنین صلوات الله و سلامه علیه که رسول خدا ص
فرمود که هر که در هر روز و در هر شب از ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضان بخواند هر یک
از سوره حمد و ایة الکرسی و سوره قل یا ایها الکافرون و سوره قل هو الله احد و سوره قل اعوذ

برب الناس و سوره قل اعوذ برب الفلق را هر یک را سه نوبت پس بگوید سه نوبت سُبْحَانَ
اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و سه نوبت
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه نوبت اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ و چهار
صد نوبت أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بحق انکه نفس من در قبضه قدرت اوست که هر که این
اعمال را بجای اورد و چیزی از انها از او فوت نشود حق تعالی گناهان او را بیامرزد اگر چه مانند
قطرات باران و برگ درختان و کف دریاها باشد و در روز عید فطر از جانب حق تعالی
منادی ندا کند که ای بنده من تویی ولی من و دوست من حقا و تراست نزد من بسبب کرامت
تو پیش من بهر حرفی شفاعتی در برادران و خواهران خود بحق انکه مرا بحق و راستی به پیغمبری فرستاده
که هر که بخواند این سورها را و بعمل اورد این عمل را در روزها و شبهای این سه ماه و اگر چه در
عمر خود یک نوبت باشد حق تعالی عطا فرماید او را بهر حرفی هفتاد هزار حسنه که هر حسنه
گرانتر باشد نزد خدا از کوههای دنیا و براورد حق تعالی برای او هفتصد حاجت در نزد
قبض روح او و هفتصد حاجت در قبر و هفتصد حاجت در نزد بیرون امدن از قبر و هفتصد
حاجت در نزد پرواز نمودن نامهای عمل و هفتصد حاجت نزد صراط و هفتصد حاجت
در نزد میزان و او را در سایه عرش خود جا دهد و حساب او را اسان گرداند و او را هفتاد هزار
ملک مشایعت کنند تا بهشت داخل شود و در انجا برای او مهیا شده باشد چیزی چند
که هیچ دیده ندیده باشد و هیچ گوشی نشنیده باشد **فصل سیم** در فضیلت خواندن
سوره توحید در ماه رجب سید بزرگوار عالی مقدار علی بن طاوس علیه الرحمه در کتاب اقبال
از رسول خدا صلی الله علیه و اله روایت نموده که هر که در عمر خود ده هزار نوبت سوره قل هو الله
احد در ماه رجب بخواند با نیت خالص محشور گردد در قیامت در حالتی که از گناهان خود بیرون
امده باشد مانند روزی که از مادر متولد شده باستقبال او ایند هفتاد ملک و او را بشارت
دهند ببهشت و در حدیث دیگر روایت نموده که انحضرت فرمود که هر که هزار نوبت سوره قل
هو الله احد بخواند بیاید در روز قیامت با عمل هزار پیغمبر و هزار ملک و در درگاه الهی کسی مقرب
تر از او نباشد مگر کسی که زیاده از او این سوره را خوانده باشد پس فرمود که ثواب خواندن این

سوره در ماه رجب مضاعف است و در حدیث دیگر روایت نموده که آنحضرت فرمود
که هر که سوره قل هو الله را صد نوبت بخواند حق تعالی برکت دهد برای او و فرزندان و اهل و
همسایگان او و هر که این سوره را در ماه رجب صد نوبت بخواند حق تعالی برای او در بهشت
بنا کند دوازده قصر که مکلل بدر و یاقوت باشد و بنویسد برای او هزار هزار حسنه پس
ملائکه را امر کند که ببرید این بنده مرا و بنمایید آنچه برای او مهیا نموده ام پس بیایند بنزد
او ده هزار قهرمان و ایشان ملکی چند اند موکل بر مساکن او در بهشت پس بگشایند برای او
هزار هزار قصر از در و هزار هزار قصر از یاقوت سرخ که همه آنها مکلل باشد بدر و یاقوت و
حلی و حلل آنقدر که وصف نتوانند کرد وصف کنندگان و احاطه نتوانند نمود بآن مگر علم
خداوند عالمیان و او چون ببیند این قصرها و مراتب عالیه را دهشت کند و متحیر شود و
گوید که اینها برای کدام یک از پیغمبرانست ایشان گویند که اینها برای تست بسبب خواندن سوره
قل هو الله احد و در حدیث دیگر روایت نموده که هر که در روز جمعه ماه رجب قل هو الله احد را
صد نوبت بخواند او را در موقف قیامت نوری باشد که پیش پیش او راه رود تا او را ببهشت
داخل گرداند **فصل چهارم** در اذکاری که در ماه رجب خوانده شود سید ابن طاوس علیه الرحمه
از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که در ماه رجب صد نوبت بگوید
أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِی لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَأَتُوبُ إِلَیْهِ پس تصدقی بکند حق
تعالی خاتمه کار او را برحمت و آمرزش بگرداند و هر که چهارصد نوبت این استغفار را بگوید
حق تعالی برای او ثواب صد کس از شهدا بنویسد و چون روز قیامت خدا را ملاقات کند
با او خطاب فرماید که تو در دنیا بملک و پادشاهی من اقرار نمودی پس امروز آرزو کن و طلب
نما آنچه خواهی تا بتو عطا کنم بدرستی که کسی صاحب قدرت و توانائی نیست بغیر از من و
ایضا از آنحضرت صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در ماه رجب هزار نوبت بگوید لا
إله إلا الله حق تعالی برای او صد هزار حسنه بنویسد و صد شهر در بهشت بنا کند و ایضا از
آنحضرت روایت نموده که هر که در ماه رجب هفتاد نوبت در صبح و هفتاد نوبت در شام بگوید
أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَیْهِ پس دستهای خود را بلند گرداند و بگوید اللّهُمَّ اغْفِرْ لِی وَتُبْ عَلَیَّ

اگر در این ماه بمیرد حق تعالی از او راضی باشد و آتش جهنم او را مس نکند ببرکت ماه رجب
فصل پنجم در ادعیه که در هر روز از ماه رجب خوانده شود سید ابن طاوس علیه الرحمه
باسانید بسیار از حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله علیه روایت نموده
که آنحضرت در هر روز از ماه رجب این دعا میخواندند خابَ الْوافِدُونَ عَلی غَیْرِکَ وَخَسِرَ
الْمُتَعَرِّضُونَ إِلّا لَکَ وَضاعَ الْمُلِمُّونَ إِلّا بِکَ وَأَجْدَبَ الْمُنْتَجِعُونَ إِلّا مَنِ انْتَجَعَ فَضْلَکَ بابُکَ
مَفْتُوحٌ لِلرّاغِبِینَ وَخَیْرُکَ مَبْذُولٌ لِلطّالِبِینَ وَفَضْلُکَ مُباحٌ لِلسّائِلِینَ وَنَیْلُکَ
مُتاحٌ لِلْآمِلِینَ وَرِزْقُکَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصاکَ وَحِلْمُکَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ ناواکَ عادَتُکَ
الْإِحْسانُ إِلَی الْمُسِیئِینَ وَسَبِیلُکَ الْإِبْقاءُ عَلَی الْمُعْتَدِینَ اللّهُمَّ فَاهْدِنِی هُدَی الْمُهْتَدِینَ
وَارْزُقْنِی اجْتِهادَ الْمُجْتَهِدِینَ وَلا تَجْعَلْنِی مِنَ الْغافِلِینَ الْمُبْعَدِینَ وَاغْفِرْ لِی یَوْمَ الدِّینِ و
شیخ طوسی و سید ابن طاوس رضوان الله علیهما بسند معتبر از یونس بن ظبیان روایت نموده اند
که معلی بن خنیس بخدمت حضرت صادق علیه السلام عرض نمود که ای سید و مولای مرا تعلیم نما
دعائی که در ماه رجب بخوانم و جامع باشد آنچه را که شیعیان در کتابهای خود ودیعه
کرده اند پس حضرت فرمود که بگو ای معلی اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ صَبْرَ الشّاکِرِینَ لَکَ وَعَمَلَ
الْخائِفِینَ مِنْکَ وَیَقِینَ الْعابِدِینَ لَکَ اللّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِیُّ الْعَظِیمُ وَأَنَا الْعَبْدُ الْبائِسُ الْفَقِیرُ
وَأَنْتَ الْغَنِیُّ الْحَمِیدُ وَأَنَا الْعَبْدُ الذَّلِیلُ اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَامْنُنْ بِغِناکَ
عَلی فَقْرِی وَبِحِلْمِکَ عَلی جَهْلِی وَبِقُوَّتِکَ عَلی ضَعْفِی یا قَوِیُّ یا عَزِیزُ اللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِیاءِ الْمَرْضِیِّینَ وَاکْفِنِی ما أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ یا أَرْحَمَ الرّاحِمِینَ
پس فرمود که ای معلی والله که این دعا برای تو جمع کرده است آنچه را از زمان ابرهیم خلیل تا زمان
محمد صلی الله علیه و آله بوده و ایضا روایت نموده اند که از ناحیه مقدسه بر دست ابی القسم
حسین بن روح رضی الله عنه که یکی از نواب حضرت صاحب الامر صلوات الله و سلامه علیه است
بیرون آمده که در ایام ماه رجب این دعا خوانده شود اللّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ بِالْمَوْلُودَیْنِ فِی رَجَبٍ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الثّانِی وَابْنِهِ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَأَتَقَرَّبُ بِهِما إِلَیْکَ خَیْرَ الْقُرَبِ یا مَنْ
إِلَیْهِ الْمَعْرُوفُ طُلِبَ وَفِیما لَدَیْهِ رُغِبَ أَسْأَلُکَ سُؤالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ أَوْبَقَتْهُ ذُنُوبُهُ

وأوبقته عيوبه وطال على الخطايا دؤوبه ومن الرزايا خطوبه يسئلك التوبة وحسن الأوبة
والنزوع عن الحوبة ومن النار فكاك رقبته والعفو عما في ربقته فأنت مولاي أعظم
أمله وثقته اللهم وأسئلك بمسائلك الشريفة ووسائلك المنيفة أن تتغمدني في هذا
الشهر برحمة منك واسعة ونعمة وازعة ونفس بما رزقتها قانعة إلى نزول الحافرة
ومحل الآخرة وما هي إليها صائرة وايضا روايت نموده اند از ابن عياش كه گفت حديث
كرده مرا خير بن عبد الله كه نوشتم از توقيعي كه بمحمد بن عثمان رضي الله عنه از ناحيه مقدسه
بيرون آمده بود بسم الله الرحمن الرحيم انكه بخوان در هر روز از ماه رجب اين دعا را اللهم
إني أسئلك بمعاني جميع ما يدعوك به ولاة أمرك المأمونون على سرك المستبشرون بأمرك
الواصفون لقدرتك المعلنون لعظمتك أسئلك بما نطق فيهم من مشيتك فجعلتهم
معادن لكلماتك وأركانا لتوحيدك وآياتك ومقاماتك التي لا تعطيل لها في كل مكان
يعرفك بها من عرفك لا فرق بينك وبينها إلا أنهم عبادك وخلقك فتقها ورتقها
بيدك بدؤها منك وعودها إليك أعضاد وأشهاد ومناة وأذواد وحفظة ورواد فبهم
ملأت سماءك وأرضك حتى ظهر أن لا إله إلا أنت فبذلك أسئلك وبمواقع العز من رحمتك
وبمقاماتك وعلاماتك أن تصلي على محمد وآله وأن تزيدني إيمانا وتثبيتا يا باطنا في ظهوره
ويا ظاهرا في بطونه ومكنونه يا مفرقا بين النور والديجور يا موصوفا بغير كنه ومعروفا
بغير شبه حاد كل محدود وشاهد كل مشهود وموجد كل موجود ومحصي كل معدود
وفاقد كل مفقود ليس دونك من معبود أهل الكبرياء والجود يا من لا يكيف
بكيف ولا يؤين بأين يا محتجبا عن كل عين يا ديموم يا قيوم وعالم كل معلوم صل على
عبادك المنتجبين وبشرك المحتجبين وملائكتك المقربين وبهم الصافين الحافين و
بارك لنا في شهرنا هذا المرجب المكرم وما بعده من الأشهر الحرم وأسبغ علينا فيه النعم
وأجزل لنا فيه القسم وأبرر لنا فيه القسم باسمك الأعظم الأعظم الأجل الأكرم الذي
وضعته على النهار فأضاء وعلى الليل فأظلم واغفر لنا ما تعلم منا وما لا نعلم واعصمنا من
الذنوب خير العصم واكفنا كوافي قدرك وامنن علينا بحسن نظرك ولا تكلنا إلى غيرك ولا

يا حيّ

تمنعنا

تمنعنا من خيرك وبارك لنا فيما كتبته لنا من أعمارنا وأصلح لنا خبيئة أسرارنا و
أعطنا منك الأمان واستعملنا بحسن الإيمان وبلغنا شهر الصيام وما بعده من الأيام والأعوام
يا ذا الجلال والإكرام وايضا روايت نموده اند از محمد بن ابي رواد رواسي كه گفت در روزي از
روزهاي ماه رجب با محمد بن جعفر دهقان رفتيم بمسجد صعصعه و در انجا نماز ميگذارديم ناگاه
مردي را ديديم كه از ناقه خود فرود آمد و از او در محل سايه عقال كرد و بمسجد داخل شد و دو ركعت
نماز طولاني بجاي اورد پس دستها را بلند كرد و دعائي كه مذكور خواهد شد خواند و چون
فارغ شد بر ناقه سوار شد و خواست كه روانه شود محمد بن جعفر گفت كه بيا تا بپرسيم كه كيست
او رفتيم و او را بخدا سوگند داديم كه تو كيستي فرمود كه بگمان شما من كيستم رفيقم گفت كه تو را
خضر گمان ميبريم پس بمن فرمود كه تو نيز چنين گمان داري گفتم بلي فرمود كه والله كه من انكسم كه خضر
محتاج است بديدن او برگرديد كه امام زمان شمائيم و دعا اينست اللهم يا ذا المنن السابغة
والآلاء الوازعة والرحمة الواسعة والقدرة الجامعة والنعم الجسيمة والمواهب العظيمة
والأيادي الجميلة والعطايا الجزيلة يا من لا ينعت بتمثيل ولا يمثل بنظير ولا يغلب بظهير
يا من خلق فرزق وألهم فأنطق وابتدع فشرع وعلا فارتفع وقدر فأحسن وصور فأتقن
واحتج فأبلغ وأنعم فأسبغ وأعطى فأجزل ومنح فأفضل يا من سما في العز ففات خواطر
الأبصار ودنا في اللطف فجاز هواجس الأفكار يا من توحد بالملك فلا ند له في ملكوت
سلطانه وتفرد بالكبرياء والآلاء فلا ضد له في جبروت شأنه يا من حارت في كبرياء
هيبته دقائق لطائف الأوهام وانحسرت دون إدراك عظمته خطائف أبصار الأنام يا
من عنت الوجوه لهيبته وخضعت الرقاب لعظمته ووجلت القلوب من خيفته أسئلك
بهذه المدحة التي لا تنبغي إلا لك وبما وأيت به على نفسك لداعيك من المؤمنين وبما
ضمنت الإجابة فيه على نفسك للداعين يا أسمع السامعين وأبصر المبصرين ويا أنظر
الناظرين ويا أسرع الحاسبين ويا أحكم الحاكمين ويا أرحم الراحمين صل على محمد
خاتم النبيين وعلى أهل بيته الطاهرين الأخيار وأن تقسم لي في شهرنا هذا خير ما
قسمت وأن تحتم لي في قضائك خير ما حتمت وتختم لي بالسعادة فيمن ختمت وأحيني ما

احیینی موفورا وامتنی مسرورا ومغفورا وتول انت نجاتی من مسائلة البرزخ وادرء
عنی منکرا ونکیرا وارعینی مبشرا وبشیرا واجعل لی الی رضوانک وجنانک مصیرا وعیشا
قریرا وملکا کبیرا وصلی الله علی محمد وآله بکرة واصیلا یا ارحم الراحمین **مؤلف**
گوید که دور نیست که این دعای شریف اختصاص بماه رجب نداشته باشد و چون در غایت
فصاحت و بلاغت و مشتمل بر امهات مطالب دنیا و آخرت مناسب خواندن آن نیز
در ماههای دیگر و در سایر اوقات و ایضا شیخ و سید از حضرت علی بن الحسین علیهما السلم روایت
نموده اند که آنحضرت در ماه رجب بجهة عمره بمکه معظمه داخل شدند و در اکثر اوقات روز در
نزد کعبه نماز می گذاردند و در اکثر اوقات شب و روز بسجود میرفتند و در سجود میگفتند عظم
الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک و در آن مدت اقامت در مکه زیاده ازین نمیکردند
مؤلف گوید که در احادیث بسیار فضیلت عمره در ماه رجب واقع شده و در بعضی از اخبار وارد
شده که آن معادل حجات و ثواب حج دارد **فصل ششم** در اعمال شب رغایب و روز جمعه
ماه رجب بدانکه شب رغایب شب جمعه اول ماه رجب است و آن شبی است بغایت عظیم و متبرک
و در این شب حق تعالی عطایا و بخششهای بسیار ببندگان خود کرامت می فرماید و لهذا آنرا
لیلة الرغایب می نامند زیرا که رغایب جمع رغیبه است و آن بمعنی بخشش بسیار است سید
ابن طاوس علیه الرحمه از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که آنحضرت فرمود که
غافل مشوید از شب جمعه اول ماه رجب بدرستی که آن شبی است که ملائکه آنرا لیلة الرغائب
می نامند و چون ثلث اول از آن شب بگذرد هیچ ملکی در آسمانها و زمین نماند مگر آنکه در
کعبه و حوالی آن جمع شوند و حق تعالی با ایشان خطاب فرماید که ای ملائکه من طلب کنید
از من آنچه خواهید پس ملائکه گویند که پروردگارا حاجت ما آنست که بیامرزی روزه داران
ماه رجب را پس حق تعالی فرماید که آمرزیدم ایشانرا پس آنحضرت فرمود که هر که روزه دارد
پنجشنبه اول رجب را و چون شب شود میانه نماز شام و خفتن دوازده رکعت نماز بگذارد
هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه فی لیلة القدر سه نوبت
و قل هو الله احد دوازده نوبت بخواند و چون از تمام رکعات نماز فارغ شود هفتاد نوبت

صلوات بفرستد باین طریق که اللهم صل علی محمد النبی الامی وعلی آله پس بسجده رود و
هفتاد نوبت بگوید سبوح قدوس رب الملائکة والروح پس سر بردارد و هفتاد مرتبه بگوید
رب اغفر وارحم وتجاوز عما تعلم انک انت العلی الاعظم پس باز بسجده رود و هفتاد نوبت
بگوید آنچه در سجده اول گفته و از حق تعالی حاجت خود را طلب نماید البته حاجت او بر آورده
شود انشاء الله تعالی پس فرمود که بحق آنکه نفس من در قبضه قدرت اوست که نگذارد هیچ بنده
مردی یا زنی این نماز را مگر آنکه حق تعالی بیامرزد همه گناهان او را اگرچه بقدر کف دریا و ریگ
بیابان و گرانی کوهها و عدد برگ درختان باشد و شفاعت کند او در روز قیامت هفتصد نفر
از اهل بیت خود را که مستوجب جهنم شده باشند و بر انگیزد حق تعالی برای او در شب اول قبر ثواب
این نماز را به بهترین صورتی که آید بنزد او با روی شکفته و زبانی نیکو و گوید که ای دوست من
بشارت باد ترا که نجات یافتی از همه شدتها پس آنکس گوید که تو کیستی که ندیده ام رویی نیکوتر از
روی تو و نبوییده ام بویی خوشتر از بوی تو جواب گوید که ای دوست من من ثواب آن نمازم که
کردی در فلان شب در فلان بلد در فلان ماه در فلان سال اکنون آمده ام تا قضای حق تو
کنم و مونس تنهایی تو باشم و وحشت را از تو دور گردانم و چون صور بدمند در عرصه قیامت
سایه افکنم بر سر تو و بدرستی که تو هرگز از خیر و ثواب پروردگار خود دور و محروم نخواهی بود
مؤلف گوید که ظاهر اخبار آنست که هرگاه غره ماه رجب روز جمعه اتفاق افتد شب آن
شب رغایب باشد پس آنچه درین حدیث وارد شده از روزه داشتن پنجشنبه اول گویا محمول
بر غیر اینصورت باشد و ایضا سید علیه الرحمه از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده
که هر که در روز جمعه ماه رجب در میانه نماز ظهر و عصر چهار رکعت نماز بگذارد بدو سلام
و در هر رکعتی بعد از حمد آیة الکرسی هفت نوبت و قل هو الله احد پنج نوبت بخواند و چون از نماز
فارغ شود ده نوبت بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو واسأله التوبة حق تعالی بنویسد
برای او از روزی که این نماز را گذارده باشد تا روزی که از دنیا برود در هر روز هزار حسنه
و عطا کند او را به هر آیتی که خوانده باشد درین نماز مدینه در بهشت از یاقوت سرخ و بهر حرفی
قصری از در سفید و تزویج نماید او را با حوریان بهشت و خشنود شود از او و خشنود شد فی

که بعد از آن هرگز بر او خشم نکند و بنویسد او را از عابدان و بگرداند خاتمه کار او را به سعادت
و مغفرت و بنویسد برای او بهر رکعتی پنجاه هزار نماز و بگذارد بر سر او هزار تاج رفعت و ساکن
بهشت گرداند او را با گروه صدیقان و نرود از دنیا تا ببیند جای خود را در بهشت و در این
روز خواندن سوره قل هو الله احد فضیلت بسیار دارد و در فصل سیم مذکور شد و شیخ مفید
علیه الرحمه روایت کرده که هر که از ماهی از ماههای حرام روز پنجشنبه و جمعه و شنبه را روزه
دارد بنویسد حق تعالی برای او ثواب عبادت نهصد سال **فصل هفتم** در اعمال لیالی
و بعضی از ایام ماه رجب سید ابن طاوس علیه الرحمه از سلمان فارسی رضی الله عنه روایت نموده
که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در شبی از شبهای ماه رجب ده رکعت نماز بگذارد
هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعتی بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون یکنوبت و قل هو الله
احد سه نوبت بخواند حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و بهر رکعتی برای او عبادت
شصت سال بنویسد و بهر سوره قصری در بهشت از مروارید باو کرامت فرماید و برای او
بنویسد ثواب کسی که در آن سال روزه داشته باشد و نماز گذارده باشد و حج و عمره بجای آورده
باشد و در راه خدا جهاد نموده باشد و باز بنویسد برای او در هر روز تا سال آینده حجی و عمره
و چون از نماز فارغ شود حق تعالی بیامرزد او را و ملکی از زیر عرش ندا کند که ای دوست خدا
سر گیر عمل خود را که خدا ترا از آتش جهنم آزاد گردانید و حق تعالی بنویسد او را از نماز گذارندگان
در تمامی آن سال و اگر در آن سال بمیرد شهید مرده باشد و حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند
و حوایج او را قضا کند و نامه عمل او را بدست راست او دهد و او را روسفید گرداند و بگرداند
میانه او و آتش جهنم هفت خندق و ایضا سید از آنحضرت روایت نموده که هر که در شبی
از شبهای ماه رجب دو رکعت نماز بگذارد و سوره قل هو الله احد را در آن نماز صد نوبت بخواند
چنان باشد که صد سال در راه خدا روزه داشته باشد و او را حق تعالی در بهشت صد
قصر عطا کند هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام **و اما اعمال** هر شب و بعضی از
روزهای این ماه چنانچه سید ابن طاوس رضی الله عنه در کتاب اقبال بسند متصل برسول
خدا صلی الله علیه و آله از آنحضرت روایت نموده **شب اول** از رسول خدا صلی الله علیه و آله

روایت

روایت نموده که چون آنحضرت هلال ماه رجب را می دید بدین دعا می خواند اللهم
بارک لنا فی رجب و شعبان و بلغنا شهر رمضان و اعنا علی الصیام و القیام و حفظ
اللسان و غض البصر و لا تجعل حظنا منه الجوع و العطش و ایضا از آنحضرت روایت
نموده که هر که در نزد دیدن هلال ماه رجب هفت نوبت سوره حمد بخواند حق تعالی او را
در آن ماه از درد چشم ایمن گرداند و بدانکه این شب یکی از لیالی اربعه متبرکه است و سنت است
احیا نمودن آن بعبادات و طاعات و قربات از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقولست
که هر که احیا کند شبی از شبهای ماه رجب را حق تعالی عطا کند باو ثواب آزاد گردانیدن
بنده و او را از آتش جهنم آزاد گرداند و شفاعت او را در هفتاد هزار کس از گناه کاران قبول فرماید
و از حضرت صادق علیه السلام منقولست که حضرت امیر المومنین علیه السلام را خوش می آمد که
خود را فارغ سازد در سالی در چهار شب شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید رمضان
و شب عید قربان و در حدیث دیگر از حضرت امیر المومنین صلوات الله علیه منقولست که بر او
فرمود که تا توانی محافظت کن بر چند شب و دعا و نماز و تلاوت قرآن در آن شبها بسیار بکن
و از جمله آنها شب اول ماه رجب را ذکر فرمود و غسل در این شب مستحب است و سید ابن طاوس
علیه الرحمه از صاحب کتاب روضة العابدین نقل نموده که او بسند خود از حضرت رسول
روایت کرده که آنحضرت باصحاب خود فرمود که هر که در شب اول رجب بعد از نماز مغرب بیست
رکعت نماز بگذارد هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یکنوبت
بخواند آیا ثواب او را میدانید گفتند خدا و رسول داناترند بآن فرمود که جبرئیل تعلیم کرد مرا
که محفوظ باشد او و اهل و مال و ولد او و ایمن باشد از عذاب قبر و از صراط بحساب بگذرد
چون برق جهنده و ایضا از صاحب کتاب مذکور نقل نموده که او از آنحضرت روایت نموده که هر که
در این شب بعد از نماز عشا دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره الم نشرح یک
نوبت و قل هو الله احد سه نوبت بخواند و در رکعت دویم بعد از حمد سوره الم نشرح و قل هو الله
احد و معوذتین هر یک یکنوبت بخواند و چون از نماز فارغ شود سی نوبت لا اله الا الله بگوید و
سی نوبت صلوات بفرستد حق تعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و از گناهان چون روزی

کە از مادر متولد شده بیرون آید و شیخ طوسی و سید ابن طاوس رضی الله عنهما بسند معتبر
از حضرت امام محمد تقی علیه السلام روایت نموده اند که آنحضرت بیکی از اصحاب خود فرمود که
بخوانی در شب اول ماه رجب بعد از نماز عشا این دعا را اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ مَلِیکٌ
وَاَنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرٌ وَاَنَّکَ مَا تَشَاءُ مِنْ اَمْرٍ یَکُونُ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ
مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ یَا مُحَمَّدُ یَا رَسُولَ اللهِ اِنِّی اَتَوَجَّهُ اِلَی اللهِ رَبِّی
وَرَبِّکَ لِیُنْجِحَ بِکَ طَلِبَتِی اَللّٰهُمَّ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ وَبِالْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ اَنْجِحْ طَلِبَتِی پس
حوایج خود را از حق تعالی طلب مینمائی و ایضا بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات
الله علیهما روایت نموده اند که آنحضرت درین شب بعد از فراغ از نماز شب بسجود میرفتند و
این دعا میخواندند لَکَ الْحَمْدُ اِنْ اَطَعْتُکَ وَلَکَ الْحُجَّةُ اِنْ عَصَیْتُکَ لَا صُنْعَ لِی وَلَا
لِغَیْرِی فِی اِحْسَانِکَ اِلَّا بِکَ یَا کَائِناً قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَیَا مُکَوِّنَ کُلِّ شَیْءٍ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ
شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَدِیلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِی الْقُبُورِ وَمِنَ
النَّدَامَةِ یَوْمَ الْآزِفَةِ فَاَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ عَیْشِی عِیشَةً نَقِیَّةً
وَمِیتَتِی مِیتَةً سَوِیَّةً وَمُنْقَلَبِی مُنْقَلَباً کَرِیماً غَیْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ الْاَئِمَّةِ یَنَابِیعِ الْحِکْمَةِ وَاُولِی النِّعْمَةِ وَمَعَادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنِی بِهِمْ مِنْ کُلِّ سُوءٍ وَلَا
تَاْخُذْنِی عَلیٰ غِرَّةٍ وَلَا عَلیٰ غَفْلَةٍ وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ اَعْمَالِی حَسْرَةً وَارْضَ عَنِّی فَاِنَّ مَغْفِرَتَکَ
لِلظَّالِمِینَ وَاَنَا مِنَ الظَّالِمِینَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی مَا لَا یَضُرُّکَ وَاَعْطِنِی مَا لَا یَنْقُصُکَ فَاِنَّکَ
الْوَسِیعُ رَحْمَتُهُ الْبَدِیعُ حِکْمَتُهُ وَاَعْطِنِی السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالنُّجُوعَ وَالْقُنُوعَ
وَالشُّکْرَ وَالْمُعَافَاةَ وَالتَّقْوَی وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَیْکَ وَعَلیٰ اَوْلِیَائِکَ وَالْیُسْرَ وَالشُّکْرَ وَ
اَعْمِمْ بِذٰلِکَ یَا رَبِّ اَهْلِی وَوَلَدِی وَاِخْوَانِی فِیکَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّنِی وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنِی
مِنَ الْمُسْلِمِینَ وَالْمُؤْمِنِینَ یَا رَبَّ الْعَالَمِینَ **مؤلف** گوید که نماز شب در اخبار گاهی بر هشت
رکعت اطلاق کرده میشود وگاهی بیازده رکعت وگاه بر سیزده رکعت که نافله صبح نیز با نماز
شب ضم شده باشد و مراد درینجا معنی اول است و ایضا شیخ طوسی و سید علیهما الرحمة از ابن
اشیم رضی الله عنه نقل نموده اند که گفته که پس سه رکعت نماز وتر را می گذاری وچون سلام

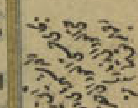
شدیدة
فانت

کفتی نشسته این دعا را میخوانی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ وَلَا یَخَافُ آمِنُهُ رَبِّ اِنِ
ارْتَکَبْتُ الْمَعَاصِیَ فَذٰلِکَ ثِقَةٌ مِنِّی بِکَرَمِکَ اِنَّکَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِکَ وَتَعْفُو عَنْ
سَیِّئَاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ وَاِنَّکَ مُجِیبٌ لِدَاعِیکَ وَمِنْهُ قَرِیبٌ وَاَنَا تَائِبٌ اِلَیْکَ مِنَ الْخَطَایَا
وَرَاغِبٌ اِلَیْکَ فِی تَوْفِیرِ حَظِّی مِنَ الْعَطَایَا یَا خَالِقَ الْبَرَایَا یَا مُنْقِذِی مِنْ کُلِّ شِدَّةٍ یَا مُجِیرِی
مِنْ کُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَیَّ السُّرُورَ وَاکْفِنِی شَرَّ عَوَاقِبِ الْاُمُورِ فَاَنْتَ اللهُ عَلیٰ نَعْمَائِکَ وَ
جَزِیلِ عَطَائِکَ مَشْکُورٌ وَلِکُلِّ خَیْرٍ مَذْخُورٌ و این دعا را ابن عیاش نیز روایت نموده اند
که او بسند معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده که آنحضرت درین ساعت یعنی
بعد از فراغ از تمام نماز شب میخوانده اند و ایضا از ابن عیاش روایت نموده اند که حضرت امام
حسن عسکری علیه السلام درین ساعت این دعا میخوانده اند یَا نُورَ النُّورِ یَا مُدَبِّرَ الْاُمُورِ یَا مُجْرِیَ
الْبُحُورِ یَا بَاعِثَ مَنْ فِی الْقُبُورِ یَا کَهْفِی حِینَ تُعْیِینِی الْمَذَاهِبُ وَکَرِّی حِینَ تُعْجِزُنِی الْمَکَاسِبُ
وَمُونِسِی حِینَ تَجْفُونِی الْاَبَاعِدُ وَیَمَلُّنِی الْاَقَارِبُ وَمُنَزِّهِی بِمُجَالَسَةِ اَوْلِیَائِهِ وَمُرَافَقَةِ اَحِبَّائِهِ
فِی رِیَاضِهِ وَسَاقِیَّ بِمُوَاسَاتِهِ مِنْ نَمِیرِ حِیَاضِهِ وَدَافِعِی بِمُجَاوَرَتِهِ مِنْ وَرْطَةِ الذُّنُوبِ اِلیٰ رَبْوَةِ
التَّقْرِیبِ وَمُبَدِّلِی بِوِلَایَتِهِ عِزَّةَ الْعَطَایَا مِنْ ذِلَّةِ الْخَطَایَا اَسْئَلُکَ یَا مَوْلَایَ بِالْفَجْرِ وَاللَّیَالِی
الْعَشْرِ وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ وَاللَّیْلِ اِذَا یَسْرِ وَبِمَا جَرَی بِهِ قَلَمُ الْاَقْلَامِ بِغَیْرِ کَفٍّ وَلَا اِبْهَامٍ وَبِاَسْمَائِکَ
الْعِظَامِ وَبِحُجَجِکَ عَلیٰ جَمِیعِ الْاَنَامِ عَلَیْهِمْ مِنْکَ اَفْضَلُ السَّلَامِ وَبِمَا اسْتَحْفَظْتَهُمْ مِنْ اَسْمَائِکَ
الْکِرَامِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِمْ وَتَرْحَمَنَا فِی شَهْرِنَا هٰذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الشُّهُورِ وَالْاَیَّامِ وَاَنْ تُبَلِّغَنَا
شَهْرَ الصِّیَامِ فِی عَامِنَا هٰذَا وَفِی کُلِّ عَامٍ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَالْمِنَنِ الْجِسَامِ وَعَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ مِنَّا اَفْضَلُ السَّلَامِ **روز اول** در حدیث معتبر وارد شده که حضرت امام محمد باقر علیه السلام
در روز جمعه غره ماه رجب از سال پنجاه و هفتم هجرت متولد شد و روزه این روز ثواب عظیم
دارد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام از پدرش از جدش از رسول خدا صلی الله علیه
مرویست که هر که روز اول ماه رجب را روزه دارد بهشت برای او واجب شود و در حدیث معتبر
دیگر از آنحضرت منقولست که حضرت نوح ع در روز اول رجب بکشتی داخل شد و امر فرمود گروهی را
که با او داخل کشتی شدند از جن وانس که روزه بدارند این روز را و فرمود که هر که از شما این روز را

روزه دارد دور شود از او آتش جهنم بمقدار یکساله راه و از جمله اعمال این روز نماز سلمان
فارسی رضی الله عنه است و شیخ طوسی و سید ابن طاوس علیه الرحمة باسانید معتبره از سلمان
فارسی رضی الله عنه روایت کرده اند که گفت داخل شدم بر رسول خدا صلی الله علیه و آله در روز
آخر ماه جمادی الآخر در وقتی که داخل نشده بودم بر آنحضرت در آن وقت پیش از آن روز پس
فرمود که ای سلمان تو از اهل بیت مائی میخواهی که برای تو حدیثی بگویم گفتم بلی فدای تو باد پدر
و مادرم یا رسول الله فرمود که ای سلمان هر مرد مومن و زن مومنه که در این ماه سی رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را هر یک سه نوبت
بخواند حق تعالی محو کند از او هر گناهی که در صغر سن و کبر سن کرده باشد و عطا کند باو ثواب
کسی که تمام این ماه را روزه داشته باشد و او را از نمازگذارندگان بنویسند تا سال آینده و برای
او در هر روز بلند گردانند عمل شهیدی از شهدای بدر و بهر روزی که روزه دارد از این ماه
عبادت سالی برای او بنویسند و هزار درجه برای او بلند گردانند و اگر تمام این ماه را روزه دارد
حق تعالی او را از آتش جهنم نجات دهد و بهشت را برای او واجب گرداند ای سلمان مرا باین نماز
خبر داد جبرئیل ع و گفت ای محمد این علامتی است میان شما و منافقان زیرا که منافقان این نماز را
نمیکنند سلمان گوید که گفتم یا رسول الله خبر ده مرا که چگونه بگذارم این نماز را و در چه وقت بجا
آورم از فرمود که ای سلمان بگذار در روز اول این ماه ده رکعت و در هر رکعت بعد از حمد هر یک
از سوره قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون را سه نوبت بخوان و چون سلام بگوئی دستها را
بردار و بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ
بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَیْتَ وَلَا مُعْطِیَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا
یَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْکَ الْجَدُّ پس دستها را بروی خود بمال و بگذار در روز نیمه این ماه نیز ده رکعت
در هر رکعت همان سوره ها که دانستی و چون سلام بگوئی دستها را بردار و بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ
لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَهُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ
قَدِیرٌ اِلٰهًا وَاحِدًا اَحَدًا صَمَدًا فَرْدًا لَمْ یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا پس دستها را بروی خود بمال و
بگذار در آخر این ماه نیز ده رکعت بهمان طریق که دانستی و چون سلام بگوئی بردار دستهای خود را

بسوی آسمان و بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِی وَیُمِیتُ وَ
هُوَ حَیٌّ لَا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِینَ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ پس دستها را بروی خود فرود آور و حاجت خود را
طلب کن که حق تعالی بر آورد از او بگرداند میان تو و جهنم هفت خندق هر خندقی مانند
میان آسمان و زمین و بنویسد برای تو بهر رکعتی هزار هزار رکعت و بنویسد بجهت تو برات
بیزاری از آتش جهنم و گذشتن از صراط گفت سلمان که چون این حدیث را از حضرت رسول
شنیدم بروی در افتادم و خدا را سجده کردم و با گریه و زاری شکر الهی بجا آوردم **مؤلف**
گوید که این نماز و سایر نمازهای نافله هر دو رکعت بیک سلام کرده می شود و چون سلام گفته
شود در عقب هر دو رکعت از این نماز این دعا خوانده می شود و ایضا سید ابن طاوس علیه الرحمة
از سلمان رضی الله عنه روایت کرده که رسول خدا ص فرمود که ای سلمان آیا تعلیم کنم ترا گنجی
از گنجهای غریب گفتم بلی یا رسول الله فرمود که هرگاه روز اول ماه رجب داخل شود ده رکعت
نماز بگذار و در هر رکعت بعد از حمد سه نوبت سوره قل هو الله احد بخوان بدرستی که چون
این نماز را بکنی حق تعالی بیامرزد همه گناهان ترا از روزی که قلم بر تو جاری شده تا این شب و
نگاه دارد ترا از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و ایمن گرداند ترا از خوره و پیسی و درد پهلو
و در این روز زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین صلوات الله علیه فضیلت بسیار دارد بسند
معتبر از ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله علیه منقول است که هر که حسین بن علی
علیهما السلام را زیارت کند در روز اول رجب خدا بیامرزد او را البته **مؤلف** گوید که علما برای
این روز زیارت مخصوصی ذکر کرده اند و لیکن بروایت نسبت نداده اند لهذا ما ایراد نکردیم و
شیخ طوسی و سید ابن طاوس علیهما الرحمة از حسین بن روح که از نایبان حضرت صاحب الامر ع
بوده است روایت نموده اند که گفت زیارت کن در هر روضه از روضهای ائمه صلوات الله علیهم
اجمعین که در آنجا باشی در ماه رجب باین زیارت چون داخل شوی بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی
اَشْهَدَنَا مَشْهَدَ اَوْلِیَائِهِ فِی رَجَبٍ وَاَوْجَبَ عَلَیْنَا مِنْ حَقِّهِمْ مَا قَدْ وَجَبَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی
مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجَبِ وَعَلٰی اَوْصِیَائِهِ الْحُجُبِ اَللّٰهُمَّ فَکَمَا اَشْهَدْتَنَا مَشْهَدَهُمْ فَاَنْجِزْ لَنَا

موعدهم واوردنا موردهم غیر محلئین عن ورد فی دار المقامة والخلد والسلام علیکم
انی قد قصدتکم واعتمدتکم بمسألتی وحاجتی وهی فکاک رقبتی من النار والمقر معکم فی دار
القرار مع شیعتکم الابرار والسلام علیکم بما صبرتم فنعم عقبی الدار انا سائلکم وآملکم
فیما الیکم التفویض وعلیکم التعویض فبکم یجبر المهیض ویشفی المریض وما تزداد
الارحام وما تغیض انی بسرکم مؤمن ولقولکم مسلم وعلی الله بکم مقسم فی رجعی
بحوائجی وقضائها وامضائها وانجاحها وابراحها وبشؤونی لدیکم وصلاحها والسلام
علیکم سلام مودع ولکم حوائجه مودع یسأل الله الیکم المرجع وسعیه الیکم غیر
منقطع وان یرجعنی من حضرتکم خیر مرجع الی جناب ممرع وخفض عیش موسع ودعة و
مهل الی حین الاجل وخیر مصیر ومحل فی النعیم الازل والعیش المقتبل ودوام الاکل وشرب
الرحیق والسلسل وعل ونهل لا سأم منه ولا ملل ورحمة الله وبرکاته وتحیاته علیکم
حتی العود الی حضرتکم والفوز فی کرتکم والحشر فی زمرتکم ورحمة الله وبرکاته
علیکم وصلواته وتحیاته وهو حسبنا ونعم الوکیل مؤلف گوید که از حدیث معتبری ظا
میشود که زیارت حضرت علی بن موسی الرضا ع در ماه رجب افضل از سایر اوقات است و سید ابن
طاوس علیه الرحمه باسانید بسیار از ابوحمزه ثمالی روایت کرده که دیدم حضرت علی بن الحسین صلوات
الله علیهما را در روز اول رجب که در حجر اسمعیل نشسته بودند این دعا میخواندند یا من
یملک حوائج السائلین ویعلم ضمیر الصامتین لکل مسألة منک سمع حاضر وجواب
عتید اللهم ومواعیدک الصادقة وایادیک الفاضلة ورحمتک الواسعة فاسألک
ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تقضی حوائجی للدنیا والآخرة انک علی کل شیء قدیر
وشیخ طوسی علیه الرحمه این دعا را در ادعیه هر روز از ماه رجب ذکر نموده وگویا که حدیث
عامی درین باب بنظر او رسیده باشد پس اگر در هر روز از این ماه نیز خوانده شود نیکو خواهد
بود شب دویم از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در این شب دو رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون بخواند حق تعالی گناهان صغیره
وکبیره او را بیامرزد و بنویسد او را از نماز گذارندگان تا سال آینده و بری باشد او از نفاق

و روز دویم این ماه بروایت ابن عیاش روز ولادت حضرت امام علی نقی صلوات الله علیه است
و بر بعضی از اقوال وفات آنحضرت نیز درین روز واقع شده شب سیم از رسول خدا صلی الله
علیه و آله روایت نموده که هر که در این شب ده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره
اذا جاء نصر الله والفتح پنج نوبت بخواند بنا کند حق تعالی برای او قصری در بهشت که طول و
عرض آن قصر از دنیا بهفت برابر وسیع تر باشد و منادی از آسمان ندا کند که بشارت دهید این
دوست خدا را بکرامت عظمی و رفاقت انبیا و صدیقان و شهدا و صالحان روز سیم از رسول
خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که در این روز چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد آیه والهکم اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم ان فی خلق السموات والارض
واختلاف اللیل والنهار والفلک التی تجری فی البحر بما ینفع الناس وما انزل الله من السماء
من ماء فاحیا به الارض بعد موتها وبث فیها من کل دابة وتصریف الریاح والسحاب
المسخر بین السماء والارض لآیات لقوم یعقلون ومن الناس من یتخذ من دون الله اندادا
یحبونهم کحب الله والذین آمنوا اشد حبا لله ولو یری الذین ظلموا اذ یرون العذاب ان القوة
لله جمیعا وان الله شدید العذاب را بخواند حق تعالی باو عطا کند ثوابی که وصف نتوانند نمود
از او وصف کنندگان و درین روز از سال دویست و پنجاه و چهارم هجرت امام علی نقی صلوات الله
علیه از دنیا رحلت نموده شب چهارم از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که
در این شب صد رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل اعوذ برب الفلق و در رکعت
دوم سوره قل اعوذ برب الناس بخواند و همچنین در باقی رکعات از هر آسمانی ملکی فرود آید و ثواب
این نماز را تا روز قیامت برای او بنویسد و بیاید در روز قیامت و روی او مانند ماه شب
چهارده باشد و نامه عمل او را بدست راست او دهند و حساب را بر او آسان گردانند شب پنجم
از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در این شب شش رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بیست و پنج نوبت بخواند حق تعالی باو عطا کند ثواب
چهل کس از پیغمبران و چهل کس از صدیقان و چهل کس از شهیدان و از صراط چون برق لامع
بگذرد در حالتی که سوار باشد بر اسبی از نور و در روایتی از ابن عیاش روز پنجم این ماه مولد حضرت امام

علی نقی صلوات الله علیه است و بعضی وفات آنحضرت را نیز در این روز نقل کرده اند و بعضی
وفات حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه را نیز در این روز گفته اند **شب ششم** از رسول
خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که درین شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از
حمد آیة الکرسی هفت نوبت بخواند منادی از آسمان ندا کند که ای بنده خدا تو بی دوست و ولی
خدا حقا و برای تست بهر حرفی که قرائت کرده در این نماز شفاعتی در عملهای آن و برای تست مقام
هزار حسنه که هر حسنه نزد حق تعالی گرانتر باشد از کوههای دنیا و بر قول بعضی روز ششم این
ماه حضرت امام موسی کاظم صلوات الله علیه از دنیا رحلت نموده **شب هفتم** از رسول خدا
روایت کرده که هر که درین شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله
سه نوبت و قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق یکنوبت بخواند و چون از نماز فارغ شود
ده نوبت صلوات بفرستد و ده نوبت بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر
حق تعالی او را در سایه عرش خود جا دهد و عطا کند او را ثواب کسی که ماه رمضان را روزه داشته
باشد و استغفار کنند برای او ملائکه تا از آن نماز فارغ شود و آسان شود بر او حالت نزع و جان
کندن و فشار قبر و از دنیا بیرون نرود تا منزل خود را در بهشت مشاهده نماید و حق تعالی
او را از فزع اکبر قیامت ایمن گرداند **شب هشتم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده
که هر که در این شب بیست رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و قل
یا ایها الکافرون و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را هر یک سه نوبت بخواند حق تعالی
ثواب شکر کنندگان و صبر کنندگان باو عطا کند و بلند گرداند نام او را با گروه صدیقان و
برای او بهر حرفی ثواب همه صدیقان و شهدا باشد و چنان باشد که قرآن را ختم کرده باشد در
ماه رمضان و چون از قبر بیرون آید باستقبال او آیند هفتاد ملک که بشارت دهند او را به بهشت
و مشایعت کنند او را تا به بهشت داخل شود **شب نهم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت
کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الهیکم التکاثر پنج
نوبت بخواند از جای خود برنخیزد تا حق تعالی او را بیامرزد و عطا کند باو ثواب صد حج و صد
عمره و برای او نازل گرداند هزار هزار رحمت و ایمن سازد او را از آتش جهنم و اگر تا هشتاد روز دیگر

بمیرد

بمیرد شهید مرده باشد **شب دهم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در
این شب بعد از مغرب دوازده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله
احد سه نوبت بخواند حق تعالی برای او قصری رفیع بنا کند بر بالای عمودی از یاقوت سرخ
که بزرگی ما بین مشرق و مغرب باشد و در آن عمود هفتصد غرفه باشد از طلا و نقره و یاقوت
و زبرجد که هر غرفه از دنیا فراختر باشد و در آن قصر خانها باشد بعدد ستارهای آسمان
و در خانها چیزی چند باشد که هیچ بشری از او صف نتواند نمود و روز دهم این ماه بروایت
ابن عیاش مولد حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه است **شب یازدهم** از رسول خدا صلی
الله علیه و آله روایت کرده که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد آیة الکرسی دوازده نوبت بخواند حق تعالی او را ثواب کسی عطا کند که خوانده باشد
توریة و انجیل و زبور و فرقان و هر کتابی که حق تعالی بر پیغمبران فرستاده و منادی از عرش ندا کند
که سر گیر عمل را که آمرزیده شده **شب دوازدهم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده
که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد آیه آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا اُنْزِلَ
اِلَیْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ کُلٌّ آمَنَ بِاللهِ وَمَلٰئِکَتِهِ وَکُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ
مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَکَ رَبَّنَا وَاِلَیْکَ الْمَصِیرُ لَا یُکَلِّفُ اللهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا
لَهَا مَا کَسَبَتْ وَعَلَیْهَا مَا اکْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِینَا اَوْ اَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَا
اِصْرًا کَمَا حَمَلْتَهُ عَلَی الَّذِینَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَ
اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلٰنَا فَانْصُرْنَا عَلَی الْقَوْمِ الْکَافِرِینَ را ده نوبت بخواند حق تعالی
باو عطا کند ثواب امر کنندگان بمعروف و نهی کنندگان از منکر و ثواب آزاد کردن هفتاد
رقبه از فرزندان اسمعیل علیه السلم و هفتاد رحمت باو عطا کند **شب سیزدهم** از رسول خدا
روایت کرده که هر که در این شب ده رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره والعادیات
و در رکعت دویم بعد از حمد سوره الهیکم التکاثر بخواند و همچنین در باقی رکعات یعنی هر دو رکعت
از رکعات باقیه را که بجا می آورد در رکعت اول بعد از حمد والعادیات و در رکعت دویم الهیکم
التکاثر بخواند حق تعالی گناهان او را بیامرزد و اگر چه عاق والدین خود شده باشد و خدا

بعضی ولادت آنحضرت را پنجم ماه رمضان و بعضی یازدهم ماه رمضان گفته اند [illegible] والله اعلم

از او راضی و خوشنود گردد و منکر و نکیر نزد او نیایند و او را نترسانند و بگذرد از صراط
چون برق جهنده و نامه عمل او را بدست راستش دهند و میزان عملش گران و سنگین باشد
و در جنة الفردوس هزار شهر باو عطا کنند و بدانکه شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب
پانزدهم از هر ماهی را لیالی بیض و ایام آنرا ایام بیض میگویند و این لیالی و ایام از هر ماهی از
لیالی و ایام متبرکه آن ماه است و سید ابن طاوس علیه الرحمة از حضرت صادق علیه السلم روایت
نموده که آنحضرت فرمود که حق تعالی باین امت سه ماه متبرک عطا فرموده که باحدی از
امتهای گذشته عطا نفرموده و آن ماه رجب و ماه شعبان و ماه رمضانست و سه شب باین
امت کرامت فرموده که بامتهای دیگر کرامت نفرموده و آن شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب پانزدهم
است از هر ماهی و سه سوره باین امت عطا فرموده که بامتهای دیگر عطا نکرده و آن سوره یس و
تبارک و قل هو الله احد است پس هر که این سه عطیه عظمی را باهم جمع نماید بدرستی که جمع نموده
باشد افضل آنچه باین امت عطا کرده شده پس کسی عرض نمود که چگونه این سه عطای بزرگ را
جمع نماید فرمود که در هر شب از لیالی بیض این سه ماه متبرک نمازی بگذارد در شب سیزدهم دو رکعت
و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش رکعت و در هر رکعت بعد از حمد این سه
سوره را بخواند بدرستی که چون این عمل را بجای آورد ادراک نموده باشد فضیلت این سه ماه را
و همه گناهان او بغیر شرک آمرزیده شود و از رسول خدا صلی الله علیه و آله مرویست که هر که
روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم از ماه رجب را روزه دارد و شبهای آنرا بعبادت بسر آورد
سوگند بآنکه مرا بحق مبعوث گردانیده که او از دنیا بیرون نرود مگر با توبه نصوح و بهر روزی
که روزه داشته باشد هفتاد کبیره او را حق تعالی بیامرزد و برآورد هفتاد حاجت او را در وقت
نزع اکبر و هفتاد حاجت چون داخل قبر شود و هفتاد حاجت چون از قبر بیرون آید و هفتاد
حاجت چون ترازوی عمل برپا شود و هفتاد حاجت چون از صراط عبور کند و بهر روزی که
روزه دارد چنان باشد که هفتاد بنده رقبه از فرزندان اسمعیل را آزاد گردانیده باشد و
هفتاد هزار مرتبه قرآن ختم نموده باشد و هفتاد سال در راه خدا مرابطه کرده باشد و هفتاد
پل در راه خدا ساخته باشد و هفتاد نفر از اهل بیت خود را شفاعت کند که مستوجب جهنم

شده

شده باشند و در جنات الفردوس برای او هفتاد هزار شهر بنا کند و در هر شهری هفتاد هزار
قصر و در قصری هزار حوری که هر حوری هفتاد هزار خادم داشته باشند و بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که ایام بیض ماه رجب را روزه دارد حق تعالی بنویسد
برای او بهر روزی روزه یکساله و عبادت یکساله و بایستد در روز قیامت در موقف ایمنان
و در روز سیزدهم این ماه موافق مشهور حضرت امیر المؤمنین ع در خانه کعبه متولد شده و
بروایت ابرهیم بن هاشم ولادت و وفات حضرت امام علی نقی صلوات الله علیه نیز درین روز
واقع شده **شب چهاردهم** از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که در این شب
سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و آیه قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ
يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ
بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا بخواند بحق آنکه نفس من در قبضه قدرت اوست که اگر گناهان او زیاده از
ستارهای آسمان باشد فارغ نشود از این نماز مگر آنکه پاک و پاکیزه شده باشد از همه آن گناهان
و چنان باشد که خوانده باشد هر کتابی را که حق تعالی فرو فرستاده **شب پانزدهم** از رسول
خدا صلی الله علیه و آله منقولست که چون شب نصف ماه رجب داخل شود حق تعالی امر کند
خازنان دیوان خلایق و نویسندگان اعمال ایشانرا که نظر کنید در دیوان بندگان من و هر گناهی
که بیابید محو کنید و بجای آن حسنه بنویسید و شیخ طوسی و سید ابن طاوس علیهما الرحمة بسند
صحیح از حضرت صادق علیه السلم روایت کرده اند که در شب نصف رجب دوازده رکعت نماز بگذارد
و در هر رکعتی بعد از حمد سوره بخوان و چون فارغ شدی از نماز هر یک از معوذتین و اخلاص و
آیة الکرسی را چهار نوبت میخوانی و بعد از آن چهار نوبت میگوئی سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَٰهَ
إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ پس آنگاه بگو اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ و بروایت شیخ طوسی این نماز را اینچنین در شب بیست و هفتم ماه رجب که شب
مبعثست نیز بجا می آوری و سید ابن طاوس قدس الله روحه از رسول خدا ص روایت کرده
که هر که در این شب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت
بخواند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد کند و بنویسد برای او بهر رکعتی عبادت چهل کس از شهدا

وعطا کند باو بهرابر دوازده نور وبنا کند برای او بهر نوبتی که قل هو الله احد خوانده باشد دوازده شهر از مشک وعنبر وبنویسد برای او ثواب هر کسی که روزه داشته باشد ونماز کذارده باشد ودرین ماه از مردان وزنان اکر بمیرد تا سال اینده شهید مرده باشد واز فتنه قبر محفوظ باشد روز پانزدهم سید ابن طاوس علیه الرحمه از ابن عباس روایت کرده که حضرت ادم ع از حق تعالی سوال نمود وکفت پروردکارا خبر ده مرا بدوست‌ترین اوقات وروزها بسوی تو پس وحی نمود حق تعالی بسوی او که ای ادم محبوب‌ترین اوقات بسوی من روز نصف رجبست ای ادم تقرب جوی بسوی من در نصف رجب بقربانی کردن وضیافت نمودن وروزه داشتن ودعا واستغفار کردن وکفتن لا اله الا الله ای ادم بدرستی که قضا کرده ام در انچه قضا کرده ام ونوشته ام در انچه نوشته ام انکه مبعوث کنم از فرزندان تو پیغمبری که غلیظ القلب وسنکین دل نباشد واواز او در بازارها بلند نکردد وحلیم وبردبار باشد ورحیم ومهربان باشد وصاحب کرم باشد وعظیم البرکه باشد واختصاص دهم او را وامت او را بروز نصف رجب پس سوال نه کند در ان روز از من چیزی مکر انکه عطا کنم از او وطلب امرزش نکند مکر انکه بیامرزم ایشان را ورزق طلب نکند مکر انکه روزی دهم ایشان را واز کناهان توبه نکند مکر انکه قبول کنم توبه ایشان را وطلب رحمت نکند مکر انکه رحمت کنم بر ایشان ای ادم بدرستی که هر که صبح کند روز نصف رجب را وروزه باشد ان روز را وبیاد الهی مشغول باشد وباخشوع باشد وفرج خود را از حرام محافظت نماید وچیزی از مال خود تصدق کند نباشد جزای او نزد من مکر بهشت ای ادم بکو بفرزندان خود که نکاه دارند خود را در ماه رجب از کناهان بدرستی که خطا وکناه درین ماه عظیم وبزرکست واز حضرت امام رضا علیه السلم منقولست که هر که روز نیمه رجب را روزه دارد حق تعالی او را در قیامت شفیع کرداند در کروهی از مردم مانند قبیله ربیعه ومضر ودرین روز زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین ع مستحبست وفضیلت بسیار دارد وبسندهای صحیح وغیر صحیح مرویست که ابن ابی نصر از حضرت امام رضا صلوات الله علیه سوال نمود که در کدام وقت بهترست که زیارت کنیم حضرت امام حسین ع را فرمود که در نصف رجب ونصف شعبان مؤلف کوید که زیارت مخصوصی برای نیمه رجب در روایات بنظر نرسیده اکرچه انچه زیارتی که در

اول رجب کذشت درین روز خوانده شود مناسبت وبدانکه از اعمال این روز نماز سلمان فارسی رضی الله عنه است که در اعمال روز اول مذکور شد ودیکر از اعمال عمده این روز خواندن دعای استفتاحست که معروفست بدعای ام داود وسبب انتساب این دعا باو اینست که منصور دوانقی داود بن الحسن بن الحسن بن علی بن ابی طالب ع را با جماعتی از سادات واشراف از اولاد ابو طالب کرفته محبوس ساخته بود میکوید ام داود که مدتی بود که فرزندم داود در عراق محبوس بود ومن در مدینه بودم واز او خبری نداشتم وپیوسته دعا می‌کردم وتضرع بدرکاه حق تعالی می‌نمودم واز برادران ایمانی وصلحا واتقیا طلب دعا میکردم واثر اجابت نمی‌یافتم تا روزی بخدمت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله علیه رفتم که عیادت کنم انحضرت را بسبب ازاری که انجناب را عارض شده بود پس سوال نمودم از احوال انحضرت ودعا کردم ورا ومن دایه ان حضرت بودم وفرزندم داود هم شیر انحضرت بود پس انحضرت از احوال داود از من خبر کرفت کفتم ای سید من کجاست داود وحال انکه مدتهای مدیدست که از من جدا شده ودر عراق محبوست پس فرمود که چرا غافلی تو از دعای استفتاح که کشوده می‌شود بسبب ان درهای اسمان ودر ساعت باجابت مقرون می‌کردد ونیست برای صاحب ان دعا نزد حق تعالی جزائی مکر بهشت کفتم که چکونه است ان دعا وکیفیت خواندن ان ای فرزند رسول خدا بمن بیان فرما فرمود که ای ام داود بدرستی که نزدیک اٰمد ماه حرام بزرک ماه رجب وان ماهیست که دران دعا مسموع ومستجابست وان شهر الله الاصم است پس چون این ماه داخل شود ایام بیض از ان که سیزدهم وچهاردهم وپانزدهم است روزه بدار ودر روز پانزدهم وقت زوال افتاب غسل کن وهشت رکعت نافله ظهر را بجای اور ودر بعضی از روایات واقع شده که قنوت ورکوع وسجود انها نیکو بجا اور پس فرمود که نماز ظهر را بکذار وبعد از ان دو رکعت نماز بکن وچون فارغ شوی صد مرتبه بکو یا قٰاضِیَ حَوَائِجِ الطّٰالِبِینَ پس هشت رکعت نافله عصر را بجای اور ودر بعضی روایات انکه در هر رکعتی از این هشت رکعت سه نوبت سوره قل هو الله احد بخوان پس فرمود که پس بکذار نماز عصر را وباید که نماز تو در جای پاکیزه باشد ودر روایتی انکه چون از نماز عصر فارغ شوی بپوش پاکیزه‌ترین جامه‌های خود را پس بنشین در خانه پاکیزه بر حصیر پاکیزه وجهد کن که داخل نشود بر تو کسی که مشغولی دهد تو را

مؤلف گوید که چنین است در روایاتی که سید ابن طاوس علیه الرحمه باسانید معتبره
روایت کرده و شیخ طوسی رضی الله عنه زیاده از نماز ظهر و عصر نمازی دیگر ذکر نکرده و
علامه حلی رضوان الله علیه در کتاب منهاج الصلاح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
چنین روایت نموده که نزد زوال آفتاب غسل کن و هشت رکعت نماز نافله زوال را بجای آور
با رکوع و سجود و قنوت نیکو در رکعت اول حمد و سوره قل هو الله احد و در رکعت دویم حمد
و سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعات دیگر حمد و یکی از سورهای کوچک بخوان پس نماز
ظهر را ادا کن با حدود و شرایط و رکوع و سجودش را نیکو بعمل آور پس هشت رکعت نافله عصر را
بجای آور با رکوع و سجود و قنوت نیکو و بعد از آن دو رکعت نماز بگذار و در هر رکعت بعد
از حمد آیه شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ اِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ را بیست و پنج نوبت بخوان و صد نوبت بگو یا
قَاضِیَ حَوَائِجِ السَّائِلِينَ و چون از این نماز فارغ شوی نماز عصر را ادا کن و در روایت سید ابن
طاوس وارد شده که پس روی بقبله کن و بخوان هر یک از حمد و قل هو الله احد را صد نوبت
و آیة الکرسی را ده نوبت پس بخوان سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و یس و و الصافات
و حم سجده و حمعسق و حم الدخان و فتح و واقعه و الملک و ن و القلم و اذا السماء انشقت را تا آخر
قرآن و اگر نیکو ندانی این سورها را و نیکو نتوانی خواند از مصحف هزار مرتبه سوره قل هو الله
احد بخوان مؤلف گوید که در بعضی از روایات دیگر صد نوبت قل هو الله احد وارد شده محتمل است
که این روایت بر حالت ضرورت یا سفر و روایت اول بر حالت اختیار و حضر محمول بوده باشد و
شیخ مفید رضی الله عنه گفته که هرگاه نیکو نتوانی خواند این سوره های مخصوصه را یا طاقت
خواندن آنها نداشته باشی پس بخوان حمد صد مرتبه و آیة الکرسی ده مرتبه و قل هو الله احد
هزار مرتبه و در روایت اول مذکور است که چون فارغ شوی از خواندن آنها بخوان این دعا را رو
بقبله بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ صَدَقَ اللّٰهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذُو
الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ الْبَصِيرُ
الْخَبِيرُ شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰئِكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ

الحکیم

الْحَكِيمُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الْكِرَامُ وَاَنَا عَلٰى ذٰلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ
الْعِزُّ وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْعَظَمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ وَلَكَ السُّلْطَانُ
وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْاِمْتِنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ
مَا يُرٰى وَلَكَ مَا لَا يُرٰى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى وَلَكَ مَا تَحْتَ الثَّرٰى وَلَكَ الْاَرَضُونَ
السُّفْلٰى وَلَكَ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰى وَلَكَ مَا تَرْضٰى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنَّعْمَاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى جَبْرَئِيلَ اَمِينِكَ عَلٰى وَحْيِكَ وَالْقَوِيِّ عَلٰى اَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمٰوَاتِكَ وَمَحَالِّ كَرَامَاتِكَ
النَّاصِرِ لِاَنْبِيَائِكَ الْمُدَمِّرِ لِاَعْدَائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِرَاْفَتِكَ
وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِاَهْلِ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ
الْمُنْتَظِرِ لِاَمْرِكَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عِزْرَائِيلَ قَابِضِ اَرْوَاحِ عِبَادِكَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلٰى مَلٰئِكَةِ الذِّكْرِ اَهْلِ التَّاْمِينِ عَلٰى دُعَاءِ
الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلٰى مَلٰئِكَتِكَ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلٰى
مَلٰئِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ وَمَلَكِ الْمَوْتِ وَالْاَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى اَبِينَا اٰدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلٰئِكَتِكَ وَاَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى اُمِّنَا حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْاِنْسِ الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ
مَحَالِّ الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى هَابِيلَ وَشَيْثٍ وَاِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَاِبْرٰهِيمَ وَ
اِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْاَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَاَيُّوبَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَ
يُوشَعَ وَمِيشَا وَالْخِضْرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَاِلْيَاسَ وَالْيَسَعَ وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَ
سُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا وَشَعْيَا وَيَحْيٰى وَتُورَخَ وَمَتّٰى وَاِرْمِيَا وَحَيْقُوقَ وَدَانِيَالَ وَعُزَيْرٍ وَعِيسٰى وَ
شَمْعُونَ وَجِرْجِيسَ وَالْحَوَارِيِّينَ وَالْاَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ
وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ عَلٰى
اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَاَئِمَّةِ
الْهُدٰى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَبْدَالِ وَالْاَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَاَهْلِ
الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَاَهْلَ بَيْتِهِ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَاَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ

التبجیل لکبریائک

احمد حملة عرشك

ولقمن

روحه وجسده منی تحیة وسلاما وزده فضلا وشرفا واکراما حتی تبلغه اعلی درجات
اهل الشرف من النبیین والمرسلین والافاضل المقربین اللهم وصل علی من سمیت و
من لم اسم من ملائکتک وانبیائک ورسلک واهل طاعتک واوصل صلواتی الیهم والی
ارواحهم واجعلهم اخوانی فیک واعوانی علی دعائک اللهم انی استشفع بک الیک و
بکرمک الی کرمک وبجودک الی جودک وبرحمتک الی رحمتک وباهل طاعتک الیک
واسئلک اللهم بکل ما سئلک به احد منهم من مسئلة شریفة غیر مردودة وبما دعوک
به من دعوة مجابة غیر مخیبة یا الله یا رحمن یا رحیم یا حلیم یا کریم یا عظیم یا
جلیل یا منیل یا جمیل یا کفیل یا وکیل یا مقیل یا مجیر یا خبیر یا منیر یا مبیر یا منیع
یا مدیل یا محیل یا کبیر یا قدیر یا بصیر یا شکور یا بر یا طهر یا طاهر یا قاهر یا ظاهر یا
باطن یا ساتر یا محیط یا مقتدر یا حفیظ یا متجبر یا قریب یا ودود یا حمید یا مجید یا
مبدئ یا معید یا شهید یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل یا قابض یا باسط یا هادی
یا مرسل یا مرشد یا مسدد یا معطی یا مانع یا دافع یا رافع یا باقی یا واقی یا خلاق یا وهاب
یا تواب یا فتاح یا نفاح یا مرتاح یا من بیده کل مفتاح یا نفاع یا رؤف یا عطوف یا
کافی یا شافی یا معافی یا وافی یا مکافی یا مهیمن یا عزیز یا جبار یا متکبر یا سلام یا
مؤمن یا احد یا صمد یا نور یا مدبر یا فرد یا وتر یا قدوس یا ناصر یا مونس یا باعث یا
وارث یا عالم یا حاکم یا بادی یا متعالی یا مصور یا مسلم یا متحبب یا قائم یا دائم یا
علیم یا حکیم یا جواد یا باری یا بار یا سار یا عدل یا فاصل یا دیان یا حنان یا منان یا
سمیع یا بدیع یا خفیر یا مغیر یا معین یا ناشر یا غافر یا قدیم یا مسهل یا میسر یا
ممیت یا محیی یا نافع یا رازق یا مقتدر یا مسبب یا مغیث یا مغنی یا مقنی یا خالق یا واحد
یا راصد یا حاضر یا جابر یا حافظ یا شدید یا غیاث یا عائد یا قابض ودر بعضی روایات این
زیادتی نیز هست کہ یا منیر یا مبین یا ظاهر یا مجیب یا متفضل یا مستجیب یا عادل یا بصیر یا
مؤمل یا مسدی یا اواب یا وافی یا راصد یا ملک یا رب یا مذل یا معز یا ماجد یا رازق یا
ولی یا فاضل یا سبحان برگشتیم بروایت اول یا من علا فاستعلی فکان بالمنظر الاعلی یا من قرب

یا متجبر

یا بادی

یا شدید

فدنا وبعد فنای وعلم السر واخفی یا من الیه التدبیر وله المقادیر یا من العسیر علیه سهل
یسیر یا من هو علی ما یشاء قدیر یا مرسل الریاح یا فالق الاصباح یا باعث الارواح یا ذا الجود
والسماح یا راد ما قد فات یا ناشر الاموات یا جامع الشتات یا رازق من یشاء وفاعل ما
یشاء کیف یشاء یا ذا الجلال والاکرام یا حی یا قیوم یا حی حین لا حی یا حی یا محیی الموتی
یا حی لا اله الا انت بدیع السموات والارض یا الهی صل علی محمد وآل محمد وارحم
محمدا وآل محمد وبارک علی محمد وآل محمد کما صلیت وبارکت وترحمت علی ابرهیم و
آل ابرهیم انک حمید مجید وارحم ذلی وفاقتی وفقری وانفرادی ووحدتی وخضوعی
بین یدیک واعتمادی علیک وتضرعی الیک ادعوک دعاء الخاضع الذلیل الخاشع الخائف
المشفق البائس المهین الحقیر الجائع الفقیر العائذ المستجیر المقر بذنبه المستغفر منه
المستکین لربه دعاء من اسلمته ثقته ورفضته احبته وعظمت فجیعته دعاء حرق حزین
ضعیف مهین بائس مستکین بک مستجیر اللهم واسئلک بانک ملیک وانک ما تشاء
من امر یکون وانک علی ما تشاء قدیر واسئلک بحرمة هذا الشهر الحرام والبیت الحرام والبلد
الحرام والرکن والمقام والمشعر الحرام والمشاعر العظام وبحق نبیک محمد علیه وآله السلام
یا من وهب لآدم شیثا ولابرهیم اسمعیل واسحق ویا من رد یوسف علی یعقوب ویا من
کشف بعد البلاء ضر ایوب یا راد موسی علی امه وزاید الخضر فی علمه ویا من وهب
لداود سلیمان ولزکریا یحیی ولمریم عیسی یا حافظ بنت شعیب ویا کافل ولد ام موسی
اسئلک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تغفر لی ذنوبی کلها وتجیرنی من عذابک وتوجب
لی رضوانک وامانک واحسانک وغفرانک وجنانک واسئلک ان تفک عنی کل حلقة ضیق
بینی وبین من یؤذینی وتفتح لی کل باب وتلین لی کل صعب وتسهل لی کل عسیر وتخرس
عنی کل ناطق بشر وتکف عنی کل باغ وتکبت عنی کل عدو لی وحاسد وتمنع
عنی کل ظالم وتکفینی کل عائق یحول بینی وبین ولدی ویحاول ان یفرق بینی وبین
طاعتک ویثبطنی عن عبادتک یا من الجم الجن المتمردین وقهر عتاة الشیاطین واذل رقاب
المتجبرین ورد کید المتسلطین عن المستضعفین اسئلک بقدرتک علی ما تشاء و

تَسْهِيلَكَ لِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيمَا تَشَاءُ پس سجده کن بر زمین و
هر دو طرف روی خود را بخاک بمال و بکو اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَ
فَاقَتِي وَاجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي اِلَيْكَ يَا رَبِّ وجهد کن تا از چشم تو اشکی
بیرون آید اکرچه بقدر سر مکسی باشد که آن علامت اجابتست **مؤلف** کوید که در بعضی روایات
دعای سجود چنین وارد شده اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَارْحَمْ
ذُلِّي وَكُبُوِّي لِحُرِّ وَجْهِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي و در روایتی دیکر اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ
فَارْحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِكَ اَسْتَفْتِحُ وَبِكَ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لِي كُلَّ حُزُونَةٍ وَذَلِّلْ لِي كُلَّ صُعُوبَةٍ وَاَعْطِنِي مِنَ
الْخَيْرِ اَكْثَرَ مِمَّا اَرْجُو وَعَافِنِي مِنَ الشَّرِّ وَاصْرِفْ عَنِّي السُّوءَ و در این روایت مذکور است که پس
صد نوبت بکو يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ اِقْضِ حَاجَتِي بِلُطْفِكَ يَا خَفِيَّ الْاَلْطَافِ و در بعضی
روایات چنین است اَللّٰهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَلَكَ صَلَّيْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَارْحَمْ
ذُلِّي وَفَاقَتِي وَخُضُوعِي وَذُلِّي وَانْفِرَادِي وَمَسْكَنَتِي وَفَقْرِي وَكُبُوِّي لِوَجْهِكَ وَاِلَيْكَ
يَا رَبِّ يَا رَبِّ پس بهتر آنست که همه این دعاها خوانده شود و در تتمه روایت اول وارد شده که
کفت ام داود که من نوشتم این دعا را و باز کشتم پس چون داخل شد ماه رجب بجای آوردم آنچه
فرموده بود آنحضرت پس چون شب شد بخواب رفتم و آخر شب شد در عالم خواب دیدم که
حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و انجماعتی که صلوات بر ایشان فرستاده بودم از ملائکه
و پیغمبران همکی نزد من حاضر شده اند و آنحضرت بمن خطاب می فرمود که ای ام داود بشارت باد
ترا که همه انجماعت که حاضرند از برادران تو اند و در روایتی یاوران و برادران تو اند و شفاعت
میکنند برای تو و بشارت می دهند ترا به برآمدن حاجت تو و بشارت باد ترا که حق تعالی
حفظ میکند ترا و فرزند ترا و او را بسوی تو بر میکرداند پس بیدار شدم و نکذشت زمانی
مکر بقدر آمدن سوار بسیار تند روی از عراق بسوی مدینه که داود بسوی من آمد پس سؤال
کردم از حال او کفت که من محبوس بودم در کمال تنکی و حبس و کرانی قید تا روز نصف رجب
پس چون شب شد در خواب دیدم که کویا زمین در نورد دیده شد برای من ناکاه دیدم ترا

که بر حصیر نماز خود نشسته و مردانی چند بر دور تو جمع شده اند و سرهای ایشان در آسمان
و پاهای ایشان در زمین و تسبیح میکنند حق تعالی را بر دور تو و یکی از ایشان که در کمال حسن و جمال
بود و جامهای پاکیزه پوشیده بود و خود را معطر ساخته بود و کمان دارم که جدم رسول
خدا بود بمن خطاب فرمود که بشارت باد ترا ای فرزند عجوزه صالحه که مستجاب کردانید
حق تعالی دعای مادر ترا در حق تو پس بیدار شدم دیدم که رسولان منصور بر در زندان
حاضر شده اند پس مرا در آن شب بیرون آوردند و بردند فرمود تا قید و زنجیر را از من برداشتند و ده
هزار درهم بمن دادند پس فرمود تا مرا سوار کردند بر اسبی نجیبی و بسرعت تمام می آوردند مرا تا آنکه
داخل مدینه شدم میکوید ام داود که پس بردم من داود را بخدمت حضرت صادق علیه السلام
فرمود که منصور در خواب دید حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیه را که او را تهدید
فرمود که رها کن فرزندم را و اکر نه ترا در آتش می اندازم و در زیر قدم خود آتشی افروخته
دید پس بیدار شد و رها کرد ترا ای داود میکوید ام داود که پس بانحضرت عرض کردم که
ای سید من آیا این دعا در غیر رجب خوانده میشود فرمود بلی در روز عرفه و اکر اتفاق افتد
که روز عرفه روز جمعه باشد فارغ نشود خواننده این دعا از خواندن آن مکر آنکه حق تعالی
او را بیامرزد و در هر ماهی کسی که اراده خواندن این دعا داشته باشد ایام بیض از ماه را روزه
دارد و این دعا را در روز پانزدهم بخواند چنانچه وصف کردم و در روایت دیکر وارد شده که فرمود
بلی و در روز عرفه و در هر روزی که این دعا را بخوانند بدرستی که حق تعالی اجابت می کند انشاء الله
تعالی و در این روز بر بعضی اقوال رسول خدا صلی الله علیه و آله بتول عذرا را اعنی فاطمه زهرا را بولی خدا علی
مرتضی امیر المؤمنین صلوات الله علیهما تزویج نمود و در این روز حضرت رسالت از شعب ابی
طالب بیرون آمدند و در این روز تحویل قبله از بیت المقدس بکعبه واقع شد در هنکامی
که آنحضرت با اصحاب باداء نماز عصر مشغول بودند پس بعضی از آن نماز را بجانب بیت
المقدس و بعضی را بجانب کعبه واقع ساختند و در این روز بر بعضی اقوال حضرت امام زین
العابدین متولد شده و بعضی این روز را روز وفات حضرت امام جعفر صادق نیز کفته اند
شب شانزدهم از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر که در این شب سی رکعت

نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند از نماز فارغ
نشود تا عطا کند باو ثواب هفتاد شهید و بیاید روز قیامت در حالتی که نور او روشنی دهد
گروهی را از اهل قیامت که مجتمع شده باشند در موقفی جمع باشند ما بین مکه و مدینه و
عطا کند باو حق تعالی برائی از نفاق و رفع کند از او عذاب قبر را **شب هفدهم** از رسول
خدا روایت نموده که هر که در این شب نیز بی رکعت مثل شب گذشته و ثوابش مثل ثواب آن
شب هجدهم از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعتی بعد از حمد سوره قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس هر یک را
ده نوبت بخواند چون فارغ شود از نماز حق تعالی گوید بملائکه که همه گناهان او را امرزیدم
اگرچه زیاده از گناهان عشاران باشد و بگرداند حق تعالی میان او و آتش جهنم شش خندق
هر خندقی مانند میان آسمان و زمین **شب نوزدهم** از رسول خدا روایت نموده که هر
که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد آیة الکرسی و سوره قل هو الله احد
هر یک را پانزده نوبت بخواند عطا کند حق تعالی باو مثل ثواب موسی و کرامت فرماید بهر حرفی
از این نماز او را ثواب شهیدی و بفرستد حق تعالی بسوی او ملکی را که بیاورد برای او سه
بشارت اول آنکه رسوا نکند او را در موقف قیامت دویم آنکه حساب نکند او را سیم آنکه داخل بهشت
گرداند او را بی‌حساب و چون بایستد در موقف قیامت حق تعالی بر او سلام کند و گوید که
ای بنده من مترس و اندوهناک مباش بدرستی که من از تو راضیم و بهشت برای تو مباح است
شب بیستم از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره انا انزلناه فی لیلة القدر پنج نوبت بخواند عطا کند باو حق تعالی ثواب ابرهیم
و موسی و یحیی و عیسی علیهم السلام را و هر که این نماز را بجای آورد ضرر باو نرساند هیچ جنی و انسی و
حق تعالی بسوی او نظر رحمت کند **شب بیست و یکم** از رسول خدا روایت نموده که هر که
در این شب شش رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از حمد سوره انا اعطیناک الکوثر و قل
هو الله احد هر یک را ده نوبت بخواند حق تعالی امر کند نویسندگان عمل را که تا یکسال بر او
گناهی ننویسند و حسنات برای او بنویسند پس فرمود که سوگند بآنکه نفس من در قبضه قدرت

اوست و مرا بحق بنبوت مبعوث گردانیده که هر که مرا و حق تعالی را دوست دارد این نماز را
بجا آورد و اگر عاجز باشد از ایستادن نشسته بجا آورد بدرستی که حق تعالی مباهات می
کند باو با ملائکه خود و میگوید که امرزیدم او را و در روز بیست و یکم این ماه بر قول ابن عیاش
حضرت فاطمه صلوات الله علیها از دنیا رحلت نمود **شب بیست و دویم** از رسول خدا روایت
کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل یا ایها
الکافرون هفت نوبت بخواند و چون فارغ شود از نماز ده نوبت صلوات بفرستد و ده
نوبت استغفار کند بیرون نرود از دنیا تا ببیند مکان خود را در بهشت و باشد برای
او اجر و ثواب هفتاد نفر از پیغمبران و در روز بیست و دویم این ماه حق تعالی یکی از فراعنه
این امت معویة بن ابی سفیان را هلاک گردانید پس سزاوار است که شیعیان این روز را روز
عید خود سازند و بشکرانه هلاک آن ملعون ازل و ابد و مطرود بارگاه احد این روز میمون
مبارک را روزه دارند **شب بیست و سیم** از رسول خدا روایت نموده که هر که در این شب
دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره و الضحی پنج نوبت بخواند عطا کند
حق تعالی او را بهر حرفی بعدد هر کافر و کافره درجه در بهشت و بدهد باو ثواب مقبول
حج و ثواب کسی که تشییع کرده باشد هزار جنازه را و ثواب کسی که عیادت کرده باشد هزار
مریض را و ثواب کسی که قضا کرده باشد هزار حاجت مسلمی را و در روز بیست و سیم این ماه
نیزه بر ران مبارک حضرت امام حسن علیه السلام زدند **شب بیست و چهارم** از رسول خدا
روایت کرده که هر که در این شب چهل رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد آمن
الرسول و سوره قل هو الله احد یکنوبت بخواند بنویسد حق تعالی برای او هزار حسنه و محو کند
از او هزار سیئه و بلند گرداند بجهت او هزار درجه و فرود آیند از آسمان هزار ملک و دستها
برداشته باشند و صلوات بر او فرستند و روزی کند او را حق تعالی سلامتی در دنیا و
آخرت و چنان باشد که فضیلت شب قدر را دریافته باشد و در روز بیست و چهارم
این ماه فتح خیبر بدست معجز نمای مبارک اسد الله الغالب امیر المومنین علی بن ابی طالب
واقع شده و بدست یاری آن شیر بیشه شجاعت و فتوت اسلام را شوکت و قوت زیاده

کردید، **شب بیست و پنجم** از رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در این شب بیست رکعت نماز
بگذارد در میانه مغرب و عشا و در هر رکعت بعد از حمد ایه امن الرسول و سوره قل هو الله احد
بخواند حفظ کند حق تعالی نفس و اهل و دین و مال و دنیا و اخرت ورا و برنخیزد از جای خود
تا خدا بیامرزد او را **روز بیست و پنجم** باسانید متعدده از حضرت امیر المومنین صلوات الله
علیه مرویست که هر که روز بیست و پنجم رجب را روزه دارد روزه او کفاره گناهان دویست ساله
او باشد و در حدیث دیگر از حضرت علی بن موسی الرضاء منقولست که هر که این روز را روزه
دارد حق تعالی روزه این روز را کفاره گناهان هفتاد ساله او گرداند **مؤلف** گوید که ممکن
است که اختلاف عدد از اشتباه یکی از روات ناشی شده باشد یا انکه باعتبار اختلاف حال
مردم باشد در رعایت اداب و شرایط روزه و اختلاف مراتب خلوص نیت مردم باشد
پس حدیث اول نسبت بجمعی و حدیث دویم نسبت بجماعتی دیگر باشد یا انکه عدد هفتاد
در حدیث دویم کنایه از کثرت باشد و خصوص عدد در ان مراد نباشد چنانچه مفسرین در
ایه کریمه ان تستغفر لهم سبعین مرة گفته اند یا انکه گوییم که در حدیث دویم منع از زیاده
نشده پس منافات با حدیث اول ندارد و این خالی از بعدی نیست والله تعالی یعلم **شب
بیست و ششم** از رسول خدا صلعم روایت کرده که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بگذارد
و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد چهل نوبت بخواند با او مصافحه کنند ملائکه
و هر که ملائکه با او مصافحه کنند ایمن باشد از گذشتن بر صراط و از حساب و میزان و بفرستد
حق تعالی بسوی او هفتاد ملک که طلب امرزش کنند برای او و بنویسند ثواب او را و تهلیل
کنند برای او و هرگاه حرکت کند از مکان خود تا صبح گویند ملائکه که خداوندا بیامرز این بنده
روز بیست و ششم از حضرت علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه منقولست که هر که روز بیست
و ششم رجب را روزه دارد دیگر داند حق تعالی روزه این روز را کفاره گناهان هشتاد ساله او
شب بیست و هفتم درین شب مستحبست غسل کردن و جمعی از علما ذکر نموده اند که زیارت
حضرت امیر المومنین صلعم در این شب و در روزش مستحبست و فضیلت بسیار دارد و زیارت
مخصوصی برای او نقل کرده اند و اگرچه سندی درین باب بنظر نرسیده ولیکن متابعت

علماء سلف نمودن خصوصا در مستحبات مرضی و پسندیده است یا انکه زیارت انحضرت
در لیالی و ایام شریفه مثل سایر اعمال الخیر ثوابش مضاعفست و چون زیارتی که علما در
این شب و روز نقل نموده اند بحدیث نسبت نداده اند و زیارت روز مولد که برای انحضرت
در روایات معتبره وارد شده و ما در عمل ان روز ذکر خواهیم نمود از بعضی روایات ظاهر می
شود که عامست و اختصاص بان روز ندارد پس اگر انحضرت را در ان شب و در سایر اوقاتی که
زیارت مخصوصی وارد نشده بان زیارت زیارت نمایند نیکوست و شیخ طوسی و سید ابن
طاوس و کفعمی رضوان الله علیهم از حضرت امام محمد تقی صلعم روایت کرده اند و سید گفته که
ثقات اصحاب ما بروایات متعدده این حدیث را روایت کرده اند که انحضرت فرمود که بدرستی
که در ماه رجب شبی است که بهتر است برای مردمان از انچه افتاب بران تابد و ان شب بیست و هفتم
انماهست که رسول خدا صلی الله علیه و اله در بامداد ان شب مبعوث گردید و بدرستی که برای
عمل کننده در این شب از شیعیان ما ثواب عمل شصت سالست پس کسی عرض نمود که کدام است عمل
دران فرمود که چون نماز عشا بکنی و بخوابگاه خود استراحت کنی پس بیدار شوی در هر ساعتی از
ساعتهای شب که باشد پیش از نصف شب یا بعد از نصف شب دوازده رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعت بعد از حمد سوره کوچکی از سورهای مفصل که ما بعد یس تا اخر قرانست بخوان پس چون
سلام بگویی بعد از هر دو رکعت بنشین و بخوان حمد و معوذتین و قل یا ایها الکافرون و انا انزلناه
فی لیلة القدر و ایة الکرسی هر یک را هفت نوبت و بخوان بعد از ان این دعا را اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ
یَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ
تَکْبِیرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْأَلُکَ بِمَعَاقِدِ عِزِّکَ عَلٰی اَرْکَانِ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتَابِکَ وَ
بِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَبِذِکْرِکَ الْاَجَلِّ الْاَعْلَی الْاَعْلَی الْاَعْلَی وَبِکَلِمَاتِکَ التَّامَّاتِ
الَّتِی تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدْلًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بِی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَاَنْ تُجِیرَنِی
مِنَ النَّارِ امین امین و دعا کن بانچه خواهی بدرستی که هیچ دعا نکنی مگر انکه اجابت کرده شوی
مادام که دعا نکنی بگناهی یا قطع رحمی یا هلاکت قومی از مومنان پس فرمود که باید که چون روز شود
روزه بداری تا ثواب روزه سالی برای تو باشد و در روایت شیخ و کفعمی پیش از نصف

شب واقع شده و بعد از معوذتین سوره قل هو الله احد نیز هفت نوبت وارد شده و سید ابن
طاوس علیه الرحمة از رسول خدا صلی الله علیه و اله روایت کرده که هر که در این شب دوازده رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت حمد یک نوبت و سوره سبح اسم ربک الاعلی و انا انزلناه لیلة القدر
هر یک ده نوبت بخواند و چون فارغ شود از نماز صد نوبت صلوات بفرستد و صد نوبت
استغفار کند بنویسد حق تعالی برای او ثواب عبادت ملائکه و در شب نیمه رجب گذشت
نمازی با دعایی چند که سنت است که درین شب نیز بجا آورده شود **روز بیست و هفتم** بدانکه
این روزیست که جناب مقدس حضرت رسالت پناه بنبوت مبعوث گردیده و بعد از آنکه مردمان
از راه حق گردیده در وادی حیرت و ضلالت متحیر و گمراه شده بودند پروردگار عالمیان آنجناب را
بارشاد و هدایت ایشان فرستاد و آن بشیر نذیر بمقتضای لا یخافون فی الله لومة لائم پروا
نکرده در برابر مشرکان مردانه فریاد بتوحید الهی بر آورد و چون این نعمت عظمی و منت
کبری در این روز نسبت ببنی آدم بظهور رسیده بنابراین این روز شرافت بسیار دارد و عیدی
بزرگ از اعیاد مسلمانانست و یکی از ایام اربعه است بسند معتبر از حسن بن راشد منقولست که
عرض کردم بخدمت حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق ع که آیا بغیر روزهای عید دو روزی
هست محترم فرمود که بلی اشرف آنها و اکمل آنها روزی که مبعوث شد رسول خدا ص در آن روز
گفتم کدام روز است آن فرمود که بدرستی که روزها میگردد و آن روز شنبه بیست و هفتم رجب بود
گفتم چه عمل بکنم در آن روز فرمود که روزه بدار و بسیار صلوات بر محمد و آل او علیهم السلام بفرست
و در حدیث دیگر از اسحق بن عبد الله منقولست که پدرم و عمم اختلاف کردند که در ایام اربعه که
روزه داشتن آنها فضیلت بسیار دارد و رفتند بخدمت امام علی نقی ع تا از آنحضرت سوال نمایند
پس آنحضرت از باب اعجاز خبر داد که چه مطلب دارند و فرمود که آن چهار روز روز هفدهم
ربیع الاول که مولد نبی ص است و روز بیست و هفتم رجب که روز بعثت آنحضرتست و روز بیست
و پنجم ذی القعده که در آن روز زمین پهن شده از زیر کعبه و سفینه نوح بر جودی قرار گرفته و
روز هجدهم ذی الحجه که روز غدیر است باسانید متعدده از امام جعفر صادق ع منقولست که
هر که روز بیست و هفتم رجب را روزه دارد بنویسد حق تعالی برای او ثواب روزه هفتاد ساله

بعضی از علما گفته اند که بعثت آنحضرت روز هفدهم ماه مبارک رمضان واقع شد و بعضی [illegible] و بعضی [illegible]
و [illegible] گفته اند دوازدهم ماه ربیع الاول [illegible] گفته اند و اقوال [illegible] بیست و هفتم ماه رجب است [illegible] موافق
روایتی معتبر [illegible] شعبان [illegible] چهل سال گذشته بود و در حدیث معتبر از حضرت صادق صلوات الله علیه منقول است
که روز [illegible] جبرئیل علیه السلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و اله نازل شد [illegible] تعالی [illegible]

و در حدیث دیگر از آنحضرت منقولست که ترک مکن روزه روز بیست و هفتم رجب را که
روزیست که در آن روز نازل شده نبوت بر محمد ص و ثواب آن مثل ثواب شصت ماه است برای
شما **مؤلف** گوید که ممکنست که مراد عمل شصت ماه باشد و در حدیث اول روزه هفتاد سال
وارد شده پس این دو حدیث با هم منافاتی ندارد و بعضی از احتمالات که پیش مذکور شد اینجا
نیز محتملست و بعضی حدیث را چنین روایت کرده اند که ثواب آن کفاره شصت ماه است یعنی
کفاره گناهان شصت ماه و بنابراین احتیاج بتاویلی ندارد و بدانکه از این احادیث و احادیث
دیگر ظاهر میشود که روز روز مبعث باشد و علمای شیعه رضوان الله علیهم نیز خلفا عن سلف
چنین نقل کرده اند ولیکن شیخ صدوق محمد بن بابویه قمی رضی الله عنه قایل شده که روز بیست و پنجم
این ماه مبعث آنحضرتست و بعضی احادیث نیز بر این مضمون وارد شده محتملست که مراد از این
احادیث بشارت بعثت باشد و آن در روز بیست و پنجم شده باشد و اصل بعثت در روز بیست
و هفتم والله تعالی یعلم و در این روز فتح خیبر بدست معجز نمای اسد الله الغالب علی بن ابی طالب ع
ظاهر شده و در این روز صدقه و ادخال سرور بر اهل ایمان ثواب عظیم دارد و غسل مستحبست
و شیخ طوسی و سید ابن طاوس و کفعمی علیهم الرحمة بسند خود از ریان بن الصلت روایت کرده اند
که چون حضرت امام محمد تقی ع در بغداد بودند روز پانزدهم و بیست و هفتم رجب را روزه داشتند
و آنحضرت امر فرمود که باید که در روز بیست و هفتم دوازده رکعت نماز بگذاری و در هر رکعت بعد
از حمد سوره بخوانی و چون فارغ شوی از نماز هر یک از حمد و توحید و معوذتین را چهار نوبت
بخوانی پس بگویی چهار نوبت لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ و چهار نوبت اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِکُ بِهٖ شَیْئًا و چهار نوبت لَا اُشْرِکُ بِرَبِّی
اَحَدًا **مؤلف** گوید که شیخ طوسی علیه الرحمة در روایتی دیگر همین نماز را با ادنی تغییری روایت
نموده و شیخ مفید بنوعی دیگر روایت کرده و چون روایت اول اوثق بود ما اکتفا بان نمودیم و
شیخ طوسی و سید ابن طاوس علیهما الرحمة بسند خود از ابی علی بن اسمعیل بن یسار روایت کرده اند
که چون حضرت موسی بن جعفر ص را ببغداد آوردند ماه رجب بود و آنحضرت در روز بیست

وهفتم این دعا خوانند یا من امر بالعفو والتجاوز یا من عفی وتجاوز اعف عنی وتجاوز
یا کریم اللهم وقد اکدی الطلب واعیت الحیلة والمذهب ودرست الامال وانقطع الرجا
الا منک وحدک لا شریک لک اللهم انی اجد سبل المطالب الیک مشرعة ومناهل الرجاء
لدیک مترعة وابواب الدعاء لمن دعاک مفتحة والاستعانة لمن استعان بک مباحة واعلم
انک لداعیک بموضع اجابة وللصارخ الیک بمرصد اغاثة وان فی اللهف الی جودک و
الضمان بعدتک عوضا من منع الباخلین ومندوحة عما فی ایدی المستأثرین وانک لا تحتجب
عن خلقک الا ان تحجبهم الاعمال دونک وقد علمت ان افضل زاد الراحل الیک عزم ارادة
یختارک بها وقد ناجاک بعزم الارادة قلبی فاسئلک بکل دعوة دعاک بها راج بلغته
امله او صارخ الیک اغثت صرخته او ملهوف مکروب فرجت کربه او مذنب خاطی
غفرت له او معافا اتممت نعمتک علیه او فقیر اهدیت غناک الیه ولتلک الدعوة
علیک حق وعندک منزلة الا صلیت علی محمد وال محمد وقضیت حوائجی حوائج الدنیا
والاخرة وهذا رجب المرجب المکرم الذی اکرمتنا به اول اشهر الحرم الذی اکرمتنا به من
بین الامم یا ذا الجود والکرم فنسئلک به وباسمک الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاکرم الذی
خلقته فاستقر فی ظلک فلا یخرج منک الی غیرک ان تصلی علی محمد واهل بیته الطاهرین
وتجعلنا من العاملین فیه بطاعتک والاملین فیه بشفاعتک اللهم واهدنا الی سواء
السبیل واجعل مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظل ظلیل فانک حسبنا ونعم الوکیل والسلام
علی عباده المصطفین وصلواته علیهم اجمعین اللهم وبارک لنا فی یومنا هذا الذی
فضلته وبکرامتک جللته وبالمنزل العظیم الاعلی منک انزلته صل علی من فیه الی
عبادک ارسلته وبالمحل الکریم احللته اللهم صل علیه صلوة دائمة تکون لک شکرا
ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا یسرا واختم لنا بالسعادة الی منتهی اجالنا وقد قبلت الیسیر
من اعمالنا وبلغنا برحمتک افضل امالنا انک علی کل شیء قدیر وصلی الله علی محمد
واله اجمعین وسلم **شب بیست وهشتم** از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دوازده
رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت بعد از حمد سوره سبح اسم ربک الاعلی وانا انزلناه هر یک را ده

نوبت بخواند وچون فارغ شود صد نوبت صلوات بفرستد وصد نوبت استغفار کند بدهد
حق تعالی برای او ثواب عبادت ملائکه **روز بیست وهشتم** از حضرت علی بن موسی الرضا مرویست
که هر که روز بیست وهشتم رجب را روزه دارد روزه او کفاره گناهان نود ساله او باشد واز
سالم منقولست که گفت رفتم در ماه رجب بخدمت حضرت امام جعفر صادق ع در وقتی که
چند روزی از ماه باقی مانده بود پس چون انحضرت نظر کرد بسوی من فرمود که یا سالم ایا درین
ماه هیچ روزی را روزه داشته گفتم نه فرمود بدرستی که فوت شده است ثوابی که قدر انرا نمیداند
مگر خداوند عالمیان بدرستی که این ماهیست که حق تعالی انرا تفضیل داده وحرمتش را عظیم
گردانیده وواجب کرده برای روزه داران درین ماه کرامت خود را سالم گفت که عرض کردم که یا ابن
رسول الله اگر روزه بدارم از بقیه این ماه روزی را ایا فایز میشوم ببعضی از ثواب روزه داران درین
ماه فرمود که یا سالم هر که روزه بدارد یک روز از اخر این ماه را باشد این روزه او امانی برای او از
سکرات مرگ وامانی از اهوالی که بعد از مرگ میباشد وامانی از عذاب قبر وهر که روزه دارد دو روز
از اخر این ماه را باشد برای او بسبب این روزه گذشتن از پل صراط وهر که روزه دارد سه روز از
اخر این ماه را ایمن باشد در روز فزع اکبر از اهوال ان روز وشداید ان روز وعطا کند او را برات از
اتش جهنم **شب بیست ونهم** از رسول خدا ص روایت نموده نمازی در این شب مثل نماز شب گذشته
وثوابش مثل ثواب ان **شب سی ام** از رسول خدا صلی الله علیه واله روایت کرده که هر که در
این شب ده رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند
عطا کند حق تعالی او را در جنة الفردوس هفت شهر وچون از قبر بیرون اید روی او چون ماه شب
چهارده تابان باشد وبگذرد از صراط چون برق جهنده ونجات یابد از اتش جهنم ودر حدیث
معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقولست که هر که روزه دارد یک روز از اخر ماه رجب را حق تعالی
او را از پادشاهان بهشت گرداند وشفیع گرداند او را در پدر ومادر وپسر ودختر وبرادر و
خواهر وعمو وعمه وخالو وخاله او واشنایان او وهمسایگان او اگرچه همه مستوجب جهنم شده باشند
وباید که در روز اخر این ماه نماز سلمان فارسی رضی الله عنه را که پیشتر گذشت بجای اوری واگر
گمان داشته باشی که ماه ناقص است بهتر انست که در روز بیست ونهم این ماه نماز را بگذاری پس

اگر ماه دیده نشود در روز آخر اعاده کنی والله الموفق **باب دویم در اعمال ماه شعبان** و در آن
چند فصل است **فصل اول** در فضیلت ماه شعبان و ثواب روزه آن بدانکه ماه شعبان ماهی است
عظیم البرکات و کثیر الخیرات و از آن شعبان می نامند زیرا که در این ماه روزیهای مومنان را متشعب
می سازند و برکات بسیار در این ماه برایشان فائضه می شود و باسانید متعدده از رسول خدا
منقولست که فرمود که شعبان ماه منست و رمضان ماه خداست و بسند معتبر از صفوان بن مهران
جمال منقولست که حضرت صادق ع امر نموده مرا که تحریص کن کسانی را که در ناحیه تو می باشند بر روزه
داشتن ماه شعبان پس گفتم فدای تو شوم آیا چیزی می دانی در روزه ماه شعبان فرمود بلی بدرستی
که رسول خدا ص چون ماه شعبان را میدید میفرمود تا منادی در مدینه ندا کند که ای اهل یثرب
بدرستی که رسول خدا ص میفرماید که شعبان ماه منست حق تعالی رحمت کند کسی را که یاری کند
مرا بر ماه من پس فرمود که حضرت امیر المومنین ع میفرمود که از آن روز که شنیدم منادی آنحضرت را
فوت نشد از من روزه ماه شعبان و فوت نمیشود در مدت حیوة من اگر حق تعالی خواهد و از زید بن
اسلم منقولست که از رسول خدا ص سؤال کردند از روزه ماه رجب فرمود که کجائید شما از روزه ماه
شعبان و در حدیث دیگر منقولست که از آنحضرت سؤال نمودند که روزه کدام ماه افضل است
فرمود که روزه ماه شعبان برای تعظیم ماه رمضان و بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی منقولست که گفت
که حضرت امام محمد باقر ع فرمود که هر که ماه شعبان را روزه دارد پاک گرداند این روزه او را از هر زلت
و لغزشی و از وصمه و بادره عرض نمودم که چیست وصمه فرمود که سوگند یاد نمودن در معصیت و نذر
کردن در معصیت عرض کردم که چیست بادره فرمود که سوگند یاد نمودن در نزد غضب و توبه از آن
پشیمان شدن از آنست و در حدیث دیگر وارد شده که در خدمت حضرت صادق ع مذکور شد
روزه ماه شعبان پس آنحضرت فرمود که در آن چنین ثواب و چنین ثواب است تا آنکه بسا باشد که
مردی در خون کسی بغیر حق داخل شده باشد و روزه دارد ماه شعبان را پس آمرزیده شود
ببرکت آن و در حدیث دیگر از آنحضرت مرویست که روزه شعبان ذخیره است برای بنده در روز
قیامت و نیست هیچ بنده که بسیار روزه دارد شعبان را مگر آنکه باصلاح آورد حق تعالی امر معیشت
او را و کفایت کند از او شر دشمن او را و بدرستی که کمتر چیزی که میباشد برای کسی که روزه دارد در روزی

از شعبا

از شعبان را آنست که برای او بهشت واجب شود و در حدیث دیگر منقولست که از آنحضرت
پرسیدند که چه چیز است ثواب کسی که روزه دارد یک روز از شعبان را فرمود که بهشت والله
و باسانید متعدده از آنحضرت منقولست که فرمود که حدیث کرد مرا پدرم از پدرش از جدش
علیهم السلم که رسول خدا ص فرمود که شعبان ماه منست و رمضان ماه خداست هر که یک روز
از ماه مرا روزه دارد من در قیامت شفیع او باشم و هر که دو روز از ماه مرا روزه دارد حق تعالی
گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که سه روز از ماه مرا روزه دارد با او گویند که عمل را از سر گیر
و بدو سند معتبر از آنحضرت منقولست که فرمود که روزه شعبان و ماه رمضان دو ماه پیاپی
والله که توبه است از جانب خدا و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که فرمود که پدرم فصل
میکرد میان شعبان و ماه رمضان بیک روز یعنی روز آخر شعبان را افطار میفرمود و علی بن
الحسین علیهما السلم وصل می نمود این دو ماه را و میفرمود که دو ماه پیاپی توبه است از جانب
حق تعالی و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که رسول خدا ص ماه شعبان و ماه
رمضان را روزه میداشت و نهی میکرد مردمان را از آنکه وصل کنند این دو ماه را و میفرمود که
این دو ماه ماههای خدا اند و کفاره اند برای گناهان پیش از این دو ماه و بعد از این دو ماه و
بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که زنان حضرت رسول ص هرگاه برایشان روزه واجب
بود تاخیر می نمودند تا ماه شعبان برای آنکه مبادا آنحضرت را نسبت بایشان اراده باشد
پس چون ماه شعبان می شد روزه میداشتند و آنحضرت نیز با ایشان روزه میداشت و در
حدیث دیگر از ام سلمه رضی الله عنها منقولست که آنحضرت تمام ماهی را روزه نمیداشت مگر
شعبان که از آن بماه رمضان وصل میفرمود و در حدیث دیگر منقولست که صحابه در خدمت
رسول خدا ص فضایل ماه شعبان را مذکور ساختند پس آنحضرت فرمود که ماهیست با شرافت
و کرامت و آن ماه منست و حاملان عرش آنرا تعظیم می نمایند و حق آنرا می شناسند و آن ماهی است
که زیاده می گردانند در آن روزیهای مومنان را برای ماه مبارک رمضان و می آرایند بهشتها را
و زینت میکنند آنها را و از آن شعبان می نامند برای آنکه متشعب و فراخ می گردد در آن ماه روزیهای
مومنان و آن ماه عمل است بدرستی که حسنات در آن ماه ثوابش هفتاد برابر مضاعف میگردد

وسیات کم میشود وگناهان امرزیده می شود و اعمال حسنه مقبول درگاه خدا می گردد و خداوند
جبار جلاله دران ماه بیندگان خود مباهات می فرماید و از فوق عرش بروزه داران و عبادت
کنندگان در آن ماه نظر ملاطفت می کند و حاملان عرش الهی با یشان مباهات می کنند پس بر
خواست علی بن ابی طالب فرمود که فدای تو شود پدر و مادرم یا رسول الله وصف کن برای ما
چیزی از فضایل این ماه را تا رغبت ما در روزه داشتن و عبادت کردن دران ماه زیاده گردد
و تا انکه جد و جهد کنیم در کردن عبادتهای بزرگ دران ماه پس فرمود که هر که روزه دارد اول
شعبان را بنویسد حق تعالی برای او هفتاد حسنه که هر حسنه برابر باشد با عبادت یکساله و
هر که دو روز از این ماه را روزه دارد دفع کند حق تعالی از او گناهان مهلکه او را و هر که سه روز
از این ماه را روزه دارد بلند گرداند حق تعالی برای او هفتاد درجه در مراتب عالیه بهشت
از در و یاقوت و هر که چهار روز از این ماه را روزه دارد فراخ کند حق تعالی روزی او را و هر که
پنج روز از این ماه را روزه دارد محبوب همه مردمان گردد و هر که شش روز از این ماه را روزه
دارد بگرداند حق تعالی از او هفتاد نوع بلا را و هر که هفت روز از این ماه را روزه دارد حفظ
کند او را حق تعالی در تمام عمرش از شر ابلیس و لشکرهای او و هر که هشت روز از این ماه را روزه
دارد بیرون نرود از دنیا تا از حیاض قدس بیاشامد و هر که نه روز از این ماه را روزه دارد
عطوفت و مهربانی کند با او منکر و نکیر در قبر چون بسؤال او ایند و هر که ده روز از این ماه را
روزه دارد فراخ گرداند حق تعالی قبر او را هفتاد ذراع در هفتاد ذراع و هر که یازده روز از این
ماه را روزه دارد بگذارند بر قبر او یازده مناره از نور و هر که دوازده روز از این ماه را روزه
دارد زیارت کنند او را در قبر او هر روز نود هزار ملک تا هنگامی که صور دمیده شود و هر که
سیزده روز از این ماه را روزه دارد استغفار کنند برای او ملائکه اسمانهای هفت گانه و
هر که چهارده روز از این ماه را روزه دارد طلب امرزش کنند برای او بالهام خداوند عالمیان
همه چهارپایان و درندگان حتی ماهیان دریا و هر که پانزده روز از این ماه را روزه دارد ندا
کند بسوی او رب العزة بخودم سوگند که نسوزانم ترا باتش جهنم و هر که شانزده روز از این ماه را
روزه دارد خاموش گرداند حق تعالی از او هفتاد دریا از اتش جهنم را و هر که هفده روز از این

ماه را روزه دارد بسته شود برا او همه درهای جهنم و هر که هجده روز از این ماه را روزه دارد
گشوده شود برای او همه درهای بهشت و هر که نوزده روز از این ماه را روزه دارد عطا کند
با و در بهشت هفتاد هزار قصر از در و یاقوت و هر که بیست روز از این ماه را روزه دارد
تزویج کند او را بهفتاد هزار زن از حور العین و هر که بیست و یک روز از این ماه را روزه دارد مرحبا
گویند با و ملائکه و پر و بال خود را بر او بمالند بجهة برکت او و هر که بیست و دو روز از این ماه را
روزه دارد بپوشانند با و هفتاد هزار حله از سندس و استبرق بهشت و هر که بیست و سه
روز از این ماه را روزه دارد بیاورند برای او در هنگام بیرون امدن از قبر چهارپائی از نور که
سوار شود و پرواز کند بسوی بهشت و هر که بیست و چهار روز از این ماه را روزه دارد قبول
کند شفاعت او را در هفتاد هزار کس از اهل توحید و هر که بیست و پنج روز از این ماه را روزه
دارد با و دهند برات بیزاری از نفاق را و هر که بیست و شش روز از این ماه را روزه دارد بنویسد
حق تعالی برای او گذشتن از پل صراط را و هر که بیست و هفت روز از این ماه را روزه دارد بنویسد
حق تعالی برای او برات بیزاری از اتش جهنم را و هر که بیست و هشت روز از این ماه را روزه دارد
ساطع شود روی او چون ماه و هر که بیست و نه روز از این ماه را روزه دارد برسد برضوان اکبر خدا
و هر که سی روز از این ماه را روزه دارد ندا کند با و جبرئیل از نزد عرش الهی که ای فلان عمل را از سر گیر
بدرستی که بخشیده شد گناهان گذشته تو و رب جلیل میفرماید که اگر گناهان تو بعدد ستارهای
اسمان و قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان و ایام دنیا باشد که همه از برای تو امرزیدم
مؤلف گوید که احادیث در فضایل روزه ماه شعبان بسیار است و ما در اینجا اکتفا بهمین نمودیم
و پوشیده نماند که از بعضی از اخبار گذشته معلوم می شود که حضرت رسول صلی الله علیه و اله نهی
میفرموده اند از وصل نمودن روزه ماه شعبان بماه رمضان و از حدیث ام سلمه رضی الله عنها ظاهر
میشود که انحضرت تمام ماه شعبان را روزه میداشته و انرا بماه رمضان وصل مینموده اند و محتمل است
که وصل نمودن افضل باشد و انحضرت خود وصل میفرموده باشند و لیکن عامه ناس را امر بفصل
می نموده باشند برای مصلحت ضعفا تا انکه بسبب افطار نمودن ایشان را برای ماه رمضان قوتی
حاصل شود پس باین سبب فصل نمودن در حق ایشان افضل باشد و هم چنین وصل نمودن حضرت

علی بن الحسین و نصل فرمودن امام محمد نیز که در احادیث سابقه گذشت میتواند بود که برای تمیز
باشد والله تعالی یعلم و بدانکه مستحبات بر دو نوعست سنن و تطوعات سنن مستحباتیست که
رسول خدا صلی الله علیه و آله مداومت و مواظبت بر آنها می فرمودند و سنت و طریقه آنحضرت
بوده و ترک آنها نمی نموده اند مانند نوافل شبانروزی و تطوعات مستحباتیست که در مرتبه سنن
نباشد و آنحضرت گاهی تطوع بآنها می نموده اند و گاه ترک میکردند پس سنن آکد و افضل است از
تطوعات و روزه ماه شعبان از جمله سنن است و آنحضرت از ترک نمی نموده اند چنانچه از بعضی از
احادیث سابقه ظاهر شد و همچنین روزه داشتن سه روز از هر ماهی که آن پنجشنبه اول ماه
است و چهارشنبه اول عشر دویم ماه و پنجشنبه آخر ماه نیز از جمله سنن است و چنانچه نافلهای
شبانروزی که از جمله سنن است ضعف نمازهای پنجگانه است همچنین روزه تمام ماه شعبان
و سه روزه از هر ماه ضعف روزه ماه مبارک رمضانست و روزه ماه رجب و ایام متبرکه دیگر
بلکه سایر ایام بغیر آنچه مستثنی شده از جمله تطوعاتست و فضیلت بسیار دارد و بعضی را بر بعضی
زیادتی در فضیلت و ثواب هست ولیکن هیچ یک از آنها در مرتبه سنتی که دانستی نیست والله الموفق

فصل دویم در فضیلت صدقه و استغفار و تهلیل در ماه شعبان سید ابن طاوس علیه الرحمة
بسند خود از زاود رقی روایت کرده که او از حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله
علیه سؤال نمود از روزه ماه رجب فرمود که کجایید شما از روزه ماه شعبان پس پرسید که چه ثواب
دارد کسی که روزی از ماه شعبان را روزه دارد فرمود که ثواب او بهشت است والله پس پرسید که چه
چیز است افضل اعمال در ماه شعبان فرمود که تصدق نمودن و استغفار کردن و هر که تصدق
کند بصدقه در ماه شعبان تربیت فرماید آن صدقه را حق تعالی چنانچه احدی از شما فصیل خود را
تربیت می نماید تا آنکه برساند آن صدقه را باو در قیامت و حال آنکه از مثل کوه احد شده باشد
و شیخ صدوق رضی الله عنه از حضرت امام رضا صلوات الله علیه روایت کرده که آنحضرت در حدیثی
فرمود که هر که در هر روز از ماه شعبان هفتاد نوبت استغفار کند محشور گرداند او را حق تعالی
در روز قیامت در زمره رسول خدا و واجب شود برای او آنکه حق تعالی گرامی کند او را و هر که
تصدق کند در ماه شعبان بصدقه و اگرچه یک خرما باشد حرام کند حق تعالی جسد او را بر آتش

جهنم و در حدیث معتبر دیگر از آنحضرت روایت نموده که هر که در ماه شعبان و در بعضی از نسخ در
هر روز از ماه شعبان هفتاد نوبت استغفار کند بیامرزد حق تعالی گناهان او را اگرچه بعدد
ستارگان آسمان باشد و ایضا شیخ صدوق و شیخ طوسی قدس الله روحهما بسند معتبر دیگر از
حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق صلوات الله علیه روایت کرده اند که هر که در هر روز
از ماه شعبان هفتاد نوبت بگوید أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَ
أَتُوبُ إِلَيْهِ حق تعالی نام او را در افق مبین بنویسد راوی سؤال نمود که کدام است افق مبین
فرمود که پاره زمینی هموار است در پیش عرش و در آن زمین جاری شده است جویهای آب و بر لب
آن جویها نهاده است قدحها بعدد ستارگان و سید ابن طاوس علیه الرحمه نیز این روایت را
بسند معتبر دیگر ذکر کرده و در روایت و چنین است که أَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و شیخ صدوق از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که هر که هر
روز از ماه شعبان هفتاد نوبت أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ حق تعالی بنویسد برای او برات
بیزاری از آتش جهنم و گذشتن بر پل صراط او را و در دار القرار بهشت جا دهد و سید ابن طاوس از
رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت نموده که هر که در ماه شعبان هزار نوبت بگوید لَا إِلٰهَ إِلَّا
اللهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ بنویسد حق تعالی برای او عبادت
هزار سال و محو کند از او گناهان هزار سال و در روز قیامت چون از قبر بیرون آید روی او چون
ماه شب چهارده درخشان باشد و نوشته شود نزد حق تعالی از صدیقان او

فصل سیم
در ادعیه که در هر روز از ماه شعبان خوانده شود شیخ طایفه و سید ابن طاوس و کفعمی
علیهم الرحمة بسند معتبر از حضرت علی بن الحسین روایت نموده اند که آنحضرت در هر روزی
از ماه شعبان در وقت زوال آفتاب و در شب نیمه شعبان دعا می کردند و این صلوات را
میخواندند اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسَالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلَائِكَةِ
وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَأَهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْكِ الْجَارِيَةِ فِي اللُّجَجِ
الْغَامِرَةِ يَأْمَنُ مَنْ رَكِبَهَا وَيَغْرَقُ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ مَارِقٌ وَالْمُتَأَخِّرُ عَنْهُمْ زَاهِقٌ
وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِيَاثِ الْمُضْطَرِّ

والمساكين وملجا الهاربين وعصمة المعتصمين اللهم صل على محمد وآل محمد
صلوة كثيرة طيبة تكون لهم رضا ولحق محمد وآل محمد صلى الله عليه وآله اداء
بحول منك وقوة يا رب العالمين اللهم صل على محمد وآل محمد الطاهرين الابرار الاخيار
الذين اوجبت حقهم وفرضت طاعتهم وولايتهم اللهم صل على محمد وآل محمد و
اعمر قلبي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وارزقني مواساة من قترت عليه من رزقك
بما وسعت علي من فضلك ونشرت علي من عدلك واحييتني تحت ظلك وهذا شهر
نبيك سيد رسلك صلواتك عليه وآله شعبان الذي حففته منك بالرحمة والرضوان
الذي كان رسولك صلواتك عليه وآله يدأب في صيامه وقيامه في لياليه وايامه
بخوعا في اكرامه واعظاما الى محل حمامه اللهم فاعنا على الاستنان بسنته فيه
ونيل الشفاعة لديه اللهم فاجعله لي شفيعا مشفعا وطريقا اليك مهيعا واجعلني
له متبعا حتى القاه يوم القيمة عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا وقد اوجبت لي منك
الكرامة والرضوان وانزلتني دار القرار ومحل الاخيار وايضا از حسين بن محمد روايت
نموده اند كه كفت حضرت امير المومنين وساير ائمه طاهرين صلوات الله عليهم اجمعين در ماه
شعبان اين مناجات را ميخواندند اللهم صل على محمد وآل محمد واسمع ندائي اذا ناديتك
واقبل علي اذا ناجيتك فقد هربت اليك ووقفت بين يديك مستكينا متضرعا اليك
راجيا لما لديك ثوابي وتعلم ما في نفسي وتخبر حاجتي وتعرف ضميري ولا يخفى عليك امر
منقلبي ومثواي وما اريد ان ابدئ به من منطقي واتفوه به من طلبتي وارجوه لعاقبتي
وقد جرت مقاديرك علي يا سيدي فيما يكون مني الى آخر عمري من سريرتي وعلانيتي
وبيدك لا بيد غيرك زيادتي ونقصي ونفعي وضري الهي ان حرمتني فمن ذا الذي يرزقني
وان خذلتني فمن ذا الذي ينصرني الهي اعوذ بك من غضبك وحلول سخطك الهي ان
كنت غير مستاهل لرحمتك فانت اهل ان تجود علي بفضل سعتك الهي كاني
بنفسي واقفة بين يديك وقد اظلها حسن توكلي عليك فقلت ما انت اهله وتغمدتني
بعفوك الهي ان عفوت فمن اولى منك بذلك وان كان قد دنا اجلي ولم يدنني

مغضيا

واسمع دعائي اذا دعوتك

منك

منك عملي فقد جعلت الاقرار بالذنب اليك وسيلتي الهي قد جرت على نفسي في النظر لها
فلها الويل ان لم تغفر لها الهي لم يزل برك علي ايام حيوتي فلا تقطع برك عني في مماتي
الهي كيف آيس من حسن نظرك لي بعد مماتي وانت لم تولني الا الجميل في حيوتي الهي
تول من امري ما انت اهله وعد علي بفضلك على مذنب غمره جهله الهي قد سترت
علي ذنوبا في الدنيا انا احوج الى سترها علي منك في الاخرى الهي قد احسنت الي اذ
لم تظهرها لاحد من عبادك الصالحين فلا تفضحني يوم القيمة على رؤس الاشهاد الهي
جودك بسط املي وعفوك افضل من عملي الهي فسرني بلقائك يوم تقضي فيه بين عبادك
الهي اعتذاري اليك اعتذار من لم يستغن عن قبول عذره فاقبل عذري يا اكرم من
اعتذر اليه المسيئون الهي لا ترد حاجتي ولا تخيب طمعي ولا تقطع منك رجائي واملي
الهي لو اردت هواني لم تهدني ولو اردت فضيحتي لم تعافني الهي ما اظنك تردني في حاجة
قد افنيت عمري في طلبها منك الهي فلك الحمد ابدا ابدا دائما سرمدا يزيد ولا يبيد كما
تحب وترضى الهي ان اخذتني بذنوبي اخذتك بمغفرتك وان ادخلتني النار اعلمت اهلها
اني احبك الهي ان كان صغر في جنب طاعتك عملي فقد كبر في جنب رجائك املي
الهي كيف انقلب من عندك بالخيبة محروما وقد كان حسن ظني بجودك ان تقلبني
بالنجاة مرحوما الهي قد افنيت عمري في شرة السهو عنك وابليت شبابي في سكرة
التباعد منك الهي فلم استيقظ ايام اغتراري وركوني الى سبيل سخطك الهي وانا عبدك
وابن عبدك قائم بين يديك متوسل بكرمك اليك الهي لم يكن لي حول فانتقل
به عن معصيتك الا في وقت ايقظتني لمحبتك وكما اردت ان اكون كنت فشكرتك
بادخالي في كرمك ولتطهير قلبي من اوساخ الغفلة عنك الهي انظر الي نظر من ناديته
فاجابك واستعملته بمعونتك فاطاعك يا قريبا لا يبعد عن المغتر به ويا جوادا لا يبخل
عمن رجا ثوابه الهي هب لي قلبا يدنيه منك شوقه ولسانا يرفع اليك صدقه ونظرا
يقربه منك حقه الهي ان من تعرف بك غير مجهول ومن لاذ بك غير مخذول ومن
اقبلت عليه غير مملول الهي ان من انتهج بك لمستنير وان من اعتصم بك لمستجير وقد لذت بك

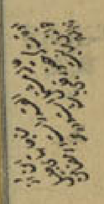
بمعرفتك

یا الهی فلا تحجب ظنی من رحمتک ولا تحجبنی عن رأفتک الهی اقمنی فی اهل ولایتک
مقام من رجا الزیادة من محبتک الهی والهمنی ولهاً بذکرک الی ذکرک وهمتی فی
روح نجاح اسمائک ومحل قدسک الهی بک علیک الا الحقتنی بمحل اهل طاعتک والمثوی
الصالح من مرضاتک فانی لا اقدر لنفسی دفعاً ولا املک لها نفعاً الهی انا عبدک الضعیف
المذنب ومملوکک المنیب المعیب فلا تجعلنی ممن صرفت عنه وجهک وحجبه سهوه عن
عفوک الهی هب لی کمال الانقطاع الیک وانر ابصار قلوبنا بضیاء نظرها الیک
حتی تخرق ابصار القلوب حجب النور فتصل الی معدن العظمة وتصیر ارواحنا معلقة
بعز قدسک الهی واجعلنی ممن نادیته فاجابک ولاحظته فصعق لجلالک فناجیته
سراً وعمل لک جهراً الهی لم اسلط علی حسن ظنی قنوط الایاس ولا انقطع رجائی
من جمیل کرمک الهی ان کانت الخطایا قد اسقطتنی لدیک فاصفح عنی بحسن توکلی
علیک الهی ان حطتنی الذنوب من مکارم لطفک فقد نبهنی الیقین الی کرم عطفک
الهی ان انامتنی الغفلة عن الاستعداد للقائک فقد نبهتنی المعرفة بکرم آلائک
الهی ان دعانی الی النار عظیم عقابک فقد دعانی الی الجنة جزیل ثوابک الهی فلک اسأل
والیک ابتهل وارغب ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعلنی ممن یدیم ذکرک ولا
ینقض عهدک ولا یغفل عن شکرک ولا یستخف بامرک الهی والحقنی بنور عزک
الابهج فاکون لک عارفاً وعن سواک منحرفاً ومنک خائفاً مراقباً یا ذا الجلال والاکرام
وصلی الله علی محمد رسوله وآله الطاهرین وسلم

فصل چهارم

در فضیلت روز پنجشنبه ماه شعبان و اعمال آن سید ابن طاوس رضوان الله علیه بسند متصل بامیر المومنین ع از انحضرت
روایت نموده که رسول خدا ص فرمود که در هر روز پنجشنبه ماه شعبان آسمانها را مزین می سازند
وملائکه میگویند خداوندا بیامرز کسانی را که روزه دارند این روز را و دعای ایشان را اجابت
کن پس هر که در این روز دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد
صد نوبت بخواند و چون فارغ شود صد نوبت صلوات بفرستد حق تعالی بر آورد همه
حاجات دینی و دنیوی او را و هر که روزه دارد دیگر روز از این ماه را حق تعالی جسد او را حرام کند

واجعل همتی الی

بر آتش

بر آتش جهنم **مؤلف** گوید که گویا مراد روزه داشتن روزیست از ماه شعبان و اگر چه غیر روز
پنجشنبه باشد و احتمال دارد که مراد خصوص روز پنجشنبه باشد والله تعالی اعلم و در روایت
دیگر از حضرت رسول خدا ص منقولست که هر که روز دوشنبه و پنجشنبه ماه شعبان را روزه
بدارد حق تعالی باو نصیبی و بهره بزرگی کرامت فرماید و بیست حاجت از حوایج دنیا و بیست
حاجت از حوایج آخرت او را برآورد

فصل پنجم

در اعمال لیالی و بعضی از ایام ماه شعبان
چنانچه سید ابن طاوس علیه الرحمه والغفران بسند متصل برسول خدا ص از انحضرت روایت نموده

شب اول از رسول ص روایت کرده که انحضرت فرمود که هر که در این شب صد رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد قل هو الله احد یک نوبت بخواند و چون فارغ شود پنجاه نوبت سوره
حمد بخواند سوگند بانکه مرا بحق و راستی به پیغمبری فرستاده که هرگاه این نماز را بجای آورد و روزه
بدارد حق تعالی دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیاطین و شر سلاطین را
و بیامرزد هفتاد هزار گناه کبیره او را و ایمن گرداند او را از عذاب قبر و نترسانند او را منکر و نکیر
و چون از قبر بیرون آید روی او مانند ماه باشد و عبور کند از صراط چون برق لامع و بدهند
نامه عمل او را بدست راستش **مؤلف** گوید که گویا مراد اینست که در شب اول این نماز را بگذارد
و روز اول را روزه بدارد و ایضا از انحضرت روایت نموده که هر که در این شب دوازده رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یازده نوبت بخواند حق تعالی او را عطا
کند ثواب دوازده هزار شهید و بنویسد برای او عبادت دوازده سال و بیرون آید از گناهان
چون روزی که از مادر متولد شده و عطا کند باو بهر آیه که در قران باشد قصری در بهشت
و ایضا از انحضرت روایت نموده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از
سوره حمد سوره قل هو الله احد سی نوبت بخواند و چون سلام دهد بگوید اللهم هذا عهدی
عندک الی یوم القیمة حق تعالی حفظ کند او را از شر شیطان و جنود او و عطا کند او را
ثواب صدیقان

روز اول از رسول خدا ص منقولست که هر که روز اول شعبان را روزه
دارد بنویسد حق تعالی برای او هفتاد حسنه که هر حسنه برابر عبادت یکساله باشد و در حدیث
دیگر از حضرت صادق ع منقولست که هر که روز اول شعبان روزه دارد بهشت برای او البته واجب

شود و در بعضی روایات از حضرت رسول منقولست که فرمود که بحق آنخداوندی که مرا به پیغمبری
فرستاده که هر که در روز اول ماه شعبان دری از درهای شر و معصیت را بگشاید بدرستی که
بشاخی از شاخهای درخت زقوم چسبیده تا آن شاخ او را البته بجهنم میرساند **شب دوم**
از رسول خدا روایت نموده که آنحضرت فرمود که هر که درین شب پنجاه رکعت نماز بگذارد و در هر
رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و معوذتین را یکنوبت بخواند حق تعالی امر کند نویسندگان
اعمال را که منویسید بر بنده من گناهی تا آنکه سال بر او بگردد و بگرداند برای او نصیبی در عبادت
اهل آسمان و زمین پس فرمود که سوگند بآنکه مرا بحق مبعوث گردانیده که خود را معاف ندارد از
قیام این شب بعبادت مگر شقی و منافقی یا فاجری و فضیلت بسیار برای این شب بیان فرمود
شب سیم از رسول خدا روایت کرده که هر که درین شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد بیست و پنج نوبت بخواند بگشاید حق تعالی برای او در قیامت
هشت در بهشت را و ببندد بر او هفت در جهنم را و بپوشاند باو هزار حله و هزار تاج از نور
روز سیم درین روز موافق مشهور حضرت ابی عبد الله الحسین متولد شده و روزه آن روز
فضیلت بسیار دارد و شیخ طوسی و سید ابن طاوس علیهما الرحمه ذکر نموده اند که بیرون آمد فرمان
حضرت صاحب الامر بسوی قاسم بن علاء همدانی وکیل امام حسن عسکری که مولای ما امام حسین
متولد شد در روز پنجشنبه سیم ماه شعبان پس در آن روز روزه بدار و این دعا را بخوان اللّهمّ
اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ هذَا الْمَوْلُودِ فی هذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ اسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ
بَکَتْهُ مَلائِکَةُ السَّماءِ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَ
سَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْکَرَّةِ الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَ
الشِّفاءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّی
یُدْرِکُوا الْاَوْتارَ وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَکُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِمْ مَعَ
اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَللّهُمَّ فَبِحَقِّهِمْ اِلَیْکَ اَتَوَسَّلُ وَاَسْئَلُ سُؤالَ مُعْتَرِفٍ مُقْتَرِفٍ
مُسیءٍ اِلی نَفْسِهِ مِمّا فَرَّطَ فی یَوْمِهِ وَاَمْسِهِ یَسْئَلُکَ الْعِصْمَةَ اِلی مَحَلِّ رَمْسِهِ اَللّهُمَّ وَصَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ وَاحْشُرْنا فی زُمْرَتِهِ وَبَوِّئْنا مَعَهُ دارَ الْکَرامَةِ وَمَحَلَّ الْاِقامَةِ اَللّهُمَّ

وَکَما اَکْرَمْتَنا بِمَعْرِفَتِهِ فَاَکْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنا مُرافَقَتَهُ وَسابِقَتَهُ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ
یُسَلِّمُ لِاَمْرِهِ وَیُکْثِرُ الصَّلوةَ عَلَیْهِ عِنْدَ ذِکْرِهِ وَعَلی جَمیعِ اَوْصِیائِهِ وَاَهْلِ اصْطِفائِهِ
الْمَمْدُودینَ مِنْکَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَیْ عَشَرَ النُّجُومِ الزُّهَرِ وَالْحُجَجِ عَلی جَمیعِ الْبَشَرِ اَللّهُمَّ وَهَبْ لَنا فی
هذَا الْیَوْمِ خَیْرَ مَوْهِبَةٍ وَاَنْجِحْ لَنا فیهِ کُلَّ طَلِبَةٍ کَما وَهَبْتَ الْحُسَیْنَ لِمُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَعاذَ
فُطْرُسُ بِمَهْدِهِ فَنَحْنُ عائِذُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ تُرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ اَوْبَتَهُ آمینَ رَبَّ
الْعالَمینَ پس گفته اند که پس میخوانی بعد از این دعای حضرت امام حسین را و این آخر دعائی
که آنحضرت خواند در روزی که مغلوب کافران گردیده بود اَللّهُمَّ اَنْتَ مُتَعالِی الْمَکانِ عَظیمُ
الْجَبَرُوتِ شَدیدُ الْمِحالِ غَنِیٌّ عَنِ الْخَلائِقِ عَریضُ الْکِبْرِیاءِ قادِرٌ عَلی ما تَشاءُ قَریبُ الرَّحْمَةِ
صادِقُ الْوَعْدِ سابِغُ النِّعْمَةِ حَسَنُ الْبَلاءِ قَریبٌ اِذا دُعیتَ مُحیطٌ بِما خَلَقْتَ قابِلُ التَّوْبَةِ
لِمَنْ تابَ اِلَیْکَ قادِرٌ عَلی ما اَرَدْتَ وَمُدْرِکٌ ما طَلَبْتَ وَشَکُورٌ اِذا شُکِرْتَ وَذَکُورٌ اِذا ذُکِرْتَ
اَدْعُوکَ مُحْتاجاً وَاَرْغَبُ اِلَیْکَ فَقیراً وَاَفْزَعُ اِلَیْکَ خائِفاً وَاَبْکی اِلَیْکَ مَکْرُوباً وَاَسْتَعینُ
بِکَ ضَعیفاً وَاَتَوَکَّلُ عَلَیْکَ کافِیاً اُحْکُمْ بَیْنَنا وَبَیْنَ قَوْمِنا بِالْحَقِّ فَاِنَّهُمْ غَرُّونا وَخَذَلُونا وَخَدَعُونا
وَغَدَرُوا بِنا وَقَتَلُونا وَنَحْنُ عِتْرَةُ نَبِیِّکَ وَوُلْدُ حَبیبِکَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ الَّذِی اصْطَفَیْتَهُ بِالرِّسالَةِ
وَائْتَمَنْتَهُ عَلی وَحْیِکَ فَاجْعَلْ لَنا مِنْ اَمْرِنا فَرَجاً وَمَخْرَجاً بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ابن
عیاش گفت که شنیدم از حسین بن علی بزوفری که گفت شنیدم از حضرت صادق که درین
روز این دعا را میخواندند و میفرمود که از دعاهای روز سیم ماه شعبانست که روز مولد حضرت
امام حسین است **مؤلف** گوید که اگر این دعا را درین روز در روضه مقدسه آنحضرت بخوانی
انسبست **شب چهارم** از رسول خدا روایت نموده که هر که درین شب چهل رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بیست و پنج نوبت بخواند بنویسد حق تعالی
برای او بهر رکعتی ثواب هزار هزار سال و بنا کند برای او بهر سوره هزار هزار شهر و عطا کند
باو ثواب هزار هزار شهید **شب پنجم** از رسول خدا روایت کرده که هر که درین شب دو
رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد پانصد نوبت بخواند و چون
سلام دهد هفتاد نوبت صلوات بفرستد حق تعالی برآورد هزار حاجت از حوایج دنیا

واخرت او را عطا کند با وی در بهشت بعدد هر یک از ستارهای آسمان شهری و شیخ طوسی علیه الرحمه از حضرت صادق ع روایت نموده که ولادت حضرت حسین بن علی ع در پنجم ماه شعبان در سال چهارم هجرت واقع شده بود بعضی این روز را مولد حضرت امام زین العابدین ع نیز گفته اند **شب ششم** از رسول خدا ص روایت نموده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد پنجاه نوبت بخواند حق تعالی قبض روح او بکند در حالتی که سعادتمند و نیکوکار باشد و قبر او را وسیع و فراخ گرداند و چون از قبر بیرون آید روی او مانند ماه باشد و میگفته باشد که اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ **شب هفتم** از رسول خدا ص روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد صد نوبت بخواند و در رکعت دویم بعد از حمد آیة الکرسی صد نوبت بخواند بدرستی که هر مومن و مومنه که این نماز را بجای آورد حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند و حوایج او را بر آورد و بنویسد در هر روزی برای او ثواب شهیدی و او را در درگاه خدا گناهی نباشد و بسند معتبر صفوان جمال از حضرت صادق ع روایت نموده که حضرت امیر المومنین ع در روز یکشنبه هفتم ماه شعبان متولد شده **شب هشتم** از رسول خدا ص روایت نموده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد امن الرسول تا آخر یکنوبت و سوره قل هو الله احد پانزده نوبت بخواند و در رکعت دویم بعد از حمد قل انما انا بشر مثلکم تا آخر یکنوبت و سوره قل هو الله احد پانزده نوبت بخواند حق تعالی او را از دنیا بیرون نبرد مگر آنکه پاک شده باشد از همه گناهان اگر چه گناهانش زیاده از کف دریاها باشد و چنان باشد که خوانده باشد توریة و انجیل و زبور و فرقان را **شب نهم** از رسول خدا ص روایت کرده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره اذا جاء نصر الله والفتح را ده نوبت بخواند حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند والبته عطا کند او را بهر آیه ثواب دوازده شهید از شهداء بدر و ثواب علما و روز نهم این ماه بر قول بعضی روز ولادت حضرت امام زین العابدین ع است **شب دهم** از رسول خدا ص روایت نموده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد آیة الکرسی یکنوبت و سوره

انا اعطیناک الکوثر سه نوبت بخواند حق تعالی امر کند ملائکه را تا بنویسند برای او ثواب صد هزار حسنه و بلند گردانند برای او صد درجه و بگشایند برای او صد هزار در و ببندند بر او هر گز در بلا و بیامرزد او را و پدر و مادر و همسایگان او را **شب یازدهم** از رسول خدا ص روایت کرده که آنحضرت فرمود که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون ده نوبت بخواند سوگند بآنکه مرا بحق مبعوث گردانیده که بجا نیاورد این نماز را مگر مومنی که ایمانش کامل شده باشد و حق تعالی با وعطا کند بهر رکعتی از این نماز روضه از روضهای بهشت **شب دوازدهم** از رسول خدا ص روایت نموده که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الهیکم التکاثر ده نوبت بخواند حق تعالی بیامرزد گناهان چهل ساله او را و بلند گرداند بر او چهل درجه و استغفار کنند برای او چهل هزار ملک و او را ثواب کسی باشد که شب قدر را دریافته باشد **شب سیزدهم** از رسول خدا ص روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره والتین والزیتون یکنوبت بخواند چنان باشد که آزاد کرده باشد دویست بنده از فرزندان اسمعیل را و از گناهان خود بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و حق تعالی او را براتی از آتش جهنم عطا کند و رفیق حضرت محمد ص و حضرت ابرهیم ع باشد و بدانکه لیالی بیض ماه شعبان نیز فضیلت بسیار دارد و اعمال خیر در آنها ثوابش عظیمست و از جمله اعمال این سه شب که فضیلت بسیار در آن وارد شده نمازیست که در عمل سیزدهم رجب مذکور شد **شب چهاردهم** از رسول خدا ص روایت نموده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره والعصر پنج نوبت بخواند بنویسد حق تعالی برای او ثواب نماز گذارندگان از زمان آدم تا روز قیامت را و چون مبعوث کند او را روی او روشنی دهد زیاده از آفتاب و ماه و او را بیامرزد **شب پانزدهم** این شبیست بغایت عظیم و با قدر و متبرک و او را لیلة المبارک نامند بجهة کثرت خیر و برکات آن و شب برات نیز گویند زیرا که حق تعالی می نویسد برای بندگان مومن خود برات نجات از آتش جهنم و سنتست در این شب غسل کردن و احیا داشتن آن بطاعت و عبادت و بندگی حق تعالی بسند معتبر از امام بحق ناطق جعفر بن محمد الصادق ع منقولست که

فرمود روزه دارید ماه شعبان را و غسل کنید در شب نصف آن بدرستی که این تخفیفیست
از جانب پروردگار شما و رحمتیست برای شما و در حدیث دیگر از رسول خدا مرویست که هر که
احیا کند شب عید و شب نصف شعبان را نمیرد دل او روزی که بمیرند دلها و در حدیث دیگر
از حضرت امیر المومنین منقولست که رسول خدا فرمود که هرگاه شب نصف شعبان بر شما
داخل شود بدارید آن شب را بعبادت و روزه دارید روز آنرا بدرستی که چون آفتاب غروب
کند و آن شب داخل شود منادی از جانب حق تعالی فرود آید باسمان و ندا کند تا طلوع فجر که آیا
هست طلب آمرزش کننده تا بیامرزد او را آیا هست طلب روزی کننده تا روزی دهم او را و در
حدیث دیگر از حضرت امام رضا منقولست که فرمود که حضرت امیر المومنین سه شب را احیا
میکرد شب بیست و سیم ماه رمضان و شب فطر و شب نصف شعبان و درین سه شب قسمت
میشود روزیها و اجلها و آنچه واقع میشود در عرض سال و در روایت دیگر از زید بن علی بن الحسین
منقولست که فرمود که پدرم امام زین العابدین در شب نصف شعبان ما را جمع می نمود
و آن شب را سه حصه میکرد و در حصه با ما نماز میگذارد و در حصه دعا میکرد و ما آمین میگفتیم
و در حصه استغفار میکرد و ما استغفار میکردیم و از حق تعالی بهشت سوال میکردیم تا آنکه
صبح طالع میشد و بدانکه همه اعمال صالحه در این شب فضیلت بسیار دارد و افضل آنها زیارت
حضرت ابی عبد الله الحسین است بسند بسیار معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که
زیارت کند حسین بن علی را در شب نیمه شعبان حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد
و بچند سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السلم منقولست که
هر که خواهد که مصافحه کند با او روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر پس باید که زیارت
کند قبر ابی عبد الله الحسین را در نیمه شعبان بدرستی که ارواح پیغمبران رخصت می طلبند
در زیارت آنحضرت پس رخصت می یابند که از ایشانند پنج پیغمبران اولو العزم پرسیدند که
کدامند آنها فرمود که نوح و ابرهیم و موسی و عیسی و محمد صلوات الله علیهم اجمعین ایشانند که
مبعوث شده اند بشرق و مغرب زمین بسند معتبر دیگر از حضرت صادق منقولست که چون
نیمه ماه شعبان شود منادی از افق اعلی ندا کند که ای زیارت کنندگان حسین برگردید که

گناهان

گناهان شما آمرزیده شد و ثواب شما بر پروردگار شما و پیغمبر شماست و در روایت دیگر فرمود
که هر که سه سال متوالی در نصف شعبان آنحضرت را زیارت کند گناهانش آمرزیده شود
و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر منقولست که هر که زیارت کند حسین را
در نصف شعبان گناهانش آمرزیده شود و در آن سال گناهی بر او نوشته نشود پس اگر در سال دیگر
زیارت کند باز گناهانش آمرزیده شود و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که در
یک شب از سه شب قبر حسین بن علی علیه السلم را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده
شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و در حدیث دیگر فرمود که هر که آنحضرت را
زیارت کند در شب نیمه شعبان و شب فطر و شب عرفه در یکسال بنویسد حق تعالی برای او
ثواب هزار حج مقبول و هزار عمره مقبول و بر آورده شود برای او هزار حاجت از حاجتهای دنیا
و آخرت و در حدیث دیگر فرموده که در شب نیمه شعبان بیامرزد حق تعالی گناهان گذشته
کسانی را که زیارت امام حسین کنند با ایشان گویند که عمل را از سر گیرید و بسندهای صحیح و غیر صحیح
مرویست که ابن ابی نصر از حضرت امام رضا سوال نمود که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنم
حضرت امام حسین را فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان و بسند معتبر دیگر از حضرت
صادق منقولست که چون روز اول ماه شعبان داخل شود منادی از زیر عرش ندا کند که ای
گروه شیعیان حسین خالی مگذارید شب نیمه این ماه را از زیارت قبر آنحضرت اگر بدانید که چه
ثواب در آن هست هر آینه از بسیاری انتظار سال بر شما دیر گذرد تا شب نیمه شعبان در آید و در
حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که زیارت قبر آنحضرت کند در نیمه شعبان و غرضش محض رضای
حق تعالی باشد و غیر خدا دیگری منظورش نباشد خدا در آن شب گناهانش را بیامرزد و هر
چند بعدد موی بزهای قبیله کلب باشد راوی تعجب کرد که همه گناهانش آمرزیده شود فرمود
که آیا این ثواب را از برای زیارت کننده حسین بسیار میدانی چگونه خدا او را نیامرزد و قبر او
کسیست که خدا او را در عرش زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر فرمود که خدا می آمرزد برای
زیارت کننده حسین در نیمه شعبان گناهان گذشته و آینده او را و در حدیث دیگر فرمود
که هر که زیارت آنحضرت کند در نیمه شعبان بنویسد حق تعالی برای او ثواب هزار حج و بسند معتبر

از موسی بن جعفر ع منقولست که سه شبست که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را
در آن شبها گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سیم ماه
رمضان و شب عید مؤلف گوید که در کتب علما زیارت مخصوصی برای این شب ذکر نموده اند
و چون بروایت نسبت نداده اند ما ایراد نکردیم اگر زیارتی از زیارات منقوله را که عام باشد
و اختصاص بوقتی نداشته باشد بعمل آورند خوبست و شیخ کفعمی علیه الرحمه در کتاب بلد
الامین در زیارت نصف شعبان ذکر کرده که روایت کرده اند از حضرت صادق ع که در زیارت
حضرت امام حسین ع در نزد قبر میایستی و میگویی الحمد لله العلی العظیم والسلام علیک
ایها العبد الصالح الزکی اودع لک شهادة منی لک تقربنی الیک فی یوم شفاعتک
اشهد انک قتلت ولم تمت بل برجاء حیوتک حییت قلوب شیعتک وبضیاء نورک
اهتدی الطالبون الیک واشهد انک نور الله الذی لم یطفأ ولا یطفأ ابدا وانک وجه
الله الذی لم یهلک ولا یهلک ابدا واشهد ان هذه التربة تربتک وهذا الحرم حرمک
وهذا المصرع مصرع بدنک لا ذلیل والله معزک ولا مغلوب والله ناصرک هذه شهادة
لی عندک الی یوم قبض روحی بحضرتک والسلام علیک ورحمة الله وبرکاته مؤلف گوید
که دور نیست که این از زیارات مطلقه باشد و هر که حاضر شود در نزد مرقد منور آنحضرت در
هر وقتی از اوقات این زیارت را بعمل تواند آورد و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقولست
که هر که در شب نیمه شعبان از اول شب تا آخر شب در کربلای معلی بماند و هزار نوبت سوره
قل هو الله احد بخواند و هزار نوبت استغفار کند و هزار نوبت الحمد لله بگوید پس برخیزد و چهار
رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت هزار نوبت آیة الکرسی بخواند حق تعالی موکل گرداند با او دو
ملک را که حفظ نمایند او را از هر بدی و از شر هر شیطان و سلطانی و حسنات او را برای او
بنویسند و گناهی بر او ننویسند و تا با او باشند برای او استغفار کنند و سید ابن طاوس علیه الرحمه
از محمد بن علی طرازی نقل کرده که او از خط محمد بن هرون نقل کرده که از نماز شب نیمه شعبان
نزد قبر سید ما ابی عبد الله الحسین چهار رکعت نمازست که در هر رکعت پنجاه نوبت فاتحة
الکتاب و پنجاه نوبت قل هو الله احد را بخواند و هر یک را در رکوع ده نوبت و بعد از سر برداشتن

از رکوع و در سجدها و در میان سجدها ده نوبت بخواند و بعد از نماز ایندعا بخواند انت الله
الذی استجبت لآدم وحواء حین قالا ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنکونن
من الخاسرین وناداک نوح فاستجبت له ونجیته واهله من الکرب العظیم واطفأت نار
نمرود عن خلیلک ابرهیم فجعلتها علیه بردا وسلاما وانت الذی استجبت لایوب حین
ناداک انی مسنی الضر وانت ارحم الراحمین فکشفت ما به من ضر وآتیته اهله ومثلهم معهم
رحمة من عندک وذکری لاولی الالباب وانت الذی استجبت لذی النون حین ناداک فی
الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی کنت من الظالمین فنجیته من الغم وانت الذی
استجبت لموسی وهرون دعوتهما حین قلت قد اجیبت دعوتکما واغرقت فرعون وقومه
وغفرت لداود ذنبه ونبهت قلبه وارضیت خصمه منک وانت الذی فدیت الذبیح
بذبح عظیم حین اسلما وتله للجبین فنادیته بالفرج والروح وانت الذی ناداک زکریا
نداء خفیا قال رب انی وهن العظم منی واشتعل الرأس شیبا ولم اکن بدعائک رب
شقیا وقلت یدعوننا رغبا ورهبا وکانوا لنا خاشعین وانت الذی استجبت للذین آمنوا
وعملوا الصالحات لتزیدهم من فضلک رب فلا تجعلنی اهون الراغبین الیک واستجب لی
کما استجبت لهم بحقهم علیک فطهرنی وتقبل صلواتی وحسناتی وطیب بقیة حیوتی
وطیب وفاتی واخلفنی فیمن اخلف واحفظهم رب بدعائی واجعل ذریتی ذریة طیبة
تحوطها بحیاطتک من کل ما حطت منه ذریة اولیائک برحمتک یا رحیم یا من هو علی
کل شیء قدیر وعلی کل شیء رقیب ومن کل سائل قریب ولکل داع من خلقه مجیب
انت الله لا اله الا انت الحی القیوم الاحد الصمد لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا احد
تملک القدرة التی علوت بها فوق عرشک ورفعت بها سمواتک وارسیت بها جبالک
وفرشت بها ارضک واجریت بها الانهار وسخرت بها السحاب والشمس والقمر واللیل و
النهار وخلقت بها الخلایق اسئلک بعظمة وجهک الکریم الذی اشرقت به السموات
واضائت به الظلمات ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تکفینی امر من یعادینی وامر معادی
ومعاشی واصلح یا رب شانی ولا تکلنی الی نفسی طرفة عین واصلح امر ولدی وعیالی

وَاَغْنِنِی وَاِیّاهُمْ مِنْ خَزائِنِکَ وَسَعَةِ رِزْقِکَ وَفَضْلِکَ وَارْزُقْنِی الْفِقْهَ فِی دِینِکَ وَ
انْفَعْنِی بِما نَفَعْتَ بِهِ مَنِ ارْتَضَیْتَ مِنْ عِبادِکَ وَاجْعَلْنِی لِلْمُتَّقِینَ اِماماً کَما جَعَلْتَ اِبْرٰهِیمَ فَاِنَّ
بِتَوْفِیقِکَ یَفُوزُ الْمُتَّقُونَ وَیَتُوبُ التّائِبُونَ وَیَعْبُدُکَ الْعابِدُونَ وَبِتَسْدِیدِکَ وَاِرْشادِکَ
نَجَی الصّالِحُونَ مِنَ النّارِ اَللّٰهُمَّ اٰتِ نَفْسِی تَقْواها وَاَنْتَ وَلِیُّها وَمَوْلٰیها وَاَنْتَ خَیْرُ مَنْ
زَکّٰیها اَللّٰهُمَّ بَیِّنْ لَها رَشادَها وَتَقْوٰیها وَنَزِّلْها مِنَ الْجِنانِ اَعْلاها وَطَیِّبْ وَفاتَها وَ
مَحْیاها وَاَکْرِمْ مُنْقَلَبَها وَمَثْواها وَمُسْتَقَرَّها وَمَأْوٰیها اَنْتَ رَبُّها وَمَوْلاها اَللّٰهُمَّ
اسْمَعْ وَاسْتَجِبْ بِرَحْمَتِکَ وَمَنْزِلَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ وَ
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِیِّ بْنِ مُوسٰی وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَعَلِیِّ بْنِ
مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ وَالْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقائِمِ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ عِنْدَکَ وَبِمَنْزِلَتِهِمْ
لَدَیْکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ ودرین شب نماز جعفر بن ابی طالب فضیلت بسیار دارد و در حدیث
معتبر منقولست که راوی از حضرت ابی الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه از فضیلت
شب نصف شعبان سوال نمود پس انحضرت فرمود که این شبی است که حق تعالی جماعتی را از اتش
جهنم ازاد میگرداند و گناهان بزرگ را می امرزد راوی پرسید که ایا درین شب نمازی زیاده
بر شبهای دیگر هست فرمود که امر موظفی درین شب نیست ولیکن اگر دوست داری که تطوعی
بکنی پس بکن نماز جعفر را و ذکر الهی و استغفار و دعا درین شب بسیار بکن بدرستی که پدرم
میفرمود که دعا درین شب مستجابست راوی گوید که عرض کردم که مردمان اهل سنت میگویند که
این شب لیلة الصکاکست فرمود که ان شب قدر است که در ماه رمضان می باشد **مؤلف** گوید
که ممکنست که مراد از اینکه درین شب امر موظفی نیست این باشد که در ان چیزی از سنن مقرره نیست
و نمازها که بعد ازین در ضمن احادیث مذکور میشود از جمله تطوعاتست پس منافاتی با احادیث
اینده ندارد و شیخ طوسی و سید ابن طاوس رضوان الله علیهما بسند معتبر از حضرت امام جعفر
صادق روایت کرده اند که فرمود از پدرم امام محمد باقر سوال کردند از فضیلت شب نصف
شعبان فرمود که این شب بعد از شب قدر است افضل شبهاست و درین شب حق تعالی فضل خود را
شامل حال بندگان میگرداند و منت بر ایشان میگذارد و ایشان را می امرزد پس جهد کنید در

این

این شب بتقرب جستن بدرگاه الهی بدرستی که این شبی است که حق تعالی بر خود لازم ساخته
که سوال هیچ سائلی را رد نکند مادام که از حق تعالی طلب معصیت نکند و این شبی است که حق تعالی
برای ما اهل بیت قرار داده در برابر شب قدر که برای رسول خدا قرار داده پس جهد کنید در این شب
بدعا و ثنا بر حق تعالی بدرستی که هر که درین شب صد نوبت سُبْحانَ اللهِ و صد نوبت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد
نوبت اَللهُ اَکْبَرُ و صد نوبت لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ بگوید حق تعالی بیامرزد گناهان گذشته او را و حوائج
دنیا و اخرت او را براورد و انچه طلب نماید و انچه حق تعالی داند که او احتیاج بان دارد و اگرچه طلب
نکرده باشد راوی گوید که عرض کردم که کدام دعا درین شب افضل است فرمود که چون از نماز عشا
فارغ شدی دو رکعت نماز بگذار و در رکعت اول بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون و در رکعت
دویم بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخوان و چون سلام گفتی سی و سه نوبت سُبْحانَ اللهِ و سی و سه
نوبت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و سی و چهار نوبت اَللهُ اَکْبَرُ بگو انگاه این دعا را بخوان یا مَنْ اِلَیْهِ مَلْجَأُ الْعِبادِ فِی
الْمُهِمّاتِ وَاِلَیْهِ یَفْزَعُ الْخَلْقُ فِی الْمُلِمّاتِ یا عالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِیّاتِ یا مَنْ لا یَخْفٰی عَلَیْهِ
خَواطِرُ الْاَوْهامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ یا رَبَّ الْخَلائِقِ وَالْبَرِیّاتِ یا مَنْ بِیَدِهِ مَلَکُوتُ الْاَرَضِینَ
وَالسَّمٰواتِ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَیْکَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ فَیا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اجْعَلْنِی فِی هٰذِهِ
اللَّیْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَیْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعائَهُ فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ وَ
تَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطِیئَتِهِ وَعَظِیمِ جَرِیرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِکَ مِنْ ذُنُوبِی وَلَجَأْتُ اِلَیْکَ
فِی سَتْرِ عُیُوبِی اَللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَیَّ بِکَرَمِکَ وَفَضْلِکَ وَاحْطُطْ خَطایایَ بِحِلْمِکَ وَعَفْوِکَ
وَتَغَمَّدْنِی فِی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ بِسابِغِ کَرامَتِکَ وَاجْعَلْنِی فِیها مِنْ اَوْلِیائِکَ الَّذِینَ اجْتَبَیْتَهُمْ
لِطاعَتِکَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبادَتِکَ وَجَعَلْتَهُمْ خالِصَتَکَ وَصِفْوَتَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی فِی هٰذِهِ
اللَّیْلَةِ مِمَّنْ سَعِدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَیْراتِ حَظُّهُ وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفازَ فَغَنِمَ وَاکْفِنِی
شَرَّ ما اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْنِی مِنَ الْاِزْدِیادِ فِی مَعْصِیَتِکَ وَحَبِّبْ اِلَیَّ طاعَتَکَ وَما یُقَرِّبُنِی مِنْکَ
وَیُزْلِفُنِی عِنْدَکَ سَیِّدِی اِلَیْکَ یَلْجَأُ الْهارِبُ وَمِنْکَ یَلْتَمِسُ الطّالِبُ وَعَلٰی کَرَمِکَ یُعَوِّلُ
الْمُسْتَقِیلُ التّائِبُ اَدَّبْتَ عِبادَکَ بِالتَّکَرُّمِ وَاَنْتَ اَکْرَمُ الْاَکْرَمِینَ وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبادَکَ
وَاَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِیمُ اَللّٰهُمَّ فَلا تَحْرِمْنِی ما رَجَوْتُ مِنْ کَرَمِکَ وَلا تُؤْیِسْنِی مِنْ سابِغِ نِعَمِکَ وَلا

تُخَيِّبَنِي مِنْ جَزِيلِ قِسَمِكَ فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جُنَّةٍ مِنْ شِرَارِ
خَلْقِكَ وَبَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذٰلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ
جُدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا أَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقَتْ
نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللّٰهُمَّ وَاخْصُصْنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ
قِسَمِكَ وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الَّذِي يَحْبِسُ عَلَيَّ الْخُلُقَ وَيُضَيِّقُ
عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتّٰى أَقُومَ بِصَالِحِ رِضَاكَ وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَسْعَدَ بِسَابِغِ نَعْمَائِكَ فَقَدْ لُذْتُ
بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ
فَجُدْ بِمَا سَأَلْتُكَ وَأَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ هُوَ أَعْظَمُ مِنْكَ پس سجده کن و
بکو بیست نوبت یا ربّ وهفت نوبت یا الله وهفت نوبت لا حول ولا قوة الا بالله وده نوبت
ما شاء الله لا قوة الا بالله پس صلوات بر محمد وال محمد بفرست وحاجت خود را طلب کن والله
که اکر طلب کنی حاجتها بعدد قطرات باران که حق تعالی بر اورد همه انها را بکرم وفضل خود و
ایضا شیخ وسید علیهما الرحمه باسانید متعدده از حضرت امام محمد باقر وامام جعفر صادق
روایت کرده اند وکفته اند که این حدیث را سی نفر از ثقات اصحاب از این دو معصوم روایت
کرده اند که در شب نصف شعبان چهار رکعت نماز بکذار ودر هر رکعت بعد از حمد سوره
قل هو الله احد صد نوبت بخوان وچون فارغ شوی این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ
عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلِ اسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي وَلَا تُجْهِدْ بَلَائِي وَلَا
تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ
بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ
مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وبجای کذا وکذا هر
مطلبی که خواهی طلب کن وسید ابن طاوس رضوان الله علیه فرموده که این حدیث در بعض کتب
ادعیه مذکور است ودر انجا چنین است که اکر خواهی سوره قل هو الله احد را پنجاه نوبت واکر خواهی
صد نوبت واکر خواهی دویست وپنجاه نوبت بخوان وایضا سید رحمه الله بسند خود از رسول خدا
روایت کرده که در شب نصف شعبان در خواب بودم ناکاه جبرئیل نازل شد وکفت ای محمد یا د

این شب در خوابی کفتم ای جبرئیل مکر چه شب است این شب کفت این شب نصف شعبان است
برخیز ای محمد پس مرا به بقیع برد وکفت باطراف اسمان نظر کن بدرستی که این شبی است که کشوده
میشود درهای اسمان وکشوده می شود درهای رحمت ودر رضوان ودر مغفرت ودر تفضیل
ودر توبه ودر نعمت ودر جود ودر احسان وحق تعالی در این شب می امرزد از بندکان کروهی را
بعدد موی وپشم چهارپایان ودر این شب اجلها را ثابت میکرداند وروزیها را قسمت می نماید
وحوادثی که در تمام سال فرود می اید تقدیر می فرماید ای محمد هر که این شب را احیا کند بکفتن
تکبیر وتسبیح وتهلیل ودعا ونماز وقرائت قران وتطوع واستغفار بهشت منزل ومحل استراحت
او باشد وکناهان کذشته واینده او امرزیده شود ای محمد هر که در این شب صد رکعت نماز بکذارد
ودر هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند وچون فارغ شود ده نوبت ایة
الکرسی وده نوبت سوره حمد بخواند وصد نوبت سبحان الله بکوید حق تعالی بیامرزد صد کناه کبیره
او واکر بسبب انها مستوجب جهنم شده باشد وعطا کند او را بهر سوره وتسبیحی قصری در بهشت
وشفیع کرداند او را در صد نفر از اهل بیتش وشریک کرداند او را در ثواب شهیدان وعطا کند او را
از انچه عطا کرده باشد روزه داران این ماه را وبرپای دارندکان این شب را بعبادت بی انکه چیزی
کم شود از اجرهای ایشان پس احیا کن ای محمد این شب را وبفرما امت خود را که احیا کنند وتقرب بجویند
بدرکاه حق تعالی بکردن عمل صالح در این شب زیرا که این شبی است شریف وبزرک وبدرستی
که من فرود امدم از اسمانها بنزد تو مکر انکه مشاهده نمودم همکی ملائکه را که در قدمها صف
کرده اند در برابر حق تعالی وکاهی در رکوع اند وکاهی در سجود وکاهی در قیام وکاه در دعا کردن
وکاه در تکبیر کفتن وکاه در استغفار نمودن وکاه در تسبیح کردن ای محمد بدرستی که حق تعالی مطلع
می شود در این شب بر بندکان خود ومی امرزد هر مومنی را که برای حق تعالی بنماز ایستاده باشد
یا نشسته خدا را تسبیح کند یا رکوع کند یا سجود کند یا ذکر کند واین شبی است که دعا کننده دعا
نکند مکر انکه اجابت کرده شود ونه سوال کننده مکر انکه عطا کرده شود ونه طلب امرزش کننده مکر
اینکه امرزیده شود ونه توبه کننده مکر انکه توبه او مقبول کردد ای محمد هر که از خیر این شب بهره
نبرد ونصیبی نیابد بدرستی که محروم است ودر بعضی روایات از سی نفر از اصحاب رسول

روایت کرده که انحضرت فرمود که هرکه این صد رکعت نماز را بان کیفیت که گذشت بجای اورد
حق تعالی بیفکند بسوی او هفتاد نظر رحمت و در هر نظری هفتاد حاجت او را براورد که ادنی
انها مغفرت و امرزش باشد و اگر از جمله اشقیا باشد و در این شب سوال نماید او را در زمره سعدا
بنویسند پس فرمود که یَمْحُو اللّٰهُ مَا یَشَاءُ وَیُثْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْکِتَابِ یعنی حق تعالی محو میکند
انچه را خواهد و ثبت میفرماید انچه را خواهد و نزد اوست ام الکتاب و اگر انکه پدر و مادر او
از اهل جهنم باشند و دعا کند ایشان را از جهنم بیرون اورند اگر شرک بخدا نیاورده باشند و
هرکه این نماز را بکذارد براورد حق تعالی برای او هر حاجتی را که طلب نماید و مهیا کند برای او در بهشت
چیزی چند که هیچ دیده ندیده باشد و گوشی نشنیده باشد سوگند بانکه مرا بحق مبعوث گردانید
که هرکه این نماز را بجای اورد برای محض رضای خدا حق تعالی برای او قرار دهد نصیبی و بهره
در ثواب که هرکه در این شب عبادت او کرده باشد و نویسندگان اعمال را امر فرماید که بنویسند
برای او حسنات و محو کنید از او سیئات تا انکه هیچ گناهی او را باقی نماند و از دنیا بیرون نرود
تا انکه منزل خود را در بهشت مشاهده نماید و برانگیزاند بسوی او ملکی چند را که مصافحه کنند
با او و سلام گویند بر او و محشور شود در قیامت با کریمان نیکوکار و پس اگر بمیرد پیش از سال اینده
شهید مرده باشد و شفاعت کند برای هفتاد هزار کس از اهل توحید پس فرمود که تقصیر نکند
در قیام این شب و برپا داشتن ان بعبادت مگر کسی که شقی باشد مؤلف گوید که از این اخبار و
بعضی اخبار دیگر ظاهر میشود که تقدیر و قسمت اجلها و روزیها و غیر انها در این شب می شود
و در احادیث متعدده و اخبار متکثره بلکه متواتره وارد شده که اینها همه در شب قدر واقع می شود
و محتملست که اجال و ارزاق محتوم در شب قدر مقدر شود و اجال و ارزاق غیر محتوم که در انها
بدا واقع می تواند شد در این شب مقدر گردد یا انکه قسمت و تقدیر انها در لوح محفوظ در این شب
بشود و اعلام انها با امام زمان در شب قدر واقع شود و بعضی گفته اند که وعده قسمت ارزاق و اجال
در این شب می شود و قسمت در شب قدر یا انکه قسمت انها در علم الهی در این شب می شود و قسمت
در میان بندگان در شب قدر و این دو وجه خالی از بعدی نیست والله تعالی یعلم و بدانکه در
این شب حضرت صاحب الامر متولد شده و عالم وجود را بوجود فایض الجود خود منور گردانیده

وشیخ طایفه و سید ابن طاوس و کفعمی رضوان الله علیهم گفته اند که مستحب است در این شب
که مولد حضرت صاحب الامرست خواندن این دعا اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ لَیْلَتِنَا وَمَوْلُودِهَا وَحُجَّتِکَ
وَمَوْعُودِهَا الَّتِی قَرَنْتَ اِلٰی فَضْلِهَا فَضْلًا فَتَمَّتْ کَلِمَتُکَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِکَلِمَاتِکَ
وَلَا مُعَقِّبَ لِآیَاتِکَ نُورُکَ الْمُتَأَلِّقُ وَضِیَاؤُکَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فِی طَخْیَاءِ الدَّیْجُورِ الْغَائِبُ
الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَکَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلَائِکَةُ شُهَّدُهُ وَاللّٰهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَیِّدُهُ اِذَا آنَ
مِیعَادُهُ وَالْمَلَائِکَةُ اَمْدَادُهُ سَیْفُ اللّٰهِ الَّذِی لَا یَنْبُو وَنُورُهُ الَّذِی لَا یَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِی
لَا یَصْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَنَوَامِیسُ الْعَصْرِ وَوُلَاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الذِّکْرُ وَمَا یَتَنَزَّلُ فِی
لَیْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَرَاجِمَةُ وَحْیِهِ وَوُلَاةُ اَمْرِهِ وَنَهْیِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلٰی خَاتِمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوَالِمِهِمْ وَاَدْرِکْ بِنَا اَیَّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِیَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ
اَنْصَارِهِ وَاقْرِنْ ثَارَنَا بِثَارِهِ وَاکْتُبْنَا فِی اَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ وَاَحْیِنَا فِی دَوْلَتِهِ نَاعِمِینَ وَبِصُحْبَتِهِ
غَانِمِینَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِینَ وَمِنَ السُّوءِ سَالِمِینَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ و
صَلَّی اللّٰهُ عَلٰی مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ وَالْمُرْسَلِینَ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ الصَّادِقِینَ وَعِتْرَتِهِ النَّاطِقِینَ
وَالْعَنْ جَمِیعَ الظَّالِمِینَ وَاحْکُمْ بَیْنَنَا وَبَیْنَهُمْ یَا اَحْکَمَ الْحَاکِمِینَ و سید روح الله روحه
روایت کرده که رسول خدا صلعم در این شب این دعا می خوانده اند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْیَتِکَ مَا
یَحُولُ بَیْنَنَا وَبَیْنَ مَعْصِیَتِکَ وَمِنْ طَاعَتِکَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَکَ وَمِنَ الْیَقِینِ مَا یَهُونُ بِهِ
عَلَیْنَا مُصِیبَاتُ الدُّنْیَا اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنَا بِاَسْمَاعِنَا وَاَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا اَحْیَیْتَنَا وَاجْعَلْهُ
الْوَارِثَ مِنَّا وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلٰی مَنْ ظَلَمَنَا وَانْصُرْنَا عَلٰی مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِیبَتَنَا فِی دِینِنَا
وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْیَا اَکْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَیْنَا مَنْ لَا یَرْحَمُنَا بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِینَ و ایضا شیخ و سید و کفعمی علیهم الرحمة روایت نموده اند بسند متصل بکمیل بن زیاد
نخعی که از خواص اصحاب امیر المومنین و حضرت امام حسن علیهما السلم بوده که گفت من با جماعتی
از اصحاب حضرت امیر المومنین ع در خدمت انحضرت حاضر بودم که یکی از ایشان از انحضرت سوال
نمود از معنی قول حق تعالی که فِیهَا یُفْرَقُ کُلُّ اَمْرٍ حَکِیمٍ یعنی هر امر محکمی در ان مفروق می گردد
پس فرمود که این در شب نصف شعبانست سوگند بانکه نفس علی در قبضه قدرت اوست که هیچ

شهدة

بنده نیست مکر انکه هر امر خیر و شری که بر او جاری می کردد تا سال اینده در شب نصف
شعبان تقدیر کرده می شود و بد دستی که هیچ بنده نیست که احیا کند این شب را و بخواند دعای
خضر را مکر انکه اجابت کرده می شود کمیل کفت که چون این حدیث را شنیدم رفتم در شب بخدمت
انحضرت فرمود که بجهت چه مطلب امده کفتم برای دعای خضر فرمود بنشین ای کمیل و چون
حفظ کنی این دعا را بخوان در هر شب جمعه یا در ماهی یا در سالی یا در عمر خود یکنوبت تا انکه
از همه بلیات در حفظ حق تعالی باشی و فیروزی و نصرت بیابی و روزق و روزی بر تو فراخ
کردد و امر زیده شوی ای کمیل چون از اصحاب دیرینه مایی بر ما لازم است که عطا کنیم بتو انچه
سوال میکنی انکاه فرمود بنویس اللهم انی اسئلک برحمتک التی وسعت کل شیء وبقوتک
التی قهرت بها کل شیء وخضع لها کل شیء وذل لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت بها
کل شیء وبعزتک التی لا یقوم لها کل شیء وبعظمتک التی ملأت کل شیء وبسلطانک
الذی علا کل شیء وبوجهک الباقی بعد فناء کل شیء وباسمائک التی غلبت ارکان کل
شیء وبعلمک الذی احاط بکل شیء وبنور وجهک الذی اضاء له کل شیء یا نور یا قدوس یا
اول الاولین ویا اخر الاخرین اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل النقم اللهم اغفر لی الذنوب
التی تهتک العصم اللهم اغفر لی الذنوب التی تغیر النعم اللهم اغفر لی الذنوب التی تحبس
الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب التی تنزل البلاء اللهم اغفر لی کل ذنب اذنبته وکل
خطیئة اخطأتها اللهم انی اتقرب الیک بذکرک واستشفع بک الی نفسک واسئلک
بجودک ان تدنینی من قربک وان توزعنی شکرک وان تلهمنی ذکرک اللهم انی اسئلک سؤال
خاضع متذلل خاشع ان تسامحنی وترحمنی وتجعلنی بقسمک راضیا قانعا وفی جمیع الاحوال
متواضعا اللهم واسئلک سؤال من اشتدت فاقته وانزل بک عند الشدائد حاجته و
عظم فیما عندک رغبته اللهم عظم سلطانک وعلا مکانک وخفی مکرک وظهر امرک و
غلب قهرک وجرت قدرتک ولا یمکن الفرار من حکومتک اللهم لا اجد لذنوبی غافرا
ولا لقبائحی ساترا ولا لشیء من عملی القبیح بالحسن مبدلا غیرک لا اله الا انت سبحانک و
بحمدک ظلمت نفسی وتجرأت بجهلی وسکنت الی قدیم ذکرک لی ومنک علی اللهم مولای

کم من قبیح سترته وکم من فادح من البلاء اقلته وکم من عثار وقیته وکم من مکروه
دفعته وکم من ثناء جمیل لست اهلا له نشرته اللهم عظم بلائی وافرط بی سوء حالی و
قصرت بی اعمالی وقعدت بی اغلالی وحبسنی عن نفعی بعد املی وخدعتنی الدنیا بغرورها
ونفسی بجنایتها ومطالی یا سیدی فاسئلک بعزتک ان لا یحجب عنک دعائی سوء عملی و
فعالی ولا تفضحنی بخفی ما اطلعت علیه من سری ولا تعاجلنی بالعقوبة علی ما عملته
فی خلواتی من سوء فعلی واسائتی ودوام تفریطی وجهالتی وکثرة شهواتی وغفلتی وکن
اللهم بعزتک لی فی کل الاحوال رؤفا وعلی فی جمیع الامور عطوفا الهی وربی من لی غیرک
اسئله کشف ضری والنظر فی امری الهی ومولای اجریت علی حکما اتبعت فیه هوی
نفسی ولم احترس فیه من تزیین عدوی فغرنی بما اهوی واسعده علی ذلک القضاء فتجاوزت
بما جری علی من ذلک من نقض حدودک وخالفت بعض اوامرک فلک الحمد علی فی جمیع ذلک
ولا حجة لی فیما جری علی فیه قضاؤک والزمنی حکمک وبلاؤک وقد اتیتک یا الهی بعد
تقصیری واسرافی علی نفسی معتذرا نادما منکسرا مستقیلا مستغفرا منیبا مقرا مذعنا
معترفا لا اجد مفرا مما کان منی ولا مفزعا اتوجه الیه فی امری غیر قبولک عذری وادخالک
ایای فی سعة رحمتک اللهم فاقبل عذری وارحم شدة ضری وفکنی من شد وثاقی یا رب
ارحم ضعف بدنی ورقة جلدی ودقة عظمی یا من بدء خلقی وذکری وتربیتی وبری و
تغذیتی هبنی لابتداء کرمک وسالف برک بی یا الهی وسیدی وربی اتراک معذبی بالنار
بعد توحیدک وبعد ما انطوی علیه قلبی من معرفتک ولهج به لسانی من ذکرک واعتقده
ضمیری من حبک وبعد صدق اعترافی ودعائی خاضعا لربوبیتک هیهات انت اکرم من ان
تضیع من ربیته او تبعد من ادنیته او تشرد من اویته او تسلم الی البلاء من کفیته و
رحمته ولیت شعری یا سیدی والهی ومولای اتسلط النار علی وجوه خرت لعظمتک
ساجدة وعلی السن نطقت بتوحیدک صادقة وبشکرک مادحة وعلی قلوب اعترفت بالهیتک
محققة وعلی ضمائر حوت من العلم بک حتی صارت خاشعة وعلی جوارح سعت الی اوطان
توحیدک طائعة فاشارت باستغفارک مذعنة ما هکذا الظن بک ولا اخبرنا بفضلک

عنك يا كريم يا رب وأنت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدنيا وعقوباتها وما يجري فيها
من المكاره على أهلها على أن ذلك بلاء ومكروه قليل مكثه يسير بقاؤه قصير مدته فكيف
احتمالي لبلاء الآخرة وحلول وقوع المكاره فيها وهو بلاء تطول مدته ويدوم مقامه
ولا يخفف عن أهله لأنه لا يكون إلا عن غضبك وانتقامك وسخطك وهذا ما لا تقوم
له السموات والأرض يا سيدي فكيف لي وأنا عبدك الضعيف الذليل الحقير المسكين
المستكين يا إلهي وربي وسيدي ومولاي لأي الأمور إليك أشكو ولما منها أضج وأبكي
لأليم العذاب وشدته أم لطول البلاء ومدته فلئن صيرتني للعقوبات مع أعدائك و
جمعت بيني وبين أهل بلائك وفرقت بيني وبين أحبائك وأوليائك فهبني يا إلهي وسيدي
ومولاي وربي صبرت على عذابك فكيف أصبر على فراقك وهبني صبرت على حر نارك فكيف
أصبر عن النظر إلى كرامتك أم كيف أسكن في النار ورجائي عفوك فبعزتك يا سيدي
ومولاي أقسم صادقا لئن تركتني ناطقا لأضجن إليك بين أهلها ضجيج الآملين
ولأصرخن إليك صراخ المستصرخين ولأبكين عليك بكاء الفاقدين ولأنادينك أين
كنت يا ولي المؤمنين يا غاية آمال العارفين يا غياث المستغيثين يا حبيب قلوب الصادقين
ويا إله العالمين أفتراك سبحانك يا إلهي وبحمدك تسمع فيها صوت عبد مسلم سجن فيها
بمخالفته وذاق طعم عذابها بمعصيته وحبس بين أطباقها بجرمه وجريرته وهو يضج
إليك ضجيج مؤمل لرحمتك ويناديك بلسان أهل توحيدك ويتوسل إليك بربوبيتك
يا مولاي فكيف يبقى في العذاب وهو يرجو ما سلف من حلمك ورأفتك أم كيف
تؤلمه النار وهو يأمل فضلك ورحمتك أم كيف يحرقه لهيبها وأنت تسمع صوته وترى
مكانه أم كيف يشتمل عليه زفيرها وأنت تعلم ضعفه أم كيف يتقلقل بين أطباقها و
أنت تعلم صدقه أم كيف تزجره زبانيتها وهو يناديك يا ربه أم كيف يرجو فضلك
في عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك الظن بك ولا المعروف من فضلك ولا
مشبه لما عاملت به الموحدين من برك وإحسانك فباليقين أقطع لولا ما حكمت به
من تعذيب جاحديك وقضيت به من إخلاد معانديك لجعلت النار كلها بردا وسلاما

جليل لي
في
في العقوبات
الآملين
يتقلقل

وما كان لأحد فيها مقرا ولا مقاما لكنك تقدست أسماؤك أقسمت أن تملأها
من الكافرين من الجنة والناس أجمعين وأن تخلد فيها المعاندين وأنت جل ثناؤك قلت
مبتدئا وتطولت بالإنعام متكرما أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون
إلهي وسيدي فأسألك بالقدرة التي قدرتها وبالقضية التي حتمتها وحكمتها وغلبت
من عليه أجريتها أن تهب لي في هذه الليلة وفي هذه الساعة كل جرم أجرمته وكل ذنب
أذنبته وكل قبيح أسررته وكل جهل عملته كتمته أو أعلنته أخفيته أو أظهرته وكل
سيئة أمرت بإثباتها الكرام الكاتبين الذين وكلتهم بحفظ ما يكون مني وجعلتهم
شهودا علي مع جوارحي وكنت أنت الرقيب علي من ورائهم والشاهد لما خفي عنهم وبرحمتك
أخفيته وبفضلك سترته وأن توفر حظي من كل خير أنزلته أو إحسان فضلته أو بر
نشرته أو رزق بسطته أو ذنب تغفره أو خطأ تستره يا رب يا رب يا رب يا إلهي وسيدي
ومولاي ومالك رقي يا من بيده ناصيتي يا عليما بضري ومسكنتي يا خبيرا بفقري وفاقتي
يا رب يا رب يا رب أسألك بحقك وقدسك وأعظم صفاتك وأسمائك أن تجعل أوقاتي
من الليل والنهار بذكرك معمورة وبخدمتك موصولة وأعمالي عندك مقبولة حتى
تكون أعمالي وأورادي كلها وردا واحدا وحالي في خدمتك سرمدا يا سيدي يا من عليه
معولي يا من إليه شكوت أحوالي يا رب يا رب يا رب قو على خدمتك جوارحي واشدد على
العزيمة جوانحي وهب لي الجد في خشيتك والدوام في الاتصال بخدمتك حتى أسرح إليك
في ميادين السابقين وأسرع إليك في البادرين وأشتاق إلى قربك في المشتاقين وأدنو منك
دنو المخلصين وأخافك مخافة الموقنين وأجتمع في جوارك مع المؤمنين اللهم ومن أرادني
بسوء فأرده ومن كادني فكده واجعلني من أحسن عبيدك نصيبا عندك وأقربهم منزلة منك
وأخصهم زلفة لديك فإنه لا ينال ذلك إلا بفضلك وجد لي بجودك واعطف علي بمجدك
واحفظني برحمتك واجعل لساني بذكرك لهجا وقلبي بحبك متيما ومن علي بحسن إجابتك
وأقلني عثرتي واغفر زلتي فإنك قضيت على عبادك بعبادتك وأمرتهم بدعائك وضمنت لهم
الإجابة فإليك يا رب نصبت وجهي وإليك يا رب مددت يدي فبعزتك استجب لي دعائي

البادرين
عبادك

وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَجَائِي وَاكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي
يَا سَرِيعَ الرِّضَا اغْفِرْ لِمَنْ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءَ فَإِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنِ اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ
شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنًى ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ يَا دَافِعَ
النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا
أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَيَامِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا و در
فصل چهارم ایراد کردیم صلواتی که در این شب نیز خوانده می شود و در روز پانزدهم این ماه روزه
داشتن فضیلت بسیار دارد و در بعضی احادیث سابقه مذکور شد شب شانزدهم از
رسول خدا صلعم روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد
آیة الکرسی یکنوبت و سوره قل هو الله احد پانزده نوبت بخواند حق تعالی با و کرامت فرماید
مثل آنچه بمن کرامت میفرماید در برابر پیغمبری و بنا کند برای او در بهشت هزار قصر شب هفدهم
از رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از
حمد سوره قل هو الله احد هفتاد و یکنوبت بخواند و چون فارغ شود هفتاد نوبت استغفار
کند بر نخیزد از جای خود تا حق تعالی او را بیامرزد و گناهی بر او ننویسد شب هجدهم از رسول
خدا صلعم روایت کرده که هر که در این شب ده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل
هو الله احد پنج نوبت بخواند بر آورد حق تعالی هر حاجتی که او در این شب از خدا طلبد و اگر
شقی باشد او را سعید گرداند و اگر در آن سال بمیرد شهید مرده باشد شب نوزدهم از رسول
خدا صلعم روایت نموده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد آیه قل
اللهم مالك الملك را تا آخر پنج نوبت بخواند حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد
و هر نمازی که بعد از این بکند همه را بدرجه قبول برساند اگر پدر و مادر او در جهنم باشند
ببرکت و ایشان را از جهنم بیرون آورد شب بیستم از رسول خدا صلعم روایت کرده که هر که در
این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره اذا جاء نصر الله والفتح پنج نوبت
بخواند از دنیا بیرون نرود تا آنکه در خواب منزل خود را در بهشت مشاهده نماید و با کریمان و
نیکوکاران محشور گردد شب بیست و یکم از رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در این شب هشت

رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و معوذتین هر یک را یکنوبت
بخواند بنویسد حق تعالی برای او از حسنات بعدد ستارگان آسمان و بهمین عدد درجات
او را بلند گرداند و بهمین سیئات او را محو نماید شب بیست و دوم از رسول خدا صلعم روایت کرده
که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل یا ایها الکافرون
یک نوبت و قل هو الله احد پانزده نوبت بخواند بنویسد حق تعالی نام او را از جمله صدیقان
و محشور گردد در قیامت در زمره پیغمبران و در حفظ و پناه حق تعالی باشد شب بیست و سیم
از رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در این شب سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد
سوره اذا زلزلت الارض یکنوبت بخواند حق تعالی باطن او را از غل و غش و نفاق پاک گرداند و از
گروهی باشد که حق تعالی سینه ایشان را شرح کرده برای دین اسلام و چون محشور گردد روی
او مانند شب چهارده باشد شب بیست و چهارم از رسول خدا صلعم روایت کرده که هر که در این
شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره اذا جاء نصر الله والفتح ده نوبت
بخواند حق تعالی کرامت فرماید او را برات آزادی از آتش جهنم و او را از عذاب قبر نجات بخشد
و حساب بر او آسان کند و گرامی کند او را با مصاحبت آدم و نوح و پیغمبران دیگر و ایشان را شفیع
او گردانند شب بیست و پنجم از رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در این شب ده رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الهیکم التکاثر یکنوبت بخواند عطا کند حق تعالی او را
ثواب امر کنندگان بمعروف و نهی کنندگان از منکر و ثواب هفتاد نفر از پیغمبران شب بیست و ششم
از رسول خدا صلعم روایت کرده که هر که در این شب ده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد
آمن الرسول را ده نوبت بخواند حق تعالی حفظ کند او را از قهرهای دنیا و آخرت و او را در
روز قیامت شش نور عطا کند شب بیست و هفتم از رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در این
شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره سبح اسم ربك الاعلی ده نوبت بخواند
بنویسد حق تعالی برای او هزار هزار حسنه و محو کند از او هزار هزار سیئه و بلند گرداند برای او
هزار هزار درجه و بگذارد بر سر او تاجی از نور و بدانکه از بعضی اخبار ظاهر میشود که فضیلت
بسیار دارد بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که هر که سه روز آخر شعبان

روزه دارد و وصل کند آن را بماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او روزه دو ماه پیاپی
مؤلف گوید که ظاهر این وصل نمودن نسبت بکسی است که تتمه ماه شعبان را روزه نداشته
پس افضل است که سه روز آخر این ماه را روزه دارد تا قدری پاک کردد از لوث گناهان و
مستعد و قابل شود برای دخول ماه رمضان و نهی از وصل نمودن و امر بفصل کردن یک
روز یا دو روز که در بعضی احادیث گذشته وارد شده نسبت بکسی است که بقیه این ماه را
روزه داشته و باطن خود را قدری صفا داده و مستعد و قابل شده اند اصلح آنست که یک روز
یا دو روز آخر ماه را افطار کند تا او را برای روزه ماه مبارک رمضان قوتی حاصل شود
والله تعالی یعلم **شب بیست و هشتم** از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب چهار
رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و معوذتین هر یک را
یکنوبت بخواند مبعوث گرداند او را حق تعالی در حالتی که روی او چون ماه شب چهارده باشد
و دفع کند از او اهوال روز قیامت را **شب بیست و نهم** از رسول خدا روایت کرده که
هر که در این شب ده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الهکم التکاثر و معوذتین
و قل هو الله احد هر یک را ده نوبت بخواند عطا کند حق تعالی او را ثواب مجتهدین و میزان
عمل او را گران گرداند و حساب را بر او آسان سازد و از صراط بگذرد چون برق جهنده **شب
سی ام** از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره سبح اسم ربک الاعلی ده نوبت بخواند و چون فارغ شود صد نوبت صلوات
بر محمد و آل محمد بفرستد بنا کند حق تعالی برای او هزار شهر در جنة النعیم و اگر آنکه همه اهل
آسمان و زمین جمع شوند احصا نتوانند نمود ثواب او را و حق تعالی هزار حاجت او را بر آورد
و شیخ طایفه و سید ابن طاوس علیهما الرحمه بسند خود از حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد
الصادق صلوات الله علیه روایت کرده اند که آنحضرت در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان
این دعا میخوانده اند اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ
وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ اَخَذَ الْقَلِيلَ وَشَكَرَ الْكَثِيرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ

لِي اِلٰى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا عَنِّي وَ
عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِارْتِكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
يَا كَرِيمُ اِلٰهِي وَعَظْتَنِي فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِي فَاعْفُ عَنِّي
يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ
الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ
اَللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنٰى
وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ اَحْصَيْتَ اَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً
اَلْسِنَتُهُمْ وَاَلْوَانُهُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنَا
فُقَرَاءُ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَ
الْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ اِلٰهِي اَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَاَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلٰى مُوَالَاتِ اَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ
اَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَالتَّصْدِيقِ بِكِتَابِكَ
وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ
بَذَخٍ اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلَاءَ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ اَوْ عِصْيَانٍ اَوْ
عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاَسْاَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ اِيمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَ
رِضًا بِقَضَائِكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَاَثَرَةً وَطُمَاْنِينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحًا
اَسْاَلُكَ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اِلٰهِي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصٰى وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ :
فَكَاَنَّكَ لَمْ تُعْصَ وَاَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ سُكَّانُ اَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَبِالْخَيْرِ عَوَّادًا يَا
اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ صَلٰوةً دَائِمَةً لَا تُحْصٰى وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا
غَيْرُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **تتمه** شیخ صدوق محمد بن بابویه قمی ره در کتاب عیون اخبار الرضا بسند
خود از عبد الله بن صالح روایت کرده که داخل شدم بر حضرت ابی الحسن علی بن موسی الرضا ص در جمعه
آخر ماه شعبان پس آنحضرت فرمود که ای ابو الصلت بدرستی که اکثر شعبان گذشته و این جمعه
آخر آنست پس تدارک کن در بقیه این ماه تقصیراتی را که کرده در آنچه گذشته از این ماه و بر تو باد
باقبال نمودن و نیکو متوجه شدن بر آنچه ترا اعانت و یاری کند از طاعات و عبادات و با

بکن در بقیه این ماه از دعا و استغفار و تلاوت قران و توبه کن از همه کناهان تا انکه داخل
شود بر ماه رمضان در حالتی که خود را برای حق تعالی خالص کردانیده باشی و باید که نباشد
بر کردن تو امانتی مکر انکه بصاحبش رد کرده باشی و نباشد در سینه تو کینه از شخص مومنی مکر
انکه از سینه خود بیرون کرده باشی و نباشد کناهی که او را مرتکب بوده مکر انکه از ان استغفار
نموده باشی و ترک کرده باشی و پرهیزکار باش ای ابو الصلت و توکل کن بر حق تعالی در امور پنهان
و اشکار خود زیرا که هر که بر خدا توکل کند پس بس است او را خدا بدرستی که حق تعالی امر
خود را کامل و تمام میکرداند و برای هر چیز قدری و اندازه قرار داده و بسیار بکوای ابو الصلت
در بقیه این ماه اَللّٰهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنَا فِيمَا مَضٰى مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنَا فِيمَا
بَقِىَ مِنْهُ بدرستی که حق تعالی در این ماه بسیاری را از اتش جهنم ازاد کرده برای حرمت ماه
مبارک رمضان والحمد لله رب العالمین

باب سیم در اعمال ماه مبارک رمضان

و در ان چند فصل است

فصل اول

در فضیلت ماه مبارک رمضان بدانکه ماه مبارک رمضان
بهترین ماهها و سید شهور است و ماه بزرک و مبارک و با قدر است و ماه رحمت و عفو و
مغفرت است و ماه رمضان ماه صبر و مواساة و مزید رزق مومنانست و شب قدر در این
ماه مبارکست و نزول قران و ابتداء وحی به پیغمبر اخر الزمان و نزول توریة موسی و انجیل عیسی
و زبور داود و صحف ابرهیم در این ماه بزرکوار بوده و این ماه شهر الله است و منسوب بحق
تعالی است و برای انکه از اشهر رمضان کویند زیرا که رمضان اسمی از اسماء مقدسه خدا است
یا برای انکه رمض بمعنی شدت و حرارتست و در وقت تسمیه این ماه مبارک در عین شدت
کرما اتفاق افتاده یا بجهت ارتماض روزه داران در این ماه یعنی سوخته شدن و کرم کشتن جکر
ایشان از حرارت اتش جوع و عطش یا سوخته شدن کناهان ایشان و برطرف شدن انها و ایات
این ماه و احادیث در فضایل این ماه بزرکوار زیاده از حد و حصر است و ما در اینجا بچند حدیث
اکتفا می نمایم باسانید متعدده از حضرت امام رضا از ابا طاهرین انحضرت از حضرت امیر المومنین
صلوات الله علیهم اجمعین منقولست که فرمود که حضرت رسول خدا روزی برای ما خطبه
ادا نمود و فرمود که ایها الناس بدرستی که رو اورده بجانب شما ماه خدا ماهی با برکت و رحمت

و مغفرت ماهی که نزد حق تعالی افضل ماههاست و روزهای ان افضل روزها و شبهای ان
افضل شبها و ساعات ان افضل ساعات ماهی که خوانده شده اید در این ماه بضیافت خدا و
کردیده اید از اهل کرامت خدا نفسهای شما در این ماه تسبیح است و خواب شما در این ماه عبادت
و عمل شما در این ماه مقبولست و دعای شما در این ماه مستجاب پس سوال کنید از حق تعالی با
نیتهای صادقه و دلهای پاکیزه انکه توفیق دهد شما را برای روزه داشتن این ماه و تلاوت
نمودن قران در این ماه بدرستی که شقی کسی است که محروم باشد از امرزش حق تعالی در این ماه
بزرکوار ایها الناس بیاد اورید بکرسنکی و تشنکی خود را و ترحم کنید بر خود در این ماه کرسنکی
و تشنکی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقرا و مساکین خود و توقیر و تعظیم نمایید بزرکان
خود را و ترحم کنید بر خوردسالان خود و بپیوندید با خویشان خود و نکاه دارید زبان
خود را از انچه روا نباشد کفتن ان و بپوشید دیدهای خود را از انچه حلال نباشد نظر کردن بسوی
ان و محافظت کنید کوش خود را از انچه جایز نباشد شنیدن ان و ترحم کنید بر یتیمان تا حق
تعالی بر یتیمان شما ترحم کند و توبه کنید در درکاه خدا از کناهان خود و بلند کنید دستهارا
بدعا در اوقات نمازها بدرستی که اوقات صلوات بهترین ساعاتست و حق تعالی در ان اوقات
نظر رحمت میکند بر بندکان خود و جواب میکوید ایشان را هرکاه مناجات کنند و لبیک میکوید
هرکاه ندا کنند و اجابت می کند هرکاه دعا کنند ایها الناس بدرستی که جانهای شما در کرو
عملهای شماست پس ازاد کنید انها را و بدر کنید جانهای خود را با استغفار نمودن و پشتهای شما کرانست
از بار کناهان شما پس سبک کنید پشتهای خود را بدراز کردن سجود و بدانید که حق تعالی بعزت
خود سوکند یاد نموده که عذاب نکند نمازکذارندکان و سجود کنندکان را و نترساند ایشان را باتش
جهنم در روزی که ایستاده باشند بندکان در برابر پروردکار عالمیان ایها الناس هر که افطار
فرماید از شما مومن روزه داری را در این ماه او را ثواب ازاد کردن رقبه باشد و امرزش برای
کناهان کذشته باو کفتند صحابه که یا رسول الله همه کس از ما چنین نیست که قدرت بر این داشته
باشد فرمود که بپرهیزید از جهنم و اکرچه بنصف خرما باشد و بپرهیزید از جهنم و اکرچه بشربت
ابی باشد ایها الناس هر که در این ماه خلق خود را نیکو کند اسان کند خدا از صراط در روزی که بلغزد

ازان قدمها وهر که در این ماه تخفیف نماید بر بندکان خود خدمت را حق تعالی تخفیف نماید
حساب اورا وهر که در این ماه باز دارد از مردمان شر خود را حق تعالی ازاو باز دارد غضب خود را
در روزی که ملاقات نماید خدای را وهر که در این ماه یتیمی را بنوازد حق تعالی ورا بنوازد در روزی
که ملاقات کند اورا وهر که در این ماه صله کند رحم خود را حق تعالی صله کند با و در روزی که
ملاقات کند اورا وهر که در این ماه قطع کند رحم خود را حق تعالی قطع نماید ازاو رحمت خود را در
روزی که ملاقات کند اورا وهر که در این ماه سنتی بجا آورد حق تعالی برای او برائت از آتش جهنم
بنویسد وهر که در این ماه فریضه ادا کند اورا ثواب کسی باشد که در غیر این ماه هفتاد فریضه ادا
کرده باشد وهر که در این ماه بسیار صلوات بفرستد بر من حق تعالی میزان عمل صالح اورا گران
گرداند در روزی که میزانها سبک باشد وهر که در این ماه آیه از قرآن مجید بخواند اورا ثواب کسی
باشد که ختم قرآن در غیر این ماه کرده باشد ایها الناس بدرستی که درهای بهشت در این ماه
گشوده است پس از حق تعالی سوال کنید که نه بندد آن درها را بر روی شما ودرهای جهنم درین
ماه بسته است پس از پروردگار خود طلب کنید که نگشاید آن درها را بر شما وشیاطین درین ماه
غل کرده شده اند پس از خداوند خود مسئلت نمایید که مسلط نگرداند آنها را بر شما پس حضرت
امیر المومنین ع برخواست وگفت یا رسول الله افضل اعمال در این ماه چیست فرمود که یا ابو الحسن
بهترین اعمال در این ماه پرهیزکاری از محرمات خداست وبسند معتبر از حضرت امام محمد باقر ع
منقولست که رسول خدا ص چون نظر میکرد بهلال ماه رمضان روی بجانب قبله میکرد
ودعائی میخواند پس رو بمردم می کرد ومیفرمود که ای گروه مسلمانان بدانید که هرگاه طلوع می کند
هلال ماه رمضان غل کرده می شود متمردین شیاطین وگشوده میشود درهای آسمان ودرهای
بهشت ودرهای رحمت وبسته میشود درهای جهنم ومستجاب میشود دعا وحق تعالی را در هر شب
آزاد کرده شده از آتش جهنم می باشند وهر شب منادی ندا میکند که آیا هست سوال کننده که
حاجتش را بر آوریم آیا هست استغفار کننده تا گناهانش را بیامرزیم خداوندا عطا کن هر که را او
انفاق کند در راه تو خلفی وعوضی وهر که امساک کند وانفاق نکند مالش را تلف کن وپیوسته
این ندا در هر شب می کند تا طلوع کند ماه شوال پس ندا می کند در شب عید مومنان که صباح

زود بیایید بسوی جایزه‌های خود که آن روز جایزه است پس حضرت امام محمد باقر ع فرمود که
بحق آن خداوندی که جان من در قبضه قدرت اوست که نیست آن جایزه مانند جایزه دینار ودرهم
ودر حدیث دیگر وارد شده که رسول خدا ص در جمعه آخر ماه شعبان خطبه فرمود وفضایل بسیار
برای ماه مبارک رمضان ذکر نمود پس فرمود که این ماهیست که اولش رحمتست ووسطش
مغفرت گناهانست وآخرش اجابت دعوات وآزادی از جهنم وشما را در این ماه ناچار است از
چهار خصلت دو خصلت که خداوند خود را بآن راضی کنید ودو خصلت که خود محتاجید
بآن واما دو خصلت اول پس آنکه گواهی دهید که خداوندی نیست بجز خداوند یگانه وآنکه من
رسول وفرستاده اویم واما دو خصلت دیگر پس آنکه از حق تعالی حاجت خود را وبهشت وعافیت را
طلب کنید واز جهنم وعقوبات او پناه بخدا برید ودر حدیث معتبر منقولست که حضرت صادق ع
وصیت می کرد فرزندان خود را ومیفرمود که هرگاه ماه رمضان داخل شود خود را بتعب اندازید
در طاعت وبندگی خدا زیرا که در این ماه قسمت می شود روزیهای خلایق ونوشته می شود عمرهای
ایشان ودرین ماه نوشته می شود حاجیان ودر این ماه شبی است که عبادت در آن بهتر از هزار ماه
ودر حدیث معتبر دیگر از جابر منقولست که حضرت رسول ص فرمود که ای جابر هر که داخل شود بر او
ماه رمضان پس روزه دارد روزش را وبعضی از شب را بعبادت قیام نماید وفرج وزبان خود را
نگاه دارد ودیده اش را بپوشاند واذیتش را از مردمان منع نماید بیرون آید از گناهان خود مانند
روزی که از مادر متولد شده باشد پس گفتم که فدای تو شوم چه نیکو حدیثی است این حدیث فرمود
ولیکن مشکلست این شرطها ودر حدیث دیگر از حضرت امیر المومنین ع منقولست که رسول خدا
فرمود که هر که روزه دارد ماه رمضان را با ایمان ونیت خالص وباز دارد گوش خود را ودیده
خود را وزبان خود را از مردم حق تعالی قبول کند روزه اورا وبیامرزد گناهان گذشته وآینده
اورا وعطا کند اورا ثواب صابران وبسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که
چون شب اول ماه رمضان شود بیامرزد حق تعالی هر که را خواهد از خلایق وچون شب دویم
شود بیامرزد از خلایق دو مثل آنچه در شب گذشته آمرزیده وهم چنین هر شب دو را مضاعف
کند تا چون شب آخر شود بیامرزد در آن شب دو مثل آنچه در تمام شبها آمرزیده باشد ودر

و در حدیث صحیح دیگر فرموده که هر که امرزیده نشد در ماه رمضان امرزیده نشود تا سال اینده
مگر انکه حاضر شود بموقف عرفات در انجا امرزیده شود و در حدیث دیگر از رسول خدا صلعم روایت
که فرمود که اگر بدانید انچه برای شما مقرر شده در ماه رمضان هر اینه شکر خدای تعالی زیاده
کنید پس فرمود که چون شب اول ماه رمضان شود بیامرزد حق تعالی همه گناهان امت مرا با گناهان
پنهان و اشکار ایشان و بلند گرداند برای شما دو هزار هزار درجه و بنا کند برای شما پنجاه هزار
مدینه و در روز دوم بنویسد برای شما بهر گامی که بردارید در ان روز عبادت یکساله و ثواب پیغمبری
و بنویسد برای شما روزه یکساله و در روز سیم عطا فرماید بهر موئی که بر بدنهای شما باشد قبه
در فردوس از در سفید که در بالای ان قبه دوازده هزار خانه باشد از نور و در پایین ان دوازده
هزار خانه باشد از نور و در هر خانه هزار سریر باشد و بر هر سریری حوری نشسته باشد و بر
شما داخل شود در هر روز هزار ملک و با هر ملکی هدیه باشد برای شما و در روز چهارم عطا نماید
بشما در جنة الخلد هفتاد هزار قصر و در هر قصری هفتاد هزار خانه و در هر خانه پنجاه هزار سریر
که بر هر سریری حوری باشد و با هر حوری هزار کنیزک باشد که یکی از انها بهتر باشد از دنیا و انچه در
دنیاست و در روز پنجم عطا کند بشما در جنة الماوی هزار هزار مدینه و در هر مدینه هفتاد
هزار خانه و در هر خانه هفتاد هزار مایده و بر هر مایده هزار ظرف و در هر ظرفی شصت هزار لون
طعام که بعضی ببعضی شبیه نباشد و در روز ششم کرامت فرماید بشما در دار السلام صد هزار مدینه
و در هر مدینه صد هزار سرا و در هر سرائی صد هزار خانه و در هر خانه صد هزار سریر طلا که طول
هر سریری هزار ذرع باشد و بر هر سریری زنی نشسته باشد از حور عین که بر او سی هزار گیسو
باشد بافته شده بدر و یاقوت و هر گیسو را صد کنیزک برداشته باشد و در روز هفتم عطا
فرماید بشما در جنة النعیم ثواب چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق و در روز هشتم عطا نماید
بشما ثواب عمل شصت هزار عابد و شصت هزار زاهد و در روز نهم عطا کند بر شما انچه عطا فرماید
بهزار عالم و هزار معتکف و هزار مرابط و در روز دهم براورد هفتاد هزار حاجت شما را و استغفار
کند برای شما افتاب و ماه و ستارگان و چهارپایان و مرغان و درندگان و هر سنگی و کلوخی
و هر تر و خشکی و ماهیان دریا و برگهای درختان و در روز یازدهم کرامت فرماید بشما ثواب چهار

حج و چهار عمره هر حجی با پیغمبری و هر عمره با صدیقی یا شهیدی و در روز دوازدهم سیئات
شما را بحسنات مبدل سازد و حسنات شما را اضعاف و مضاعف گرداند و بهر حسنه برای
شما هزار هزار حسنه بنویسد و در روز سیزدهم بنویسد برای شما مثل عبادت اهل مکه و مدینه
و عطا کند بشما بعدد هر سنگی و کلوخی که در ما بین مکه و مدینه است شفاعتی و در روز چهاردهم
چنان باشید که گویا ملاقات کرده باشید ادم و نوح و ابرهیم و موسی و داود و سلیمان را و گویا
عبادت کرده باشید حق تعالی را با هر پیغمبری دویست سال و در روز پانزدهم قضا نماید حق
پانزده حاجت از حوایج دنیا و اخرت شما را و عطا فرماید بشما انچه عطا نموده باشد بایوب ع
و دعای شما را مستجاب گرداند و حاملان عرش برای شما استغفار کنند و در روز قیامت عطا
فرماید بشما چهل نور ده نور از جانب راست و ده نور از جانب چپ و ده نور پیش روی و ده
نور از پس سر شما و در روز شانزدهم عطا کند بشما شصت حله که چون از قبر بیرون ایید بپوشید
و ناقه که سوار شوید و ابری بفرستد برای شما که سایه افکند بر سر شما از حرارت ان روز و در روز
هفدهم فرماید که بدرستی که امرزیدم شما و پدران شما را و دفع کردم از شما شداید روز قیامت
و در روز هجدهم امر نماید جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و حاملان عرش و کروبیین را که استغفار
کنند برای امت محمد صلعم تا سال اینده و عطا کند بشما در روز قیامت ثواب اهل بدر را و در روز
نوزدهم این کرامت را بشما عطا کند که چون از دنیا بروید هیچ ملکی در اسمانها و زمین نماند
مگر انکه هر روز طلب رخصت کند از پروردگار عالمیان در زیارت کردن قبور شما و چون بزیارت
شما اید هر ملکی با خود هدیه و شرابی برای شما اورده باشد و در روز بیستم بفرستد بسوی
شما هفتاد هزار ملک که محافظت کنند شما را از هر شیطان رجیمی و بنویسد برای شما بهر روزی
که روزه داشته اید روزه صد ساله و بگرداند میان شما و اتش جهنم خندقی و عطا کند بشما
ثواب کسی که خوانده باشد توریة و انجیل و زبور و فرقان را و بنویسد برای شما بعدد هر پری که
جبرئیل دارد عبادت سالی و عطا کند بشما ثواب تسبیح عرش و کرسی را و تزویج نماید بشما بعدد
هر ایه از قران هزار حوری و در روز بیست و یکم این کرامت فرماید که چون در قبر قرار گیرید فراخ
گرداند انرا برای شما هزار فرسخ و دفع کند از شما ظلمت و وحشت انرا و بگرداند قبور شما را مانند قبور

شهدا او بگردانند و رویهای شما را مانند روی حضرت یوسف ع و در روز بیست و دوم تفضل
کند بر شما که چون ملک موت را بقبض روح شما بفرستد بیاید و چنانچه برای قبض روح پیغمبران
می‌آمد و دفع کند از شما هول منکر و نکیر را و دفع نماید از شما هم دنیا و عذاب آخرت را و در روز بیست
و سیم تفضل کند بر شما آنکه عبور کنید از صراط با پیغمبران و صدیقان و شهدا و چنان باشید
که خورانیده باشید هر یتیمی از امت مرا و پوشانیده باشید هر عریانی از امت مرا و در روز بیست و
چهارم کرامت فرماید بشما آنکه بیرون نروید از دنیا تا ببینید مکان خود را در بهشت و عطا
نماید هر یک از شما را ثواب هزار مریض و هزار غریب که در طاعت خدا از منزل خود بیرون رفته
باشند و عطا کند بشما ثواب آزاد کردن هزار رقبه از فرزندان اسمعیل و در روز بیست و پنجم بنا
کند حق تعالی برای شما در زیر عرش خود هزار قبه سبز بر سر هر قبه خیمه از نور و حق تعالی فرماید
که ای امت احمد منم پروردگار شما و شما بندگان و کنیزان منید در سایه عرش من در آیید و در
اینجاها بخورید و بیاشامید گوارا باد بدرستی که نیست خوفی بر شما و نه اندوهی ای امت احمد
بعزت و جلال خودم سوگند که شما را بسوی بهشت بفرستم که تعجب کنند از شما اولین و آخرین
و بهر یک از شما تاجی از نور عطا فرمایم و سوار کنم هر یک از شما را بر ناقه که او را از نور خلق نموده باشم
و افسار آن ناقه از نور باشد و در آن افسار هزار حلقه باشد از طلا و بر هر حلقه ملکی از ملائکه
ایستاده باشد بدست هر ملکی عمودی از نور باشد تا آنکه داخل بهشت شوید بیحساب و در روز
بیست و ششم حق تعالی نظر رحمت کند بسوی شما و بیامرزد همه گناهان شما را مگر خون کسی
یا مال کسی در ذمه شما باشد و نگاه دارد شما را هر روز هفتاد مرتبه از غیبت و دروغ و بهتان
و در روز بیست و هفتم چنان باشید که گویا هر مومن و مومنه را نصرت و یاری نموده باشید و
هفتاد هزار عریان را کسوه داده باشید و هزار مرابط را خدمت کرده باشید و خوانده باشید هر
کتابی که حق تعالی فرستاده بر پیغمبران خود و در روز بیست و هشتم کرامت فرماید در جنة الخلد
صد هزار مدینه از نور و در جنة المأوی صد هزار قصر از نقره و در جنة النعیم صد هزار خانه
از عنبر خوشبوی و در جنة الفردوس صد هزار شهر و در هر شهری صد هزار حجره و در جنة الخلد
صد هزار منبر از مشک در جوف هر منبری هزار خانه از زعفران و در هر خانه هزار سریر از در و یاقوت

که بر هر سریری زنی باشد از حور عین و در روز بیست و نهم عطا فرماید بشما هزار هزار محله که
در جوف هر محله قبه سفیدی باشد و در هر قبه سریری از کافور سفید باشد و بر هر سریری
هزار فرش گسترده باشد از سندس سبز و بر بالای هر فرش حوری باشد و آن حوری هفتاد هزار
حله پوشیده و هشتاد هزار گیسو داشته باشد که هر گیسو مکلل بدر و یاقوت باشد پس چون
روز سی‌ام شود بنویسد برای شما بعدد هر روزی که گذشته بر شما ثواب هزار شهید و هزار
صدیق و بنویسد برای شما عبادت پنجاه ساله و باز بنویسد برای شما بعدد هر روزی روزه دو
هزار روز و بلند گرداند درجات شما را بعدد آنچه رویده است از آب نیل در زمین و بنویسد
برای شما برات خلاصی از آتش جهنم و گذشتن بر صراط باسانی و ایمن بودن از عذاب الهی و برای بهشت
دریست که از او ریان گویند و آن گشوده نمیشود تا روز قیامت و از او بگشایند برای مردان روزه
دار و زنان روزه دار امت محمد و رضوان خازن بهشت گوید که ای محمد بیایید بسوی ریان پس
امت من داخل شوند از آن در بسوی بهشت و بدانکه جمعهای ماه مبارک رمضان ممتاز است از
روزهای دیگر این ماه و فضیلتش زیاده است بسند معتبر از جابر منقولست که حضرت امام محمد باقر ع
میفرمود که بدرستی که روزهای جمعه ماه مبارک رمضان فضیلت و زیادتی دارد بر جمعهای
ماههای دیگر مانند فضیلت ماه رمضان بر ماههای دیگر و در نسخه دیگر چنین است که مانند
فضیلت رسول خدا صلعم بر پیغمبران دیگر فصل دویم در بیان سبب وجوب صوم و سبب تعیین
عدد آن و بعضی از فضائل آن بسند صحیح معتبر منقولست که هشام بن الحکم از حضرت امام جعفر صادق ع
سوال نمود از علت واجب شدن روزه فرمود که حق تعالی روزه را واجب گردانیده برای آنکه بسبب
روزه غنی و فقیر برابر شوند زیرا که اغنیا چون هرچه خواهند بر آن قدرت دارند و ایشان را
میسر است صبر نمینمایند الم گرسنگی را تا ترحم کنند بر فقرا پس حق تعالی خواسته که مساوی کند
همه خلایق را و بچشاند الم گرسنگی را تا رقت کنند بر ضعیفان و ترحم کنند بر گرسنگان و بسند معتبر
منقولست از حضرت امام رضا ع در جواب سوالهای محمد بن سنان نوشتند که علت روزه داشتن
آنست که بیابند تعب گرسنگی و تشنگی را و بسبب آن نفسش ذلیل شود و با تضرع شود و ثواب بیابد
و قرب الهی او را حاصل شود و عادت کند نفس بصبر و ذلیلی و دلالت نمائی باشد او را بر شدتهای آخرت

یا انکه بسبب روزه داشتن سورت شهوات وخواهشهای نفسانی شکسته می شود ویا انکه
روزه پند دهنده او باشد در دار دنیا که قدر کرسنکان بداند وراه نما باشد بر کرسنکی روز
قیامت وفکر کند که اندك حرارتی یا اندك کرسنکی را هرکاه تاب نداشته باشد با کرمی وکرسنکی
قیامت چه خواهد کرد وبداند که هرکاه جمعی در این نشاه فقیر باشند حال ایشان چکونه است وهم
چنین جمعی که در اینجا کرسنکی کشند تا کاری نکنند که در دنیا بفقر مبتلا شوند ودر دار عقبی
بفقر وعذاب کرفتار شوند ودر حدیث دیکر از حضرت امام حسن منقولست که جماعتی از یهودان
بخدمت رسول خدا امدند پس اعلم ایشان از انحضرت سوال نمود از مسایلی چند واز جمله ان
مسایل این بود که چرا حق تعالی بر امت تو روزه سی روز را واجب کردانیده وبر امتهای دیکر زیاده
واجب کرده بود پس انحضرت فرمود که بدرستی که ادم چون از شجره منهیه تناول نمود ان در شکم
ادم سی روز باقی ماند پس واجب کردانید حق تعالی بر فرزندان کرسنکی وتشنکی را سی روز وانچه
میخورند در شب تفضلی است از حق تعالی بر ایشان وهمچنین بر ادم سی روز واجب کردانیده بود پس
خواند انحضرت این ایه را که كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ یعنی نوشته شده است وواجب کردانیده شده است بر شما روزه چنانکه
نوشته شده بود بر جماعتی که پیش از شما بودند تا انکه تقوی ورزید از خوردن واشامیدن وجماع
کردن یا انکه روزه را واجب کردم بر شما تا بسبب روزه اجتناب کنید از جمیع معاصی چند روز معدود
بر شما واجب کردانیدم یهودی کفت راست فرمودی یا محمد پس چیست جزای کسی که روزه دارد این
سی روز را فرمود که هر مومنی که روزه دارد ماه رمضان را با نیت خالص واجب کرداند حق تعالی برای
او هفت خصلت اول انکه بکدازد حرام را از جسد او دویم انکه نزدیك شود برحمت حق تعالی سیم
انکه کفاره داده باشد خطا یعنی ترك اولی پدر خود ادم را چهارم انکه سکرات مرك بر او
اسان شود پنجم انکه ایمن کرداند از کرسنکی وتشنکی روز قیامت ششم انکه بدهد حق تعالی او را
برات بیزاری از جهنم هفتم اطعام کند او را از طیبات بهشت یهودی کفت راست فرمودی یا محمد
ودر حدیث معتبر دیکر از حضرت صادق منقولست که حق تعالی روزه ماه رمضان را بر هیچ امتی
پیش از ما واجب نکردانیده بود بلکه بر پیغمبران واجب کرده بود واین امت را بر امتهای دیکر فضیلت

داد وروزه رمضان را بر ایشان واجب کرد چنانچه بر پیغمبران کذشته واجب کرده بود و
باسانید متعدده از رسول خدا منقولست که فرمود که روزه سپریست وحجابیست از اتش
جهنم ودر حدیث دیکر فرموده که روزه سیاه میکند روی شیطان را وهر چیزی را زکوتی است
وزکوة بدنها روزه است ودر حدیث دیکر فرمود که حق تعالی موکل ساخته ملائکه را بدعا
نمودن برای روزه داران وفرمود که خبر داده مرا جبرئیل که حق تعالی میفرماید که امر نکردم ملائکه
را بدعا برای کسی از بندکان امکر انکه مستجاب کردانم دعای ایشان را در حق او ودر حدیث دیکر
از انحضرت منقولست که فرمود که حق تعالی می فرماید که هر عمل فرزند ادم برای اوست مکر
روزه که او از برای منست ومن اورا جزا میدهم وروزه سپر بنده است در روز قیامت هم
چنانکه احدی از شما سلاح خود را در دنیا با خود نکاه میدارد وبدرستی که بوی دهان روزه
دار خوشتر است در نزد حق تعالی از بوی مشك وروزه دار را دو فرح وشادی می باشد یکی
در وقتی که افطار می کند ومیخورد ومی اشامد ودیکری وقتی که ملاقات می کند مرا ومن اورا
داخل بهشت می کردانم ودر حدیث دیکر فرمود که همه اعمال فرزند ادم ثوابش مضاعف می شود
ده برابر تا هفتصد برابر مکر صبر که ان از برای منست ومن جزا می دهم از او وثواب صبر مخزونست در
علم خدا پس فرمود که صبر روزه است ودر حدیث دیکر از انحضرت منقولست که میفرمود که روزه
دار در عبادتست واکرچه بر فراش خود خوابیده باشد مادام که غیبت مسلمانان نکند و بسند
معتبر از حضرت صادق منقولست که حق تعالی وحی نمود بموسی که چه چیز ترا باز داشته از
مناجات من فرمود که پروردکارا ترا بزرکتر می دانم از انکه مناجات کنم با وجود بوی بد دهان
روزه دار پس حق تعالی باو وحی فرمود که یا موسی بدرستی که بوی دهان روزه دار خوشتر است
نزد من از بوی مشك ودر حدیث دیکر فرمود که هرکه روزه دارد برای رضای حق تعالی در روزی
در شدت کرما پس تشنه شود حق تعالی موکل سازد بر او هزار ملك که دست بر روی او بمالند
وبشارت دهند او را تا چون افطار کند حق تعالی فرماید که چه خوش است بوی تو ونسیم تو ای
ملائکه من کواه باشید که امرزیدم او را ودر حدیث دیکر فرمود که خواب روزه دار عبادتست و
سکوتش تسبیح است وعملش مقبولست ودعای او مستجابست واز حضرت رسول منقولست

کنچهار کسند که دعای ایشان رد نمیشود تا انکه درهای اسمان برای ایشان کشوده می شود
ودعای ایشان بعرش میرسد دعای پدر از برای فرزند ونفرین مظلوم بر ظالم ودعای کسی که
بعمره رفته باشد تا بر کردد ودعای روزه دار تا افطار نماید وبسند معتبر از حضرت موسی بن
جعفر ع منقولست که قیلوله کنید بدرستی که حق تعالی میخوراند ومی اشاماند روزه دار را در
خوابش **فصل سیم** در اداب صایم باسانید معتبره منقولست که حضرت امام جعفر صادق ع
فرمود که هر کاه روزه باشی باید که روزه باشد کوش تو ودیده وزبان تو وموی تو وجلد تو وشمرد چیزی
چند غیر از اینها وفرمود که نباشد روز روزه تو مانند روز افطار تو وبسند دیکر منقولست که فرمود
که روزه همین از طعام وشراب نیست بدرستی که مریم بنت عمران ع فرمود اِنّی نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ
صَوْمًا یعنی نذر کرده ام که برای حق تعالی روزه بدارم فرمود که مراد او از روزه سکوت بود پس
نکاه دارید زبانهای خود را از انچه نباید کفت وبپوشید دیدهای خود را از انچه نباید دیدن
وحسد مبرید ونزاع مکنید بدرستی که حسد ایمان را میخورد همچنانکه اتش هیزم را میخورد ودر
حدیث دیکر وارد شده که رسول خدا ص شنید زنی را که روزه بود ودشنام داد جاریه خود را
پس انحضرت طعامی طلبید وفرمود که بخور از این طعام کفت روزه ام فرمود که چکونه روزه و
حال دشنام دادی جاریه خود را بدرستی که روزه نه همین در طعام وشرابست ودر حدیث
دیکر از حضرت صادق از اباء طاهرین انحضرت ع مرویست که رسول خدا ص فرمود که هر که روزه
باشد واو را دشنام دهند پس او کوید که سلام علیک من روزه ام دشنام نمیدهم ترا چنانچه
دشنام دادی مرا حق تعالی فرماید که بنده من پناه اورده بروزه از شر بنده دیکر بدرستی که ایمن
ساختم او را از اتش جهنم وبسند معتبر از انحضرت منقولست که فرمود که هر کاه روزه باشی باید
که روزه باشد کوش تو ودیده تو از حرام وقبیح وواکذار مرا وجدال را واز ازار خادم نمودن را و
باید که با وقار روزه دار باشی ونباشد روز روزه تو مانند روز افطار تو ودر حدیث دیکر فرموده
که روزه نه همین است که ادمی نخورد ونیاشامد ولیکن هر کاه روزه باشی باید که روزه باشد کوش
تو ودیده تو وزبان تو وشکم وفرج تو وحفظ کن دست خود را وپیوسته ساکت باش مکر از کلامی که
در ان خیری باشد ورفق ومدارا کن با خدمتکار خود ودر حدیث دیکر منقولست که رسول خدا

ص

وصیت فرمود بحضرت امیر المومنین ع که یا علی حذر کن از غیبت کردن وسخن کفتن وسخن
چینی کردن بدرستی که غیبت کردن افطار میفرماید روزه دار را وسخن چینی کردن موجب
عذاب قبر میکردد ودر حدیث دیکر از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که کذب ودروغ کفتن
ونظر کردن بعد از نظر وظلم کردن خواه اندک وخواه بسیار مفطرات صوم اند وروزه را می شکند
وبسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که فرمود که مکروه است شعر خواندن روزه دار را و
محرم را وکسی که در حرم باشد ودر روز جمعه ودر شب راوی میکوید که عرض کردم که اکرچه
شعر حقی باشد فرمود که هر چند حق باشد ودر حدیث صحیح دیکر منقولست که فرمود که انشاد
شعر مکن در شب وانشاد شعر مکن در ماه رمضان نه در شب ونه در روز پس اسمعیل فرزند ان
حضرت عرض کرد که اکرچه ان شعر در مدح ما اهل بیت باشد فرمود که بلی اکرچه در مدح ما
باشد **فصل چهارم** در ثواب سحور کردن از رسول خدا ص منقولست که فرمود که اعانت کنید
بسحور کردن شب بروزه داشتن روز وبخواب قیلوله کردن در روز بر عبادت کردن شب واز حضرت
صادق ع منقولست که اکر انکه مردمان سحور کنند وافطار نکنند مکر برآب هر اینه قادر باشند
که تمام دهر را روزه بدارند ودر حدیث دیکر از رسول خدا ص منقولست که فرمود که سحور برکت
باید که ترک نکنند امت من سحور را واکرچه بخرمای خشکی باشد ودر حدیث دیکر از پدر بزرکوار
خود روایت کرده که رسول خدا ص فرمود که سحور کنید اکرچه بجرعه ابی باشد وبدرستی که صلوات
خدا ورحمتهای خدا نازل میشود بر کروه سحور کنندکان واز حضرت امیر المومنین ع منقولست
که رسول خدا ص فرمود که حق تعالی وملائکه صلوات میفرستند بر استغفار کنندکان وسحور
کنندکان در سحرها پس باید که سحور کنید واکرچه بشربت ابی باشد پس فرمود که بهترین سحورها
قاووت وخرماست وحلالست شما را خوردن واشامیدن تا انکه یقین شود طلوع فجر وبسند
معتبر منقولست که سماعه از حضرت صادق ع پرسید از سحور کردن کسی که اراده روزه داشته باشد
فرمود که اما در ماه رمضان پس فضیلت در سحور است واکرچه بشربت ابی باشد واما در روزه
سنت هر که خواهد سحور کند وهر که نخواهد باکی نیست ودر حدیث دیکر ابو بصیر از انحضرت
سوال نمود که ایا واجبست سحور کردن فرمود که اکر کسی نخواهد وسحور نکند باکی نیست واما در ما

ه

رمضان پس افضل سحور است و دوست می دارم که از ترک نکند و بسند معتبر از انحضرت
منقولست که فرمود که افضل سحور شما قاووت و خرما است و در حدیث دیکر منقولست که
حضرت امام محمد باقر ع فرمود که رسول خدا صلعم افطار میفرمود بر اسودین راوی پرسید که چیست
اسودین فرمود که خرما و اب و مویز و اب پس فرمود که سحور نیز باین دو چیز میکرد و بسند
معتبر از حضرت امام زین العابدین ع منقولست که هر مومنی که روزه دارد و سوره انا انزلناه فی
لیلة القدر بخواند در وقت سحور و در وقت افطار چنان باشد که در ما بین افطار و سحور در
خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا **فصل پنجم** در افطار و ادعیه ان و بسند معتبر
از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که فرمود که در ماه رمضان نماز بکذار پس افطار بکن مکر
انکه جماعتی انتظار تو کشند پس اول افطار بکن با ایشان پس نماز بکن راوی کوید که پرسیدم که
چرا نماز مقدم است فرمود که برای انکه دو حق واجب نزد تو حاضر شده یکی افطار و دیکری نماز
پس باید که ابتدا کنی افضل انها که نماز است و دیکر انکه من دوست میدارم که بنویسند نماز تو را
در حالتی که روزه باشی و ختم کنی روزه خود را بنماز و از بعضی اخبار ظاهر میشود که هرکاه نفس
با او منازعه کند بسیار خواهش افطار داشته باشد افضل نیز افطار است اکرچه کسی منتظر او
نباشد و بسند معتبر منقولست که حضرت رسول صلعم افطار میفرمود بخرما و اب و مویز و اب
و در حدیث دیکر فرمود که هرکاه افطار می کنید پس البته بخرما افطار کنید پس اکر خرما نیابید
باب افطار کنید بدرستی که اب طهور است و در حدیث دیکر فرمود که هر که بخرمای حلالی
افطار کند نماز او را مضاعف کنند بچهارصد نماز و در بعضی روایات وارد شده که رسول
خدا صلعم افطار می کردند بخرما و اکر شکر یافت میشد افطار میکردند بان و منقولست که حضرت
صادق ع چون افطار می فرمودند ابتدا بحلوا می کردند و اکر حلوا نبود بشکر یا بخرما افطار
میکردند و اکر اینها نبود باب نیم کرم افطار می کردند و میفرمودند که اب نیم کرم معده و جکر را
پاک میسازد و اب دهان و بوی دهان را نیکو می کرداند و دندانها را محکم میکند و حدقه را
قوی می کرداند و دیده را جلا میدهد و کناهان را می شوید و عروق کشوده و صفراء غالب را
ساکن می سازد و بلغم را قطع می نماید و حرارت را از معده فرو می نشاند و صداع را برطرف
بر

میکند و در حدیث دیکر فرمود که افطار باب کناهان دل را میشوید و در بعضی روایات
وارد شده که افطار باب سرد کردن فضیلت دارد زیرا که او صفرا فرو می نشاند و از حضرت
صادق ع مرویست که روزه دار چون روزه میدارد دیدهایش از جای خود حرکت می نماید و چون
بحلوا افطار کند بمکان خود بر می کردد و باسانید معتبره از انحضرت منقولست که حضرت امیر
المومنین ع دوست میداشت که بشیر افطار کند و سید ابن طاوس علیه الرحمه از کتاب محمد بن
ابی قرة نقل نموده که او بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر از پدرش از جدش از حسن بن علی
روایت کرده که فرمود که هر روزه دار را در وقت افطار دعا مستجابست چون لقمه اول را تناول
کنی بکو بِسْمِ اللهِ یا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِی و در بعضی روایات بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ یا
وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِی بدرستی که چون بکوئی این را در وقت افطار حق تعالی ترا بیامرزد و شیخ
صدوق و شیخ طوسی رضی الله عنهما باسانید متعدده از حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق ع
روایت نموده اند که رسول خدا صلی الله علیه و اله در وقت افطار میکفت اَللّٰهُمَّ لَکَ صُمْنَا
وَعَلیٰ رِزْقِکَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا ذَهَبَ الظَّمَاءُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَبَقِیَ الْاَجْرُ و ایضا بسند معتبر
از ابو بصیر روایت نموده اند که حضرت امام جعفر صادق ع فرمود که میکوئی در هر شب از ماه
رمضان در وقت افطار تا اخر ماه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَعَانَنَا فَصُمْنَا وَرَزَقَنَا فَاَفْطَرْنَا اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْهُ
مِنَّا وَاَعِنَّا عَلَیْهِ وَسَلِّمْنَا فِیهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَعَافِیَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی قَضیٰ عَنَّا
یَوْمًا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ و سید ابن طاوس بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع روایت نموده
که انحضرت از اباء طاهرین ع روایت نمود که هر که در وقت افطار بکوید اَللّٰهُمَّ لَکَ صُمْتُ وَعَلیٰ
رِزْقِکَ اَفْطَرْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ حق تعالی بنویسد برای او ثواب هر که این روز را روزه داشته
و ایضا از حضرت امام محمد باقر ع روایت نموده که حضرت امیر المومنین ع چون افطار میفرمودند
بر دو زانو می نشستند تا خوان طعام را میکذاردند پس میفرمود اَللّٰهُمَّ لَکَ صُمْنَا وَعَلیٰ رِزْقِکَ
اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیعُ الْعَلِیمُ و ایضا از حضرت صادق ع روایت نموده که نیست
بنده که روزه دارد و بکوید در نزد افطار یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ یَا عَظِیمُ اَنْتَ اِلٰهِی لَا اِلٰهَ غَیْرُکَ اغْفِرْ لِیَ الذَّنْبَ
الْعَظِیمَ اِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِیمَ اِلَّا الْعَظِیمُ مکر انکه بیرون اید از همه کناهان مانند روزی که

متولد شده باشد و از حضرت امام زین العابدین منقولست که هر که سوره انا انزلناه را در وقت
سحور و افطار بخواند ثواب کسی باشد که در این ما بین در خون خود غلطیده باشد در راه خدا
و سید ابن طاوس و سید ابن باقی رحمة الله علیهما بسند معتبر از مفضل بن عمر روایت کرده اند که حضرت
صادق فرمود که رسول خدا بحضرت امیر المومنین فرمود که یا ابا الحسن اینک ماه رمضان
روی آورده پس دعا کن در این ماه پیش از افطار که جبرئیل مرا خبر داد که هر که این دعا را پیش
از افطار در این ماه بخواند حق تعالی دعای او را مستجاب گرداند و روزه و نماز او را بدرجه قبول
در آورد و ده دعای او مستجاب گرداند و گناهان او را بیامرزد و هم و غم او را برطرف کند و کار
های او را گشایش بدهد و حوائج او را بر آورد و عمل او را با اعمال پیغمبران و صدیقان بلند گرداند
و چون بموقف قیامت حاضر شود روشنی و طلعت روی او از ماه شب چهارده بیشتر باشد و
دعا اینست اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِیمِ وَرَبَّ الْکُرْسِیِّ الرَّفِیعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَرَبَّ الشَّفْعِ
الْکَبِیرِ وَالنُّورِ الْعَزِیزِ وَرَبَّ التَّوْرٰیةِ وَالْاِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِیمِ اَنْتَ اِلٰهُ مَنْ فِی
السَّمٰوَاتِ وَاِلٰهُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لَا اِلٰهَ فِیهِمَا غَیْرُکَ وَاَنْتَ جَبَّارُ مَنْ فِی السَّمٰوَاتِ وَجَبَّارُ مَنْ
فِی الْاَرْضِ لَا جَبَّارَ فِیهِمَا غَیْرُکَ وَاَنْتَ مَلِکُ مَنْ فِی السَّمٰوَاتِ وَمَلِکُ مَنْ فِی الْاَرْضِ لَا مَلِکَ
فِیهِمَا غَیْرُکَ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْکَبِیرِ وَنُورِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَمُلْکِکَ الْقَدِیمِ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا
حَیُّ یَا قَیُّومُ یَا حَیُّ یَا قَیُّومُ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی اَشْرَقَ بِهِ کُلُّ شَیْءٍ وَبِاسْمِکَ الَّذِی
اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوَاتُ وَالْاَرْضُ وَبِاسْمِکَ الَّذِی صَلَحَ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَبِهِ یَصْلَحُ الْآخِرُونَ یَا حَیّاً
قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَیَا حَیّاً بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ یَا حَیُّ یَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ
لِی ذُنُوبِی وَاجْعَلْ لِی مِنْ اَمْرِی یُسْراً وَفَرَجاً قَرِیباً وَثَبِّتْنِی عَلٰی دِینِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰی هُدٰی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلٰی سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَاجْعَلْ عَمَلِی فِی الْمَرْفُوعِ
الْمُتَقَبَّلِ وَهَبْ لِی کَمَا وَهَبْتَ لِاَوْلِیَائِکَ وَاَهْلِ طَاعَتِکَ فَاِنِّی مُؤْمِنٌ بِکَ وَمُتَوَکِّلٌ عَلَیْکَ
وَمُنِیبٌ اِلَیْکَ مَعَ مَصِیرِی اِلَیْکَ وَتَجْمَعُ لِی وَلِاَهْلِی وَوُلْدِی الْخَیْرَ کُلَّهُ وَتَصْرِفُ عَنِّی وَ
عَنْ وُلْدِی وَاَهْلِی الشَّرَّ کُلَّهُ اَنْتَ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ بَدِیعُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ تُعْطِی الْخَیْرَ
مَنْ تَشَاءُ وَتَصْرِفُهُ عَمَّنْ تَشَاءُ فَامْنُنْ عَلَیَّ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

فصل ششم

در

فضیلت افطار فرمودن صایمین در حدیث معتبر از حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق
از آباء طاهرین آنحضرت منقولست که رسول خدا وصیت فرمود بحضرت امیر المومنین
که یا علی سه فرح و شادی می باشد مومن را در دنیا ملاقات با برادران و افطار فرمودن روزه
داران و تهجد گذاردن در آخر شب و بسند معتبر دیگر از آنحضرت منقولست که هر که افطار فرماید
شخص روزه داری را باشد برای او مثل ثواب آن شخص و در حدیث معتبر از حضرت ابی الحسن علی
بن موسی الرضا منقولست که افطار فرمودن تو برادر روزه دار خود را افضلست از روزه داشتن
تو و در حدیث دیگر حضرت صادق فرمود که افطار فرمودن تو برادر خود را و او را شاد و
مسرور گردانیدن اعظم است از ثواب روزه داشتن تو و در حدیث دیگر وارد شده که هر که در
ماه مبارک رمضان بخوراند روزه داری را تا سیر شود حق تعالی از حوض کوثر شربتی بیاشاماند
که بعد از آن تشنه نشود تا داخل بهشت شود و مانند کسی باشد که بنده آزاد کرده
باشد و در حدیث معتبر دیگر از سدیر منقولست که حضرت امام جعفر صادق فرمود که یا
سدیر آیا میدانی که چه شبهاست این شبها گفتم بلی فدای تو شوم این شبهای ماه رمضانست
فرمود که آیا قادری که در هر شب از این شبها ده رقبه از فرزندان اسمعیل را آزاد کنی گفتم فدای
تو پدر و مادرم مال من گنجایش این ندارد پس آنحضرت کم می نمود تا بیک رسانید و در
همه این مراتب می گفتم قدرت ندارم پس فرمود که آیا قادر نیستی که افطار فرمایی در هر شب مرد
مسلمانی را گفتم بلی قدرت دارم و بر افطار فرمودن ده کس نیز قادرم فرمود که این مراد من بود ای
سدیر افطار فرمودن تو برادر مسلمان خود را برابر است با آزاد کردن رقبه از فرزندان اسمعیل
و از حضرت امام محمد باقر منقولست که فرمود که هر مومنی که افطار فرماید مومنی را در شبی از
شبهای ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او ثواب کسی که آزاد کرده باشد بنده را و هر که
افطار فرماید مومنی را در تمام ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او ثواب کسی که آزاد کرده
باشد سی بنده را و او را نزد حق تعالی دعای مستجابی باشد و در حدیث دیگر فرمود که افطار
فرمودن من مرد مومنی را در خانه خود محبوب تر است بسوی من از آنکه آزاد کنم چنین و چنین
بنده از فرزندان اسمعیل را و از حضرت صادق منقولست که هر که افطار فرماید مومنی را موکل

کرداند حق تعالی برا و هفتاد ملک که تقدیس کنند او را تا مثل این شب از سال اینده و در
حدیث دیگر فرمود که هر که افطار فرماید مومنی را کفاره گناهان او شود تا سال اینده و هر که
افطار فرماید دو مومن را لازم باشد بر حق تعالی که او را داخل بهشت کرداند و از رسول
خدا منقولست که هر که افطار فرماید در این ماه مومن روزه داری را باشد او را نزد حق تعالی
ثواب ازاد کردن بنده مومنی و امرزش برای گناهان گذشته او گفتند یا رسول الله ما قادر
نیستیم که افطار فرمائیم روزه داری را فرمود که بدرستی که حق تعالی کریمست و عطا می فرماید
این ثواب را با انکه قادر نباشد مگر بچشیدنی از شیر که روزه داری را افطار فرماید یا از اب
شیرین شربتی یا خرمائی چند هر گاه قدرت زیاده از این نداشته باشد و در حدیث دیگر
وارد شده که حضرت امام زین العابدین ع در روزی که روزه میداشت میفرمودند تا گوسفندی را
می پختند چون شام می شد رو بران میگذاشتند و از برای ان مرق قوت می یافتند و از برای
فقرا و مساکین و همسایگان قسمت می نمودند و پس میفرمودند تا کاسها بیاورند و میفرمودند که
برکنید برای ال فلان و برکنید برای ال فلان و خود بنان و خرما افطار می فرمودند **فصل
هفتم** در صوم یوم الشک بدانکه یوم الشک روز سی ام ماه شعبانست هر گاه در شبش هلال
دیده نشود و خلافی نیست در میان علما در واجب نبودن روزه ان و انکه واجب نمیشود
روزه مگر بدیدن هلال ماه رمضان یا تمام شدن سی روز از ماه شعبان و همچنین
خلافی نیست در انکه هر گاه روزه دارند این روز را بنیت سنت پس ظاهر شود که از ماه
رمضان بوده مجزیست از روزه و قضا کردن ان لازم نیست و احادیث بسیار نیز بر این دلالت
دارد بسند صحیح منقولست که سعید اعرج بخدمت حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق ع
عرض کرد که من روزه داشتم یوم الشک را و ظاهر شد که از ماه رمضان بوده ایا قضا کنم او را
فرمود نه بلکه روزیست که توفیق یافته بروزه داشتن ان و در روایت دیگر محمد بن حکیم گفت
سوال کردم از حضرت ابو الحسن ع از روزه یوم الشک و گفتم مردمان یعنی اهل سنه
میگویند که کسی که روزه باشد در این روز بمنزله کسی است که افطار کرده باشد در ماه رمضان
فرمود که او دروغ می گوید اگر از ماه رمضانست پس روزیست که توفیق یافته بروزه

داشتن و اگر از ماه رمضان نیست بمنزله روزهای گذشته ماه شعبانست و احادیث
بر این مضمون بسیار است اما اگر روزه دارد انرا بنیت وجوب و روز ماه رمضان پس مشهور
میان علما انست که مجزی نیست ان روزه نه از ماه شعبان و نه از ماه رمضان و اگر ظاهر
شود که ماه رمضان بوده واجبست که قضا کند ان روز را و ابن ابی عقیل و ابن جنید و شیخ
طائفه در بعضی از کتبش مجزی دانسته اند و قضا لازم ندانسته اند و قول اول اقوی و احوط
و موافق روایات معتبره است بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که فرمود در
باب کسی که یوم الشک را روزه دارد بقصد ماه رمضان انکه قضا بر او لازم است و اگر چه ظاهر
شود که از ماه رمضان بوده و از حضرت علی بن الحسین ع مرویست که فرمود که ما شما را در
روزه یوم الشک امر میکنیم و نهی میکنیم و امر میکنیم که روزه دارید انرا بقصد ماه شعبان
و نهی میکنیم که روزه دارید انرا بنیت ماه رمضان این در صورتیست که نیت ماه رمضان
کرده باشد اما اگر کسی قضاء ماه رمضان یا روزه نذر یا عهد یا یمین بر او لازم شده باشد
و این روز را روزه دارد بنیت یکی از انها پس مشهور انست که مجزی نیست نه از ماه رمضان
و نه از ان ماه واجبی که نیت کرده و اگر چه کاشف اید که از ماه رمضان نبوده و اگر چنانچه کسی روزه
دارد این روز را در نیت تردید کند که اگر از ماه رمضان باشد روزه واجب داشته باشد و
الا سنت بعضی گفته اند مجزیست و مشهور انست که مجزی نیست بلکه اگر ظاهر شود که از ماه رمضان
بوده بلکه واجبست اعاده کردن ان **فصل هشتم** در بیان شب قدر و بعضی از مطالب
متعلقه بان بدانکه شب قدر شبی است بسیار عظیم و با قدر و بنص ایه کریمه بهتر است از هزار
ماه و انرا شب قدر برای این می نامند که حق تعالی در این شب تقدیر میفرماید انچه در سال
واقع میشود یا انکه کسی که صاحب قدر و مرتبه نباشد باحیا کردن این شب صاحب قدر و
منزلت میگردد یا برای انکه عبادات را در این شب قدر عظیم می باشد یا بجهة انکه در این شب
کتاب ذی قدر برامت ذی قدر بر پیغمبر ذی قدر بوساطت ملک ذی قدر نازل گردیده یا
برای انکه بسبب کثرت ملائکه و روح در این شب روی زمین تنگ میگردد بر ایشان و قدر در لغت
عرب بمعنی تنگی نیز امده و چون این شبی است بسیار با قدر و منزلت لهذا ما برای حصول در

معرفت باحوال و فضایل ان بعضی از مباحثی را که تعلق بان دارد در ضمن چند مطلب ایراد مینمایم

مطلب اول انکه باید دانست که علمای شیعه رضوان الله علیهم همکی متفق اند بر انکه شب قدر یکی از سه شب بدرستی شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان و اخبار بسیار نیز بر این دلالت دارد و شیخ طایفه شکر الله مساعیه در تفسیر تبیان دعوی اجماع طایفه محقه شیعه نموده بر انکه یکی از دو شب اخرا است و احادیث بسیار نیز بر این معنی شهادت میدهد و بسیاری از احادیث بر خصوص شب بیست و سیم و بعضی بر خصوص شب بیست و یکم دلالت می نماید چنانچه بعضی در محلش مذکور میشود بالجمله احادیث در این باب مختلف وارد شده است و ائمه ما صلوات الله علیهم اجمعین در تعیین ان مضایقه می نموده اند و اخفای ان میکرده اند و شاید که حکمت در اخفای در این و الله یعلم ان باشد که تا بندکان چند شب را بعبادت بسر برند و طاعت و بندکی خداوند خود کنند و ثوابهای نامتناهی فایز کردند هم چنانکه ان بزرکواران اسم اعظم را نیز در میان اسماء علیاء خداوند عالمیان مستور و پنهان ساخته اند و تعیین ان ننموده اند تا انکه بندکان بهمه اسماء الله مداومت و مواظبت نمایند و سعادات و برکات انها بایشان عاید کردد یا انکه حکمت در این ان باشد که اکر شب قدر یا اسم اعظم باشد ممکن است که جمعی که قساوت قلب و خبث طینتی دارند در این شب یا بان اسم بر جماعتی از مومنان برای اغراض فاسده دنیوی دعای بد کنند و دعای انها در حق ایشان مستجاب کردد و این موجب فساد نظم عالم و اختلال ان میکردد و همچنین اخفای ساعتی در روز جمعه که دعا در ان مستجابست نیز برای همین وجوه می تواند بود و از بعضی اخبار وجه دیکر برای اختلاف روایات ظاهر میشود و ان اینست که هر یک از این سه شب را در تقدیرات مدخلی هست و تقدیر در شب اول واقع میشود و ابرام در شب دویم و امضا در شب سیم بسند معتبر از اسحق بن عمار منقولست که جمعی در خدمت حضرت صادق ع حاضر بودند پس یکی از ایشان کفت که قسمت ارزاق در شب نصف شعبان واقع میشود انحضرت فرمود که والله این واقع نمیشود مکر در شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم ماه رمضان بدرستی که در شب نوزدهم التقا جمعین میشود و در شب بیست و یکم هر امر حکیمی مفروق میکردد و در شب بیست و سیم انچه را حق تعالی اراده

نموده امضا می نماید و این شب قدریست که خدا فرموده که بهتر از هزار ماه است راوی میکوید که پرسیدم از اسحق بن عمار که چه معنی دارد التقاء جمعین که در شب نوزدهم واقع میشود کفت یعنی انکه حق تعالی جمع می نماید در این شب انچه را اراده نموده از تقدیم و تاخیر و اراده و قضای خود پرسیدم چه معنی دارد امضا نمودن در شب بیست و سیم کفت که انچه در شب بیست و یکم مفروق شده در ان احتمال بدا میباشد و چون شب بیست و سیم شود ان امور محدود امضا میرسد و محتوم می کردد و بعد از ان در ان بدا راه نمی یابد و توضیح این معنی انست که همچنانکه بلا تشبیه در احکام ملوک و فرمان فرمایان مراتبی چند می باشد در امضا و قبول و تغییر تا انکه میرسد بمرتبه که مزین شود بمهر ملک و چون بان مرتبه رسید تغییر در ان باسانی راه نمیتواند یافت همچنین تعالی الله عن المشاکلة و المناسبة در مراتب تقدیرات الهی نیز مراتب بسیار می باشد زیرا که حکمت بالغه حق تعالی مقتضی انست که پیوسته بندکان او متوجه بجناب مقدس او باشند و تضرع بدرکاه او نمایند و در همه امور توسل باو جویند لهذا برای همه امور اسبابی و تقدیراتی قرار داده و برای ان تقدیرات مراتب مختلفه و درجات متفاوته قرار فرموده و تغییر مرتبه اول از ان مراتب را که در شب اول می باشد بدعوات و تضرعات و عبادات و صدقات در مرتبه صعوبت مرتبه ثانیه که در شب دویم میباشد نیست و همچنین تا بمرتبه امضا که در شب سیم میباشد برسد و محتوم کردد پس در این مرتبه بچاره و علاجی تغییر ان نتواند کرد مکر انکه حق تعالی بمشیت کامله خود تغییر ان نماید چنانچه از بعضی اخبار ظاهر میکردد که انچه در سیم محتوم کردیده باز حق تعالی را در ان مشیت میباشد **مطلب دویم** انکه حق تعالی فرموده که انا انزلناه فی لیلة القدر یعنی ما قران را در شب قدر نازل کردانیدیم و حال انکه قران مجید در مدت بیست سال نازل شده جمعی از مفسرین بیست و سه سال کفته اند پس چه وجه دارد این بعضی کفته اند که ابتدای نزولش در این شب بوده است و شیخ صدوق علیه الرحمه کفته که نزولش در این شب باتمام رسیده و بعضی کفته اند که تمام قران از لوح بملائکه سفره که کاتبان و ضبط کنندکانند در این شب نازل شده و بعضی کفته اند که ممکنست که تمام قران بیک دفعه بحضرت رسول در این شب نازل شده باشد و دفعه دیکر قطعه قطعه و منجما بحسب مصالح نیز بر انحضرت نازل

گردیده باشد و در حدیث معتبر منقولست که حفص بن غیاث از حضرت امام جعفر صادق ع
دراین باب سوال نمود وان حضرت جواب فرمودند که تمام قران در ماه رمضان به بیت المعمور
نازل شد وبعد ازان در مدت بیست سال نازل گردید بر زمین ودر حدیث دیگر فرمود
که قران را باسمان دنیا اوردند ودر عرض بیست وسه سال بر زمین نازل شد والله تعالی اعلم
مطلب سیم انکه حق تعالی فرموده که لیلة القدر خیر من الف شهر یعنی شب قدر بهتر است از هزار
ماه وحال انکه دران هزار ماه نیز شبهای قدر می باشد پس این تفضیل چه معنی دارد بعضی
گفته اند که مراد انست که عبادت در شب قدر بهتر است از عبادت در هزار ماه که شب قدر
دران نباشد وبعضی گفته اند که در بعضی اخبار وارد شده که روزی در خدمت حضرت رسول
خدا ص مذکور شد که یکی از بنی اسرایل در مدت هزار ماه شمشیر بر دوش خود برداشته بود ودر
راه خدا جهاد می کرد پس انحضرت را این معنی خوش امد وارزوی این نمود که در امت او نیز چنین
جماعتی باشند ومناجات کرد که خداوندا عمرهای امت مرا از امتهای دیگر کوتاه تر گردانیده و
عملهاشان را از اعمال ایشان کمتر کرده پس حق تعالی شب قدر را باو کرامت نمود وفرمود که شب قدر
بهتر است ازان هزار ماه که ان اسرایلی سلاح برداشته بود ودر راه خدا جهاد می نمود واین شب را
برای تو وامت تو مقرر فرموده ام در هر ماه رمضان تا روز قیامت واز حدیث اسناد صحیفه
کامله ظاهر میشود که مراد از هزار ماه مدت ملک بنی امیه است که حق تعالی دران مدت بسبب
زیادتی طغیان ان فراعنه بر ایشان غضب کرد وفضیلت شب قدر را ازان هزار ماه سلب نمود
وفضیلت ان شب را در ان مدت بغیر ائمه ما صلوات الله علیهم اجمعین کسی در نیافت پس بعد از
منقضی شدن ان هزار ماه عبادت یکی از شیعیان در این شب بهتر است از عبادتها که از
شیعیان میکردند دران مدت هزار ماه که فضیلت شب قدر دران برطرف شده بود یا انکه
گوییم که شب قدر دران مدت از شیعیان نیز سلب نشده بود بلکه از ان فراعنه واتباع ایشان
همین مسلوب بود وان قوم خاسر زیان کار در ان مدت از فضیلت ان شب محروم بودند پس مراد
اینست که اگر بالفرض عبادتهای ایشان صحیح باشد باز عبادت در یک شب قدر که احدی از
شیعیان بعمل اورد بهتر است از عبادت هزار ماه ان ملاعین که فضیلت شب قدر را نداشتند

واگر

واگرچه عبادتهای ایشان بسبب عدم ایمان وغصب کردن خلافت ائمه حق وپیشوایان دین
نیز از درجه صحت وقبول ساقط است **مطلب چهارم** انکه اخبار متواتره واحادیث متکثره
دلالت میکند بر انکه در شب قدر ملایکه وروح باذن پروردگار عالمیان بر امام زمان
نازل می شوند وروزیها واجلها وانچه دران سال واقع می شود همگی را بخدمت او عرض می
نمایند وبر او وبر اولیا ودوستان او سلام میکنند تا طلوع فجر شود وسوره کریمه انا انزلناه
فی لیلة القدر نیز درین معنی صریح است لهذا در احادیث بسیار از اهل بیت رسالت ص
وارد شده که بشیعیان خود فرموده اند که با اهل سنت مخاصمه نمایند بسوره انا انزلناه فی
لیلة القدر زیرا که بر هر منصفی که عناد ولجاج نماید ظاهر ومعلوم است که ملایکه وروح
دراین شب باید که بر شخصی نازل گردند وچه بسیار ظاهر وهویداست که ان کفره خلفا و
پیشوایان ایشان قابل ولایق این نبودند که ملایکه وروح بر ایشان نازل شوند وتقدیرات را
بر ایشان عرض نمایند واین معنی چون کالظهور دارد خود نیز اعتراف نموده اند وقایل
شده اند که بر خلفای ایشان ملایکه نازل نمیشوند وهمچنین ان پیشوایان ضلالت نیز برای
انکه مبادا ان تقدیرات را از ایشان بپرسند ودروغ ایشان ظاهر شود نیز معترف بوده اند
بانکه ملایکه بر ایشان نازل نمیگردند پس باید که مادام که شب قدر برقرار است تا روز قیامت
چنانچه اجماعی همه مسلمانانست واز احادیث بسیار مستفاد میشود پیوسته امامی وپیشوایی
باشد متصف بکمالات ومزین بفضایل ومحلی بشمایل ودر این شب ملایکه وروح بخدمت
او ایند وهمه تقدیرات رعیت را بخدمت او عرض نمایند **مطلب پنجم** انکه در احادیث متکثره
واخبار متظافره وارد شده که رسول خدا ص عالم ودانا بوده بجمیع علوم وعلم انچه واقع شده
وانچه واقع خواهد شد که رسول خدا تا روز قیامت بر انحضرت منکشف بوده واین علوم را
انحضرت تعلیم حضرت امیر المومنین ع نموده وانحضرت تعلیم حضرت امام حسن ع وهمچنین هر
امامی تعلیم امام بعد از خود نموده وهمیشه ایشان بجمیع ان علوم اراسته بودند پس چه معنی
دارد تعلیم نمودن ملایکه وروح تقدیرات را بایشان در شب قدر با وجود احاطه علم ایشان
بجمیع ما کان وما یکون دراین باب از اخبار چند وجه مستفاد میشود **اول** انکه این امور بر

وفق لوح محو و اثبات بر ایشان معلوم بوده باشد و در شب قدر آنچه موافق لوح محفوظ است
ایشان را اعلام نمایند پس آنچه میدانسته اند احتمال بدا داشته و آنچه در این شب میدانند
احتمال بدا ندارد **دویم** آنکه ایشان علم داشته باشند به مجملاتی که تفصیل آنها را از علوم دیگر
خود استنباط و تحصیل میتوانستند نمود و در این شب این تفصیلات نیز بر ایشان صریحا نازل
شود **سیم** آنکه در علم ایشان چیزی زیاده نشود و لیکن ماذون نباشند بخبر دادن از آنها
تا در شب قدر نیز بر ایشان نازل شود و چون در این شب باز آن علوم بر ایشان تازه شود مرخص
باشند در خبر دادن آنها **چهارم** آنکه غرض از نزول ملایکه تعلیم ایشان نباشد بلکه برای تعظیم
و تکریم امام زمان باشد و برای آنکه مشرف شوند ملایکه بخدمت ایشان و اقتباس نمایند از
انوار ایشان و تازه کنند عهد محبت و دلالت ایشان را **مطلب ششم** آنکه باختلاف اقالیم
و هلال ماهها مختلف میشود و بسا باشد که شب قدر بلدی پیش از شب قدر بلد دیگر یا
بعد از آن باشد پس کدام شب معتبر است و عبادتش بهتر از عبادت هزار ماه است و در کدام
شب ملایکه و روح نازل می شوند در این باب می گوییم که اما فضیلت عبادت و احیا نمودن
و استجابت دعا و اعمال شب قدر پس در هر بلدی تابع شب قدر آن بلد است و در هر افقی و ناحیه
این فضایل برای شب قدر آن ناحیه می باشد و اما نزول ملائکه پس محتملست که در شب قدر
بلد امام علیه السلم باشد یا آنکه امام زمان در شب قدر هر ناحیه بآن ناحیه حاضر شود و
تقدیرات آن بلد را بخدمتش عرض نمایند یا با وجود آنکه در بلد خود باشد در شب قدر هر
بلدی احکام آن بلد را باو عرض کنند والله تعالی یعلم **فصل نهم** در فضیلت تلاوت قران
در ماه رمضان بدانکه قران مجید خوان احسان معنوی خداوند رحمن است چنانچه از حضرت
رسول منقولست که القران مادبة الله یعنی قران خوان نعمت خداست و در این مائده سبحانی
حق تعالی انواع فواکه و حلویات معنوی و الوان اطعمه و مرغوبات روحانی قرار داده و هر کسی
در خور استعداد و قابلیتش بهره و نفعی از آن می برد بعضی بتلاوت الفاظش و بعضی بفهم
معانیش و بعضی بعمل نمودن باحکام مستنبطه از آن و متخلق شدن باخلاق مستخرجه از آن
نفعها میبرند و حیات معنوی می یابند و چون نفع او اکثر عام است و بسیاری برکات آن سعادت

دنیوی و اخروی فایز می تواند گردید و درجات عالیه بهشت را بآن خریداری می توانند
نمود بنا بر این ما در اینجا بعضی احادیث فضیلت تلاوت قران را عموما ذکر می نماییم تا موجب مزید
رغبات مومنان گردد و بعد از آن احادیث فضیلت تلاوت قران را در خصوص ماه رمضان
ایراد می کنیم بسند معتبر از حضرت رسول منقولست که اهل قران در اعلای درجات بهشتند
بعد از پیغمبران پس ضعیف و حقیر مشمارید اهل قران را و حق ایشان را سهل مدانید که
ایشان را نزد حق تعالی منزلت رفیع هست و از حضرت علی بن الحسین منقولست که فرمود بر شما
باد بقران بدرستی که حق تعالی بهشت را یک خشت از طلا و یک خشت از نقره خلق فرموده و
بجای گل مشک خوشبو و بعوض خاک زعفران و بجای سنگ ریزه مروارید مقرر کرده اند و
درجاتش را بعدد آیات قران قرار داده پس کسی که قران خوانده باشد باو میگویند که بخوان و
بالا برو و هیچکس در بهشت درجاتش از او بالاتر نیست مگر پیغمبران و صدیقان و بسند معتبر
از حضرت رسول منقولست که دیوانها که در قیامت حساب می کنند سه دیوانست دیوان
نعمتها و دیوان حسنات و دیوان گناهان پس چون دیوان نعمت و دیوان حسنات را فرو گیرند
و دیوان گناهان باقی ماند پس فرزند آدم را طلبند که گناهانش را حساب کنند در این حال قران
به بهترین صورتی بیاید و در پیش آن مرد روان شود و گوید خداوندا منم قران و این بنده مومنست
که خود را بتعب می انداخت بتلاوت من و در درازی شب مرا بترتیل میخواند و چون فرا در تهجد
میخواند آب از دیده اش جاری می شد خداوندا او را راضی کن چنانکه مرا راضی کرده پس حق
عزیز جبار فرماید که ای بنده دست راست را بگشا پس پر کند آنرا حق تعالی از رضا و خشنودی
خود و دست چپش را پر کند از رحمت خود پس باو گوید که اینک بهشت از برای تو مباحست
قران بخوان و بالا رو پس هر آیه که بخواند یک درجه بالا رود و بسند معتبر دیگر از آنحضرت
منقولست که فرمود که قران را یاد گیرید بدرستی که قران در قیامت می آید بنزد حامل خود به
صورت جوانی بسیار خوش رو و میگوید که منم آن قرانی که بسبب من شبها بیدار می بودی
و در روزها بسبب روزه خود را تشنه میداشتی و بسبب کثرة تلاوت من دهان تو خشک
میشد امروز من با تو هر جا که میروی و هر که تجارتی کرده امروز از پی تجارت خود میرود و من

بعوض تجارت جمیع تاجرانم برای تو بشارت باد ترا که بزودی کرامت الهی بتو میرسد پس تاجی
می اورند و بر سرش میگذارند و نامه امان از عذاب را بدست راستش میدهند و نامه مخلد
بودن در بهشت را بدست چپش میدهند و دو حله برا و می پوشانند و با و می کویند که
قران بخوان و بالا رو و بعد هر ایه بدرجه بالا میرود و پدر و مادرش را دو حله می پوشانند
اکر مومن باشند و میکویند بایشان که برای انست که بفرزند خود تعلیم قران کردید و در حدیث
معتبر دیکر از انحضرت منقولست که کسی را که قران با و عطا کرده باشند و کمان کند که خدا بکسی
از خلق چیزی بهتر از انچه با و کرامت فرموده داده است از اموال و اسباب دنیا پس بتحقیق که
عظیم شمرده است چیزهائی را که خدا حقیر شمرده است و حقیر دانسته است چیزی را که خدا عظیم
کردانیده است و بسند معتبر دیکر از حضرت صادق ع منقولست که قران عهد و نامه الهی است
بسوی بندکان پس سزاوار اینست که هر مسلمانی در فرمان الهی نظر نماید و هر روز پنجاه ایه از ان
بخواند و از حضرت امیر المومنین ع منقولست که خانه که در ان قران خوانده می شود و یاد خدا در ان
میشود برکت در ان خانه بسیار می شود و ملائکه انجا حاضر میشوند و شیاطین از ان خانه دور
میشوند و روشنی میدهد اهل زمین را و خانه که در ان قران خوانده نمیشود و یاد خدا در ان نمی
کند برکت انخانه کم است و ملائکه از انجا دوری می کنند و شیاطین در ان خانه حاضر میباشند
و حضرت صادق ع فرمود که خانه که در ان مسلمانی قران خواند اهل اسمان ان خانه را بیکدیکر می
نمایند چنانچه اهل زمین ستارهای روشن را بیکدیکر می نمایند و بسند معتبر از حضرت امام
محمد باقر ع منقولست که هر که قران را در نماز ایستاده بخواند حق تعالی بهر حرفی صد حسنه در
نامه عملش بنویسند و بسند صحیح از انحضرت منقولست که فرمود که چه چیز مانع می شود تاجران
شما را که مشغول اند در بازار از اینکه چون بخانه بر کردند بخوانند سوره از قران تا حق تعالی بجای
هر ایه ده حسنه برای ایشان بنویسد و ده کناه از ایشان محو نماید و از بشر بن غالب منقولست
که حضرت امام حسین ع فرمودند که هر که ایه از کتاب خدا ایستاده بخواند حق تعالی بهر حرفی
صد حسنه برای او بنویسد و اکر در غیر نماز بخواند بهر حرفی ده حسنه برایش بنویسد و اکر کوش
دهد قران را بهر حرفی حسنه از برایش بنویسد و اکر در شب قران را ختم نماید ملائکه تا صبح بر

او

او صلوات فرستند و اکر در روز ختم کند ملائکه کاتبان اعمال تا شام برا و صلوات فرستند
و البته بعد از ختم قران یک دعای مستجاب برای او باشد و ختم قران برای او بهتر باشد از ما بین
اسمان و زمین که پر از ثواب باشد راوی عرض نمود که اکر قران نخوانده باشد چه کند فرمود که حق تع
بخشنده و کریمست اکر هر چه میداند بخواند خدا او را این ثواب کرامت می فرماید و بسند معتبر
از حضرت رسول ص منقولست که هر که در شبی ده ایه بخواند او را از غافلان ننویسند و اکر پنجاه
ایه بخواند او را از ذاکران بنویسند و اکر صد ایه بخواند او را از قانتان بنویسند و اکر سیصد ایه
بخواند او را از رستکاران و فائزان بنویسد و اکر پانصد ایه بخواند او را از جماعتی بنویسند که
سعی بسیار در عبادت کرده باشند و اکر هزار ایه بخواند برای او قنطاری از نیکی بنویسند که هر
قنطاری پانزده هزار مثقال از طلا باشد و هر مثقالی بیست و چهار قیراط باشد و قیراط کوچکش
مثل کوه احد باشد و قیراط بزرکش مثل ما بین اسمان و زمین باشد و از حضرت علی بن الحسین ع
منقولست که هر که حرفی از کتاب خدا را کوش دهد بی انکه بخواند حق تعالی برای او حسنه بنویسد
و کناهی از او محو نماید و درجه برای او بلند کرداند فرمود که نمیکویم که بهر ایه با و این ثواب می
دهند بلکه بهر حرفی مانند با و تا و هر که حرفی از قران نشسته در نماز بخواند خداوند عالمیان
پنجاه حسنه برای او ثبت نماید و پنجاه کناه از او محو فرماید و پنجاه درجه برای او بلند کرداند
و هر که حرفی را ایستاده در نماز بخواند حق تعالی برای او صد حسنه ثبت نماید و صد سیئه
از او محو فرماید و صد درجه برای او بلند کرداند و کسی که قران را ختم نماید حق تعالی او را یک
دعای مستجاب عطا فرماید برای دنیا و اخرت و بسند معتبر منقولست که شخصی بخدمت
حضرت امام جعفر صادق ع عرض نمود که من در یک شب قران را ختم میکنم فرمود که مرا خوش نمی
اید که کمتر از یک ماه ختم کنی و بسند معتبر دیکر منقولست که از انحضرت سوال نمودند که در
چند روز قران را ختم کنیم فرمود که پنج قسمت کنید یا هفت قسمت و نزد من قرانی هست که
دوازده قسمت کرده اند و بسند معتبر دیکر منقولست که حضرت امام رضا ع در هر سه روز
یک ختم قران میفرمودند و میکفتند که اکر خواهم در کمتر از سه روز ختم می توانم کرد ولیکن
بهیچ ایه نمیکذرم مکر انکه در معنی ان ایه تفکر می نمایم و در سبب نزولش تامل میکنم و با

می‌آمدم که در چه وقت نازل گردیده لهذا در هر سه روز یک ختم می‌کنم و باسانید بسیار از
حضرت امیرالمؤمنین ع و سایر ائمه طاهرین ع منقولست که خیری نیست در قرائتی که در ان تدبر
نباشد و از رجاء بن ضحاک منقولست که حضرت امام رضا ع در راه چون بمیان رخت خواب
میرفتند تلاوت بسیار میفرمودند و چون بایه میرسیدند که در ان ذکر بهشت یا ذکر دوزخ
بود میگریستند و از خدا سوال بهشت و استعاذه از جهنم می‌نمودند و چون در نماز سوره
قل هو الله احد میخواندند بعد از احد آهسته میگفتند الله احد و چون سوره را تمام میکردند
سه نوبت می‌گفتند کذلک الله ربنا و چون سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد
از لفظ کافرون آهسته می‌گفتند یا ایها الکافرون و چون از سوره فارغ می‌شدند سه نوبت
میفرمودند ربی الله و دینی الاسلام و چون از سوره والتین والزیتون فارغ میشدند میخواندند
بلی و انا علی ذلک من الشاهدین و چون سوره لا اقسم بیوم القیمة میخواندند بعد از فارغ
شدن میفرمودند سبحانک اللهم بلی و چون از سوره فاتحه فارغ می‌شدند میفرمودند
الحمد لله رب العالمین و چون سوره سبح اسم ربک الاعلی میخواندند بعد از اعلی میفرمودند
آهسته سبحان ربی الاعلی و در هر موضعی از قران که یا ایها الذین امنوا میخواندند آهسته می
فرمودند که لبیک اللهم لبیک و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق ع منقولست که چون
سوره قل یا ایها الکافرون میخواندند بعد از لا اعبد ما تعبدون می‌گفتند اعبد ربی و بعد
از انکه سوره را تمام میکردند میفرمودند که دینی الاسلام علیه احیی و علیه اموت ان شاء الله و
بسند موثق دیگر از انحضرت ع منقولست که چون کسی سوره والشمس خواند هرگاه تمام کند بگوید
صدق الله و صدق رسوله و چون بخواند الله خیر اما یشرکون بگوید الله خیر الله خیر
الله اکبر و چون بخواند ثم الذین کفروا بربهم یعدلون بگوید کذب العادلون
بالله و چون بخواند الحمد لله الذی لم یتخذ ولدا و کبره تکبیرا بگوید سه نوبت الله اکبر
راوی سوال نمود که اگر چیزی از اینها نگوید چونست فرمود که بر او چیزی نیست و بسند
معتبر از حضرت امیرالمؤمنین ع منقولست که هرگاه یکی از مسبحات را خوانید بگوئید سبحان
الله الاعلی و چون بخوانید که ان الله و ملائکته یصلون علی النبی صلوات بفرستید خواه

در نماز

در نماز باشید و خواه در غیر نماز و چون بخوانید قولوا امنا بالله بگوئید امنا بالله و تتمه ایه را
بخوانید تا مسلمین **مؤلف** گوید که مراد از مسبحات سوره چند است که در ایشان تسبیح مذکور
شده باشد یا بلفظ یسبح مانند سوره جمعه یا بلفظ سبح مانند سوره حشر یا بلفظ سبح
مانند سوره اعلی و از امام محمد باقر ع منقولست که هر چیز را بهاریست و بهار قران ماه
مبارک رمضانست و در خطبه که رسول خدا ص در جمعه اخر ماه شعبان انشا فرمودند وارد
شده است که هر که در ماه رمضان ایه از قران بخواند او را ثواب کسی باشد که ختم نموده باشد
قران را در غیر این ماه و بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که بدرستی که عدد
ماهها نزد حق تعالی دوازده است در کتاب خدا از ان روزی که افرید اسمانها و زمین را
و اول ماهها یا بهترین ماهها ماه خداست که ماه رمضانست و قلب ماه رمضان شب
قدر است و قران در شب اول ماه رمضان نازل شده پس استقبال کنید ماه رمضان را به
تلاوت قران و لیکن باید که بترتیل بخوانی و چون بایه بگذری که در ان یاد بهشت باشد توقف
کن و از خدا بهشت را سوال کن و چون بایه بگذری که در ان ذکر اتش باشد توقف کن و استعاذه
کن بخدا از اتش جهنم پس ابو بصیر پرسید که در ماه رمضان در یکشب ختم کنم فرمود نه پرسیدم
که در دو شب ختم بکنم فرمود نه پرسیدم که در سه شب ختم بکنم فرمود که بلی ماه رمضان را حق
و حرمت دیگر است که ماههای دیگر بان شباهت ندارند و در ان ماه نماز بسیار بکن و بسند
معتبر از وهب بن حفص منقولست که از حضرت صادق ع سوال نمودم که شخصی قران را در
چند روز ختم کند فرمود که در شش روز یا بیشتر گفتم که ماه رمضان در چند روز ختم کند
فرمود که در سه روز یا بیشتر و در حدیث دیگر وارد شده که علی بن مغیره بخدمت انحضرت عرض
نمود که پدرم از جدت سوال نموده از ختم کردن قران در هر شب حضرت فرموده بودند که بلی
و پدرم در ماه مبارک رمضان چهل ختم می‌کرد و من گاهی چهل ختم میکنم و گاهی کم بقدر
انچه فراغ و مجال داشته باشم پس چون روز فطر می‌شود یک ختم را برای حضرت رسول ص قرار
میدهم و یکی را برای حضرت امیرالمؤمنین و یکی را برای حضرت فاطمه دیگر از برای هر یک از ائمه
یکی و یکی را از برای شما و تا حال پیوسته چنین کرده‌ام چه ثواب برای من خواهد بود بسبب این

عمل حضرت فرمود که خدا بسبب این عمل چنین خواهد کرد که در قیامت تو با ایشان باشی راوی
گفت الله اکبر چنین ثوابی برای من خواهد بود حضرت سه مرتبه فرمود بلی **مؤلف** گوید که ممکن
است که تجویز نمودن حضرت امام زین العابدین و حضرت امام جعفر صادق علیهما السلام مغیره و علی بن
مغیره را ختم نمایند قرآن را در یک شب بجهت آن باشد که میدانسته اند که ایشان با وجود این عادت
ترتیل میتوانند نمود و منع نمودن دیگران و در احادیث دیگر بنا بر غالب باشد که ترتیل بعمل نمی آید
والله تعالی یعلم و بدانکه تلاوت قرآن از شرایط بسیار است اول ترتیل در قرائت است چنانچه در
بعضی احادیث سابقه گذشت و در آیه کریمه وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً حق تعالی امر بآن فرموده
و ترتیل در قرآن قدری از آن واجبست و قدری مستحب اما ترتیل واجب بحسب مشهور آنست که
حروف را از مخارج ادا نمایند و احکام وقف و وصل را محافظت کنند که اگر دو کلمه را متصل بیک
دیگر بخوانند و فاصله در میان بقطع نفس یا سکت طولی نکنند کلمه اول را ساکن نخوانند بلکه
آخر آن را باول کلمه لاحق وصل کنند و اگر وقف کنند بر کلمه وقف بحرکت نکنند چنانچه منقولست
که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام سوال نمودند از معنی ترتیل فرمود که ترتیل حفظ وقفهاست و ادا
نمودن حرفهاست از مخارج و اما ترتیل مستحب آنست که شمرده و بتأنی بخوانند بنحوی که حروف در
یکدیگر داخل نشود و خوب ممتاز باشد و بسیار پاشان نیز نخوانند که حروف از یکدیگر پاشد و
اتصال در کلام بر طرف شود و رعایت کنند نیز صفات حروف و مدها و اقسام وقفها که از
کتب قرائت تفصیل آنها معلوم می شود و این معنی است که در حدیث دیگر از حضرت امیر المؤمنین
روایت شده که از تفسیر ترتیل از آنحضرت سوال نمودند فرمود که حروف را نیکو ظاهر کردن و
تند مخوان بنحوی که عربان شعر میخوانند و از یکدیگر مپاش حرفها را مانند ریگی که بپاشند
ولیکن بفزع و خوف آورید یا بگریید بخواندن قرآن دلهای سخت را و چنان نباشید که همت بآخر
سوره گمارید و تند بخوانید که زود تمام شود و دوم تدبر و تفکر در قرائتست چنانچه در
احادیث گذشته مذکور شد که خیری نیست در قرائتی که در آن تدبر نباشد و تدبر در قرائت
عبارت از آنست که قاری اقتصار نکند بر قراءة لفظ بلکه هر آیه را که خواند تدبر و تفکر در آن نماید
چنانچه از حضرت علی بن الحسین علیه السلام منقولست که آیات قرآنی خزانه های حکمت ربانی است پس در

هر خزانه را که می گشایی باید که در آن نظر نمایی و بتفکر جواهر معانی و حکمتها را از آن بیرون
آوری و باید که قاری این معنی را بداند که خداوند کریم مهربان در کتاب خود چراغهای هدایت
برای او افروخته است و انوار حکمت در آن ظاهر و هویدا گردانیده پس چنانچه دیده ظاهر را
در آن بجولان در می آورد باید که دیده دل را برای مطالعه انوار آن نیز بگشاید و بداند که با خداوند
خود سخن می گوید و راز و نیاز میگوید و با او در مقام مناجاتست گاهی که خدا با او خطاب
میفرماید لبیک در جواب بگوید و گاهی پیغمبران خدا با او سخن می گویند چنان داند که او مخاطب
بخطاب ایشانست و گاهی حق تعالی او را بوعده حور و قصور و طعام و شراب تطمیع می نماید
باید که از خدا آنها را طلب نماید و گاهی بوعید انواع زجر و عذاب تهدید می فرماید باید
که استغفار و استعاذه نماید و پناه از آنها جوید و گاهی مانند پدر مشفق و ادیب مهربان
او را موعظه و نصیحت می نماید باید که از آنها پند گیرد و گاهی برای او قصه میخواند و احوال
گذشتگان را برای او نقل می نماید باید که از احوال ایشان عبرت گیرد و گاهی خوان نعمتهای الوان
بهشت را برای او می کشد و گاهی اوصاف خود را برای او بیان میفرماید و او را در گلستانهای
صفات کمالیه خود سیر میدارد و گاهی درهای گنجهای علوم و معارف نامتناهی را بر روی او
می گشاید و از انواع جواهر حقایق آنچه دیده اش تاب آورد بر او عرض می نماید و گاهی احوال
دوستان خود و کمالات ایشان را برای او نقل می نماید و از بنده نوازیهای خود امیدوارش می
گرداند که دوستان چندین هزار سال گذشته احوال ایشان را با چه مهربانی نقل میفرماید
و نعمتهای خود که با ایشان عطا فرموده ایشان را با آنها می ستاید و شکیبائی ایشان را و مشقتها
که در راه او کشیده اند بیان میفرماید و بعد از آن بیان تدارک کردن خود می نماید و از بیان فرمودن
وسعت حلم و مزید کرمهای خود نسبت بگذشتها دستگاه امید را وسیع میگرداند پس کسی که
از روی تنبه و آگاهی و تفکر در قرآن نظر نماید درهای گلستانهای فیض نامتناهی یزدانی بر
روی عقل او مفتوح می گردد و در هر صفحه از صفحات قرآن گلستانی از شقایق حقایق
در نظرش در می آید و چراغانی از الوان انوار معارف و هدایت پیش دیده اش جلوه می نماید
محفلی می بیند مملو از دوستان و برگزیدگان خدا با ایشان انس و الفت میگیرد و مجلسی مشاهده

می نماید که اهل ان پیغمبران وصدیقان واوصیا اند با ایشان هم نشینی ومصاحبت می کنند
ومیزبانان خداوند مهربانند ومصاحبان ان بزرگواران ومایده محفلشان مایده سبحانی که
دران انواع نعمتهای روحانی واصناف لذتهای عقلانی گسترده اند لهذا از حضرت امام
زین العابدین ع منقولست که فرمود که اگر هر که در ما بین مشرق ومغرب است همگی بمیرند بعد
از انکه قران با من باشد وحشت بهم نمیرسانم سیم استعاذه است وان مستحبست هر وقت که
شروع بقراءة قران کند ودر کیفیتان خلافست ومشهور میان علمای شیعه دو صورتست اول
اعوذ بالله من الشیطان الرجیم دوم اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم واول اشهرست و
در بعضی از روایات اعوذ بالله السمیع العلیم من الشیطان الرجیم واعوذ بالله ان یحضرون وارد
شده ودر بعضی استعیذ بالله من الشیطان الرجیم ودر بعضی استعیذ بالله من الشیطان الرجیم
ان الله السمیع العلیم بجای استعیذ اعوذ وارد شده ودر بعضی اعوذ بالله من الشیطان الرجیم
ان الله هو الفتاح العلیم وارد شده وان دو وجه اول اولی واشهرست چهارم طهارتست پس باید
که قاری در هنگام تلاوت با طهارت باشد چنانچه از محمد بن الفضیل منقولست که بخدمت حضرت
امام رضا ع عرض نمود که من قران میخوانم ومرا بول می گیرد پس برمیخیزم وبول می کنم واستنجا می کنم وبر
میگردم وباز شروع بتلاوت می کنم حضرت فرمود که مکن تا وضو بسازی واین نهی محمول بر
کراهتست ودلالت بر تاکید استحباب وضو می کند وجنب وحایض را حرام است خواندن سوره های
سجده واما غیر ان سورها پس جمعی از علما گفته اند که زیاده از هفت ایه تلاوت نمودن ایشان مکروه
است وزیاده از هفتاد ایه کراهتش بیشترست ولیکن احادیث صحیحه معتبره دلالت می نماید بر
اینکه تلاوت کردن ایشان غیر سوره های سجده را خوبست وهر قدری که خواهند میتوانند تلاوت
نمود پنجم رو بقبله بودنست چنانکه منقولست که بهترین مجالس انست که ادمی رو بقبله باشد
وبعضی دیگر از اداب تلاوت چون در کتب دیگر مذکورست وذکر انها مناسب این رساله مختصر
نیست بنا بر این ما ایراد نکردیم وسید ابن طاوس علیه الرحمة بسند معتبر از علی بن میمون صایغ
روایت کرده که حضرت صادق ع هرگاه تلاوت قران می نمودند چون قران را بدست می گرفتند
پیش از تلاوت وپیش از نشر قران این دعا میخواندند بسم الله اللهم انی اشهد ان هذا کتابک

المنزل

المنزل من عندك الى رسولك محمد بن عبد الله وكتابك الناطق على لسان رسولك
وفيه حكمك وشرايع دينك انزلته على نبيك وجعلته عهدا منك الى خلقك
وحبلا متصلا فيما بينك وبين عبادك اللهم انى نشرت عهدك وكتابك اللهم
فاجعل نظرى فيه عبادة وقرائتى تفكرا وفكرى اعتبارا واجعلنى ممن اتعظ ببيان
مواعظك فيه واجتنب معاصيك ولا تطبع عند قرائتى كتابك على قلبى ولا على سمعى ولا
تجعل على بصرى غشاوة ولا تجعل قرائتى قراءة لا تدبر فيها بل اجعلنى اتدبر اياته واحكامه
اخذا بشرايع دينك ولا تجعل نظرى فيه غفلة ولا قرائتى هذرمة انك انت الرؤف
الرحيم وچون فارغ میشدند از قرائت بعضی از قران این دعا میخواندند اللهم انى قد قرأت ما
قضيت لى من كتابك الذى انزلته على نبيك محمد صلواتك عليه ورحمتك فلك الحمد
ربنا ولك الشكر والمنة على ما قدرت ووفقت اللهم اجعلنى ممن يحل حلالك ويحرم حرامك
ويجتنب معاصيك ويؤمن بمحكمه ومتشابهه وناسخه ومنسوخه واجعله لى شفاء و
رحمة وحرزا وذخرا اللهم اجعله لى انسا فى قبرى وانسا فى حشرى وانسا فى نشرى و
اجعله لى بركة بكل اية قرأتها وارفع لى بكل حرف درجة فى اعلى عليين امين
يا رب العالمين اللهم صل على محمد نبيك وصفيك ونجيك ودليلك والداعى الى
سبيلك وعلى امير المؤمنين وليك وخليفتك من بعد رسولك وعلى اوصيائهما
المستحفظين دينك المستودعين حقك وعليهم اجمعين السلام ورحمة الله وبركاته وسزاوارست
بعد از ختم کردن قران خواندن دعای صحیفه کامله که حضرت سید الساجدین ع در این حال
میخوانده اند ودر احادیث بسیار وارد شده که سزاوارست متصل گردانیدن ختم قران با افتتاح
قران **مؤلف** گوید که گویا مراد اینست که فاصله بسیاری نشود پس خواندن دعای صحیفه کامله
وامثال ان از دعاهای ختم در ما بین اختتام وافتتاح قصوری ندارد **فصل دهم** در ذکر
نافله ماه رمضان بدانکه مشهور میان علما رضوان الله علیهم انست که مستحبست در ماه رمضان
هزار رکعت نماز نافله گذاردن زیاده از نوافلی که در سایر اوقات گذارده میشود واحادیث متعدده
بلکه مستفیضه نیز بران دلالت می کند ولیکن اسناد ان احادیث ضعیفست واز بعضی اخبار

دیگر خلافش نیز ظاهر میشود بسند صحیح منقولست که حلبی از حضرت صادق ع سوال نمود از نافله ماه رمضان پس آنحضرت فرمود که سیزده رکعتست یازده رکعت نافله شب و دو رکعت نافله صبح و رسول خدا چنین می کردند و من چنین میکنم و اگر غیر این خوب بود و فضیلتی میداشت هر آینه رسول خدا از ترک نمی نمود و در روایت صحیح دیگر همین مضمون از آنحضرت منقولست و در آخرش اینست که اگر فضیلتی میداشت رسول خدا بیشتر میکذارد از آن و لایق تر و سزاوارتر بود بعمل کردن بآن و شیخ طوسی رحمه الله این دو روایت را حمل بر این کرده که مراد اینست که آنحضرت این نافله را بجماعت نکرد و من نیز بجماعت نمیکنم و مقصود رد اهل سنتست که به جماعت میکذارند این نافله را و علامه حلی طاب ثراه گفته که مراد اینست که نافله راتبه در این ماه زیاده نمیباشد و اگر چنانچه زیاده می بود آنحضرت بکردن آن اولی و احق بود پس منافات ندارد که نافله غیر راتبه در این ماه زیاده از سایر اوقات باشد و این هر دو وجه خالی از بعدی نیست و کیفیت این نماز موافق مشهور و روایات بسیار آنست که در هر شب از این ماه تا شب بیستم بیست رکعت نماز بکذارند هشت رکعت بعد از نماز مغرب و دوازده رکعت بعد از نماز عشا موافق اکثر روایات یا دوازده رکعت بعد از نماز مغرب و هشت رکعت بعد از عشا موافق بعضی از روایات و در ده شب باقی هر شبی سی رکعت بکذارند هشت رکعت بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت بعد از نماز عشا موافق اکثر روایات یا برعکس موافق بعضی از روایات و در لیالی افراد که شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم است هر شب صد رکعت نیز اضافه نمایند تا آنکه هزار رکعت تمام شود و از بعضی روایات دیگر ظاهر میشود که در لیالی افراد اکتفا کنند بصد رکعت و هشتاد رکعت باقی را که وظیفه این سه شب بود توزیع کنند و تقسیم نمایند بر جمعهای این ماه بدین طریق که در هر روز جمعه ده رکعت بکنند چهار رکعت بطریق نماز حضرت امیر المومنین ع و دو رکعت بطریق نماز فاطمه و چهار رکعت بطریق نماز جعفر طیار و در شب جمعه آخر بیست رکعت بکذارد بطریق نماز امیر المومنین ع و بیست رکعت دیگر را اگر باقی بماند ادا کند در عشیه آخر که شب شنبه است بعنوان نماز فاطمه ص و اگر چنانچه در ماه رمضان پنج جمعه اتفاق افتد در کیفیت تقسیم این هشتاد رکعت بنا بر این روایات اشکالست و در احادیث و فتاوی علما مذکور

نیست و شیخ جلیل نبیل زین الملة والدین علیه الرحمه فرموده که محتمل است که برای جمعه آخر قسطی قرار ندهند بلکه اکتفا کنند به بیست رکعت که در شب و بیست رکعت که در عشیه اش بجا می آورند و محتمل است که ده رکعت از آن چهل رکعت را در روز جمعه آخر و سی رکعت دیگر را در شب و عشیه آن ادا کنند باین روش که چهارده رکعت در شب و شانزده رکعت در عشیه یا برعکس والله تعالی یعلم و شیخ شهید روح الله روحه در کتاب ذکری گفته که اگر چیزی از این نوافل در شب فوت شود مستحبست قضا نمودن آن در روز و ظاهر قول علما اینست که مستحبست این نافله کسی را که روزه داشته باشد و کسی را که بسبب علتی روزه نباشد و سید ابن طاوس علیه الرحمة والغفران از رجا بن یحیی بن سامان روایت کرده که گفت بیرون آمد از خانه امام ما امام حسن عسکری ع بسوی من آنکه باید که بخوانی بعد از هر دو رکعت نافله ماه رمضان این دعا را می خواند اللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تُفَرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي طَاعَتِكَ وَتُوَسِّعَ لِي فِي رِزْقِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

فصل یازدهم

در ادعیه دخول ماه رمضان از جمله ادعیه دخول این ماه دعای حضرت سید الساجدین ع است که در صحیفه کامله مذکور است و از آنجمله دعاییست که شیخ صدوق ره بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع روایت نموده که فرمود میخوانی این دعا را در ماه رمضان در هنگام روا آوردن و داخل شدن سال و فرمود که هر که این دعا را بخواند با اعتقاد نیکو و نیت خالص هر آینه محفوظ باشد در آن سال و نرسد باو هیچ فتنه و آفتی نه در دین و نه در دنیای او و نه در جسد او و نگاه دارد حق تعالی او را در آن سال از شر هر بلیه که نازل شود و دعا اینست اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا بَاقِي بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اللهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَاغْفِرْ

لي الذنوب التي ترد الدعاء واغفر لي الذنوب التي تستحق بها نزول البلاء واغفر لي
الذنوب التي تحبس غيث السماء واغفر لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب
التي تعجل الفناء واغفر لي الذنوب التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم
والبسني درعك الحصينة التي لا ترام وعافني من شر ما احاذر بالليل والنهار في مستقبل
سنتي هذه اللهم رب السموات السبع ورب الارضين السبع وما فيهن وما بينهن ورب
العرش العظيم ورب السبع المثاني والقرآن العظيم ورب اسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب
محمد صلى الله عليه وآله سيد المرسلين وخاتم النبيين اسألك بك وبما سميت به نفسك
يا عظيم انت الذي تمن بالعظيم وتدفع كل محذور وتعطي كل جزيل وتضاعف الحسنات
بالقليل وبالكثير وتفعل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن صل على محمد واهل بيته والبسني
في مستقبل سنتي هذه سترك ونضر وجهي بنورك واحببني بمحبتك وبلغني رضوانك و
شريف كرامتك وجسيم عطيتك واعطني من خير ما عندك ومن خير ما انت معطيه
احدا من خلقك والبسني مع ذلك عافيتك يا موضع كل شكوى ويا شاهد كل نجوى و
عالم كل خفية ويا دافع ما تشاء من بلية يا كريم العفو يا حسن التجاوز توفني على
ملة ابراهيم وفطرته وعلى دين محمد صلى الله عليه وآله وسنته وعلى خير الوفاة فتوفني
مواليا لاوليائك معاديا لاعدائك اللهم وجنبني في هذه السنة كل عمل او قول او فعل
يباعدني منك واجلبني الى كل عمل او قول او فعل يقربني منك في هذه السنة يا ارحم
الراحمين وامنعني من كل عمل او قول او فعل يكون مني اخاف ضرر عاقبته واخاف مقتك
اياي عليه حذار ان تصرف عني وجهك الكريم فاستوجب به نقصا من حظ لي عندك يا
رؤوف يا رحيم اللهم اجعلني في مستقبل سنتي هذه في حفظك وفي جوارك وفي كنفك
وجللني ستر عافيتك وهب لي كرامتك عز جارك وجل ثناؤك ولا اله غيرك اللهم
اجعلني تابعا لصالح من مضى من اوليائك والحقني بهم واجعلني مسلما لمن قال بالصدق
عليك منهم واعوذ بك اللهم ان تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على نفسي واتباعي لهواي
واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك ورضوانك فاكون منسيا عندك متعرضا

لسخطك ونقمتك اللهم ووفقني لكل عمل صالح ترضى به عني وقربني اليك زلفى اللهم
كما كفيت نبيك محمدا صلى الله عليه وآله هول عدوه وفرجت همه وكشفت غمه
وصدقته وعدك وانجزت له عهدك اللهم فبذلك فاكفني هول هذه السنة
وآفاتها واسقامها وفتنتها وشرورها واحزانها وضيق المعاش فيها وبلغني برحمتك
كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى منتهى اجلي اسألك سؤال من اساء و
ظلم واستكان واعترف واسألك ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصرتها حفظتك
واحصتها كرام ملائكتك علي وان تعصمني الهي من الذنوب فيما بقي من عمري الى منتهى
اجلي يا الله يا رحمن يا رحيم صل على محمد واهل بيت محمد وآتني كل ما سألتك ورغبت
اليك فيه فانك امرتني بالدعاء وتكفلت لي بالاجابة يا ارحم الراحمين **مؤلف** گوید
که ظاهر عنوان دعای صحیفه کامله اینست که وقت خواندن آن دعا شب اول این ماه است و
اما این دعا پس ظاهر عبارت حدیث اینست که مراد خواندن آن در شب اول است واحتمال دارد
که مراد شب اول و روز اول باشد چنانچه جمعی از محدثین فهمیده اند ومحتملست که اختصاص
بشب اول یا روز اول نداشته باشد ومراد خواندن این دعا باشد در ماه رمضان پس اگر در
غیر شب اول و روز اول نیز خوانده شود مستلزم آن ثمرات خواهد بود والله تعالی اعلم واحکم
ادعیه دخول این ماه دعائیست که در شب آخر ماه شعبان گذشته **فصل دوازدهم** در
اعمال وادعیه عامه متعلقه بلیالی ماه رمضان کفعمی علیه الرحمه روایت نموده که هر که
در هر شب از ماه رمضان دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد
سه نوبت بخواند وچون سلام دهد سبحان من هو رحیم لا یعجل سبحان من هو قائم لا
یسهو سبحان من هو دائم لا یلهو پس هفت نوبت بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا
الله والله اکبر پس سه نوبت بگوید سبحانک سبحانک یا عظیم اغفر لی الذنب العظیم
پس ده نوبت صلوات بفرستد حق تعالی هفتاد هزار گناه او را بیامرزد وشیخ صدوق رضی
الله عنه از حضرت صادق ع روایت نموده که چون ماه مبارک رمضان داخل شود در هر شب
هزار نوبت سوره انا انزلناه بخواند وچون شب بیست وسیم شود دل خود را محکم بدارد وگوشها

خود را بگشا برای شنیدن عجایب از آنچه خواهی دید و ایضا بسند معتبر روایت نموده که
شخصی بخدمت حضرت امام محمد باقر عرض نمود که چگونه بشناسم شب قدر را که در سال
میباشد فرمود که چون ماه رمضان بیاید هر شب صد مرتبه سوره دخان بخوان و چون
شب بیست و سیم شود تصدیق خواهی نمود بآنچه سوال نمودی و کفعمی علیه الرحمه از رسول
خدا روایت نموده که هر که در ماه رمضان بعد از نماز فریضه این دعا بخواند حق تعالی گناهان
او را تا روز قیامت بیامرزد اللهم ادخل على اهل القبور السرور اللهم اغن کل فقیر
اللهم اشبع کل جائع اللهم اکس کل عریان اللهم اقض دین کل مدین اللهم فرج
عن کل مکروب اللهم رد کل غریب اللهم فک کل اسیر اللهم اصلح کل فاسد
من امور المسلمین اللهم اشف کل مریض اللهم سد فقرنا بغناک اللهم غیر سوء حالنا
بحسن حالک اللهم اقض عنا الدین واغننا من الفقر انک على کل شیء قدیر و سید ابن
طاوس رضوان الله علیه بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی کاظم صلوات الله
علیهما روایت نموده که فرمودند که در ماه رمضان از اول ماه تا آخر ماه بعد از نماز فریضه این
دعا بخوانی اللهم ارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی هذا وفی کل عام ما ابقیتنی فی یسر
منک وعافیة وسعة رزق ولا تخلنی من تلک المواقف الکریمة والمشاهد الشریفة
وزیارة قبر نبیک صلواتک علیه وآله وفی جمیع حوائج الدنیا والآخرة فکن لی اللهم
انی اسئلک فیما تقضی وتقدر من الامر المحتوم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد
ولا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم
المکفر عنهم سیئاتهم واجعل فیما تقضی وتقدر ان تطیل عمری وتوسع علی رزقی و
تؤدی عنی امانتی ودینی آمین رب العالمین و بسند معتبر دیگر از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم
اجمعین روایت نموده که هر که این دعا را در هر شب از ماه رمضان بخواند گناهان چهل ساله او
آمرزیده شود اللهم رب شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن وافترضت على عبادک فیه
الصیام صل على محمد وآل محمد وارزقنی حج بیتک الحرام فی عامی هذا وفی کل عام واغفر
لی تلک الذنوب العظام فانه لا یغفرها غیرک یا رحمن یا علام و شیخ صدوق از حضرت

صادق

صادق روایت نموده که میگوئی در هر شب ماه رمضان اللهم انی اسئلک فیما تقضی و
تقدر من الامر المحتوم فی الامر الحکیم وفی القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تکتبنی من
حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم
واجعل فیما تقضی وتقدر فی الامر الحکیم فی القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تصلی على
محمد وآل محمد وان تطیل عمری و شیخ طوسی و سید ابن طاوس علیهما الرحمه روایت نموده
اند که از ناحیه مقدسه بیرون آمده به محمد بن عثمان عمری رضی الله عنه که میخوانی در هر شب
از ماه رمضان این دعا را اللهم انی افتتح الثناء بحمدک وانت مسدد للصواب بمنک ایقنت
انک ارحم الراحمین فی موضع العفو والرحمة واشد المعاقبین فی موضع النکال والنقمة
واعظم المتجبرین فی موضع الکبریاء والعظمة اللهم اذنت لی فی دعائک ومسئلتک
فاسمع یا سمیع مدحتی واجب یا رحیم دعوتی واقل یا غفور عثرتی فکم یا الهی من کربة
قد فرجتها وهموم قد کشفتها وعثرة قد اقلتها ورحمة قد نشرتها وحلقة بلاء قد
فککتها الحمد لله الذی لم یتخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم
یکن له ولی من الذل وکبره تکبیرا الحمد لله بجمیع محامده کلها على جمیع نعمه کلها
الحمد لله الذی لا مضاد له فی ملکه ولا منازع له فی امره الحمد لله الذی لا شریک له
فی خلقه ولا شبیه له فی عظمته الحمد لله الفاشی فی الخلق امره وحمده الظاهر بالکرم
مجده الباسط بالجود یده الذی لا تنقص خزائنه ولا یزیده کثرة العطاء الا کرما و
جودا انه هو العزیز الوهاب اللهم انی اسئلک قلیلا من کثیر مع حاجة بی الیه عظیمة
وغناک عنه قدیم وهو عندی کثیر وهو علیک سهل یسیر اللهم ان عفوک عن ذنبی و
تجاوزک عن خطیئتی وصفحک عن ظلمی وسترک على قبیح عملی وحلمک عن کبیر جرمی عند
ما کان من خطائی وعمدی اطمعنی فی ان اسئلک ما لا استوجبه منک الذی رزقتنی
من رحمتک واریتنی من قدرتک وعرفتنی من اجابتک فصرت ادعوک آمنا واسئلک
مستانسا لا خائفا ولا وجلا مدلا علیک فیما قصدت فیه الیک فان ابطا عنی عتبت
بجهلی علیک ولعل الذی ابطا عنی هو خیر لی لعلمک بعاقبة الامور فلم ار مولى کریما

أَصْبَرَ عَلَى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ عَلَيَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأُوَلِّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَأَتَبَغَّضُ
إِلَيْكَ وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ
بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ مُجْرِي الْفُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّيَاحِ فَالِقِ
الْإِصْبَاحِ دَيَّانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ
قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طُولِ أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ الْقَادِرُ عَلَى مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ
وَبَاسِطِ الرِّزْقِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِحْسَانِ الَّذِي بَعُدَ فَلَا يُرَى وَقَرُبَ
فَشَهِدَ النَّجْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ
وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعِزَّاءَ وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيَسْتُرُ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ وَيُعَظِّمُ النِّعْمَةَ
عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ فَكَمْ مِنْ مَوْهِبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَ
بَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي فَأُثْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ
وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ وَلَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُخَيَّبُ آمِلُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنَجِّي الصَّادِقِينَ
وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ الظَّلَمَةِ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيخِ الْمُسْتَصْرِخِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ
الطَّالِبِينَ مُعْتَمَدِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرْعَدُ السَّمَاءُ وَسُكَّانُهَا وَتَرْجُفُ
الْأَرْضُ وَعُمَّارُهَا وَتَمُوجُ الْبِحَارُ وَمَنْ يَسْبَحُ فِي غَمَرَاتِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يُخْلَقْ وَ
يَرْزُقُ وَلَا يُرْزَقُ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ
الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَصَفِيِّكَ
وَحَبِيبِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ
وَأَكْمَلَ وَأَزْكَى وَأَنْمَى وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَ
تَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَصِفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكَرَامَةِ
عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَعَلَى

الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى سِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَإِمَامَيِ الْهُدَى
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أَئِمَّةِ الْمُسْلِمِينَ حُجَجِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَ
أُمَنَائِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوةً كَثِيرَةً دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ وَ
الْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ احْفُفْهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَيِّدْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ وَاسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِ مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَبْدِلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ
بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعْزِزْ بِهِ وَانْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيزًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ
دِينَكَ وَمِلَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ
إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا
فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
اللَّهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنَا وَاشْعَبْ بِهِ
صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا وَأَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مُغْرَمِنَا
وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا وَفُكَّ بِهِ أَسْرَنَا وَ
أَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ
الْمَسْئُولِينَ وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَأَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا
إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَغَيْبَةَ إِمَامِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا
وَشِدَّةَ الْفِتَنِ وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ بِفَتْحٍ
تُعَجِّلُهُ وَضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ
تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وبهترين دعاهائی که درین شبها در ساير اوقات
بخوانی دعای سحر حضرت سيد الساجدين ع که جامع همه مطالب دنيا و اخرتست شيخ طوسی
و سيد ابن طاوس و کفعمی عليهم الرحمة بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی روايت نموده اند که گفت
حضرت امام زين العابدين ع در تمامی شبهای ماه رمضان نماز ميکردند و چون سحر ميشد

اینجا دعا میخوانند الهی لا تؤدبنی بعقوبتک ولا تمکر بی فی حیلتک من این لی الخیر یا
رب ولا یوجد الا من عندک ومن این لی النجاة ولا تستطاع الا بک لا الذی احسن
استغنی عن عونک ورحمتک ولا الذی اساء واجترئ علیک ولم یرضک خرج عن قدرتک
یا رب یا رب یا رب واین را مکرر کن تا نفس منقطع شود بک عرفتک وانت دللتنی علیک
ودعوتنی الیک ولولا انت لم ادر ما انت الحمد لله الذی ادعوه فیجیبنی وان کنت بطیئا
حین یدعونی والحمد لله الذی اسئله فیعطینی وان کنت بخیلا حین یستقرضنی والحمد
لله الذی انادیه کلما شئت لحاجتی واخلو به حیث شئت لسری بغیر شفیع فیقضی لی
حاجتی والحمد لله الذی لا ادعو غیره ولو دعوت غیره لم یستجب لی دعائی والحمد لله الذی
لا ارجو غیره ولو رجوت غیره لاخلف رجائی والحمد لله الذی وکلنی الیه فاکرمنی ولم
یکلنی الی الناس فیهینونی والحمد لله الذی تحبب الی وهو غنی عنی والحمد لله الذی یحلم
عنی حتی کانی لا ذنب لی فربی احمد شیء عندی واحق بحمدی اللهم انی اجد سبل
المطالب الیک مشرعة ومناهل الرجاء الیک مترعة والاستعانة بفضلک لمن املک
مباحة وابواب الدعاء الیک للصارخین مفتوحة واعلم انک للراجی بموضع اجابة و
للملهوفین بمرصد اغاثة وان فی اللهف الی جودک والرضا بقضائک عوضا من منع الباخلین
ومندوحة عما فی ایدی المستاثرین وان الراحل الیک قریب المسافة وانک لا تحتجب عن
خلقک الا ان تحجبهم الاعمال دونک وقد قصدت الیک بطلبتی وتوجهت الیک بحاجتی
وجعلت بک استغاثتی وبدعائک توسلی من غیر استحقاق لاستماعک منی ولا استیجاب
لعفوک عنی بل لثقتی بکرمک وسکونی الی صدق وعدک ولجائی الی الایمان بتوحیدک
ویقینی بمعرفتک منی ان لا رب لی غیرک ولا اله الا انت وحدک لا شریک لک اللهم انت
القائل وقولک حق ووعدک صدق واسئلوا الله من فضله ان الله کان بکم رحیما ولیس من
صفاتک یا سیدی ان تامر بالسؤال وتمنع العطیة وانت المنان بالعطیات علی اهل
مملکتک والعائد علیهم بتحنن رافتک الهی ربیتنی فی نعمک واحسانک صغیرا ونوهت
باسمی کبیرا فیا من ربانی فی الدنیا باحسانه وتفضله ونعمه واشار لی فی الاخرة الی

ادعوه
للراجین
للملهوفین
بیقینی

عفوه وکرمه معرفتی یا مولای دلیلی علیک وحبی لک شفیعی الیک وانا واثق من
دلیلی بدلالتک وساکن من شفیعی الی شفاعتک ادعوک یا سیدی بلسان قد اخرسه
ذنبه رب اناجیک بقلب قد اوبقه جرمه ادعوک یا رب راهبا راغبا راجیا خائفا اذا
رایت مولای ذنوبی فزعت واذا رایت کرمک طمعت فان عفوت فخیر راحم وان
عذبت فغیر ظالم حجتی یا الله فی جرائتی علی مسئلتک مع اتیانی ما تکره جودک وکرمک
وعدتی فی شدتی مع قلة حیائی رافتک ورحمتک وقد رجوت ان لا تخیب بین ذین و
ذین منیتی فحقق رجائی واسمع دعائی یا خیر من دعاه داع وافضل من رجاه راج
عظم یا سیدی املی وساء عملی فاعطنی من عفوک بمقدار املی ولا تؤاخذنی باسوء
عملی فان کرمک یجل عن مجازاة المذنبین وحلمک یکبر عن مکافاة المقصرین وانا یا سیدی
عائذ بفضلک هارب منک الیک متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بک ظنا وما
انا یا رب وما خطری هبنی بفضلک وتصدق علی بعفوک ای رب جللنی بسترک و
اعف عنی بکرم وجهک فلو اطلع الیوم علی ذنبی غیرک ما فعلته ولو خفت تعجیل العقوبة
لاجتنبته لا لانک اهون الناظرین الی واخف المطلعین علی بل لانک یا رب خیر الساترین
واحلم الاحلمین واکرم الاکرمین ستار العیوب غفار الذنوب علام الغیوب تستر
الذنب بکرمک وتؤخر العقوبة بحلمک فلک الحمد علی حلمک بعد علمک وعلی عفوک
بعد قدرتک ویحملنی ویجرئنی علی معصیتک حلمک عنی ویدعونی الی قلة الحیاء سترک
علی ویسرعنی الی التوثب علی محارمک معرفتی بسعة رحمتک وعظیم عفوک یا حلیم
یا کریم یا حی یا غافر الذنب یا قابل التوب یا عظیم المن یا قدیم الاحسان این سترک
الجمیل این عفوک الجلیل این فرجک القریب این غیاثک السریع این رحمتک الواسعة
این عطایاک الفاضلة این مواهبک الهنیئة این صنائعک السنیة این فضلک العظیم
این منک الجسیم این احسانک القدیم این کرمک یا کریم به فاستنقذنی وبرحمتک
فخلصنی یا محسن یا مجمل یا منعم یا مفضل لست اتکل فی النجاة من عقابک علی اعمالنا
بل بفضلک علینا لانک اهل التقوی واهل المغفرة تبدی بالاحسان نعما وتعفو عن

منک
عن توبیخی
یا قیوم
الجلیل

الذنب كرماً فما ندري ما نشكر أجميل ما تنشر أم قبيح ما تستر أم عظيم ما أبليت
وأوليت أم كثير ما منه نجيت وعافيت يا حبيب من تحبب إليك ويا قرة عين من لاذ
بك وانقطع إليك أنت المحسن ونحن المسيئون فتجاوز يا رب عن قبيح ما عندنا بجميل ما
عندك وأي جهل يا رب لا يسعه جودك وأي زمان أطول من أناتك وما قدر أعمالنا
في جنب نعمك وكيف نستكثر أعمالاً نقابل بها كرمك بل كيف يضيق على المذنبين
ما وسعهم من رحمتك يا واسع المغفرة ويا باسط اليدين بالرحمة فوعزتك يا سيدي لو نهرتني
ما برحت من بابك ولا كففت عن تملقك لما انتهى إلي من المعرفة بجودك وكرمك و
أنت الفاعل لما تشاء تعذب من تشاء بما تشاء كيف تشاء وترحم من تشاء بما تشاء كيف تشاء
ولا تسأل عن فعلك ولا تنازع في ملكك ولا تشارك في أمرك ولا تضاد في حكمك ولا يعترض
عليك أحد في تدبيرك لك الخلق والأمر تبارك الله رب العالمين يا رب هذا مقام من لاذ
بك واستجار بكرمك وألف إحسانك ونعمك وأنت الجواد الذي لا يضيق عفوك ولا
ينقص فضلك ولا تقل رحمتك وقد توثقنا منك بالصفح القديم والفضل العظيم و
الرحمة الواسعة أفتراك يا رب تخلف ظنوننا أو تخيب آمالنا كلا يا كريم فليس هذا ظننا
بك ولا هذا طمعنا فيك يا رب إن لنا فيك أملاً طويلاً كثيراً إن لنا فيك رجاء عظيماً
عصيناك ونحن نرجوان تستر علينا ودعوناك ونحن نرجوان تستجيب لنا فحقق رجاءنا
يا مولانا فقد علمنا ما نستوجب بأعمالنا ولكن علمك فينا وعلمنا بأنك لا تصرفنا عنك
حثنا على الرغبة إليك وإن كنا غير مستوجبين لرحمتك فأنت أهل أن تجود علينا وعلى
المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما أنت أهله وجد علينا فإنا محتاجون إلى نيلك
يا غفار بنورك اهتدينا وبفضلك استغنينا وبنعمتك أصبحنا وأمسينا ذنوبنا بين يديك
نستغفرك اللهم منها ونتوب إليك تتحبب إلينا بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك
إلينا نازل وشرنا إليك صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم يأتيك عنا بعمل قبيح فلا
يمنعك ذلك من أن تحوطنا بنعمك وتتفضل علينا بآلائك فسبحانك ما أحلمك وأعظمك
وأكرمك مبدئاً ومعيداً تقدست أسماؤك وجل ثناؤك وأكرم صنائعك و

بما تشاء كيف تشاء

في كل يوم

فعالك

فعالك أنت إلهي أوسع فضلاً وأعظم حلماً من أن تقايسني بفعلي وخطيئتي فالعفو
العفو سيدي سيدي اللهم اشغلنا بذكرك وأعذنا من سخطك وأجرنا من
عذابك وارزقنا من مواهبك وأنعم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزيارة قبر
نبيك صلواتك ورحمتك ومغفرتك ورضوانك عليه وعلى أهل بيته إنك قريب
مجيب وارزقنا عملاً بطاعتك وتوفنا على ملتك وسنة نبيك صلى الله عليه وآله
اللهم اغفر لي ولوالدي وارحمهما كما ربياني صغيراً اجزهما بالإحسان إحساناً و
بالسيئات غفراناً اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الأحياء منهم
والأموات وتابع بيننا وبينهم بالخيرات اللهم اغفر لحينا وميتنا شاهدنا وغائبنا
ذكرنا وأنثانا صغيرنا وكبيرنا حرنا ومملوكنا كذب العادلون بالله وضلوا ضلالاً
بعيداً وخسروا خسراناً مبيناً اللهم صل على محمد وآل محمد واختم لي بخير واكفني ما
أهمني من أمر دنياي وآخرتي ولا تسلط علي من لا يرحمني واجعل علي منك واقية باقية
ولا تسلبني صالح ما أنعمت به علي وارزقني من فضلك رزقاً واسعاً حلالاً طيباً اللهم
احرسني بحراستك واحفظني بحفظك واكلأني بكلاءتك وارزقني حج بيتك الحرام
في عامنا هذا وفي كل عام وزيارة قبر نبيك والأئمة عليه وعليهم السلام ولا تخلني يا رب من
تلك المشاهد الشريفة والمواقف الكريمة اللهم تب علي حتى لا أعصيك وألهمني
الخير والعمل به وخشيتك بالليل والنهار ما أبقيتني يا رب العالمين اللهم إني كلما
قلت قد تهيأت وتعبأت وقمت للصلاة بين يديك وناجيتك ألقيت علي نعاساً إذا أنا
صليت وسلبتني مناجاتك إذا أنا ناجيت ما لي كلما قلت قد صلحت سريرتي وقرب من مجالس
التوابين مجلسي عرضت لي بلية أزالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك سيدي
لعلك عن بابك طردتني وعن خدمتك نحيتني أو لعلك رأيتني مستخفاً بحقك فأقصيتني
أو لعلك رأيتني معرضاً عنك فقليتني أو لعلك وجدتني في مقام الكاذبين فرفضتني أو
لعلك رأيتني غير شاكر لنعمائك فحرمتني أو لعلك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني
أو لعلك رأيتني في الغافلين فمن رحمتك آيستني أو لعلك رأيتني آلف مجالس البطالين

فبيني وبينهم خليتني أو لعلك لم تحب أن تسمع دعائي فباعدتني أو لعلك بجرمي وجريرتي
كافيتني أو لعلك بقلة حيائي منك جازيتني فإن عفوت يا رب فطالما عفوت عن
المذنبين قبلي لأن كرمك أي رب يجل عن مكافاة المقصرين وأنا عائذ بفضلك
هارب منك إليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن أحسن بك ظنا إلهي أنت أوسع فضلا و
أعظم حلما من أن تقايسني بعملي أو أن تستزلني بخطيئتي وما أنا يا سيدي وما خطري
هبني بفضلك يا سيدي وتصدق علي بعفوك وجللني بسترك واعف عن توبيخي بكرم
وجهك سيدي أنا الصغير الذي ربيته وأنا الجاهل الذي علمته وأنا الضال الذي
هديته وأنا الوضيع الذي رفعته وأنا الخائف الذي آمنته وأنا الجائع الذي أشبعته
والعطشان الذي أرويته والعاري الذي كسوته والفقير الذي أغنيته والضعيف
الذي قويته والذليل الذي أعززته والسقيم الذي شفيته والسائل الذي أعطيته و
المذنب الذي سترته والخاطئ الذي أقلته وأنا القليل الذي كثرته والمستضعف
الذي نصرته وأنا الطريد الذي آويته فلك الحمد وأنا يا رب الذي لم أستحيك في الخلاء و
لم أراقبك في الملاء أنا صاحب الدواهي العظمى أنا الذي على سيده اجترى أنا الذي
عصيت جبار السماء أنا الذي أعطيت على معاصي الجليل الرشا أنا الذي حين بشرت بها
خرجت إليها أسعى أنا الذي أمهلتني فما ارعويت وسترت علي فما استحييت وعملت
بالمعاصي فتعديت وأسقطتني من عينك فما باليت فبحلمك أمهلتني وبسترك سترتني
حتى كأنك أغفلتني ومن عقوبات المعاصي جنبتني حتى كأنك استحييتني إلهي لم
أعصك حين عصيتك وأنا بربوبيتك جاحد ولا بأمرك مستخف ولا لعقوبتك متعرض
ولا لوعيدك متهاون ولكن خطيئة عرضت وسولت لي نفسي وغلبني هواي وأعانني
عليها شقوتي وغرني سترك المرخى علي فقد عصيتك وخالفتك بجهدي فالآن من
عذابك من يستنقذني ومن أيدي الخصماء غدا من يخلصني وبحبل من أتصل إن أنت
قطعت حبلك عني فواسوأتا على ما أحصى كتابك من عملي الذي لولا ما أرجو من
كرمك وسعة رحمتك ونهيك إياي عن القنوط لقنطت عندما أتذكرها يا خير من

مجازاة المذنبين
وحلمك بكرم

أسعى

دعاه داع وأفضل من رجاه راج اللهم بذمة الإسلام أتوسل إليك وبحرمة القرآن
أعتمد عليك وبحبي النبي الأمي القرشي الهاشمي العربي التهامي المكي المدني أرجو
الزلفة لديك فلا توحش استيناس إيماني ولا تجعل ثوابي ثواب من عبد سواك فإن قوما
آمنوا بألسنتهم ليحقنوا به دماءهم فأدركوا ما أملوا وإنا آمنا بك بألسنتنا وقلوبنا لتعفو عنا
فأدركنا ما أملنا وثبت رجاءك في صدورنا ولا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب لنا
من لدنك رحمة إنك أنت الوهاب فوعزتك لو انتهرتني ما برحت من بابك ولا كففت
عن تملقك لما ألهم قلبي من المعرفة بكرمك وسعة رحمتك إلى من يذهب العبد إلا
إلى مولاه وإلى من يلتجئ المخلوق إلا إلى خالقه إلهي لو قرنتني بالأصفاد ومنعتني سيبك
من بين الأشهاد ودللت على فضائحي عيون العباد وأمرت بي إلى النار وحلت بيني وبين
الأبرار ما قطعت رجائي منك وما صرفت تأميلي للعفو عنك ولا خرج حبك من قلبي
أنا لا أنسى أياديك عندي وسترك علي في دار الدنيا سيدي صل على محمد وآل محمد و
أخرج حب الدنيا من قلبي واجمع بيني وبين المصطفى وآله خيرتك من خلقك وخاتم
النبيين محمد صلى الله عليه وآله وانقلني إلى درجة التوبة إليك وأعني بالبكاء على
نفسي فقد أفنيت بالتسويف والآمال عمري وقد نزلت منزلة الآيسين من خيري فمن يكون
أسوء حالا مني إن أنا نقلت على مثل حالي إلى قبري لم أمهده لرقدتي ولم أفرشه بالعمل
الصالح لضجعتي وما لي لا أبكي ولا أدري إلى ما يكون مصيري وأرى نفسي تخادعني وأيامي
تخاتلني وقد خفقت عند رأسي أجنحة الموت فما لي لا أبكي أبكي لخروج نفسي أبكي لظلمة
قبري أبكي لضيق لحدي أبكي لسؤال منكر ونكير إياي أبكي لخروجي من قبري عريانا ذليلا حاملا
ثقلي على ظهري أنظر مرة عن يميني وأخرى عن شمالي إذ الخلائق في شأن غير شأني
لكل امرئ منهم يومئذ شأن يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة مستبشرة ووجوه
يومئذ عليها غبرة ترهقها قترة وذلة سيدي عليك معولي ومعتمدي ورجائي و
توكلي وبرحمتك تعلقي تصيب برحمتك من تشاء وتهدي بكرامتك من تحب فلك
الحمد على ما نقيت من الشرك قلبي ولك الحمد على بسط لساني أفبلساني هذا الكال أشكرك

وجهه

نفسي

لحلول رمسي

ام بغاية جهدي في عملي ارضيك وما قدر لساني يا رب في جنب شكرك وما قدر عملي
في جنب نعمك واحسانك الهي ان جودك بسط املي وشكرك قبل عملي سيدي اليك
رغبتي واليك رهبتي واليك تاميلي وقد ساقني اليك املي وعليك يا واحدي عكفت
همتي وفيما عندك انبسطت رغبتي ولك خالص رجائي وخوفي وبك انست محبتي واليك
القيت بيدي وبحبل طاعتك مددت رهبتي يا مولاي بذكرك عاش قلبي وبمناجاتك
بردت الم الخوف عني فيا مولاي ويا مؤملي ويا منتهى سؤلي صل على محمد وال محمد و
فرق بيني وبين ذنبي المانع لي من لزوم طاعتك فانما اسئلك بقديم الرجاء فيك وخوفي
اليك وعظيم الطمع فيك الذي اوجبته على نفسك من الرافة والرحمة والامر لك وحدك
لا شريك لك والخلق كلهم عيالك وفي قبضتك وكل شيء خاضع لك تباركت يا
رب العالمين الهي ارحمني اذا انقطعت حجتي وكل عن جوابك لساني وطاش عند سؤالك
اياي لبي فيا عظيم رجائي فلا تخيبني اذا اشتدت فاقتي ولا تردني لجهلي ولا تمنعني لقلة
صبري اعطني لفقري وارحمني لضعفي سيدي عليك معتمدي ومعولي ورجائي وتوكلي
وبرحمتك تعلقي وبفنائك احط رحلي وبجودك اقصد طلبتي وبكرمك اي رب استفتح
دعائي ولديك ارجو فاقتي وبغناك اجبر عيلتي وتحت ظل عفوك قيامي والى جودك و
كرمك ارفع بصري والى معروفك اديم نظري فلا تحرقني بالنار وانت موضع املي ولا
تسكني الهاوية فانك قرة عيني يا سيدي لا تكذب ظني باحسانك ومعروفك فانك ثقتي
ولا تحرمني ثوابك فانك العارف بفقري الهي ان كان قد دنا اجلي ولم يقربني منك عملي
فقد جعلت الاعتراف اليك بذنبي وسائل عللي الهي ان عفوت فمن اولى منك وان عذبت
فمن اعدل في الحكم منك اللهم فارحم في هذه الدنيا غربتي وعند الموت كربتي
وفي القبر وحدتي وفي اللحد وحشتي واذا نشرت للحساب بين يديك ذل موقفي واغفر
لي ما خفي على الادميين من عملي وادم لي ما به سترتني وارحمني صريعا على الفراش
تقلبني ايدي احبتي وتفضل علي ممدودا على المغتسل يقلبني صالح جيرتي وتحنن
علي محمولا قد تناول الاقرباء اطراف جنازتي وجد علي منقولا قد نزلت بك وحيدا

الى

يا عظيما يرجى لكل عظيم انت

ورجائي

بالعفو

في حفرتي وارحم في ذلك البيت الجديد غربتي حتى لا استانس بغيرك يا سيدي ان
وكلتني الى نفسي هلكت سيدي فبمن استغيث ان لم تقلني عثرتي والى من افزع ان فقدت
عنايتك في ضجعتي والى من التجي ان لم تنفس كربتي سيدي من لي ومن يرحمني ان
لم ترحمني وفضل من اومل ان عدمت فضلك يوم فاقتي والى من الفرار من الذنوب اذا
انقضى اجلي سيدي لا تعذبني وانا ارجوك الهي حقق رجائي وامن خوفي فان كثرة ذنوبي
لا ارجو فيها الا عفوك سيدي انا اسئلك ما لا استحق وانت اهل التقوى واهل المغفرة
فاغفر لي والبسني من نظرك ثوبا يغطي علي التبعات وتغفرها لي ولا اطالب بها انك ذو
من قديم وصفح عظيم وتجاوز كريم الهي انت الذي تفيض سيبك على من لا يسئلك وعلى
الجاحدين بربوبيتك فكيف سيدي بمن سئلك وايقن ان الخلق لك والامر اليك تباركت
وتعاليت يا رب العالمين سيدي عبدك ببابك اقامته الخصاصة بين يديك يقرع
باب احسانك بدعائه ويستعطف جميل نظرك بمكنون رجائه فلا تعرض بوجهك الكريم
عني واقبل مني ما اقول فقد دعوتك بهذا الدعاء وانا ارجو ان لا تردني معرفة مني
برافتك ورحمتك الهي انت الذي لا يحفيك سائل ولا ينقصك نائل انت كما تقول
وفوق ما يقول القائلون اللهم اني اسئلك صبرا جميلا وفرجا قريبا وقولا صادقا واجرا
عظيما اسئلك يا رب من الخير كله ما علمت منه وما لم اعلم اسئلك اللهم من خير ما
سالك منه عبادك الصالحون يا خير من سئل واجود من اعطى اعطني سؤلي في نفسي و
اهلي ووالدي وولدي واهل حزانتي واخواني فيك وارغد عيشي واظهر مروتي واصلح
جميع احوالي واجعلني ممن اطلت عمره وحسنت عمله واتممت عليه نعمتك ورضيت عنه
واحييته حيوة طيبة في ادوم السرور واسبغ الكرامة واتم العيش انك تفعل ما تشاء
ولا يفعل ما يشاء غيرك اللهم خصني منك بخاصة ذكرك ولا تجعل شيئا مما اتقرب به
في اناء الليل واطراف النهار رياء ولا سمعة ولا اشرا ولا بطرا واجعلني لك من الخاشعين
اللهم اعطني السعة في الرزق والامن في الوطن وقرة العين في الاهل والمال والولد و
المقام في نعمك عندي والصحة في جسمي والقوة في البدن والسلامة في الدين و

الهي

استعملني بطاعتك وطاعة رسولك محمد صلى الله عليه وآله ابداً ما استعمرتني واجعلني
من اوفر عبادك عندك نصيباً في كل خير انزلته وتنزله في شهر رمضان في ليلة القدر
وما انت منزله في كل سنة من رحمة تنشرها وعافية تلبسها وبلية تدفعها وحسنات
تتقبلها وسيئات تتجاوز عنها وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام و
ارزقني رزقاً واسعاً من فضلك الواسع الطيب واصرف عني يا سيدي الاسواء واقض عني
الدين والظلامات حتى لا اتأذى بشيء منه وخذ عني باسماع وابصار اعدائي وحسادي
والباغين علي وانصرني عليهم واقر عيني وفرح قلبي وحقق ظني واجعل لي من همي
وكربي فرجاً ومخرجاً واجعل من ارادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي واكفني شر
الشيطان وشر السلطان وسيئات عملي وطهرني من الذنوب كلها واجرني من
النار بعفوك وادخلني الجنة برحمتك وزوجني من الحور العين بفضلك والحقني
باوليائك الصالحين محمد وآله الابرار الطيبين الطاهرين الاخيار صلواتك عليهم وعلى
ارواحهم واجسادهم ورحمة الله وبركاته الهي وسيدي وعزتك وجلالك لئن
طالبتني بذنوبي لاطالبنك بعفوك ولئن طالبتني بجرمي لاطالبنك بكرمك ولئن
ادخلتني النار لاخبرن اهل النار بحبي لك الهي وسيدي ان كنت لا تغفر الا لاوليائك
واهل طاعتك فالى من يفزع المذنبون وان كنت لا تكرم الا اهل الوفاء بك فبمن يستغيث
المسيئون الهي ان ادخلتني النار ففي ذلك سرور عدوك وان ادخلتني الجنة ففي ذلك
سرور نبيك وانا والله اعلم ان سرور نبيك احب اليك من سرور عدوك اللهم اني
اسالك ان تملأ قلبي حباً لك وخشية منك وتصديقاً بكتابك وايماناً بك وفرقاً منك و
شوقاً اليك يا ذا الجلال والاكرام حبب الي لقاءك واحبب لقائي واجعل لي في
لقائك الراحة والفرج والكرامة اللهم الحقني بصالح من مضى واجعلني من صالح
من بقي وخذ بي سبيل الصالحين واعني على نفسي بما تعين به الصالحين على انفسهم
واختم عملي باحسنه واجعل ثوابي الجنة برحمتك واعني على صالح ما اعطيتني وثبتني
يا رب ولا تردني في سوء استنقذتني منه يا رب العالمين اللهم اني اسالك ايماناً لا

اضدادی

اجل

اجل له دون لقائك تحييني ما احييتني عليه وتوفاني اذا توفيتني عليه وتبعثني اذا
بعثتني عليه وابرئ قلبي من الرياء والشك والسمعة في دينك حتى يكون عملي خالصاً لك
اللهم اعطني بصيرة في دينك وفهماً في حكمك وفقهاً في علمك وكفلين من
رحمتك وورعاً يحجزني عن معاصيك وبيض وجهي بنورك واجعل رغبتي فيما عندك
وتوفني في سبيلك وعلى ملة رسولك صلى الله عليه وآله اللهم اني اعوذ بك من الكسل
والفشل والهم والفقر والجبن والبخل والغفلة والقسوة والذلة والمسكنة والفاقة
وكل بلية والفواحش ما ظهر منها وما بطن واعوذ بك من نفس لا تقنع وبطن لا يشبع
وقلب لا يخشع ودعاء لا يسمع وعمل لا ينفع واعوذ بك يا رب على نفسي وديني ومالي و
على جميع ما رزقتني من الشيطان الرجيم انك انت السميع العليم اللهم انه لن يجيرني
منك احد ولن اجد من دونك ملتحداً فلا تجعل نفسي في شيء من عذابك ولا تردني بهلكة
ولا تردني بعذاب اليم اللهم تقبل مني واعل كعبي وذكري وارفع درجتي وحط وزري
ولا تذكرني بخطيئتي واجعل ثواب مجلسي وثواب منطقي وثواب دعائي رضاك والجنة
واعطني يا رب جميع ما سألتك وزدني من فضلك اني اليك راغب يا رب العالمين
اللهم انك انزلت في كتابك العفو وامرتنا ان نعفو عمن ظلمنا وقد ظلمنا انفسنا فاعف
عنا فانك اولى بذلك منا وامرتنا ان لا نرد سائلاً عن ابوابنا وقد جئتك سائلاً فلا تردني
الا بقضاء حاجتي وامرتنا بالاحسان الى ما ملكت ايماننا ونحن ارقاؤك فاعتق رقابنا
من النار يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي اليك فزعت وبك استغثت ولذت
لا الوذ بسواك ولا اطلب الفرج الا منك فصل على محمد وآل محمد واغثني وفرج عني يا من
يقبل اليسير ويعفو عن الكثير اقبل مني اليسير واعف عني الكثير انك انت الغفور الرحيم
اللهم اني اسالك ايماناً تباشر به قلبي ويقيناً صادقاً حتى اعلم انه لن يصيبني الا ما كتبت
لي ورضني من العيش بما قسمت لي يا ارحم الراحمين وشيخ طایفه و سید ابن طاوس
جمعی از محدثین باسناد خود از حضرت امام محمد باقر روایت نموده اند که آنحضرت از سحرهای
ماه رمضان این دعا که مذکور میشود میخواندند و میفرمودند که اگر معلوم شود بر مردمان

بزرگ حاجتها و مسئلها که در این دعا مندرج شده و بدانند سرعت اجابت این دعا را
هر آینه محاربه و مقاتله کنند بشمشیر در تعلیم و اخذ نمودن این دعا و خدا مخصوص میسازد
برحمت خود هر که را خواهد و اگر سوگند یاد کنم که در این دعا اسم اعظم الهی داخل است راست
گفته ام و فرمود که جهد کنید در این دعا که از مکنون علم خداست و از غیر اهلش پنهان کنید
و از منافقان و منکران و تکذیب کنندگان نگاهداشت نمایید که اهل این دعا نیستند و این
مباهله است و بچندین سند معتبر منقولست که ایوب بن یقطین نیز بخدمت حضرت امام رضا
نوشت که آیا صحیح است نسبت این دعا بحضرت امام محمد باقر پس آنحضرت در جواب نوشت
که بلی دعای آنحضرتست که اسحار ماه رمضان میخوانده اند و دعا اینست اللّهمّ انّی اسئلك
من بهائك بابهاه وكلّ بهائك بهيّ اللّهمّ انّي اسئلك ببهائك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من
جمالك باجمله وكلّ جمالك جميل اللّهمّ انّي اسئلك بجمالك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من
جلالك باجلّه وكلّ جلالك جليل اللّهمّ انّي اسئلك بجلالك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من
عظمتك باعظمها وكلّ عظمتك عظيمة اللّهمّ انّي اسئلك بعظمتك كلّها اللّهمّ انّي
اسئلك من نورك بانوره وكلّ نورك نيّر اللّهمّ انّي اسئلك بنورك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من
رحمتك باوسعها وكلّ رحمتك واسعة اللّهمّ انّي اسئلك برحمتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك
من كلماتك باتمّها وكلّ كلماتك تامّة اللّهمّ انّي اسئلك بكلماتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك
من كمالك باكمله وكلّ كمالك كامل اللّهمّ انّي اسئلك بكمالك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك
من اسمائك باكبرها وكلّ اسمائك كبيرة اللّهمّ انّي اسئلك باسمائك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك
من عزّتك باعزّها وكلّ عزّتك عزيزة اللّهمّ انّي اسئلك بعزّتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك
من مشيّتك بامضاها وكلّ مشيّتك ماضية اللّهمّ انّي اسئلك بمشيّتك كلّها اللّهمّ انّي
اسئلك من قدرتك بالقدرة الّتي استطلت بها على كلّ شيء وكلّ قدرتك مستطيلة
اللّهمّ انّي اسئلك بقدرتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من علمك بانفذه وكلّ علمك نافذ
اللّهمّ انّي اسئلك بعلمك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من قولك بارضاه وكلّ قولك رضيّ اللّهمّ
انّي اسئلك بقولك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من مسائلك باحبّها اليك وكلّ مسائلك حبيبة

اللّهمّ انّي اسئلك بمسائلك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك من شرفك باشرفه وكلّ
شرفك شريف اللّهمّ انّي اسئلك بشرفك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من سلطانك بادومه
وكلّ سلطانك دائم اللّهمّ انّي اسئلك بسلطانك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من ملكك
بافخره وكلّ ملكك فاخر اللّهمّ انّي اسئلك بملكك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من
علوّك باعلاه وكلّ علوّك عالٍ اللّهمّ انّي اسئلك بعلوّك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من منّك
باقدمه وكلّ منّك قديم اللّهمّ انّي اسئلك بمنّك كلّه اللّهمّ انّي اسئلك من آياتك
باكرمها وكلّ آياتك كريمة اللّهمّ انّي اسئلك بآياتك كلّها اللّهمّ انّي اسئلك بما انت
فيه من الشأن والجبروت واسئلك بكلّ شأن وحده وجبروت وحدها اللّهمّ انّي
اسئلك بما تجيبني حين اسئلك فاجبني يا الله وافعل بي كذا وكذا و بجای كذا
حاجت خود را ذکر کن که حق تعالی همه آنها را عطا میفرماید **فصل سیزدهم** در ادعیه
عامه متعلقه بایام ماه رمضان سید ابن باقی علیه الرحمة از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم
اجمعین روایت نموده که هر که در هر روز از ماه رمضان این دعا بخواند حق تعالی گناهان
چهل ساله او را بیامرزد اللّهمّ ربّ شهر رمضان الّذي انزلت فيه القرآن وافترضت
على عبادك فيه الصيام وارزقني حجّ بيتك الحرام في هذا العام وفي كلّ عام واغفر لي
الذنوب العظام فانّه لا يغفرها غيرك يا ذا الجلال والاكرام وثقة الاسلام محمد بن
یعقوب کلینی رضی الله عنه بسند معتبر روایت نموده که در ماه رمضان هر روز حضرت
علی بن الحسین و امام محمد باقر علیهما السلام این دعا میخواندند اللّهمّ هذا شهر رمضان
الّذي انزلت فيه القرآن هدًى للناس وبيّنات من الهدى والفرقان وهذا شهر الصيام
وهذا شهر القيام وهذا شهر الانابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة والرحمة وهذا
شهر العتق من النار والفوز بالجنّة وهذا شهر فيه ليلة القدر الّتي هي خير من الف
شهر اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد واعنّي على صيامه وقيامه وسلّمه لي وسلّمني فيه
واعنّي عليه بافضل عونك ووفّقني فيه لطاعتك وطاعة رسولك واوليائك صلّى
الله عليهم وفرّغني فيه لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك واعظم لي فيه البركة

واجعل لي فيه العافية واصحّ فيه بدني واوسع فيه رزقي واكفني فيه ما اهمّني
واستجب فيه دعائي وبلّغني فيه رجائي اللهم صلّ على محمد وآل محمد واذهب عنّي
فيه النعاس والكسل والسآمة والفترة والقسوة والغفلة والغرّة وجنّبني فيه العلل
والاسقام والهموم والاحزان والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصرف عنّي
فيه السوء والفحشاء والجهد والبلاء والتعب والعناء انّك سميع الدعاء اللهم صلّ
على محمد وآل محمد واعذني فيه من الشيطان الرجيم وهمزه ولمزه ونفثه ونفخه و
وسوسته وتثبيطه وكيده ومكره وحبائله وخدعه وامانيه وغروره وفتنته وشركه و
احزابه واعوانه واخوانه واتباعه واشياعه واوليائه وشركائه وجميع مكائده اللهم صلّ
على محمد وآل محمد وارزقنا قيامه وصيامه وبلوغ الامل فيه وفي قيامه واستكمال
ما يرضيك عنّي صبرا واحتسابا وايمانا ويقينا ثم تقبّل ذلك منّي بالاضعاف الكثيرة والاجر
العظيم يا ربّ العالمين اللهم صلّ على محمد وآل محمد وارزقني الحجّ والعمرة والاجتهاد
والقوّة والنشاط والانابة والتوبة والتوفيق والقربة والخير المقبول والرهبة والرغبة و
والتضرّع والخشوع والرقّة والنيّة الصادقة وصدق اللسان والوجل منك والرجاء لك
والتوكّل عليك والثقة بك والورع عن محارمك مع صالح القول ومقبول السعي ومرفوع
العمل ومستجاب الدعوة ولا تحل بيني وبين شيء من ذلك بعرض ولا مرض ولا همّ ولا غمّ
ولا سقم ولا غفلة ولا نسيان بل بالتعاهد والتحفّظ لك وفيك والرعاية لحقّك والوفاء
بعهدك ووعدك برحمتك يا ارحم الراحمين اللهم صلّ على محمد وآل محمد واقسم لي
فيه افضل ما تقسمه لعبادك الصالحين واعطني فيه افضل ما تعطي اوليائك المقرّبين
من الرحمة والمغفرة والتحنّن والاجابة والعفو والمغفرة الدائمة والعافية والمعافاة
والعتق من النار والفوز بالجنّة وخير الدنيا والآخرة اللهم صلّ على محمد وآل محمد
واجعل دعائي فيه اليك واصلا ورحمتك وخيرك اليّ نازلا وعملي فيه مقبولا وسعيي
فيه مشكورا وذنبي فيه مغفورا حتّى يكون نصيبي فيه الاكثر وحظّي فيه الاوفر
اللهم صلّ على محمد وآل محمد ووفّقني فيه لليلة القدر على افضل حال تحبّ ان

فيه

يكون

يكون عليها احد من اوليائك وارضاها لك ثم اجعلها لي خيرا من الف شهر وارزقني
فيها افضل ما رزقت احدا ممّن بلّغته ايّاها واكرمته بها واجعلني فيها من عتقائك
من جهنّم وطلقائك من النار وسعداء خلقك بمغفرتك ورضوانك يا ارحم الراحمين
اللهم صلّ على محمد وآل محمد وارزقنا في شهرنا هذا الجدّ والاجتهاد والقوّة والنشاط
وما تحبّ وترضى اللهم ربّ الفجر وليال عشر والشفع والوتر وربّ شهر رمضان وما
انزلت فيه من القرآن وربّ جبرئيل وميكائيل واسرافيل وجميع الملائكة المقرّبين
وربّ ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب وربّ موسى وعيسى وجميع النبيّين والمرسلين
وربّ محمد خاتم النبيّين صلواتك عليه وعليهم اجمعين واسألك بحقّك عليهم
وبحقّهم عليك وبحقّك العظيم لمّا صلّيت عليه وآله وعليهم اجمعين ونظرت اليّ
نظرة رحيمة ترضى بها عنّي رضا لا سخط عليّ بعده ابدا واعطيتني جميع سؤلي و
رغبتي وامنيّتي وارادتي وصرفت عنّي ما اكره واحذر واخاف على نفسي وما لا اخاف
وعن اهلي ومالي واخواني وذرّيّتي اللهم اليك فررنا من ذنوبنا فآونا تائبين وتب علينا
مستغفرين واغفر لنا متعوّذين واعذنا مستجيرين واجرنا مستسلمين ولا تخذلنا
راهبين وآمنّا راغبين وشفّعنا سائلين واعطنا انّك سميع الدعاء قريب مجيب
اللهم انت ربّي وانا عبدك واحقّ من سأل العبد ربّه ولم يسأل العباد مثلك كرما
وجودا يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى حاجة الراغبين ويا غياث المستغيثين
ويا مجيب دعوة المضطرّين ويا ملجأ الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا ربّ المستضعفين
ويا كاشف كرب المكروبين ويا فارج همّ المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا
رحمن يا رحيم يا ارحم الراحمين صلّ على محمد وآل محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبي و
اسائتي وظلمي وجرمي واسرافي على نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك فانّه لا يملكها
غيرك واعف عنّي واغفر لي كلّ ما سلف من ذنوبي واعصمني فيما بقي من عمري واستر
عليّ وعلى والديّ وولدي وقرابتي واهل حزانتي ومن كان منّي بسبيل من المؤمنين و
المؤمنات في الدنيا والآخرة فانّ ذلك كلّه بيدك وانت واسع المغفرة فلا تخيّبني يا

سيدي ولا ترد دعائي ولا يدي الى نحري حتى تفعل ذلك بي وتستجيب لي جميع ما
سألتك وتزيدني من فضلك فانك على كل شيء قدير ونحن اليك راغبون اللهم
لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والآلاء اسألك باسمك بسم الله
الرحمن الرحيم ان كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها ان تصلي
على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في
عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك ورضا
بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وان لم تكن
قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها فاخرني الى ذلك وارزقني فيها ذكرك
وشكرك وطاعتك وحسن عبادتك فصل على محمد وآل محمد بافضل صلواتك يا ارحم
الراحمين يا احد يا صمد يا رب محمد اغضب اليوم لمحمد ولابرار عترته واقتل اعدائهم بددا
واحصهم عددا ولا تدع على ظهر الارض منهم احدا ولا تغفر لهم ابدا يا حسن الصحبة يا
خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البدئ البديع الذي ليس كمثلك شيء والدائم
غير الغافل والحي الذي لا يموت انت كل يوم في شان انت خليفة محمد وناصر محمد و
مفضل محمد اسألك ان تنصر وصي محمد وخليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء محمد
صلواتك عليه وعليهم اعطف عليهم نصرك يا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت صل على
محمد وآل محمد واجعلني معهم في الدنيا والآخرة واجعل عاقبة امري الى غفرانك و
رحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدي باللطيف بلى انك لطيف فصل
على محمد وآل محمد والطف بما تشاء اللهم صل على محمد وآل محمد وارزقني الحج والعمرة
في عامنا هذا وتطول علي بجميع حوائجي للآخرة والدنيا استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي
قريب مجيب استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي رحيم ودود استغفر الله ربي واتوب
اليه انه كان غفارا اللهم اغفر لي انك ارحم الراحمين رب اني عملت سوء وظلمت نفسي
فاغفر لي انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذي لا اله الا هو الحي القيوم الحليم
العظيم الكريم الغفار للذنب العظيم واتوب اليه استغفر الله ان الله كان غفورا رحيما

ترده

في هذه الليلة

كمثله

وآله

سه نوبت اللهم صل على محمد وآل محمد واجعل فيما تقضي وتقدر في الامر الحكيم
في ليلة القدر من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تصلي على محمد وآل محمد و
تكتبني من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر
عنهم سيئاتهم ان تجعل فيما تقضي وتقدر ان تصلي على محمد وآل محمد وان تطيل
عمري وتوسع رزقي وتؤدي عني امانتي وديني آمين رب العالمين اللهم اجعل لي في
امري فرجا ومخرجا وارزقني من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب واحرسني من
حيث احترس ومن حيث لا احترس اللهم صل على محمد وآل محمد وسلم تسليما كثيرا
كثيرا وايضا سيد ابن طاوس رضوان الله عليه فرموده كه از جمله ادعيه كه در هر روز ماه
رمضان خوانده مى شود دعاييست كه ترغيب وتحريص بسيار در خواندن آن وارد شده
اجابت نمودن براى كسى كه بخواند آن را ودعا اينست اللهم اني ادعوك كما امرتني فاستجب
لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسألك من بهائك بابهاه وكل بهائك بهي
اللهم اني اسألك ببهائك كله اللهم اني اسألك من جلالك باجله وكل جلالك
جليل اللهم اني اسألك بجلالك كله اللهم اني اسألك من جمالك باجمله و
كل جمالك جميل اللهم اني اسألك بجمالك كله اللهم اني ادعوك كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسألك من عظمتك باعظمها وكل
عظمتك عظيمة اللهم اني اسألك بعظمتك كلها اللهم اني اسألك من نورك
بانوره وكل نورك نير اللهم اني اسألك بنورك كله اللهم اني اسألك من رحمتك
باوسعها وكل رحمتك واسعة اللهم اني اسألك برحمتك كلها اللهم اني ادعوك كما
امرتني فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسألك من كمالك باكمله و
كل كمالك كامل اللهم اني اسألك بكمالك كله اللهم اني اسألك من كلماتك
باتمها وكل كلماتك تامة اللهم اني اسألك بكلماتك كلها اللهم اني اسألك من
اسمائك باكبرها وكل اسمائك كبيرة اللهم اني اسألك باسمائك كلها اللهم
اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم اني اسألك من عزتك

بأعزها وكل عزتك عزيزة اللهم إني أسألك بعزتك كلها اللهم إني أسألك من
مشيتك بأمضاها وكل مشيتك ماضية اللهم إني أسألك بمشيتك كلها
اللهم إني أسألك بقدرتك التي استطلت بها على كل شيء وكل قدرتك مستطيلة
اللهم إني أسألك بقدرتك كلها اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب لي كما
وعدتني سه نوبت اللهم إني أسألك من علمك بأنفذه وكل علمك نافذ اللهم إني
أسألك بعلمك كله اللهم إني أسألك من قولك بأرضاه وكل قولك رضي اللهم
إني أسألك بقولك كله اللهم إني أسألك من مسائلك بأحبها إليك وكل مسائلك
حبيبة اللهم إني أسألك بمسائلك كلها اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب
لي كما وعدتني سه نوبت اللهم إني أسألك من شرفك بأشرفه وكل شرفك شريف
اللهم إني أسألك بشرفك كله اللهم إني أسألك من سلطانك بأدومه وكل
سلطانك دائم اللهم إني أسألك بسلطانك كله اللهم إني أسألك من ملكك
بأفخره وكل ملكك فاخر اللهم إني أسألك بملكك كله اللهم إني أدعوك كما
أمرتني فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم إني أسألك من علائك بأعلاه وكل
علائك عال اللهم إني أسألك بعلائك كله اللهم إني أسألك من منك بأقدمه و
كل منك قديم اللهم إني أسألك بمنك كله اللهم إني أسألك من آياتك بأعجبها و
كل آياتك عجيبة اللهم إني أسألك بآياتك كلها اللهم إني أدعوك كما أمرتني فاستجب
لي كما وعدتني سه نوبت اللهم إني أسألك من فضلك بأفضله وكل فضلك فاضل
اللهم إني أسألك بفضلك كله اللهم إني أسألك من رزقك بأعمه وكل رزقك عام
اللهم إني أسألك برزقك كله اللهم إني أسألك من عطائك بأهناه وكل
عطائك هني اللهم إني أسألك بعطائك كله اللهم إني أسألك من خيرك بأعجله
وكل خيرك عاجل اللهم إني أسألك بخيرك كله اللهم إني أسألك من إحسانك
بأحسنه وكل إحسانك حسن اللهم إني أسألك بإحسانك كله اللهم إني أسألك بما
تجيبني به حين أدعوك فأجبني يا الله نعم دعوتك يا الله اللهم إني أسألك بما أنت

فيه من الشؤون والجبروت اللهم إني أسألك بكل شأن وجبروت اللهم إني أسألك
بشأنك كله وجبروتك كلها اللهم إني أسألك بما تجيبني به حين أسألك فأجبني
يا الله صل على محمد وآل محمد وطلب كن هر حاجتي كه داري پس بگو اللهم صل على محمد
وآل محمد وابعثني على الإيمان بك والتصديق برسولك والولاية لعلي بن أبي طالب عليه
السلام والائتمام بالأئمة من آل محمد والبراءة من أعدائهم فإني قد رضيت بذلك يا رب
اللهم صل على محمد وآل محمد وأسألك خير الخير رضوانك والجنة وأعوذ بك من شر
الشر سخطك والنار اللهم صل على محمد وآل محمد واحفظني من كل مصيبة وكل بلية
ومن كل عقوبة ومن كل فتنة ومن كل بلاء ومن كل شر ومن كل مكروه ومن
كل مصيبة ومن كل آفة نزلت أو تنزل من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي هذه
الليلة وفي هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم صل على محمد وآل محمد
واقسم لي من كل سرور ومن كل بهجة ومن كل استقامة ومن كل فرج ومن كل عافية
ومن كل سلامة ومن كل كرامة ومن كل رزق واسع حلال طيب ومن كل نعمة ومن
كل حسنة نزلت أو تنزل من السماء إلى الأرض في هذه الساعة وفي هذه الليلة وفي
هذا اليوم وفي هذا الشهر وفي هذه السنة اللهم إن كانت ذنوبي قد أخلقت وجهي
عندك وحالت بيني وبينك أو غيرت حالي عندك فإني أسألك بنور وجهك الكريم
الذي لم يطفأ وبوجه حبيبك محمد المصطفى وبوجه وليك علي المرتضى وبحق أوليائك
الذين انتجبتهم أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تغفر لي ولوالدي وما ولدا وللمؤمنين
والمؤمنات وما توالدوا ذنوبنا كلها صغيرها وكبيرها وأن تختم لنا بالصالحات و
أن تقضي لنا الحاجات والمهمات وصالح الدعاء والمسألة فاستجب لنا بحق محمد
وآله اللهم صل على محمد وآل محمد آمين آمين ما شاء الله كان لا حول ولا قوة إلا بالله
سبحان ربك رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين ودست
خود دراز كن وگردن را بطرف دوش چپ ميل فرما وگريه كن وخود را بگريستن بدار وبگو
يا لا إله إلا أنت أسألك بحق من حقه عليك عظيم بلا إله إلا أنت أسألك بها ولا إله

إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بجلال لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بجمال لا
إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بنور لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بكمال لا إله
إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بعزة لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بعظم لا إله
إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بقول لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بشرف لا إله
إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بعلاء لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت أسألك بلا إله إلا أنت
يا لا إله إلا أنت يا ربّاه يا ربّاه وبگو اين را تا نفس منقطع شود وبگو أسألك يا سيدي وبگو
اين را در حالتی که دستها را دراز کرده باشی و گردن بر دوش چپ میل فرموده باشی یا الله یا ربّاه
تا نفس منقطع شود پس بگو یا سیداه یا مولاياه يا غياثاه يا ملجاه يا منتهى غاية رغبتاه يا
أرحم الراحمين أسألك فليس كمثلك شيء وأسألك بكل دعوة مستجابة دعاك بها نبي
مرسل أو ملك مقرب أو عبد مؤمن امتحنت قلبه للإيمان واستجبت دعوته منه وأتوجه
إليك بمحمد نبيك نبي الرحمة وأقدمه بين يدي حوائجي يا محمد يا رسول الله بأبي أنت
وأمي أتوجه بك إلى ربك وأقدمك بين يدي حوائجي يا ربّاه يا ربّاه يا ربّاه أسألك بك
فليس كمثلك شيء وأتوجه إليك بمحمد حبيبك وبعترته الهادية وأقدمهم بين يدي
حوائجي وأسألك اللهم بحياتك التي لا تموت وبنور وجهك الذي لا يطفأ وبعينك التي
لا تنام وأسألك بحق من حقه عليك عظيم أن تصلي على محمد وآل محمد قبل كل شيء
وبعد كل شيء وعدد كل شيء وزنة كل شيء وملأ كل شيء اللهم إني أسألك أن تصلي
على محمد وآل محمد عبدك المصطفى ورسولك المرتضى وأمينك المصطفى ونجيك دون
خلقك وحبيبك وخيرتك من خلقك أجمعين النذير البشير السراج المنير وعلى أهل بيته
الطيبين الطاهرين المطهرين الأخيار الأبرار وعلى ملائكتك المقربين الذين استخلصتهم
لنفسك وحجبتهم عن خلقك وعلى أنبيائك الذين ينبؤون بالصدق عنك وعلى عبادك
الصالحين الذين أدخلتهم في رحمتك الأئمة المهتدين الراشدين المطهرين وعلى جبرئيل
وميكائيل وإسرافيل وملك الموت ورضوان خازن الجنة ومالك خازن النار والروح
القدس وحملة العرش ومنكر ونكير وعلى الملكين الحافظين علي بالصلوة التي تحب أن

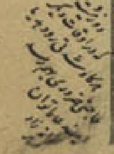
تصلي

تصلي بها عليهم صلوة كثيرة طيبة مباركة زاكية نامية طاهرة شريفة فاضلة
تبين بها فضلهم على الأولين والآخرين اللهم إني أسألك أن تسمع صوتي وتجيب دعوتي
وتغفر ذنوبي وتنجح طلبتي وتقضي حاجتي وتقبل قضيتي وتنجز لي ما وعدتني وتقيلني عثرتي
وتتجاوز عن خطيئتي وتصفح عن ظلمي وتعفو عن جرمي وتقبل علي ولا تعرض عني وترحمني و
لا تعذبني وتعافيني ولا تبتليني وترزقني من أطيب الرزق وأوسعه وأهنائه وأمرئه و
أسبغه وأكثره ولا تحرمني يا رب النظر إلى وجهك الكريم والفوز بالجنة والعتق من النار
واقض عني يا رب ديني وأمانتي وضع عني وزري ولا تحملني ما لا طاقة لي به يا مولاي و
أدخلني في كل خير أدخلت فيه محمدا وآل محمد وأخرجني من كل سوء أخرجتهم منه و
لا تفرق بيني وبينهم طرفة عين أبدا في الدنيا والآخرة اللهم إني أدعوك كما أمرتني
فاستجب لي كما وعدتني سه نوبت اللهم إني أسألك قليلا من كثير مع حاجة بي إليه عظيمة
وغناك عنه قديم وهو عندي كثير وهو عليك سهل يسير فامنن به علي إنك على كل
شيء قدير اللهم برحمتك في الصالحين فأدخلنا وفي عليين فارفعنا وبكأس من معين من
عين سلسبيل فاسقنا ومن الحور العين برحمتك فزوجنا ومن الولدان المخلدين كأنهم لؤلؤ
مكنون فأخدمنا ومن ثمار الجنة ولحوم الطير فأطعمنا ومن ثياب السندس والحرير و
الاستبرق فألبسنا وليلة القدر وحج بيتك الحرام وقتلا في سبيلك مع وليك فوفق لنا
وصالح الدعاء والمسألة فاستجب لنا يا خالقنا اسمع واستجب لنا وإذا جمعت الأولين و
الآخرين يوم القيمة فارحمنا وبراءة من النار وأمانا من العذاب فاكتب لنا وفي جهنم
فلا تجعلنا ومع الشياطين في النار فلا تقرنا وفي هوانك وعذابك فلا تقلبنا ومن الزقوم
والضريع فلا تطعمنا وفي النار على وجوهنا فلا تكبنا ومن ثياب النار وسرابيل القطران
فلا تلبسنا ومن كل سوء يا لا إله إلا أنت بحق لا إله إلا أنت فنجنا اللهم إني أسألك ولم يسأل
مثلك وأرغب إليك ولم يرغب إلى مثلك يا رب أنت موضع مسألة السائلين ومنتهى رغبة
الراغبين أسألك اللهم بأفضل أسمائك كلها وأنجحها يا الله يا رحمن وباسمك المخزون
المصون الأعز الأجل الأعظم الذي تحبه وتهواه وترضى عمن دعاك به وتستجيب له دعاءه

وحق علیک یا رب ان لا تحرم سائلک اللهم انی اسئلک بکل اسم هو لک دعاک به عبد
هو لک فی بر او بحر او سهل او جبل او عند بیتک الحرام او فی شیء من سبلک فادعوک یا رب
دعاء من قد اشتدت فاقته وعظم جرمه وضعف کدحه واشرف علی الهلکة نفسه
ولم یثق بشیء من عمله ولم یجد لما هو فیه سادا ولا لذنبه غافرا ولا لعثرته مقیلا غیرک
هاربا الیک متعوذا بک متعبدا لک غیر مستنکف ولا مستکبر ولا متجبر ولا
متعظم بل بائس فقیر خائف مستجیر اسئلک یا الله یا رحمن یا حنان یا منان یا بدیع
السموات والارض یا ذا الجلال والاکرام ان تصلی علی محمد وآل محمد صلوة کثیرة
طیبة مبارکة نامیة زاکیة شریفة اسئلک اللهم ان تغفر لی فی شهری هذا وترحمنی
وتعتق رقبتی من النار وتعطینی فیه خیر ما اعطیت احدا من خلقک وخیر ما انت
معطیه ولا تجعله آخر شهر رمضان صمته لک منذ اسکنتنی ارضک الی یومی هذا بل
اجعله علی اتمه نعمة واعمه عافیة واوسعه رزقا واجزله واهناه اللهم انی اعوذ
بک وبوجهک الکریم وملکک العظیم ان تغرب الشمس من یومی هذا او ینقضی بقیة هذا
الیوم او یطلع الفجر من لیلتی هذه او یخرج هذا الشهر ولک قبلی تبعة او ذنب او خطیئة
ترید ان تقایسنی بها او تؤاخذنی بها او توقفنی بها موقف خزی فی الدنیا والآخرة او
تعذبنی یوم القاک یا ارحم الراحمین اللهم انی ادعوک لهم لا یفرجه غیرک ولرحمة
لا تنال الا بک ولکرب لا یکشفه الا انت ولرغبة لا تبلغ الا بک ولحاجة لا تقضی دونک
اللهم فکما کان من شانک ما اردتنی به من مسئلتک ورحمتنی به من ذکرک فلیکن من
شانک الاجابة لی فیما دعوتک به والنجاة لی فیما فزعت الیک منه یا ملین الحدید
لداود یا کاشف الضر والکرب العظام عن ایوب ومفرج غم یعقوب ومنفس کرب یوسف
صل علی محمد وآل محمد وافعل بی ما انت اهله فانک اهل التقوی واهل المغفرة اللهم
انت ثقتی فی کل کرب ورجائی فی کل شدة وانت لی فی کل امر نزل بی ثقة وعدة
کم من کرب یضعف منه الفؤاد وتقل فیه الحیلة ویخذل فیه الصدیق ویشمت فیه
العدو انزلته بک وشکوته الیک رغبة منی فیه الیک عمن سواک ففرجته وکشفته

وکفیته

وکفیته فانت ولی کل نعمة وصاحب کل حسنة ومنتهی کل رغبة اعوذ بکلمات الله
التامات من شر ما خلق من شیء اللهم عافنی فی یومی هذا حتی امسی اللهم انی اسئلک
برکة یومی هذا وما نزل فیه من عافیة ومغفرة ورحمة ورضوان ورزق واسع حلال
تبسطه علی وعلی والدی وولدی واهلی وعیالی واهل حزانتی ومن احببت واحبنی و
ولدت وولدنی اللهم انی اعوذ بک من الشک والشرک والحسد والبغی والحمیة والغضب
اللهم رب السموات السبع ورب الارضین السبع وما فیهن وما بینهن ورب العرش العظیم
صل علی محمد وآله واکفنی المهم من امری بما شئت وکیف شئت پس بخوان سوره فاتحه
وآیة الکرسی وبگو اللهم انک قلت لنبیک صلی الله علیه وآله ولسوف یعطیک ربک فترضی
اللهم ان نبیک ورسولک وحبیبک وخیرتک من خلقک لا یرضی بان تعذب احدا من
امته دانک بموالاته وموالات الائمة من اهل بیته وان کان مذنبا خاطئا فی نار جهنم
فاجرنی یا رب من جهنم وعذابها وهبنی لمحمد وآل محمد یا ارحم الراحمین یا جامعا بین
اهل الجنة علی تالف من القلوب وشدة المحبة ونازع الغل من صدورهم وجاعلهم
اخوانا علی سرر متقابلین یا جامعا بین اهل طاعته وبین من خلقها له ویا مفرج حزن
کل محزون ویا منهل کل غریب یا راحمی فی غربتی وفی کل احوالی بحسن الحفظ والکلاءة ولی یا
مفرج ما بی من الضیق والخوف صل علی محمد وآل محمد واجمع بینی وبین احبتی وقادتی
وسادتی وهداتی وموالی یا مؤلفا بین الاحباء صل علی محمد وآل محمد ولا تفجعنی
بانقطاع رؤیة محمد وآل محمد عنی ولا بانقطاع رؤیتی عنهم فبکل ما سألک یا رب ادعوک
الهی فاستجب دعائی بایاک یا ارحم الراحمین اللهم انی اسئلک بانقطاع حجتی ووجوب
حجتک ان تغفر لی اللهم انی اعوذ بک من خزی یوم الحشر ومن شر ما بقی من الدهر و
من شر الاعداء وصغیر الفناء وعضال الداء وخیبة الرجاء وزوال النعمة وفجاءة النقمة
اللهم اجعل لی قلبا یخشاک کانه یراک الی یوم یلقاک **فصل چهاردهم** در اعمال و ادعیه
خاصه متعلقه بلیالی و ایام ماه رمضان **شب اول** چون هلال این ماه را ببینی بخوان
دعای صحیفه کامله را که حضرت سید الساجدین میخوانده اند و سید ابن طاوس رضی الله

عنه بسند معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع روایت نموده که چون حضرت رسول ص هلال
ماه رمضان را میدیدند رو بقبله می‌ایستادند و این دعا میخواندند اللّهمّ اهلّه علینا
بالامن والایمان والسلامة والاسلام والعافیة المجلّلة ودفاع الاسقام والعون علی الصلوة
والصیام والقیام وتلاوة القرآن اللّهمّ سلّمنا لشهر رمضان وتسلّمه منّا وسلّمنا فیه
حتّی ینقضی عنّا شهر رمضان وقد عفوت عنّا وغفرت لنا ورحمتنا و علامه حلی طاب ثراه
از ابن ابی عقیل نقل نموده که چون هلال ماه رمضان دیده شود واجبست خواندن این دعا
الحمد لله الّذی خلقنی وخلقک وقدّر منازلک وجعلک مواقیت للنّاس اللّهمّ اهلّه
علینا اهلالاً مبارکاً اللّهمّ ادخله علینا بالسّلامة والاسلام والیقین والایمان والبرّ
والتّقوی والتّوفیق لما تحبّ وترضی مؤلف گوید که گویا مراد او از وجوب تاکد استحبابست
و بدانکه در این شب و همچنین در هر شب از شبهای این ماه باید که نیت روزه صباح بکند
و بهتر آنست که در این شب نیت روزه تمام بکند و غسل در این شب و در سایر لیالی افراد
این ماه مستحبست و از حضرت صادق ع منقولست که هر که در شب اول ماه رمضان
غسل کند در نهر جاری و سی کف آب بر سر بریزد طاهر باشد تا ماه رمضان آینده
و در حدیث دیگر از آنحضرت مرویست که هر که خواهد که از حکه و خارش بدن ایمن باشد
باید که در شب اول ماه رمضان غسل کند تا آنکه تا ماه رمضان آینده از آنها سالم بماند
و زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین ع در این شب فضیلت بسیار دارد و بسند معتبر
منقولست که از حضرت صادق ع پرسیدند که آیا زیارت حضرت امام حسین ع را وقتی
هست که بهتر از وقتی دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت و هر زمان
زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرریست که هر که از آن بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت
و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه
که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعفست و در آن اوقات شریفه ملائکه از آسمان نازل
میشوند از برای زیارت آنحضرت پس پرسیدند از فضیلت زیارت آنحضرت در ماه مبارک
رمضان فرمود که هر که بزیارت آنحضرت برود از روی خشوع و از برای خدا و پشیمان از

کناهان

گناهان و طلب آمرزش کند از آنها در یکی از سه شب از رمضان در شب اول ماه یا در
نیمه ماه یا در شب آخر ماه گناهان و خطاها از او فرو ریزد چنانچه برگهای خشکیده
باد شدید از درختان می‌ریزد تا آنکه از گناه پاک شود مانند روزی که از مادر متولد
شده و با این ثواب باز برای او باشد مثل ثواب کسی که در آن سال حج و عمره کرده باشد و
ملائکه او را ندا کنند که ندای ایشان را هر صاحب روحی بشنود بغیر از جن و انس یکی از ایشان
گوید که ای بنده خدا پاک شدی پس عمل را از سر گیر و دیگری گوید که ای بنده خدا دعات
مستجاب شد پس بشارت باد ترا بآمرزشی از جانب خدا و فضیلتی بزرگ و مستحبست
در این شب مباشرت با زنان و در روایت معتبری وارد شده که صحف حضرت ابرهیم ع
در این شب نازل شده و شیخ شهید روح الله روحه در کتاب اربعین بسند متصل برسول
خدا ص از آنحضرت برای هر شبی از شبهای ماه مبارک رمضان نمازی روایت نموده
و نماز هر شب را در عمل آن شب ایراد میکنم روایت نموده که هر که در این شب چهار رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بیست و پنج نوبت بخواند حق تعالی
ثواب صدیقان و شهدا باو کرامت فرماید و گناهان او را بیامرزد و در قیامت از جمله
رستگاران باشد و کفعمی علیه الرحمه از رسول خدا ص روایت نموده که هر که در این شب چهار
رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد پانزده نوبت بخواند
ثواب او را احصا نکند مگر خداوند عالمیان و سید ابن طاوس علیه الرحمه از یکی از ائمه
طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین روایت کرده که هر که در وقت داخل شدن ماه رمضان
دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد سوره انا فتحنا بخواند و در رکعت دویم هر
سوره که خواهد بخواند حق تعالی دفع کند از او در آن سال همه بدیها و مکاره را و پیوسته
در حفظ خدا باشد تا سال آینده و سید گفته که در بعضی روایات چنین است که
هر که در هر شب از شبهای ماه رمضان بخواند سوره انا فتحنا را در نماز تطوع و سنت در تمام
آن سال از بلاها محفوظ باشد و ایضا سید علیه الرحمه از حضرت امام جعفر صادق ع
روایت کرده که فرمود که چون شب اول ماه رمضان شود میخوانی این دعا را اللّهمّ ربّ

شهر رمضان منزل القرآن هذا شهر رمضان الذی انزلت فیه القرآن و
انزلت فیه آیات بینات من الهدی والفرقان اللهم ارزقنا صیامه واعنا علی
قیامه اللهم سلمه لنا وسلمنا فیه وتسلمه منا فی یسر منک ومعافات واجعل
فیما تقضی وتقدر من الامر المحتوم وفیما تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر
من القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام المبرور حجهم
المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم واجعل فیما تقضی وتقدر
ان تطیل لی فی عمری وتوسع علی من الرزق الحلال ومیخوانی در این شب ادعیه دخول
ماه رمضان را که در فصل یازدهم مذکور شد و در بعضی احادیث وارد شده که
استقبال کنید ماه رمضان را بتلاوت قرآن پس سزاوار است در این شب شروع کردن بتلاوت
قرآن **روز اول** سید ابن طاوس علیه الرحمة روایت کرده از حضرت صادق ع که او روایت
کرده که آنحضرت از آبای اطهار خود از حضرت امیر المومنین ع روایت فرموده که هر که در روز
اول سال غسل کند در آب جاری و سی کف آب بر سر بریزد دوای همه دردهای او باشد
در آن سال و اول سال روز اول ماه رمضان است و در حدیث دیگر از حضرت صادق ع
روایت نموده که هر که در این روز کفی از گلاب بر روی خود بزند ایمن باشد در آن سال از مذلت
و فقر و هر که در آن روز چیزی از گلاب بر سر بمالد یا بریزد ایمن باشد در آن سال از مرض برسام
و صاحب کتاب ذخیره برای هر روز از این ماه دعائی از رسول خدا ص روایت نموده که هر که
در این روز این دعا بخواند حق تعالی با و هزار هزار حسنه کرامت فرماید و هزار هزار درجه
برای او بلند گرداند و هزار هزار گناه او را محو نماید و دعا اینست اللهم اجعل صیامی صیام
الصائمین وقیامی فیه قیام القائمین ونبهنی عن نومة الغافلین وهب لی جرمی فیه
یا اله العالمین و در این روز بر قول بعضی بیعت خلافت با حضرت امام رضا ع واقع شده
شب دوم از رسول خدا ص روایت نموده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه بیست نوبت بخواند حق تعالی او را بیامرزد و روزی
او را فراخ گرداند و در آن سال امور او را کفایت کند **روز دوم** در ذخیره از آنحضرت روایت

نموده

نموده که هر که در این روز این دعا را بخواند حق تعالی با و عطا کند بعدد هر گامی که در تمام
عمر خود برداشته ثواب عبادت یکسال که روزش روزه داشته باشد و شبش بعبادت بسر
آورده باشد و دعا اینست اللهم قربنی فیه الی مرضاتک وجنبنی فیه من سخطک ونقماتک
ووفقنی فیه لقراءة آیاتک یا ارحم الراحمین **شب سیم** از رسول خدا ص روایت کرده
که هر که در این شب ده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از حمد سوره قل هو الله احد پنجاه
نوبت بخواند منادی از جانب حق تعالی ندا کند که بدرستی که فلان بن فلان آزاد کرده شده
خدا است از آتش جهنم و بدرستی که گشوده شود برای او درهای آسمانها پس فرمود که هر که این
شب را احیا کند بعبادت حق تعالی همه گناهان او را بیامرزد و بعضی گفته اند که صحف بر
حضرت ابرهیم ع نازل شد بعد از آنکه سه شب از ماه رمضان گذشته بود **روز سیم** در
ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی بنا کند برای او
در جنة الفردوس خانه از در سفید که در بالای آنخانه هفتاد هزار غرفه باشد از نور ساطع
و در پایین آنخانه هفتاد هزار غرفه باشد از نور ساطع و در هر غرفه هزار هزار کرسی گذاشته
باشد و بر هر کرسی حوریه نشسته باشد و در هر روز هزار ملک از جانب حق تعالی بر او داخل
شوند و هدیها و تحفها برای او آورند و دعا اینست اللهم ارزقنی فیه الذهن والتنبیه
وباعدنی فیه عن السفاهة والتمویه واجعل لی نصیبا من کل خیر تنزل فیه بجودک
یا اجود الاجودین و در روایتی وارد شده که در این روز انجیل بر حضرت عیسی ع نازل شد
شب چهارم از رسول خدا ص روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد
و در هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه بیست نوبت بخواند حق تعالی عمل او را در آن شب
بلند گرداند مانند عمل هفت نفر از پیغمبران که تبلیغ رسالت پروردگار خود نموده باشند
روز چهارم در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی
با و کرامت فرماید در جنة الخلد هفتاد هزار کرسی که بر سر هر کرسی حوری نشسته باشد و
دعا اینست اللهم قونی فیه علی اقامة امرک وارزقنی فیه حلاوة ذکرک واوزعنی
فیه اداء شکرک یا خیر الناصرین **شب پنجم** از رسول خدا ص روایت کرده که

فرمود که هر که در این شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله
احد پنجاه نوبت بخواند و چون فارغ شود صد نوبت صلوات بفرستد مزاحمت کند با من
در بهشت **روز پنجم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند
حق تعالی کرامت فرماید در جنة الماوی هزار هزار قصعه و در هر قصعه هزار هزار لون
از طعام و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
الْقَانِتِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ **شب ششم**
از حضرت رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعت بعد از حمد سوره تبارک یک نوبت بخواند چنان باشد که شب قدر را یافته باشد
و در حدیث معتبری وارد شده که توریة بحضرت موسی در وقتی نازل شد که شش شب
از ماه رمضان گذشته بود **روز ششم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که
در این روز این دعا بخواند حق تعالی باو عطا فرماید چهل هزار مدینه و در هر مدینه چهل
هزار هزار خانه و در هر خانه هزار کرسی که طول هر کرسی هزار ذراع باشد و بر هر کرسی حوریه
نشسته باشد که هزار گیسو داشته باشد و هر گیسو را خادمی برداشته باشد و دعا اینست
اَللّٰهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي فِيهِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ وَلَا تَضْرِبْنِي بِسِيَاطِ نَقِمَتِكَ وَزَحْزِحْنِي فِيهِ
مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِكَ بِمَنِّكَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ و شیخ مفید علیه الرحمه ذکر
نموده که در این روز مامون با حضرت امام رضاء مبایعه نمود و سید ابن طاوس علیه الرحمه
ذکر کرده که روایتی وارد شده است که در روز ششم ماه رمضان دو رکعت نماز باید کرد
و در هر رکعت بعد از حمد سوره توحید بیست و پنج نوبت از برای شکر انکه حقوق مولای
ما حضرت امام رضاء در این روز ظاهر شد **شب هفتم** از رسول خدا روایت کرده که
هر که در این شب چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انا انزلناه سیزده
نوبت بخواند حق تعالی برای او در جنت عدن قصری از طلا بنا کند و در امان خدا باشد
تا مثل این سال اینده در این شب **روز هفتم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که
در این روز این دعا بخواند حق تعالی کرامت فرماید در بهشت باو انچه بشهدا و سعدا

واولیا

واولیا کرامت میفرماید و دعا اینست اَللّٰهُمَّ أَعِنِّي عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنِّبْنِي
فِيهِ مِنْ هَفَوَاتِهِ وَآثَامِهِ وَارْزُقْنِي فِيهِ ذِكْرَكَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِيقِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
شب هشتم از حضرت رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یازده بار بخواند و چون سلام
دهد هزار نوبت سبحان الله بگوید بگشایند برای او درهای بهشت را تا از هر در که خواهد
داخل شود **روز هشتم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا
بخواند حق تعالی بلند کرداند عمل او را با عمل هزار صدیق و دعا اینست اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي
فِيهِ رَحْمَةَ الْأَيْتَامِ وَإِطْعَامَ الطَّعَامِ وَإِفْشَاءَ السَّلَامِ وَمُجَانَبَةَ اللِّئَامِ وَصُحْبَةَ الْكِرَامِ
بِطَوْلِكَ يَا مَلْجَأَ الْآمِلِينَ **شب نهم** از حضرت رسول روایت نموده که هر که در این شب
میان نماز مغرب و عشا شش رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد ایة الکرسی هفت
نوبت بخواند و چون سلام دهد پنجاه نوبت صلوات بفرستد بلند کرداند ملائکه عمل
او را مانند عمل صدیقان و شهیدان و صالحان **روز نهم** در ذخیره از انحضرت روایت
نموده که هر که این دعا را در این روز بخواند حق تعالی عطا فرماید باو ثوابی که به پیغمبران بنی
اسرائیل عطا فرموده و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيباً مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي
فِيهِ لِبَرَاهِينِكَ السَّاطِعَةِ وَخُذْ بِنَاصِيَتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ **شب دهم**
از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب بیست رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد سی نوبت بخواند حق تعالی روزی او را فراخ کرداند و از جمله
فائزان باشد و رستگاران **روز دهم** از حضرت رسول خدا در ذخیره روایت نموده
که هر که در این روز این دعا بخواند هر چیزی برای او استغفار کند و دعا اینست اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ و در این روز خدیجه کبرا صلوات الله علیها از دنیا
رحلت نموده **شب یازدهم** از حضرت رسول روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انا اعطینا بیست نوبت بخواند هیچ گناهی

دران روز براو ننویسند **روز یازدهم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هرکه درین
روز این دعا بخواند حق تعالی بنویسد برای او حج مقبولی که با پیغمبر ص کرده باشد وان برابر است
با هفتاد هزار حج و باز بنویسد برای او عمره که با اهل بیت انحضرت کرده باشد واین برابر است
با هفتاد هزار عمره ودعا اینست اَللّهُمَّ حَبِّبْ اِلَیَّ فِیهِ الاِحْسانَ وَکَرِّهْ اِلَیَّ فِیهِ الفُسُوقَ وَالعِصْیانَ
وَحَرِّمْ عَلَیَّ فِیهِ السَّخَطَ وَالنِّیرانَ بِعَوْنِکَ یا غَوْثَ المُسْتَغِیثِینَ **شب دوازدهم** از
حضرت رسول ص روایت کرده که هرکه دراین شب هشت رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت
بعد از حمد سوره انا انزلناه سی نوبت بخواند حق تعالی کرامت فرماید باو ثواب شاکران
ودر قیامت در زمره صابران باشد **روز دوازدهم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده
که هرکه این دعا را بخواند حق تعالی گناهان گذشته واینده او را بیامرزد وسیئات او را
بحسنات مبدل گرداند ودعا اینست اَللّهُمَّ زَیِّنِّی فِیهِ بِالسِّتْرِ وَالعَفافِ وَاسْتُرْنِی
فِیهِ بِلِباسِ القُنُوعِ وَالکَفافِ وَاحْمِلْنِی فِیهِ عَلَی العَدْلِ وَالاِنْصافِ بِعِصْمَتِکَ یا
عِصْمَةَ الخائِفِینَ وبر قول بعضی دراین روز انجیل بحضرت عیسی ع نازل شد **شب سیزدهم**
از رسول خدا ص روایت کرده که هرکه دراین شب چهار رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد بیست و پنج نوبت بخواند بگذرد در روز قیامت از صراط
چون برق جهنده وباید که در شبهای بیض این ماه نیز بجا اورد نمازی را که ما در شب
سیزدهم رجب یاد کردیم **روز سیزدهم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هرکه درین
روز این دعا بخواند حق تعالی بعدد هر سنگی وکلوخی حسنه باو کرامت فرماید ودرجه در
بهشت عطا فرماید ودعا اینست اَللّهُمَّ طَهِّرْنِی فِیهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالاَقْذارِ وَصَبِّرْنِی فِیهِ
عَلَی کائِناتِ الاَقْدارِ وَوَفِّقْنِی فِیهِ لِلتُّقَی وَصُحْبَةِ الاَبْرارِ بِعَوْنِکَ یا قُرَّةَ عَیْنِ المَساکِینِ و
بر قول اکثر دراین روز فتح مکه معظمه واقع شد **شب چهاردهم** از حضرت رسول ص روایت
کرده که هرکه دراین شب شش رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت بعد از حمد سوره اذا زلزلت
سی نوبت بخواند حق تعالی براو کرامت کند اسانی سکرات مرگ وهول نکیر ومنکر را
روز چهاردهم در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هرکه این دعا را بخواند چنان باشد

که با پیغمبران وشهدا وصلحا روزه داشته باشد ودعا اینست اَللّهُمَّ لا تُؤاخِذْنِی
فِیهِ بِالعَثَراتِ وَاَقِلْنِی فِیهِ الخَطایا وَالهَفَواتِ وَلا تَجْعَلْنِی غَرَضاً لِلْبَلایا وَالآفاتِ بِعِزَّتِکَ
یا عِزَّ المُرْسَلِینَ **شب پانزدهم** از رسول خدا ص روایت کرده که هرکه دراین شب چهار رکعت
نماز بگذارد ودر هر یک از دو رکعت اول بعد از حمد سوره قل هو الله احد سه نوبت بخواند
ودر هر یک رکعت از دو رکعت اخر پنجاه نوبت حق تعالی گناهان او را بیامرزد اگرچه بقدر کف
دریا وریگ بیابان عالج وستارهای اسمان وبرگ درختان بوده باشد وسید ابن طاوس
علیه الرحمه گفته که در اصل قدیمی از مصنفات علما دیدم که بسند متصل بحضرت امام جعفر
صادق ع روایت کرده بود که انحضرت از پدر وجد بزرگوارش از حضرت امیر المومنین ع روایت
کرده که حضرت رسول ص فرموده که هرکه در شب نصف ماه رمضان صد رکعت نماز بگذارد
ودر هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند حق تعالی بفرستد ده ملک را
که دور گردانند از او دشمنان او را از جن وانس وبفرستد در وقت حضور موت او سی ملک را
که بشارت دهند او را ببهشت وسی ملک را که ایمن گردانند او را از جهنم وسید فرموده
که این روایت را ابن قره نیز در کتاب خود نقل نموده ودر روایت او چنین است که هرکه این
نماز را بگذارد از دنیا نرود تا انکه ببیند در خواب صد نفر از ملائکه را که سی نفر ایشان بشارت
دهند او را ببهشت وسی نفر او را ایمن گردانند از جهنم وسی نفر دیگر نگاه دارند او را و نگذارند
که خطا وگناهی کند وده نفر دیگر کید ودشمنی کنند با هرکه با او کید کند وبدانکه دراین شب
زیارت حضرت ابی عبدالله الحسین ع فضیلت بسیار دارد ودر شب اول اشاره بان شد وسید
ابن طاوس رضی الله عنه نمازی دیگر روایت کرده که هرکه توفیق یابد که دراین شب نزدیک مرقد
منور حضرت امام حسین ع حاضر شود واز انجا اورد روایت کرده بسند معتبر که بخدمت حضرت
صادق ع عرض کردند که چه میفرمایید در باب کسی که نزد قبر حضرت امام حسین ع حاضر شود
در شب نیمه ماه رمضان حضرت فرمود که بیر هرکه نزد قبر انحضرت در شب نیمه ماه مبارک
رمضان ده رکعت نماز بگذارد بعد از خفتن بغیر از نماز شب ودر هر رکعت بعد از حمد سوره
قل هو الله احد ده نوبت بخواند واز حق تعالی امان بطلبد از اتش جهنم حق تعالی بنویسد

اورا ازاد کرده خود از اتش جهنم و نمیرد تا در خواب به بیند ملکی چند را که او را بشارت
دهند به بهشت و ملکی چند را که او را ایمن کردانند از اتش جهنم و در این شب سنت موکد
است غسل و تاکیدش زیاده از شبهای افراد کذشته است **روز پانزدهم** در ذخیره از ان
حضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی بر اورد برای او هشتاد
حاجت از حوایج دنیا و بیست حاجت از حوایج اخرت و را و بنا نماید برای او در جنت الفردوس
در جوار پیغمبران هزار شهر از نور ساطع و در هر شهری هزار هزار غرفه باشد و در هر غرفه
هزار هزار حجره باشد و در هر حجره چیزی چند مهیا باشد که هر نفسی خواهش انها داشته
باشد و هیچ دیده از دید انها لذت بیابد و او در انجا مخلد و ابد الاباد باشد و دعا اینست
اللّهمّ ارزقني فيه طاعة الخاشعين واشرح فيه قلبي بانابة المخبتين بامانك يا امان
الخائفين و در این روز موافق مشهور حضرت امام حسن ع متولد شده و بعضی ولادت
امام محمد باقر ع را نیز در این روز نقل کرده اند **شب شانزدهم** از رسول خدا ص روایت کرده
که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بکذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره الهیکم التکاثر
یکنوبت بخواند چون از قبر بیرون اید سیراب باشد و باواز بلند می کفته باشد اشهد ان لا
اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله تا انکه وارد شود سوی بهشت بیحساب **روز شانزدهم**
در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند چون از قبر بیرون اید
حق تعالی کرامت فرماید باو نوری ساطع که باان نور راه رود و حله که بپوشد ان حله را و ناقه
که سوار شود بران ناقه و بپاشاماند او را از شراب طهور بهشت و دعا اینست اللّهمّ وفّقني
فيه لعمل الابرار وجنّبني فيه مرافقة الاشرار وآوني برحمتك دار القرار بالهيتك
يا اله الاوّلين والآخرين **شب هفدهم** از رسول خدا ص روایت کرده که هر که در این شب دو
رکعت نماز بکذارد و در رکعت اول بعد از حمد هر سوره که خواهد بخواند و در رکعت دوم بعد
از حمد سوره قل هو الله احد صد نوبت بخواند و چون سلام دهد صد نوبت لا اله الا الله
بکوید حق تعالی باو کرامت فرماید ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار غزوه و جهاد
در راه خدا **روز هفدهم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا

بخواند حق تعالی او را بیامرزد و اکرچه از خاسران و زیانکاران باشد و دعا اینست اللّهمّ
اهدني فيه لصالح الاعمال واقض لي فيه الحوائج والآمال يا من لا يحتاج الى التفسير
والسؤال يا عالما بما في صدور العالمين صلّ على محمّد وآله الطاهرين و بقول بعضی
امام محمد تقی ع در این روز متولد شده و در روایت معتبره وارد شده که در شب هفدهم
ماه رمضان لشکر اسلام و کفار قریش در بدر یکدیکر را ملاقات کردند و روز هفدهم
خداوند عالمیان ملائکه را بنصرت پیغمبر اخر الزمان ص فرستاد و اهل اسلام را بر کافران
ظفر عطا فرمود پس چون در این روز این فتح که اعظم فتوحات اسلام است واقع شده باید
روز عید و سرور اهل اسلام باشد **شب هجدهم** از رسول خدا ص روایت کرده که هر که در
این شب چهار رکعت نماز بکذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره انا اعطیناک الکوثر بیست
و پنج نوبت بخواند چون ملک الموت بقبض روح او اید بشارت دهد او را که بدرستی که حق تعالی
از تو راضی و خشنود است و در روایتی از حضرت صادق ع وارد شده که در این شب زبور
بر حضرت داود ع نازل شد **روز هجدهم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که
در این روز این دعا بخواند حق تعالی ثواب هزار پیغمبر باو کرامت فرماید و دعا اینست
اللّهمّ نبّهني فيه لبركات اسحاره ونوّر قلبي فيه بضياء انواره وخذ بكلّ اعضائي
الى اتّباع آثاره بنورك يا منوّر قلوب العارفين **شب نوزدهم** بدانکه این شب شبی است بسیار با قدر
و منزلت و شب قدر از این شب و شب بیست و یکم و شب بیست و سیم بیرون نیست پس باید که
مومنان قدر این شب را بدانند و حرمت انها را رعایت نمایند و از مشاغل دنیوی و لهو و لا طائل
اجتناب کنند و خود را باحیا و عبادت برای خدا خالص سازند و رضوان و مراتب عالیه بهشت را
برای خود اماده کردانند و از حضرت رسول خدا ص منقولست که هر که احیا کند شب قدر را
حق تعالی دور کرداند عذاب را از او تا سال اینده و در حدیث دیکر از انحضرت مرویست
که هر که شب قدر را احیا نماید نمیرد دل او روزی که دلها همه مرده باشند و از حضرت امام
محمد باقر ع منقولست که هر که شب قدر را احیا کند کناهان او امرزیده شود اکرچه بعدد
ستارهای اسمان و بکرانی کوهها و بکیل دریاها باشد و چه بسیار سهلست بر مومنی که

ثوابهای اخروی اعتقاد داشته باشد وبحقیقت آنچه مخبر صادق خبر داده اذعان نموده
باشد جد وجهد نمودن در احیا وعبادت سه شب برای دریافتن شب قدر شبی که
بقرآن وعبادت دران بهتر است از عبادت هزار ماه چه باشد که سه شب را عبادت
کنی تا بان ثواب نامتناهی فایز شوی وشبی که دران شب روزیها واجلها وبلاها ومصیبتها
وسایر اموری که دران واقع میشود ومقدر میگردد وجماعتی را از سعدا وفایزان وگروهی را
از اشقیا وخایبان می نویسند چه نماید که در سه شب خود را از رحمت داری وتضرع و
استغاثه کنی تا عمر تو را دراز کردانند وروزی را برای تو فراخ کردانند وبلایا ومصایب را از تو
دفع کنند واگر از اشقیا باشی نام تو را در زمره سعدا بنویسند وبسند معتبر از منصور بن حازم
منقولست که حضرت صادق ع فرمود که شبی که دران شب هر امر محکمی مفروق میگردد و
مقدر میشود دران شب نازل میشود آنچه دران سال تا مثل انشب واقع خواهد شد
از نیکیها وبدیها ومرگها وزندگانیها ودران شب نوشته می شوند گروهی که دران سال
توفیق حج خواهند یافت پس هر که در انشب نوشته شد که حج کند البته توفیق حج بیابد واگر
چه بی زاد وراحله ویا مریض وعلیل باشد وکسی که نوشته نشده که دران سال حج کند
البته توفیق حج نیابد واگرچه مالدار وصحیح باشد ودر فصل هشتم ایراد بعضی از اخبار که
دلالت میکند بر آنکه هر یک از این سه شب را در تقدیرات دخل هست وتقدیر در این شب
واقع میشود وقضا وابرام در آن دو شب دیگر وبسند معتبر از عبد الله بن سنان منقولست
که حضرت صادق ع فرمود که چون شب نوزدهم ماه رمضان شود نوشته شوند حج کنندگان
دران سال واجلها وروزیهای مردم وحق تعالی مطلع کردد بر خلایق وبیامرزد هر مومنی را
مگر کسی که مسکری خورده باشد یا رحم مومنی را از خود قطع کرده باشد ای عزیز تامل وتدبر
کن که اگر پادشاهی شبی را اختیار کند در سال ووعده کند که دران شب عطاها وبخششها و
نوازشهای بسیار نسبت بمردمان خواهد کرد وحاجات ومطالب ایشان را محصل خواهد
کردانید وبفرماید تا این بشارت را منادی بمسامع همه مردمان برساند ویقین که بعد از
استماع این ندا همگی مترصد ومنتظر حضور انشب میباشند پیوسته روزها وشبها را

می شمارند وبرایشان دراز میگذرد تا آن شب موعود داخل شود پس وسیلها می
انگیزند وتدبیرات می نمایند ومنتها بر می تابند تا خود را ببارگاه آن پادشاه
رسانند پس چه گمان داری تو که دعوی ایمان میکنی وحق تعالی را مالک تدبیر خود
میدانی که هرگاه خداوند کریم علی الاطلاق ندا در داده باشد که لیلة القدر خیر من الف
شهر ومحرمان سرادق عصمت وولایت خبر داده باشند که در این شب اعمار وارزاق و
بلایا ومصایب ونوایب وسعادات وشقاوت مقدر میگردد وفرموده باشند که هر که
در این شب از روی نیاز بدرگاه بی نیاز درآید وحاجات ومهمات ومطالب مآرب
خود را بدرگاه قاضی الحاجات عرض نماید البته خداوند کریم وهاب بجانب او نظر ملاطفت
می افکند وحاجات او را بر می آورد واحوال او را از سعادت بشقاوت واز کوتاهی عمر
بدرازی عمر واز بلا ومصیبت برخا وعافیت واز تنگی معاش بفراخی معاش منتقل میسازد
وهمه عمر امور او را بر وجه نیکو مقدر میفرماید ومع ذلک ثواب عبادت هزار ماه در نامه
عمل او ثبت میفرماید ودر روز فقر وفاقه واحتیاج واضطرار آن ثواب نامتناهی را باو میرساند
وتو با وجود این مراتب این شب مکرم محترم ببطالت میگذرانی وبدرگاه قرب الهی حاضر نمیشوی
وخود را از آن سعادت نامتناهی محروم کردانی نخواهد بود این مگر از سفاهت وبی عقلی و
شقاوت وبدبختی والله هو الهادی وبدانکه در این شب غسل مستحب موکد است ودر این
شب ابن ملجم علیه اللعنة والعذاب الشدید ضربت زد بر حضرت امیر المومنین ع ودر روایتی
وارد شده که باید در این شب صد نوبت بر قاتل آنحضرت لعنت کنی وصد نوبت استغفار
نیز در این شب وارد شده وکلینی وابن بابویه وشیخ طوسی وغیر ایشان رضوان الله علیهم روایت
کرده اند که در این شب وشب بیست ویکم وشب بیست وسیم صد رکعت نماز میگذاری ودر
بعضی روایات وارد شده که میخوانی در هر رکعت از این صد رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله
احد ده نوبت یا هفت نوبت یا پنج نوبت یا سه نوبت یا یک نوبت وسید ابن طاوس علیه
الرحمه از رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در شب قدر دو رکعت نماز بگذارد ودر هر رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد هفت نوبت بخواند وچون فارغ شود هفتاد نوبت استغفار

کند از جای خود برنخیزد تا حق تعالی بیامرزد او را و پدر و مادر او را و برانگیزاند گروهی
از ملائکه را که تا سال دیگر برای او حسنات بنویسند و گروهی از ملائکه را که در بهشت برای
او درختها بکارند و قصرها بنا کنند و نهرها جاری گردانند و از دنیا بیرون نرود تا همه
اینها را ببیند و شیخ شهید قدس الله روحه از حضرت رسول صلعم روایت نموده که هر که
در این شب پنجاه رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از حمد سوره اذا زلزلت پنجاه نوبت بخواند
چنان باشد که صد حج و صد عمره کرده باشد و حق تعالی همه اعمال او را مقبول گرداند و سید
ابن طاوس رضوان الله علیه بسند معتبر از جریر بن عبد الله سجستانی روایت نموده که حضرت
امام محمد باقر ع فرمود که برمیداری مصحف را در سه شب ماه مبارک رمضان یعنی شب
نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و میگشائی او را در برابر خود و میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ
بِکِتابِکَ الْمُنْزَلِ وَمافیهِ وَفیهِ اسْمُکَ الْاَکْبَرُ وَاَسْماۤؤُکَ الْحُسْنیٰ وَما یُخافُ وَیُرْجیٰ اَنْ
تَجْعَلَنی مِنْ عُتَقاۤئِکَ مِنَ النّارِ و هر حاجتی که داری از حق تعالی طلب میکنی و در حدیث دیگر
از حضرت امام جعفر صادق ع روایت نموده که آنحضرت فرمود که برمیداری مصحف را و بر سر
خود میگذاری و میگوئی اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَبِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ
مَدَحْتَهُ فیهِ وَبِحَقِّکَ عَلَیْهِمْ فَلا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّکَ مِنْکَ وَبِکَ یا اَللّٰهُ ده نوبت بِمُحَمَّدٍ
ده نوبت بِعَلِیٍّ ده نوبت بِفاطِمَةَ ده نوبت بِالْحَسَنِ ده نوبت بِالْحُسَیْنِ ده نوبت بِعَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ
ده نوبت بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده نوبت بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ده نوبت بِمُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ ده نوبت بِعَلِیِّ بْنِ مُوسیٰ
ده نوبت بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ ده نوبت بِعَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ ده نوبت بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ ده نوبت بِالْحُجَّةِ ده نوبت
پس حاجات خود را طلب میکنی که البته برآورده میشود و سزاوار است در این شب خواندن
ادعیه عام که در فصل دوازدهم مذکور شد خصوصا دعای سحر حضرت سید الساجدین صلوات
الله وسلامه علیه که جامع همه مطالب دنیا و آخرت است بسند صحیح و چند سند معتبر دیگر
از حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق ع منقولست که فرمود که شب قدر در سال یکشب است
و عبادت آن بهتر است از عبادت هزار ماه و روز او مانند قدر است **روز نوزدهم** در
ذخیره از حضرت رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند استغفار کند

برای او ملائکه آسمانها و زمین و دعا کنند او را و دعا اینست اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ حَظّی مِنْ بَرَکاتِهِ
وَسَهِّلْ سَبیلی اِلیٰ خَیْراتِهِ وَلا تَحْرِمْنی قَبُولَ حَسَناتِهِ یا هادِیاً اِلَی الْحَقِّ الْمُبینِ
شب بیستم از حضرت رسول صلعم روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد و در
هر رکعت بعد از حمد هر سوره که خواهد بخواند حق تعالی گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد
روز بیستم در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی
بنویسد برای او بعدد هر که ماه رمضان را روزه داشته باشد عبادت شصت سال مقبول
و بفرستد بسوی او هفتاد هزار ملک که محافظت نمایند او را از شر هر جباری و شیطان متمردی
و بگردانند میان او و جهنم هفتاد خندق و هر خندقی مانند ما بین آسمان و ما بین زمین
باشد و دعا اینست اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لی فیهِ اَبْوابَ الْجِنانِ وَاَغْلِقْ عَنّی فیهِ اَبْوابَ النّیرانِ
وَوَفِّقْنی فیهِ لِتِلاوَةِ الْقُرْاٰنِ یا مُنْزِلَ السَّکینَةِ فی قُلُوبِ الْمُؤْمِنینَ و در این روز بقول
بعضی فتح مکه واقع شد و در این روز حضرت امیر المؤمنین ع بر دوش مبارک حضرت رسالت
بالا رفت و رفعت و منزلت او در درگاه خدا و عزت و قرب نسبت او بجناب رسول خدا صلعم نزد
خلایق ظاهر و هویدا گردید **شب بیست و یکم** بدانکه این شب نزد بعضی شب قدر است و از
شب نوزدهم فضیلتش زیاده از آن است و بسند صحیح از زراره منقولست که گفت سؤال نمودم
از حضرت امام جعفر صادق ع از شب قدر فرمود که در شب بیست و یکم است و در حدیث دیگر
عبد الواحد بن مختار انصاری از حضرت امام محمد باقر ع همین سؤال نمود و آنحضرت فرمود که
طلب نما او را در شب بیست و یکم و بیست و سیم پس او عرض نمود که یا ابن رسول الله تعیین کن
شب قدر را برای من فرمود که سهلست که در دو شب توجه و جهد نمائی و بسند معتبر از ابو
بصیر منقولست که گفت بحضرت امام جعفر صادق ع عرض نمودم که فدای تو شوم شبی که امید
شب قدر در آن هست کدام شب است فرمود که شب بیست و یکم و بیست و سیم پس عرض کردم که اگر
قدرت بر دو شب نداشته باشم کدام شب را رعایت کنم فرمود که چه بسیار سهلست دو شب در
آنچه طلب مینمائی گفتم که گاه می باشد که در هلال ماه رمضان اختلاف میشود فرمود که
بسیار کم است چهار شب در آنچه طلب میکنی در این شب تقدیرات بجد قضا میرسد پس

که جد و اهتمام تو در حدیث احیا و عبادت این شب زیاده از شب گذشته باشد و سعی
نمایی که اگر در آن شب از اشقیا نوشته شده باشی در این شب از سعدا نوشته شوی و در بعضی
روایات وارد شده است که اگر تمام شب را نتوانی احیا داشتن باکی نیست که در اول شب از خواب
سر به بحجشم بکنی و در حدیث معتبر منقولست که چون شب بیست و یکم و بیست و سیم می شد
حضرت امام محمد باقر مشغول دعا می شد تا نصف شب و چون نصف شب می شد بنماز
می ایستاد تا که صبح میشد و در این شب صدقه و صله رحم و همه اعمال الخیر ثوابش مضاعفست ا
و غسل سنت موکدست و همچنین در هر شب از شبهای دهه آخر این ماه نیز غسل سنتست
و در شبهای طاق این دهه سنت موکدست از حضرت صادق منقولست که رسول خدا در
هر شب عشر آخر ماه رمضان غسل میکردند و در این شب میگذاری نماز دو رکعت و همچنین
نماز صد رکعت را که در شب نوزدهم مذکور شد و از روایت کلینی علیه الرحمه ظاهر میشود
که آن صد رکعت در این شب و شب بیست و سیم گذارده میشود و شب نوزدهم در روایت او
مذکور نیست و در حدیث بسیار معتبری وارد شده که حضرت صادق امر فرمود ابو بصیر را
که در این دو شب صد رکعت نماز بگذار پس ابو بصیر عرض کرد که ایستاده نتوانم فرمود که پس نشسته
بگذار گفت نشسته نتوانم فرمود که در میان فراش که استراحت کرده باشی بگذار و همچنین می
خوانی در این شب دعای توسل بقرآن را و در این شب بر قول مشهور حضرت رسالت بمعراج
رفتند و حضرت عیسی را باسمان بردند و قبض روح موسی بن عمران و قبض روح وصی او یوشع بن
نون و قبض روح حضرت امیر المومنین صلوات الله علیهم اجمعین نمودند و سید ابن طاوس علیه
الرحمه بسند معتبر از ابن ابی عمیر روایت کرده که حضرت صادق فرمود که میگویی در هر شب از
دهه آخر ماه رمضان أَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ
أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ وَيَبْقَى لَكَ عِنْدِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي يَوْمَ أَلْقَاكَ و ایضا
بسند معتبر دیگر روایت نموده که آنحضرت در هر شب از دهه آخر این دعا میخواندند اللَّهُمَّ
إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ
الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَخَصَصْتَهُ

بلیلة

بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدِ انْقَضَتْ
وَلَيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ يَا إِلَهِي مِنْهُ إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَحْصَى لِعَدَدِهِ
مِنَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ فَأَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَ
عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُدْخِلَنِي
الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعْدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
إِلَهِي وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَنْقَضِيَ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلَيَالِيهِ وَ
لَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُؤَاخِذُنِي بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي سَيِّدِي
سَيِّدِي سَيِّدِي أَسْأَلُكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي
هَذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ و بسیار میگفتند
يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْكُرَبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
أَيْ مُفَرِّجَ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيْ مُنَفِّسَ غَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا
أَهْلُهُ و ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی و شیخ صدوق محمد بن بابویه قمی و شیخ طایفه ابو
جعفر طوسی رضوان الله علیهم برای هر شب از عشر آخر ماه رمضان از ائمه طاهرین صلوات الله
علیهم اجمعین دعایی روایت نموده اند و ما در اعمال هر شب دعای آن شب را ایراد می نماییم
و دعای این شب اینست يَا مُولِجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَمُولِجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَمُخْرِجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَمُخْرِجَ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا
اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلَاءُ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَ
رُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ
قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي يَا رَبِّ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَ

الانابة والتوفیق لما تحبه وترضاه ولما وفقت له شیعة آل محمد علیه وعلیهم السلام
یا ارحم الراحمین ولا تفتنی بطلب ما زویت عنی بحولک وقوتک واغننی یا رب برزق
منک واسع بحلالک عن حرامک وارزقنی العفة فی بطنی وفرجی وفرج عنی کل هم
وغم ولا تشمت بی عدوی ووفق لی لیلة القدر علی افضل ما رآها احد ووفقنی لما
وفقت له محمدا وآل محمد صلوات الله علیه وعلیهم وافعل بی کذا وکذا وبجای کذا وکذا
حاجات خود را طلب کن پس بگوید الساعة الساعة تا آنکه نفس تنگ شود و بدانکه سنت مؤکد است
که اعتکاف دهه آخر را داشتن از حضرت رسول منقولست که اعتکاف دهه آخر رمضان
برابرست با دو حج و دو عمره و در روایات معتبره بسیار وارد شده که حضرت رسول دهه آخر
ماه رمضان را اعتکاف میداشتند و بسند صحیح و معتبر از امام جعفر صادق منقولست
که چون دهه آخر ماه رمضان میشد حضرت رسول در مسجد اعتکاف میفرمود و برای آن
حضرت در آنجا خیمه از مو میزدند و دامان بر کمر میزد یعنی مهیای عبادت می شد و فراش
خود را ترک می نمود یعنی با زنان مباشرت و مجامعت نمیکرد راوی پرسید که با زنان معاشرت
نمیکرد فرمود که از خدمت ایشان و معاشرت با ایشان اجتناب میفرمود و بسند معتبر از آن
حضرت منقولست که غزوه بدر در ماه رمضان واقع شد و حضرت رسول در آن سال
اعتکاف نداشتند پس چون سال دیگر شد دو عشر از ماه رمضان را اعتکاف کردند یکی
برای آن ماه و دیگری برای قضاء ماه رمضان گذشته و در حدیث دیگر از آنحضرت
منقولست که رسول خدا در سالی در عشر اول ماه رمضان اعتکاف کردند و در سال دوم
عشر دویم و در سال سیم در عشر آخر و بعد از آن پیوسته در عشر آخر اعتکاف میکردند و
مشهور میان علما آنست که اعتکاف نمیتوان داشت مگر در یکی از چهار مسجد مسجد الحرام و
مسجد حضرت رسول و مسجد کوفه و مسجد بصره و بعضی بجای مسجد بصره مسجد مداین را
گفته اند و بعضی پنج مسجد گفته اند که مسجد مداین نیز داخل باشد و جمعی را اعتقاد اینست که
در هر مسجد جامع اعتکاف می توان داشت و این مذهب خالی از قوتی نیست و احادیث صحیحه
معتبره دلالت بر آن می نماید که اگر در مسجد جامعی که غیر از مساجد خمسه باشد اعتکاف

بجا آورند و نیت کنند که اگر اعتکاف شرعی باشد مطلوب شارع را بعمل آورده باشد
والا در مسجد عبادتی کرده باشد احوط است و بسند معتبر از محمد بن ابی نصر منقولست که حضرت
امام رضا علیه السلام فرمود که عمره در ماه رمضان برابرست با حجی و توقف کردن شبی در مسجد
رسول نزد قبر آنحضرت برابرست با حجی و عمره و هر که زیارت کند حسین علیه السلام را و توقف
کند نزد قبر آنحضرت دهه آخر ماه رمضان چنان باشد که توقف کرده باشد نزد قبر پیغمبر
و کسی که توقف کند نزد قبر حضرت رسول افضل باشد برای او از حجی و عمره بعد از حجة الاسلام
روز بیست و یکم در ذخیره از حضرت رسول روایت نموده که هر که در این روز این دعا بخواند
حق تعالی قبر او را نورانی سازد و روی او را سفید گرداند و از صراط بگذرد چون برق جهنده
و دعا اینست اللهم اجعل لی الی مرضاتک دلیلا ولا تجعل للشیطان فیه علی سبیلا
واجعل الجنة لی منزلا ومقیلا یا قاضی حوائج الطالبین **شب بیست و دوم** از حضرت
رسول روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد بهر طریقی که خواهد داخل
بهشت شود از هر دری که خواهد و دعای این شب اینست یا سالخ النهار من اللیل فاذا نحن
مظلمون ومجری الشمس لمستقرها ذلک بتقدیرک یا عزیز یا علیم ومقدر القمر منازل حتی
عاد کالعرجون القدیم یا نور کل نور ومنتهی کل رغبة وولی کل نعمة یا الله یا رحمن
یا رحیم یا قدوس یا احد یا واحد یا صمد یا فرد یا مدبر الامور ومجری البحور ویا باعث من
فی القبور ویا ملین الحدید لداود علیه السلام یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله
لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء اسئلک ان تصلی علی محمد وعلی
اهل بیته وان تجعل اسمی فی هذه اللیلة فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی
علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب الشک عنی و
ترضینی بما قسمت لی وآتنی فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنی عذاب النار الحریق
وارزقنی فیها یا رب ذکرک وشکرک والرغبة الیک والانابة والتوبة والتوفیق لما
وفقت له شیعة آل محمد یا ارحم الراحمین فلا تفتنی بطلب ما زویت عنی بحولک وقوتک
واغننی یا رب برزق منک واسع بحلالک عن حرامک وارزقنی العفة فی بطنی وفرجی و

فَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي وَارْزُقْنِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا
رَآهَا أَحَدٌ وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَافْعَلْ بِي
كَذَا وَكَذَا و حاجات خود را طلب کن پس بگو الساعة الساعة تا آنکه نفس تنگ شود روز
بیست و دویم در ذخیره از آنحضرت روایت کرده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی
بر او سکرات مرگ و سؤال نکیر و منکر را آسان گرداند و او را بر طریقه حق ثابت دارد
و دعا اینست اَللّٰهُمَّ أَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ وَ
أَسْكِنِّي بُحْبُوحَةَ جَنَّاتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ شب بیست و سیم
بدانکه احادیث معتبره بسیار دلالت می کند بر آنکه این شب شب قدر است و بسند معتبر
از سفیان بن السمط منقولست که بحضرت امام جعفر صادق عرض نمود که شب قدر را
برای من تعیین فرما پس آنحضرت فرمود که شب بیست و سیم است و در حدیث معتبر دیگر
از حضرت رسول مرویست که فرمود که شب قدر شب بیست و سیم ماه رمضانست و
بسند معتبر منقولست که راوی بخدمت حضرت امام جعفر صادق عرض نمود که شبی که امید
هست که شب قدر باشد کدامست فرمود که نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم پس عرض کرد
که اگر ضعفی یا مرضی مانع شود از عبادت سه شب بر کدام اعتماد کنم فرمود که شب بیست و سیم
و بسند معتبر از عبد الواحد بن مختار انصاری منقولست که گفت از حضرت امام جعفر صادق
سؤال نمودم از شب قدر فرمود که والله که خبر میدهم ترا و بر تو پنهان نمیگذارم شب قدر شب
اولست از هفت شب آخر ماه رمضان مؤلف گوید که گویا مراد شب اول از هفت شب آخرست
که یقین و البته در آخر ماه باقی میباشد اگرچه ماه ناقص باشد و آن شب بیست و سیم است
و بسند معتبر دیگر از حضرت صادق مرویست که حضرت رسول فرمود که صحف ابرهیم در شب
اول ماه رمضان و توریة در شب ششم این ماه و زبور در شب هجدهم این ماه و قرآن در شب
بیست و سیم این ماه نازل شد و مؤلف گوید که چون قرآن مجید صریحست در آنکه قرآن در شب
قدر نازل شد پس این حدیث نیز دلالت می کند بر آنکه شب بیست و سیم شب قدر است و
بسند معتبر دیگر از حضرت امام محمد باقر منقولست که فرمود که عبد الرحمن بن انیس انصاری

که بجهنی

که بجهنی معروف بود آمد بخدمت رسول خدا در ماه رمضان المبارک و عرض نمود
که یا رسول الله مرا شتران و گوسفندان و غلامان هست و میسر نیست که پیوسته در مدینه
باشم میخواهم که برای من شبی را تعیین فرمایی که در آنشب داخل مدینه شوم و بنماز و
عبادت در مسجد مشغول باشم پس آنحضرت او را طلبید و سخنی آهسته با او فرمودند و
بعد از آن پیوسته چون شب بیست و سیم ماه رمضان میشد جهنی با مواشی و اهل و
فرزندان خود داخل مدینه میشدند و چون صبح میشد بمکان خود باز میگشت و
مؤلف گوید که باین سبب این شب را لیلة الجهنی می نامند در عرب و این حدیث شریف
نیز دلالت می کند بر آنکه اینشب شب قدر باشد و حضرت آنرا اخفا می نموده باشند برای
مصالحی که در فصل هشتم مذکور شد و باسانید معتبره مرویست که حضرت امام جعفر
صادق را در سالی مرض شدیدی عارض شد و چون شب بیست و سیم ماه رمضان
شد باز آنحضرت را ضعف و نقاهت بسیار بود و با وجود آن حال امر کردند که تا خدمه
آنجناب را بمسجد بردند و در تمام آنشب در مسجد بعبادت مشغول بودند و بدانکه فضیلت
شب قدر زیاده از آنست که وصف توان نمود و همین در فضل اینشب کافیست که عبادت
در آن بهتر است از عبادت هزار شب و از حضرت رسول خدا منقولست که حضرت موسی
مناجات نمود که خداوندا قرب ترا میخواهم فرمود که قرب من برای کسی است که در شب قدر
بیدار باشد گفت خداوندا رحمت ترا میخواهم فرمود که رحمت من بر کسی است که در شب قدر
بیدار باشد گفت خداوندا رحمت ترا میخواهم فرمود که رحمت من برای کسی است که در شب قدر
بر مساکین ترحم کند گفت خداوندا گذشتن از صراط میخواهم فرمود که آن برای کسی است که
در شب قدر صدقه در راه خدا بدهد گفت خداوندا درختان بهشت و میوه های بهشت
ترا میخواهم فرمود که آنها برای کسی است که در شب قدر تسبیح بگوید گفت خداوندا نجات
و رستگاری از جهنم میخواهم فرمود که آن برای کسی است که در شب قدر استغفار کند گفت
خداوندا رضا و خشنودی ترا میخواهم فرمود که آن برای کسی است که در شب قدر دو رکعت
نمازی بگذارد و در حدیث دیگر فرمود که گشوده میشود در شب قدر درهای آسمانها پس هر که

دراین شب نمازی بکند حق تعالی عطا کند باو بهر سجده درختی در بهشت که اگر
سواری صد سال در سایه ان درخت بتازد از ان قطع نکند و بهر رکعتی خانه در بهشت
از در و یاقوت و زبرجد و مروارید و بهر ایه تاجی از تاجهای بهشت و بهر تسبیحی مرغی
و بهر نشستنی درجه از درجهای بهشت و بهر تشهدی غرفه از غرفهای بهشت و بهر
سلامی حله از حلهای بهشت پس چون صبح طالع شود عطا فرماید باو از دختران نورسیده
و کنیزکان پاکیزه و غلمان بگوشوارها زینت یافته و اسبان پرواز کننده و ریحانهای
خوشبو و نهرهای جاری و نعمتهای پسندیده و تحفها و هدیها و خلعتها و کرامتها و انچه
همکی مردمان خواهش ان داشته باشند و دیدها از دیدن ان لذت برند و شما در بهشت
مخلد باشید پس بر کافه مومنان لازمست که قدر این شب را بدانند و ان را ضایع نسازند
و بیطالت نکذرانند و تجارتهای رابحه را که حق تعالی برای مومنان در این شب میسر کردانیده
غنیمت شمارند و ارباح و منافع اخروی نامتناهی باقی را کمتر از ارباح و منافع دنیه
فانی دنیوی ندانند و ایه والاخرة خیر وابقی را بکوش هوش خود بکشانند و در این
شب غسل مستحب موکدست در اول شب و در اخر شب بسند معتبر از زید بن معویه منقولست
که حضرت امام جعفر صادق ع را دیدم که در شب بیست و سیم ماه رمضان دو مرتبه غسل
نمود یک مرتبه در اول شب و یک مرتبه در اخر شب و در این شب زیارت حضرت ابی عبد
الله الحسین ع ثواب عظیم دارد بسند معتبر از امامزاده عبد العظیم ره منقولست که حضرت
امام محمد تقی ع فرمودند که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را در شب بیست و سیم
ماه رمضان و ان شبی است که امید هست که شب قدر باشد و در ان شب هر امر محکمی مفرق
و مقرر میشود مصافحه کنند با او ارواح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر که از حق تعالی
رخصت کرفته باشند و بزیارت ان حضرت در ان شب امده باشند و در حدیث معتبر از
حضرت صادق ع منقولست که چون شب قدر میشود منادی از میان عرش ندا میکند که خدا
امرزید هر که زیارت قبر حضرت امام حسین ع کرد و بسند معتبر از موسی بن جعفر ع منقولست
که سه شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را در ان شبها کناهان کذشته و

اینده

اینده اش امرزیده شود شب نصف شعبان و شب بیست و سیم ماه رمضان و
شب عید و بسند معتبر دیکر از حضرت صادق ع منقولست که شب قدر در ده
روز اخر ماه مبارک رمضانست هر که ان شب را نزد قبر حضرت امام حسین علیه السلم در
یابد و دو رکعت یا بیشتر نماز در انجا بکند و از حق تعالی بهشت را سوال کند و پناه برد
بسوی او از اتش جهنم حق تعالی باو عطا فرماید انچه سوال کرده و پناه دهد او را از
انچه از ان پناه جسته و همچنین اکر سوال کند که خدا باو بدهد از بهترین چیزها
که در این شب مقدر شده و نکاه دارد او را از چیزهای بدی که در این شب مقدر
شده یا حاجتی از خدا طلبد که ان کناهی نباشد و امید دارم که سوالش باو داده شود
و از چیزهای که حذر کرده نکاه داشته شود و شفاعت او را قبول کند حق تعالی در حق
ده کس از اهل بیت او که همه مستوجب عذاب شده باشند و حق تعالی بسیار خیر
رسانیده است سوال کننده و بنده خود را و درین شب خواندن سوره روم و عنکبوت
فضیلت بسیار دارد بسند معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که سوره عنکبوت
و روم را در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان بخواند والله که از اهل بهشت باشد
و در این حکم استثنا نمیکنم و نمیترسم که خدا در این سوکند بر من کناهی بنویسد و این دو
سوره را نزد حق تعالی منزلت عظیم هست و سزاوار است در این شب هزار نوبت سوره انا
انزلناه فی لیلة القدر را خواندن بسندهای معتبر از حضرت صادق ع منقولست که اکر کسی
در شب بیست و سیم ماه مبارک رمضان سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را هزار نوبت
بخواند چون صبح کند یقین او شدید و محکم شده باشد باعتراف نمودن بچیزی چند که
مخصوص ماست از غرایب و فضایل و نیست مکر بسبب چیزی که در خواب مشاهده نماید
و باید که در این شب ترک نکنی دو رکعت نماز شب قدر را و همچنین صد رکعت را که در شب
نوزدهم مذکور شد و از بعضی روایات فضیلت ان صد رکعت در این شب زیاده از ان دو
شب دیکر ظاهر میشود از حضرت امام محمد باقر ع منقولست که هر که شب بیست و سیم ماه
رمضان را احیا دارد و در ان شب صد رکعت نماز کذارد حق تعالی فراخ کرداند معیشت

اورا وکفایت کند از او شر دشمنان اورا و محافظت نماید اورا از غرق و هدم و دزدان و
درندگان و دفع کند از او هول منکر و نکیر را و چون از قبر بیرون آید او را نوری باشد که روشنی
دهد اهل قیامت را و نامه عمل او را بدست راستش دهند و بنویسند برای او برات نجات
از آتش جهنم و گذشتن از صراط و ایمن بودن از عذاب الهی و داخل بهشت شود بی حساب و در
بهشت از رفیقان پیغمبران و صدیقان و شهدا و صالحان باشد و چه نیکو رفیقانند ایشان.
و شیخ شهید علیه الرحمه از رسول خدا روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که خواهد بخواند گشوده شود برای او درهای آسمانهای
هفت گانه و مستجاب گردد دعای او و در این شب نماز حضرت پیغمبر و حضرت امیر المومنین
و حضرت فاطمه و جعفر طیار صلوات الله علیهم فضیلت بسیار دارد و همه اعمال خیر ثوابش
اضعاف مضاعف است و سزاوار است در این شب نیز خواندن دعای توسل بقرآن و همچنین
ادعیه عامه خصوصا دعای سحر و دعای اللّهم انّی اسئلک فیما تقضی و تقدّر تا آخر که در
فصل دوازدهم مذکور شد و همچنین دعای هر شب عشر آخر که در شب بیست و یکم گذشت و
سید ابن طاوس علیه الرحمه گفته که ابن ابی قره و جمعی دیگر از اصحاب ما رضوان الله علیهم از ائمه ما
صلوات الله علیهم روایت کرده اند که باید مکرر بگویی در شب بیست و سیم ماه رمضان خواه
ایستاده باشی و خواه نشسته و بر هر حالتی که باشی و همچنین در تمام این ماه و هر وقتی که ممکن شود
ترا میگویی بعد از تمجید الهی و بعد از صلوات بر نبی و آل او علیهم السلام اللّهمّ كن لوليّك
القائم بأمرك الحجّة بن الحسن المهديّ عليه وعلى آبائه أفضل الصلوة والسلام في هذه الساعة
وفي كلّ ساعة وليّا وحافظا وقائدا وناصرا ودليلا ومؤيّدا حتّى تسكنه أرضك طوعا و
تمتّعه فيها طولا وعرضا وتجعله وذرّيّته من الأئمّة الوارثين اللّهمّ انصره وانتصر به واجعل
النصر منك له وعلى يده واجعل النصر له والفتح على وجهه ولا توجّه الأمر إلى غيره اللّهمّ
أظهر به دينك وسنّة نبيّك حتّى لا يستخفي بشيء من الحقّ مخافة أحد من الخلق اللّهمّ إنّي
أرغب إليك في دولة كريمة تعزّ بها الإسلام وأهله وتذلّ بها النفاق وأهله وتجعلنا فيها من
الدعاة إلى طاعتك والقادة إلى سبيلك وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب

النار واجمع لنا خير الدارين واقض عنّا جميع ما تحبّ فيهما واجعل لنا في ذلك الخيرة برحمتك
ومنك في عافية آمين ربّ العالمين وزدنا من فضلك ويدك الملأى فإنّ كلّ معط ينقص
من ملكه وعطاؤك يزيد في ملكك ودعای این شب اینست يا ربّ ليلة القدر وجاعلها
خيرا من ألف شهر وربّ الليل والنهار والجبال والبحار والظلم والأنوار والأرض والسماء
يا بارئ يا مصوّر يا حنّان يا منّان يا الله يا رحمن يا قيّوم يا بديع السموات والأرض يا الله يا
الله يا الله يا الله يا الله يا الله لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء
والنعماء أسألك باسمك بسم الله الرحمن الرحيم إن كنت قضيت في هذه الليلة تنزّل
الملائكة والروح من كلّ أمر حكيم فصلّ على محمّد وآله واجعل اسمي في السعداء وروحي
في الشهداء وإحساني في علّيّين وإساءتي مغفورة وأن تهب لي يقينا تباشر به قلبي وإيمانا
يذهب بالشكّ عنّي وترضيني بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني
عذاب النار وارزقني يا ربّ فيها ذكرك وشكرك والرغبة والإنابة والتوفيق لما وفّقت
له شيعة آل محمّد يا أرحم الراحمين ولا تفتنّي بطلب ما زويت عنّي بحولك وقوّتك وأغنني
يا ربّ برزق منك واسع بحلالك عن حرامك وارزقني العفّة في بطني وفرجي وفرّج عنّي
كلّ همّ وغمّ ولا تشمت بي عدوّي ووفّق لي ليلة القدر على أفضل ما رآها أحد ووفّقني
لما وفّقت له محمّدا وآل محمّد عليه وعليهم السلام وافعل بي كذا وكذا و حاجات خود را طلب کن
پس بگو الساعة الساعة تا نفس تنگ شود **روز بیست و سیم** در ذخیره از آنحضرت روایت
نموده که هر که در این روز این دعا بخواند از صراط بگذرد چون برق جهنده با پیغمبران و شهیدان و
صالحان و دعا اینست اللّهمّ اغسلني فيه من الذنوب وطهّرني فيه من العيوب و
امتحن فيه قلبي لتقوى القلوب يا مقيل عثرات المذنبين **شب بیست و چهارم** از حضرت
رسول روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد به هر طریقی که خواهد چنان
باشد که حج و عمره کرده باشد و در این شب غسل مستحب و کلینی بسند معتبر از عبد الرحمن بن
ابی عبد الله منقولست که حضرت صادق امر فرمود مرا بغسل در شب بیست و چهارم ماه
رمضان و فرمود که چه میشود ترا که غسل کنی در دو شب یعنی شب گذشته و امشب و دعا

اینست یا فالق الاصباح یا جاعل اللیل سکناً والشمس والقمر حسباناً یا عزیز یا علیم یا
ذا المن والطول والقوة والحول والفضل والانعام والجلال والاکرام یا الله یا رحمن یا الله
یا فرد یا الله یا وتر یا الله یا ظاهر یا باطن یا حی لا اله الا انت یا الله یا الله یا الله یا الله
یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء والنعماء اسئلک
باسمک بسم الله الرحمن الرحیم ان کنت قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح
من کل امر حکیم فصل علی محمد وآل محمد واجعل اسمی فی السعداء وروحی مع
الشهداء واحسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی و
ایماناً یذهب بالشک عنی وترضینی بما قسمت لی وآتنی فی الدنیا حسنة وفی الآخرة
حسنة وقنی عذاب النار وارزقنی یا رب فیها ذکرک وشکرک والرغبة والانابة الیک و
التوبة والتوفیق لما وفقت له شیعة آل محمد یا ارحم الراحمین ولا تفتنی بطلب ما زویت
عنی بحولک وقوتک واغننی یا رب برزق منک واسع بحلالک عن حرامک وارزقنی العفة
فی بطنی وفرجی وفرج عنی کل هم وغم ولا تشمت بی عدوی ووفق لی لیلة القدر علی
افضل ما راها احد ووفقنی لما وفقت له محمداً وآل محمد علیه وعلیهم سلامک وافعل بی
کذا وکذا وطلب کن حاجات خود را و بگو الساعة الساعة تا آنکه نفس تنگ شود **روز بیست
و چهارم** در ذخیره از آنحضرت روایت کرده که هر که در این روز این دعا بخواند حق تعالی کرامت
فرماید او را بعدد هر موئی که در سر و جسد او باشد هزار خادم و هزار غلام مانند یاقوت و
مرجان که کاتب کلام الله اند و دعا اینست اللهم انی اسئلک فیه ما یرضیک واعوذ
بک فیه مما یؤذیک والتوفیق لان اطیعک ولا اعصیک یا عالماً یا جواد السائلین و در
این روز بقول بعضی حضرت امام رضا از دنیا رحلت نموده **شب بیست و پنجم** از حضرت
رسول روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد
سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند حق تعالی بنویسد برای او ثواب عابدان و در این شب نیز
غسل مستحب موکد است منقولست که عیسی بن راشد از حضرت صادق سوال نمود از غسل در
ماه رمضان فرمود که پدرم در شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و سیم و بیست و پنجم غسل می نمود

و دعای این شب اینست یا جاعل اللیل لباساً والنهار معاشاً والارض مهاداً والجبال
اوتاداً یا قاهر یا الله یا جبار یا الله یا سمیع یا قریب یا مجیب یا الله یا الله یا الله یا الله
یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء والنعماء اسئلک باسمک
بسم الله الرحمن الرحیم ان کنت قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح من کل امر حکیم
ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تجعل اسمی فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی
فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقیناً تباشر به قلبی وایماناً یذهب بالشک عنی
وترضینی بما قسمت لی وآتنی فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنی عذاب النار و
ارزقنی یا رب فیها ذکرک وشکرک والرغبة والانابة الیک والتوبة والتوفیق لما وفقت
له شیعة آل محمد یا ارحم الراحمین ولا تفتنی بطلب ما زویت عنی بحولک وقوتک و
اغننی یا رب برزق منک واسع بحلالک عن حرامک وارزقنی العفة فی بطنی وفرجی وفرج
عنی کل هم وغم ولا تشمت بی عدوی ووفق لی لیلة القدر علی افضل ما راها احد
ووفقنی لما وفقت له محمداً وآل محمد علیه السلام وافعل بی کذا وکذا و حاجات خود را طلب
کن پس بگو الساعة الساعة تا آنکه نفس تنگ شود **روز بیست و پنجم** در ذخیره از آنحضرت روایت
نموده که هر که در این روز این دعا بخواند بنا کند برای او در بهشت صد قصر که بر هر قصری خیمه
سبزی زده باشد و دعا اینست اللهم اجعل سعیی فیه مشکوراً وذنبی بعفوک فیه
مغفوراً وعیبی بجودک فیه مستوراً یا سامع اصوات المبتهلین **شب بیست و ششم** از
حضرت رسول روایت کرده که هر که در این شب هشت رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد صد نوبت بخواند گشوده شود برای او درهای آسمانها یا اجابت
برای او وست نزد خداوند عالمیان از کرامتها و عطاهای بسیار و دعاء این شب اینست
یا جاعل اللیل والنهار آیتین یا من محی آیة اللیل وجعل آیة النهار مبصرة لتبتغوا فضلاً
منه ورضواناً یا مفصل کل شیء تفصیلاً یا الله یا واحد یا الله یا وهاب یا الله یا جواد
یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء
والآلاء والنعماء اسئلک باسمک بسم الله الرحمن الرحیم ان کنت قضیت فی هذه اللیلة

تنزل الملائکة والروح من کل امر حکیم فصل علی محمد وآل محمد واجعل اسمی فی
السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا
تباشر به قلبی وایمانا یذهب بالشک عنی وترضینی بما قسمت لی وآتنی فی الدنیا حسنة
وفی الآخرة حسنة وقنی عذاب النار وارزقنی یا رب فیها ذکرک وشکرک والرغبة و
الانابة الیک والتوبة والتوفیق لما وفقت له محمدا وآل محمد علیه وعلیهم السلام وافعل بی
کذا وکذا وحاجات خود را طلب کن پس بگو الساعة الساعة تا نفس تنگ شود **روز بیست و ششم**
در ذخیره از آنحضرت روایت نموده که هرکه در این روز این دعا بخواند حق تعالی تکلم کند با او در
قیامت و گوید که ای بنده من مترس و اندوهناک مباش بتحقیق که آمرزیدم ترا و دعا اینست اللهم
اجعلنی محبا لاولیائک ومعادیا لاعدائک مستنا بسنة خاتم انبیائک یا عاصم قلوب
النبیین **شب بیست و هفتم** از حضرت رسول روایت کرده که هرکه در این شب چهار رکعت
نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد یا تبارک الذی بیده الملک بخواند
و اگر نداند این سوره را بجای آن بیست و پنج نوبت سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی او را و
پدر و مادر او را بیامرزد و در این شب نیز غسل مستحب موکد است بسند معتبر منقولست که
ابن ابی یعفور از حضرت صادق ع پرسید که کدام شب از شبهای ماه رمضان غسل کنم فرمود
که غسل کن در شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و هفتم و شب بیست و نهم و دعای
اینشب اینست یا ماد الظل ولو شئت جعلته ساکنا ثم جعلت الشمس علیه دلیلا ثم
قبضته الیک قبضا یسیرا یا ذا الحول والطول والکبریاء والآلاء لا اله الا انت عالم الغیب
والشهادة یا رحمن یا رحیم یا لا اله الا انت یا ملک یا قدوس یا سلام یا مؤمن یا مهیمن یا عزیز
یا جبار یا متکبر یا خالق یا باری یا مصور یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله لک
الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والآلاء والنعماء اسئلک باسمک بسم الله
الرحمن الرحیم ان کنت قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح من کل امر حکیم فصل علی
محمد وآله وان تجعل اسمی فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی علیین واسائتی
مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب بالشک عنی وترضینی بما قسمت

لی وآتنی فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنی عذاب النار وارزقنی یا رب فیها
ذکرک وشکرک والرغبة والانابة الیک والتوبة والتوفیق لما وفقت له شیعة آل
محمد یا ارحم الراحمین ولا تفتنی بطلب ما زویت عنی بحولک وقوتک واغننی یا رب
برزق منک واسع بحلالک عن حرامک وارزقنی العفة فی بطنی وفرجی وفرج عنی کل
هم وغم ولا تشمت بی عدوی ووفق لی لیلة القدر علی افضل ما رآها احد ووفقنی لما
وفقت له محمدا وآل محمد علیه وعلیهم السلام وافعل بی کذا وکذا وحاجات خود را طلب کن
پس بگو الساعة الساعة تا آنکه نفس تنگ شود **روز بیست و هفتم** در ذخیره از آنحضرت روایت
نموده که هرکه در این روز این دعا بخواند چنان باشد که تمام گرسنه را طعام و هر تشنه که بوده سیراب
کرده باشد و هر مومن و مومنه را اکرام کرده باشد و دعا اینست اللهم ارزقنی فیه فضل
لیلة القدر وصیر لی اموری فیه من العسر الی الیسر واقبل معاذیری وحط عنی الوزر یا
رؤفا بعباده الصالحین **شب بیست و هشتم** از حضرت رسول روایت کرده که هرکه در این شب
شش رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد آیة الکرسی و سوره انا اعطیناک الکوثر و قل
هو الله احد هر یک را ده نوبت بخواند و چون سلام بگوید صد نوبت صلوات بفرستد حق تعالی
او را بیامرزد و دعای اینشب اینست یا خازن اللیل فی الهواء وخازن النور فی السماء ویا
مانع السماء ان تقع علی الارض الا باذنه وحابسهما ان تزولا یا حلیم یا علیم یا دائم یا الله یا وارث
یا باعث من فی القبور یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله لک الاسماء الحسنی والامثال
العلیا والکبریاء والعظمة والآلاء والنعماء اسئلک باسمک بسم الله الرحمن الرحیم
ان کنت قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح من کل امر حکیم فصل علی محمد
وآل محمد واجعل اسمی فی السعداء وروحی مع الشهداء واحسانی فی علیین واسائتی مغفورة
وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا یذهب بالشک عنی وترضینی بما قسمت لی وآتنی
فی الدنیا حسنة وفی الآخرة حسنة وقنی عذاب النار وارزقنی یا رب فیها ذکرک وشکرک
والرغبة والانابة الیک والتوبة والتوفیق لما وفقت له شیعة آل محمد یا ارحم الراحمین
ولا تفتنی بطلب ما زویت عنی بحولک وقوتک واغننی یا رب برزق منک واسع بحلالک عن

حرامك وارزقني العفة في بطني وفرجي وفرج عني كل هم وغم ولا تشمت بي
عدوي ووفقني لليلة القدر على افضل ما راها احد ووفقني لما وفقت له محمدا وال
محمد عليه وعليهم السلم وافعل بي كذا وكذا وحاجات خود را طلب كن پس بگو الساعة
الساعة تا انكه نفس تنك شود **روز بیست وهشتم** در ذخیره از انحضرت روایت کرده که هر که
در این روز این دعا بخواند بکرداند حق تعالی برای او در بهشت بهره ونصیبی وفوزی که اگر قسمت
دهند از ابد دنیا جهل برابر دنیا باشد ودعا اینست اللهم وفر حظي من النوافل واكرمني
باحضار الاحلام في المسائل وقرب وسيلتي اليك من بين الوسائل يا من لا يشغله الحاح
الملحين **شب بیست ونهم** از حضرت رسول روایت کرده که هر که در این شب دو رکعت نماز
بکذارد ودر هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد بیست نوبت بخواند باشد واز جمله مرحومین
وبلند کردانند نامه عمل او را در علیین ودر این شب غسل نیز مستحب است ودعای اینست یا
یا مكور الليل على النهار ومكور النهار على الليل يا عظيم يا عظيم يا عظيم يا رب الارباب وسيد
السادات لا اله الا انت يا من هو اقرب الي من حبل الوريد يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله
يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء والالاء والنعماء اسئلك
باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة و
الروح من كل امر حكيم تصلي على محمد واله وتجعل اسمي في السعداء وروحي مع
الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب لي يقينا تباشر به قلبي و
ايمانا يذهب بالشك عني وترضيني بما قسمت لي وآتني في الدنيا حسنة وفي الاخرة
حسنة وقني عذاب النار وارزقني يا رب فيها ذكرك وشكرك والرغبة والانابة اليك
والتوبة والتوفيق لما وفقت له شيعة آل محمد يا ارحم الراحمين ولا تفتني بطلب
ما زويت عني بحولك وقوتك واغنني يا رب برزقك منك واسع بحلالك عن حرامك
وارزقني العفة في بطني وفرجي وفرج عني كل هم وغم ولا تشمت بي عدوي
ووفقني لليلة القدر على افضل ما راها احد ووفقني لما وفقت له محمدا وال محمد
عليه وعليهم السلم وافعل بي كذا وكذا وحاجات خود را طلب کن پس بکو الساعة الساعة

تا انکه نفس تنك شود **روز بیست ونهم** در ذخیره از انحضرت روایت نموده که هر که در این
روز این دعا بخواند بکرداند حق تعالی برای او در بهشت هزار شهر از طلا ونقره وزبرجد و
مروارید ودعا اینست اللهم غشني فيه من الرحمة وارزقني فيه التوفيق والعصمة
وطهر قلبي من غيابات التهمة يا رحيما بعباده المؤمنين **شب سی ام** از حضرت
رسول خدا روایات کرده که هر که در این شب دوازده رکعت نماز بکذارد ودر هر رکعت
بعد از حمد سوره قل هو الله احد بیست نوبت بخواند وچون سلام دهد صد نوبت صلوات
بفرستد بکرداند حق تعالی او را برحمت خود وسید ابن طاوس رضوان الله علیه از حضرت
رسول روایت نموده که هر که در شب اخر ماه رمضان المبارك ده رکعت نماز بکذارد ودر
هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده نوبت بخواند ودر هر یك از رکوع وسجود ده نوبت
بکوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ودر هر دو رکعت تشهد بخواند
وسلام بکوید وچون از این ده رکعت فارغ شود هزار نوبت استغفار کند پس بسجده رود
ودر سجود بکوید یا حي یا قیوم یا ذا الجلال والاکرام یا رحمن الدنیا والاخرة ورحیمهما
یا ارحم الراحمین یا اله الاولین والاخرین اغفر لنا ذنوبنا وتقبل منا صلواتنا و
صیامنا وقیامنا سوکند بان خداوندی که بحق وراستی مرا به پیغمبری فرستاده که خبر
داده مرا جبرئیل از اسرافیل از خداوند عالمیان که سر از سجود بر ندارد تا حق تعالی او را
بیامرزد وماه رمضان را از او قبول فرماید واز کناهان او درکذرد اکرچه هفتاد کناه
کرده باشد که هر کناه عظیم تر باشد از کناهان همه بندکان ونیز قبول فرماید بیرکت
او اهل ان بلدی که او در ان بلد باشد پس حضرت فرمود که کفتم بجبرئیل که حق تعالی قبول
میفرماید از او ماه رمضان را واز همه اهل بلاد را او کفت قبول میفرماید از او واز ایشان نماز
وروزه وعبادت شب ایشان را وکناهان ایشان را می امرزد ودعای ایشان را مستجاب
میکرداند پس انحضرت فرمود که نماز هدیه ایست برای من وبرای مردان وزنان امت من حق
تعالی این هدیه را به پیغمبران پیش از من عطا نفرموده ودر این شب زیارت حضرت ابی عبد
الله الحسین علیه السلم فضیلت بسیار دارد وفضیلتش در اعمال شب اول مذکور شد ودعای

این شب این است الحمد لله لا شریک له الحمد لله لا شریک له الحمد لله لا شریک له الحمد لله
کما ینبغی لکرم وجهه وعز جلاله وکما هو اهله یا قدوس یا سبوح یا منتهی
التسبیح یا رحمن یا فاعل الرحمة یا الله یا علیم یا الله یا عظیم یا الله یا کبیر یا الله یا لطیف
یا الله یا جلیل یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله
لک الاسماء الحسنی والامثال العلیا والکبریاء والالاء والنعماء اسئلک باسمک
بسم الله الرحمن الرحیم ان کنت قضیت فی هذه اللیلة تنزل الملائکة والروح من کل
امر حکیم ان تصلی علی محمد وال محمد وان تجعل اسمی فی السعداء وروحی مع الشهداء و
احسانی فی علیین واسائتی مغفورة وان تهب لی یقینا تباشر به قلبی وایمانا لا یشوبه
الشک منی وترضینی بما قسمت لی واتنی فی الدنیا حسنة وفی الاخرة حسنة وقنی عذاب
النار وارزقنی یا رب فیها ذکرک وشکرک والرغبة والانابة الیک والتوبة والتوفیق
لما تحبه وترضاه ولما وفقت له شیعة ال محمد یا ارحم الراحمین ولا تفتنی بطلب ما
زویت عنی بحولک وقوتک واغننی یا رب برزق منک واسع بحلالک عن حرامک وارزقنی
العفة فی بطنی وفرجی وفرج عنی کل هم وغم ولا تشمت بی عدوی ووفقنی لیلة القدر
علی افضل ما راها احد ووفقنی لما وفقت له محمدا وال محمد علیه وعلیهم السلام وافعل بی
کذا وکذا پس بگو الساعة الساعة تا انکه نفس تنک شود و باید که در این شب وداع کنی ماه مبارک
رمضان را مانند وداع کسی که از محبوب و معشوق خود جدا شود و از مفارقت او پر مهموم
و مغموم باشد و شیخ طبرسی علیه الرحمه در کتاب احتجاج و شیخ طوسی رضی الله عنه در
کتاب غیبت روایت کرده اند از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه که انحضرت نوشته
بودند در جواب مسایل محمد بن عبد الله جعفر حمیری چون سوال کرده بود که وداع ماه رمضان
در چه وقت واقع میشود بدرستی که اصحاب ما در این باب اختلاف نموده اند بعضی میگویند
که در شب اخر وداع کرده می شود و بعضی میگویند که در روز اخر و انحضرت در جواب توقیع
فرموده بودند که عمل در ماه رمضان در شبهای انست باشد و وداع در شب اخر واقع می شود
و نوشته بودند که اگر ترسند که ماه ناقص باشد در دو شب اخر وداع کنند و بهترین دعاها

وداع ماه مبارک رمضان تبیان است از انجمله دعای حضرت سید الساجدین
صلوات الله وسلامه علیه است که در صحیفه کامله مذکور است و ادعیه دیگر که سید
ابن طاوس علیه الرحمه در کتاب اقبال ایراد کرده هر که خواهد رجوع بان کتاب نماید و در
بعض کتب معتبره حدیث از حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد الصادق ع روایت نموده
که هر که در شب اخر ماه رمضان وداع کند و بگوید اللهم لا تجعله اخر العهد من
صیامی لشهر رمضان واعوذ ان یطلع فجر هذه اللیلة الا وقد غفرت لی حق تعالی
بیامرزد او را پیش از انکه صبح شود انشب و او را توبه و انابه روزی کرد اند و بسند معتبر از
حضرت صادق ع منقولست که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت علی بن الحسین ع
غلامان و کنیزان خود را نمیزد و چون یکی از ایشان تقصیری میکرد که مستوجب ضرب و
تادیب میشد او را تادیب نمی نمود و می نوشت که فلان غلام یا فلان کنیز این گناه کرده و
نوشته را ضبط میکرد و چون شب اخر ماه رمضان میشد همگی ایشان را از دنبال خود می طلبید
و نوشته را با ایشان می نمود و میفرمود که ای فلان تو چنین کرده و چنان و من ترا ادب نه
کرده ام ایا بیاد تو هست پس او میگفت که بلی یا ابن رسول الله و همچنین بیک یک ایشان چنین
میفرمود و ایشان اعتراف بتقصیرات خود می نمودند پس انحضرت در میان ایشان می ایستاد
و میفرمود که باواز بلند بگویید که ای علی بن الحسین بدرستی که پروردگار ما الت تو احصا
کرده بر تو انچه کرده چنانکه تو احصا کرده بر ما انچه کرده ایم و نزد پروردگار تو نامه ایست
که ناطق است بر تو بحق و هیچ صغیره و کبیره نیست از کردهای تو مگر انکه احصا نموده و انچه
کرده نزد خداوند خود حاضر می یابی چنانکه ما انچه کرده ایم نزد تو حاضر می یابیم پس عفو
کن و در گذر چنانچه از پروردگار خود امید عفو داری و چنانچه میخواهی که خدا از تو عفو
کند پس از ما عفو کن تا انکه بیابی خداوند مالک خود را عفو کننده و رحم کننده و امرزنده
ای علی ابن الحسین بیاد اور خواری و ذلت مقام خود را در برابر خداوند حاکم عادل تو که
بقدر خردلی ظلم نمیکند و هر چه کرده در قیامت حاضر میگرداند و حساب میکند و شاهد
و گواه است برانها و بس است او برای حساب خلایق و گواه بودن بر کردهای ایشان پس عفو

کن و درکذر ای علی بن الحسین تا عفو کند و درکذرد از تو مالك تو بدرستی که پروردگار
تو میفرماید که وَلْیَعْفُوا وَلْیَصْفَحُوا اَلَا تُحِبُّونَ اَنْ یَغْفِرَ اللّٰهُ لَکُمْ یعنی باید که عفو کنید و در
کذرید آیا دوست نمیدارید که خدا بیامرزد شما را و آنحضرت باواز بلند تلقین ایشان می
فرمود و ایشان باواز بلند می کفتند و خود در میان ایشان ایستاده بود و میکریست و نوحه
میکرد و میفرمود کلماتی چند که مضمونش اینست که خداوندا امر فرموده ما را که عفو کنیم و
درکذریم از کسی که بر ما ظلم کرده باشد و ما ظلم کرده ایم بر نفس خود و عفو کردیم از کسی که
بر ما ظلم کرده چنانچه امر کرده بودی پس تو نیز عفو کن از ما بدرستی که تو بعفو کردن اولائی
از ما و از جماعتی که ایشان را امر کرده بعفو خداوندا امر فرموده ما را که رد نکنیم سائلی را
از در خانه خود بدرستی که ما کروهیم سؤال کننده و مسکین و بیچاره و بر درکاه تو ایستاده ایم
و در ساحت کرم تو فرود آمده ایم و طلب میکنیم از تو احسان تو را و کرم و عطای تو را پس عطا
کن بما و نومید مکردان ما را بدرستی که تو اولائی بعطا کردن و نومید نکردانیدن از ما و
از جماعتی که امر فرموده ایشان را بعطا و نهی کرده از نومید کردانیدن سائلان خداوندا
پیوسته کرم کرده پس کرامی کن مرا چون از سؤال کنندکان توام و پیوسته احسان و نیکی کرده
پس مرا داخل کن در کروهی که بایشان عطا کرده ای خداوندکریم پس رو بایشان می کرد و می
فرمود که من از شما عفو کردم آیا شما عفو کردید از من و درکذشتید از بدی که من بشما کردم
بدرستی که من بد مالك ظالمی بودم برای شما و مالك من کریم و بخشاینده و عادل و نیکوکار
و صاحب تفضل است پس ایشان همکی میکفتند که عفو کردیم از تو ای سید ما و هرکز بدی
نکردید نسبت بما پس بایشان می فرمود که بکوئید که خداوندا عفو کن از علی بن الحسین چنانچه
عفو کرد از ما و آزاد کردان او را از آتش جهنم چنانچه ما را از بندکی آزاد کرد و چون ایشان
میکفتند خود آمین می فرمود پس ایشان را آزاد می کرد و می فرمود که بروید که عفو کردم از
شما و شما را آزاد کردم بامید آنکه حق تعالی عفو فرماید از من و آزاد کرداند مرا از آتش جهنم
و چون روز عید فطر میشد جایزهای بسیار بایشان عطا می فرمود آنقدر که غنی میشدند
و بدرستی که هیچ سالی نبود مکر آنکه در شب آخر ماه رمضان بیست بنده یا بیشتر یا کمتر آزاد

میکرد

میکرد و میفرمود که حق تعالی در هر شب از ماه رمضان در وقت افطار هفتاد هزار هزار
کس را که مستوجب جهنم شده باشند از آتش جهنم آزاد میکرداند و چون شب آخر میشود مثل
آنچه در تمام آن ماه آزاد کرده از آتش جهنم آزاد میکرداند بدرستی که من میخواهم که حق تعالی
ببیند مرا که در دنیا چند بنده آزاد کرده ام شاید که مرا از آتش جهنم آزاد کرداند پس حضرت
صادق ع فرمود که آنحضرت هرکز خادمی را زیاده از یکسال خدمت نمیفرمود و هر خادمی
که در سال یا در میان سال میخرید چون شب فطر میشد او را آزاد میکردانید و در سال
دوم خادمان دیکر میخرید و باز در شب عید فطر آزاد میکرد و پیوسته چنین می نمود تا بعالم
قدس رحلت فرمود با وجود آنکه احتیاجی بخادمان زیاده نداشت بسیار میخرید از سودان یعنی
غلامان سیاه و ایشان را بعرفات حاضر میکرد و فرجها و رخنهای عرفات را بایشان سد
میکردانید و چون از عرفات روانه میشد همکی ایشان را آزاد میکرد و جایزها بایشان عطا می
فرمود **روز سیام** در ذخیره از حضرت رسول ص روایت نموده که هر که در این روز این دعا بر
خواند حق تعالی کرامی کند او را مانند کرامی که به پیغمبران کرده باشد و دعا اینست اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صِیَامِی بِالشُّکْرِ وَالْقَبُولِ عَلیٰ مَا تَرْضَاهُ الرَّسُولُ مُحْکَمَةً فُرُوعُهُ بِالْاُصُولِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْاَخْیَارِ الْاَبْرَارِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِمْ و بدانکه در احادیث بسیار وارد شده که
هر که در این ماه آمرزیده نشد دیکر آمرزیده نمیشود مکر آنکه در موقف عرفات حاضر شود و در
آنجا آمرزیده شود و در حدیث دیکر وارد شده که شقی و بدبخت کسی است که در این ماه آمرزیده
نشود و از رسول خدا ص مرویست که هر که ماه رمضان بر او بکذرد و آمرزیده نشود خدا نیامرزد
او را پس باید که در این روز مومنان در مقام توبه و انابه در آیند و در درکاه الهی تضرع و
استغاثه نمایند که اکر آمرزیده نشده باشند در این روز حق تعالی ایشان را بیامرزد و از این
ماه آمرزیده بیرون روند **تتمه** در بعضی از کتب معتبره حدیث بسند معتبر از جابر بن عبد الله
انصاری رض روایت کرده که کفت داخل شدم بر رسول خدا ص در جمعه آخر ماه رمضان
پس چون آنحضرت مرا دید فرمود که ای جابر این جمعه آخر رمضان است پس وداع کن این ماه را
و بکو اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِیَامِنَا اِیَّاهُ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِی مَرْحُومًا وَلَا

تجعلني تحزو ومّا بدرستی که هر که این را بگوید ظفر یابد بیکی از دو امر خیر یا برسیدن ماه
رمضان آینده و یا برسیدن بآمرزش و رحمت خدا

باب چهارم در اعمال ماه شوال

و در آن چند فصل است

فصل اول

در اعمال شب عید بدانکه ماه شوال ماهیست شریف
و اول ماههای حج است و در بعضی روایات منقولست که از رسول خدا صلعم پرسیدند که
سبب چیست که این ماه را شوال می‌نامند فرمود که شالت فیه ذنوبهم فلم یبق فیه ذنب الا غفر
یعنی برای آنکه امرزیده شده است درین ماه گناهان مومنان و هیچ گناهی از گناهان ایشان
نمانده مگر آنکه حق تعالی از آن درگذشته و عفو فرموده و بعضی گفته اند که شوال بمعنی تخفیف
است و چون حق تعالی در این ماه تکلیف را بر بندگان خود سبک کرده و روزه را از ایشان
ساقط گردانیده لهذا از اشوال میگویند و شب عیدش یکی از لیالی اربعه است و بغایت عظیم
و محترمست و سنت است احیا داشتن آن و خود را برای خدا خالص گردانیدن و بنماز و طاعت
و بندگی خدا مشغول بودن بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت امیر المومنین
را خوش می آمد که در سالی چهار شب خود را برای خدا فارغ سازد و بعبادت مشغول باشد
شب اول رجب و شب نصف شعبان و شب عید رمضان و شب عید قربان و بسند معتبر
دیگر از آنحضرت منقولست که پدرم میفرمود که علی بن الحسین شب عید رمضان را احیا
می نمودند بنماز تا صبح و این شب را در مسجد بعبادت بسر می اورد و می فرمود که ای فرزند این
شب از شب قدر کمتر نیست و از رسول خدا صلعم مرویست که هر که احیا کند شب عید را نمیرد دل
او در روزی که بمیرند دلها و در اینشب مستحب است غسل کردن هم در اول شب و هم در آخر شب و
از بعضی اخبار ظاهر که اگر در شب عید شکی باشد و معلوم باشد افضل آنست که غسل اول شب را
پیش از غروب آفتاب واقع سازند تا نماز مغرب با غسل واقع شود و مستحب است گفتن تکبیرات
در این شب بعد از نماز مغرب و عشا و همچنین در روز عید بعد از نماز صبح و نماز عید و
مشهور در آن اینست الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد
الحمد لله علی ما هدانا وله الشکر علی ما اولانا و ابن بابویه علیه الرحمه بسند معتبر از حضرت
صادق روایت نموده که آنحضرت فرمود که در عید فطر تکبیری چند می باشد پس راوی عرض

نموده

نموده که در چه وقت بگویم آن تکبیرات را فرمود که بعد از نماز مغرب و بعد از نماز عشا در شب
عید فطر و بعد از نماز صبح و بعد از نماز عید پس عرض نمود که چگونه بگویم آن تکبیرات را فرمود
که بگو الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر ولله الحمد علی ما هدانا
والحمد لله علی ما ابلانا پس فرمود که این تکبیریست که حق تعالی اشاره بآن فرموده که و
لتکملوا العدة ولتکبروا الله علی ما هداکم یعنی تا عدد روزه را کامل گردانید و خدا را
ببزرگی یاد کنید برای آنکه شما را هدایت کرده و راه حق نموده و از بعضی روایات ظاهر میشود
که این تکبیرات بعد از نماز ظهر و بعد از نماز عصر روز عید نیز خوانده میشود و ایضا ابن بابویه
باسانید متعدده معتبره از حسن بن راشد روایت نموده که گفت عرض نمودم بخدمت حضرت
صادق که مردم میگویند که مغفرت بروزه داران ماه رمضان در شب قدر نازل میشود فرمود
که ای حسن کارگر مزدش را بعد از فارغ شدن میگیرد پس فرمود که مغفرت در شب عید نازل میشود
گفتم فدای تو شوم چه عملی سزاوارست که در این شب بکنم فرمود که چون غروب آفتاب شود پس
غسل کن و چون از نماز مغرب و نوافلش فارغ شوی دستهای خود را بردار و بگو یا ذا المن والطول
یا ذا الجود یا مصطفی محمد وناصره صل علی محمد وآل محمد واغفر لی کل ذنب
احصیته وهو عندک فی کتاب مبین پس بسجده کن و صد نوبت بگو اتوب الی الله پس
سوال کن از حق تعالی هر حاجتی که داری که برآورده میشود انشاء الله تعالی و ایضا از حضرت
رسول خدا صلعم روایت نموده که هر که در شب عید شش رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد
از حمد سوره قل هو الله احد پنج نوبت بخواند حق تعالی او را شفیع گرداند در اهل بیتش اگر چه
مستوجب جهنم شده باشد و ایضا ابن بابویه و غیر او از آنحضرت روایت نموده اند که هر که
در شب عید فطر ده رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد ده
نوبت بخواند و بجای تسبیح رکوع و سجود بگوید سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله
اکبر و چون فارغ شود هزار نوبت استغفار کند و در سجده شکر بگوید یا حی یا قیوم یا ذا الجلال
والاکرام یا رحمن الدنیا والآخرة ورحیمهما یا ارحم الراحمین یا اله الاولین والآخرین
اغفر لی ذنوبی وتقبل صومی وصلوتی سر از سجده بر ندارد تا حق تعالی او را بیامرزد و روزه

اورا قبول فرماید و از گناهان او در گذرد و سید ابن طاوس علیه الرحمه از کتاب محمد بن ابی
قره رضی الله عنه نقل نموده که او روایت کرده بسند معتبر از حضرت صادق ع که حضرت امیر
المومنین ع میفرمود که هر که در شب عید فطر دو رکعت نماز بگذارد و در رکعت اول بعد از حمد
سوره قل هو الله احد هزار نوبت و در رکعت دوم یک نوبت بخواند از حق تعالی هیچ حاجتی سوال
نکند مگر انکه البته باو عطا کند مؤلف گوید که باسانید معتبر و بسیار از حضرت امیر المومنین
منقولست و در روایات وارد شده که هر که این نماز را بگذارد و از حق تعالی حاجت خود را طلب
نماید البته حاجاتش را براورده شود و گناهانش امرزیده شود اگرچه بعدد ریگ بیابان عالج باشد
و در کیفیت این نماز روایات مختلفست بعضی چنین است که نقل نمودیم و بعضی چنین است
که چون انحضرت از سلام نماز فارغ میشدند سجده میکردند و در سجود صد نوبت میگفتند
اَتُوبُ اِلَی اللهِ پس میگفتند یا ذَا الْمَنِّ وَالْجُودِ یا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ یا مُصْطَفی مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیهِ
وَآلِهِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِی کَذا وَکَذا و بجای کذا وکذا حاجات خود را
طلب می نمودند و در بعضی از روایات دیگر چنین است که این نماز را بعد از نماز مغرب و نوافل
ان میکردند و در رکعت اول بعد از حمد صد نوبت سوره قل هو الله احد میخواندند و بعد
از فراغ از نماز سجده میکردند و در سجود صد نوبت میگفتند اَتُوبُ اِلَی اللهِ پس حاجات
خود را طلب می کردند و در این شب زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین ع فضیلت بسیار
دارد بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که هر که زیارت کند قبر حسین را
در یکی از سه شب حق تعالی گناهان گذشته و اینده او را بیامرزد راوی عرض نمود که
فدای تو شوم کدامست ان سه شب فرمود که شب عید فطر است و شب عید اضحی و شب
نصف شعبان و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت مرویست که هر که زیارت کند قبر حضرت
امام حسین ع را شب نصف شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یک سال حق تعالی
برای او هزار حج مبرور و هزار عمره مقبول بنویسد و هزار حاجت از حوایج دنیا و اخرتش را بر
اورد **فصل دویم** در اعمال روز عید بدانکه عید فطر یکی از اعیاد عظیمه مسلمانانست
و حق تعالی در این روز عایدهای بسیار و جایزهای بیشمار بروزه داران و عبادت کنندگان

ماه مبارک رمضان عطا و کرامت می فرماید بسند معتبر از جابر منقولست که حضرت
امام محمد باقر ع فرمود که چون روز اول شوال شود منادی ندا کند که ای مومنان زود
بیایید بسوی جایزهای خود پس فرمود که ای جابر بدرستی که جایزهای این پادشاهان
و این روز روز جایزه است و بسند معتبر دیگر منقولست که حضرت امام حسن ع گذشت
در روز عید فطر بر جماعتی که لعب و بازی و خنده میکردند پس انحضرت باصحاب خود
ملتفت شد و فرمود که حق تعالی ماه رمضان را میدانی قرار داده برای بندگان که مسابقت
کنند و سعی نمایند در کردن طاعات و عبادات و تحصیل نمودن رضای حق تعالی پس گروهی
سبقت نمودند و فایز و رستگار شدند و جماعتی تخلف کردند و خایب و نومید گردیدند
پس عجب و بسیار عجب از کسی که در این روز که نیکوکاران بثوابهای نامتناهی فایز میشوند و
مقصران خایب و نومید میگردند و هر که خنده کند و بلهو و لعب مشغول باشد والله که
اگر حجاب از میان برخیزد هر اینه هر نیکوکاری مشغول شود به نیکی کردهای خود و بدکردار به
بدی کردهای خود و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امیر المومنین ع در روز عید
فطر خطبه ادا نمود پس فرمود که ایها الناس بدرستی که این روز روزیست که نیکوکاران ثوابهای
بسیار میرسند و بدکرداران خاسر و زیان کار میگردند و این روز شبیه ترین روزیست بروز
قیامت پس یاد اورید به بیرون رفتن در این روز از منزلها بمصلی بیرون رفتن خود را از
قبرها نزد پروردگار عالمیان و بیاد اورید با ایستادن در مصلی ایستادن خود را در برابر
خداوند رحیم مهربان و بیاد اورید بمراجعت نمودن و باز گشتن بمنازل خود رجوع و باز گشت
خود را بمنازلی که برای شما مهیا نموده اند در بهشت یا در جهنم ای بندگان خدا بدانید
که کمتر چیزی که برای مردان و زنان روزه دار می باشد انست که ملکی ندا میکند در روز اخر ماه
رمضان که بشارت باد شما را ای بندگان خدا که حق تعالی امرزید گناهان شما را پس نظر
کنید که چگونه خواهید بود در این روز و در حدیث دیگر منقولست که رسول ص فرمود که چون
شب عید فطر میشود و ان شب را شب جایزه می نامند حق تعالی عطا میکند بانان که عمل
کرده اند در ماه رمضان مزدها و ثوابهای بسیار بیحساب و چون بامداد روز فطر می شود

میفرستد حق تعالی ملائکه بهمه بلاد پس فرود می آیند بزمین و می ایستند بر در کوچها
و میگویند ای امت محمد بیرون روید بسوی پروردگار کریمی که عطاهای جزیل میدهد و
گناهان عظیم می آمرزد و چون بمصلی رفتند حق تعالی میفرماید بملائکه که ای ملائکه من چیست
جزای مزدور وقتی که کار خود را کرده باشد گویند ملائکه خداوندا جزای او آنست که مزدش را
تمام باو بدهند پس خدا فرماید که ای ملائکه من شما را گواه میگیرم که ثواب روزه داران را عوض
روزه ماه رمضان و عبادت شبهای آن خوشنودی خود و آمرزش خود قرار دادم پس خدا
فرماید که ای بندگان سوال کنید از من که بعزت و جلال خود سوگند که سوال نخواهید کرد
امروز از این مجمع برای آخرت خود و آباء خود مگر آنکه البته بشما عطا کنم و بعزت خود سوگند
که البته من می پوشانم معایب شما را و رسوا نمیکنم شما را در آنها که حدها برایشان خواهم زد
برگردید آمرزیده شده و من خشنود شدم از شما پس ملائکه همگی شاد میشوند و تهنیت میگویند
یکدیگر را و آنچه خدا این باب در این روز عطا میفرماید و در این روز غسل مستحب مؤکدست
و وقتش بعد از طلوع فجرست تا نماز عید از حضرت صادق ع مرویست که فرمود که غسل در روز
فطر سنتست و سید ابن طاوس رحمه الله از حضرت صادق ع روایت نموده که فرمود که نماز
عید فطر تو وقتی کاملست که غسل کنی از نهر جاری و اگر نهر نیابی پس بهر روش که میسر شود غسل
کن تا خشوع تو کامل گردد و باید که غسل کنی در زیر سایه یا زیر بنائی و تا توانی جسد خود را در وقت
غسل پنهان کن و چون اراده غسل کنی بگو اَللّٰهُمَّ اِیمَاناً بِكَ وَتَصْدِیقاً بِکِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ
نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس بسم الله بگو و غسل کن و چون فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِذُنُوبِی وَطَهِّرْ دِینِی اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ و نیز مستحبست در این روز
بوی خوش بکار بردن و پوشیدن پاکیزه ترین جامه های خود را و در این روز زیارت حضرت ابی
عبدالله الحسین علیه السلام فضیلت بسیار دارد و واجبست در این روز زکوة فطر دادن حق تعالی
فرموده در قرآن مجید که قد افلح من تزکی و ذکر اسم ربه فصلی یعنی بتحقیق که رستگار شد کسی
که زکوة داد و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد و از حضرت صادق ع منقولست که مراد
از زکوة در اینجا زکوة فطره است و مراد از نماز نماز عیدست و در حدیث معتبر وارد شده است

که زکوة فطره از متممات صوم است و روزه ماه رمضان بآن تمام میگردد و از حضرت امیرالمؤمنین
مرویست که هر که زکوة فطره را ادا کند حق تعالی تمام گرداند آنچه ناقص بود از زکوة مالش و بسند
صحیح منقولست که حضرت صادق ع فرمود بمعتب که وکیل خرج آنحضرت بود که برو و از همه عیال
ما فطره را بیرون کن و فطره همه مملوکین را بده و وامگذار احدی از ایشان را بدرستی که اگر احدی
از ایشان را واگذاری میترسم من بر او فوت را پس معتب پرسید که چه چیز است فوت فرمود مرگ
و هلاک و بدانکه زکوة فطره واجبست بر هر که غنی باشد یعنی مالک قوت سال خود و عیال خود
باشد یا کسبی و حرفتی داشته باشد که معاشش بآن گذرد و باید که غنی از خود و عیال خود فطره
را ادا کند و مشهور آنست که بر فقیر واجب نیست زکوة فطره دادن بلکه مستحبست اگرچه باین قدر
باشد که یک فطره را بر عیال خود بگردانند پس بدیگری تصدق کند و ابن جنید رحمه الله واجب
دانسته است بر هر که زیاده از قوت یکشبانه روز خود و عیال خود را داشته باشد و بعضی از
روایات نیز بر آن دلالت می کند ولیکن چون روایات معتبره بسیار برخلافش دلالت می نماید
لهذا اکثر علما آنرا بر استحباب حمل نموده اند و مشهور اینست که باید که فطره از جنس یکی از پنج چیز
باشد گندم و جو و خرما و مویز و کشک و از حدیث صحیحی ظاهر میشود که ذرت نیز مجزیست و
جمعی از علما قوت غالب را مجزی می دانند اگرچه غیر این شش چیز باشد و افضل از همه خرماست
از حضرت صادق ع منقولست که فرمود که صاعی از خرما که در فطره بدهم دوست تر میدارم
از آنکه صاعی از طلا بدهم و بسند صحیح از آنحضرت مرویست که خرما در فطره افضلست از غیر خرما
زیرا که مستحق از خرما زود منتفع می شود و چون باو دادند فی الحال می تواند تناول نمودن و
بعضی بعد از خرما مویز را افضل میدانند و مقدار فطره یک صاعست که موافق مشهور یکمن تبریز
و چهارده مثقال و ربع مثقالست و بعضی یکمن و نیم تبریزی گفته اند و بعضی دو من تبریز گفته
اند و اندکی زیاده و این احوط و اولی است اگرچه قول اول اقوی است و مشهور آنست که ابتدای وقت
وجوب فطره غروب آفتاب روز آخر ماه مبارک رمضانست و بعضی طلوع فجر روز عید گفته اند
و انتهاء وقتش نماز عیدست و بعضی ظهر روز عید گفته اند و بعضی آخر روز عید و اگر
پیش از نماز عید فطره را از مال خود جدا نموده باشد مجزیست اگرچه دیر رساند بمستحق

تا خبری واقع شود و باید که مستحق فطره کمتر از صاعی ندهند بلکه یک فطره تمام اقلا با و
بدهند و باقی احکام زکوة فطره در کتب فقهیه علما مسطورات و شیخ طوسی و سید ابن طاوس
و کفعمی علیهم الرحمه بسند معتبر از محمد بن عثمان عمری رضی الله عنه که از نایبان حضرت صاحب
الامر بوده روایت کرده اند که او گفته که در روز فطر بعد از نماز فجر این دعا بخوان اللهم انی
توجهت الیک بمحمد امامی و علی من خلفی و عن یمینی و ائمتی عن یساری استتر بهم من
عذابک و اتقرب الیک زلفی لا اجد احدا اقرب الیک منهم فهم ائمتی فامن بهم خوفی من
عقابک و سخطک و ادخلنی برحمتک فی عبادک الصالحین اصبحت بالله مؤمنا مخلصا علی
دین محمد و سنته و علی دین علی و سنته و علی دین الاوصیاء و سنتهم آمنت بسرهم و
علانیتهم و ارغب الی الله فیما رغب فیه الیه محمد و علی و الاوصیاء و لا حول و لا قوة الا
بالله و لا عزة و لا منعة و لا سلطان الا لله الواحد القهار العزیز الجبار توکلت علی الله
و من یتوکل علی الله فهو حسبه ان الله بالغ امره اللهم انی اریدک فاردنی و اطلب ما
عندک فیسره لی و اقض لی حوائجی فانک قلت فی کتابک و قولک الحق شهر رمضان الذی
انزل فیه القرآن هدی للناس و بینات من الهدی و الفرقان فعظمت حرمة شهر رمضان
بما انزلت فیه من القرآن و خصصته و عظمته بتصییرک فیه لیلة القدر فقلت لیلة
القدر خیر من الف شهر تنزل الملائکة و الروح فیها باذن ربهم من کل امر سلام هی حتی
مطلع الفجر اللهم و هذه ایام شهر رمضان قد انقضت و لیالیه قد تصرمت و قد صرت
منه یا الهی الی ما انت اعلم به منی و احصی بعدده من عددی فاسئلک یا الهی بما سئلک
به عبادک الصالحون ان تصلی علی محمد و آل محمد و اهل بیت محمد و ان تتقبل منی ما تقربت
به الیک و تفضل علی بتضعیف عملی و قبول تقربی و قرباتی و استجابة دعائی و هب لی منک
عتق رقبتی من النار و من علی بالفوز بالجنة و الامن یوم الخوف من کل فزع و من کل هول
اعددته لیوم القیمة اعوذ بحرمة وجهک الکریم و حرمة نبیک و حرمة الصالحین ان ینصرم
هذا الیوم و لک قبلی تبعة ترید ان تؤاخذنی بها او ذنب ترید ان تقایسنی به و تشقینی
و تفضحنی به او خطیئة ترید ان تقایسنی بها و تقتصها منی لم تغفرها لی و اسئلک بحرمة

وجهک

وجهک الکریم الفعال لما یرید الذی یقول للشیء کن فیکون لا اله الا هو اللهم انی
اسئلک بلا اله الا انت ان کنت رضیت عنی فی هذا الشهر ان تزید فیما بقی من عمری رضا
فان کنت لم ترض عنی فی هذا الشهر فمن الآن فارض عنی الساعة الساعة الساعة و اجعلنی فی
هذه الساعة و فی هذا المجلس من عتقائک من النار و طلقائک من جهنم و سعداء خلقک
بمغفرتک و رحمتک یا ارحم الراحمین اللهم انی اسئلک بحرمة وجهک الکریم ان تجعل شهری
هذا خیر شهر رمضان عبدتک فیه و صمته لک و تقربت به الیک منذ اسکنتنی فیه
اعظمه اجرا و اتمه نعمة و اعمه عافیة و اوسعه رزقا و افضله عتقا من النار و اوجبه
رحمة و اعظمه مغفرة و اکمله رضوانا و اقربه الی ما تحب و ترضی اللهم لا تجعل آخر
شهر رمضان صمته لک و ارزقنی العود ثم العود حتی ترضی و بعد الرضا و حتی تخرجنی من
الدنیا سالما و انت عنی راض و انا لک مرضی اللهم اجعل فیما تقضی و تقدر من الامر المحتوم
الذی لا یرد و لا یبدل ان تکتبنی من حجاج بیتک الحرام فی هذا العام و فی کل عام المبرور
حجهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم المتقبل منهم مناسکهم المعافین علی اسفارهم
المقبلین علی نسکهم المحفوظین فی انفسهم و اموالهم و ذراریهم و کل ما انعمت به علیهم
اللهم اقلبنی من مجلسی هذا فی شهری هذا فی یومی هذا فی ساعتی هذه مفلحا منجحا مستجابا
لی مغفورا ذنبی معافا من النار و معتقا منها عتقا لا رق بعده ابدا و لا رهبة یا رب الارباب
اللهم انی اسئلک ان تجعل فیما شئت و اردت و قضیت و قدرت و حتمت و انفذت ان
تطیل عمری و ان تنسئ فی اجلی و ان تقوی ضعفی و ان تغنی فقری و ان تجبر فاقتی و ان
ترحم مسکنتی و ان تعز ذلی و ان ترفع ضعتی و ان تغنی عائلتی و ان تؤنس وحشتی و ان تکثر
قلتی و ان تدر رزقی فی عافیة و یسر و خفض و ان تکفینی ما اهمنی من امر دنیای و آخرتی
و لا تکلنی الی نفسی فاعجز عنها و لا الی الناس فیرفضونی و ان تعافینی فی دینی و بدنی و جسدی
و روحی و ولدی و اهلی و اهل مودتی و اخوانی و جیرانی من المؤمنین و المؤمنات و المسلمین
و المسلمات الاحیاء منهم و الاموات و ان تمن علی بالامن و الایمان ما ابقیتنی فانک ولیی و
مولای و ثقتی و رجائی و معدن مسألتی و موضع شکوای و منتهی رغبتی فلا تخیبنی فی

رَجائِي يا سَيِّدِي وَمَوْلايَ وَلا تُبْطِلْ طَمَعِي وَرَجائِي فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَقَدَّمْتُهُمْ إِلَيْكَ أَمامِي وَأَمامَ حاجَتِي وَطَلِبَتِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْأَلَتِي فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهاً
فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ فَاخْتِمْ لِي بِهِمُ السَّعادَةَ إِنَّكَ عَلى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و بدانکه در این روز مستحب است که افطار را بر نماز عید مقدم دارند و در عید
قربان بعد از نماز از قربانی افطار نمایند بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که فرمود
که در روز فطر پیش از بیرون رفتن بمصلی طعام تناول کن و در حدیث دیگر فرمود که باید که
در روز فطر طعام تناول کنی پیش از انکه نماز بگذاری و در اضحی تناول مکن تا امام از نماز
فارغ شود و بسند معتبر از انحضرت منقولست که حضرت امیر المومنین در روز فطر بیرون
نمیرفتند تا انکه تناول مینمودند و زکوة فطره را ادا میکردند و در روز عید اضحی چیزی
تناول نمی نمودند تا انکه از اضحیه تناول می فرمودند پس حضرت فرمود که ما نیز چنین می
کنیم و در بعضی احادیث از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین مرویست که براوی فرمودند
که در روز فطر بخرمای چند افطار کن و اگر جماعتی از مومنان حاضر باشند ایشانرا نیز بخرما
افطار فرما و در حدیث معتبری منقولست که راوی بخدمت حضرت ابو الحسن عرض نمود
که در روز فطر تربت قبر امام حسین و خرما افطار نمودم فرمود که جمع نموده برکتی و سنتی را
یعنی تربت انحضرت برکتست و افطار بخرما سنتست و از عمده اعمال این روز نماز عید
و سزاوارست بیرون رفتن بنماز عید بعد از طلوع افتاب و شیخ طوسی و سید ابن طاوس
و کفعمی علیهم الرحمة بسند صحیح از ابو حمزه ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام محمد باقر
فرمود که چون روز فطر و اضحی و جمعه مهیا شده باشی برای بیرون رفتن بنماز پس این دعا
بخوان اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هٰذَا الْيَوْمِ أَوْ تَعَبَّأَ أَوْ أَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ إِلى مَخْلُوقٍ رَجاءَ
رِفْدِهِ وَنَوافِلِهِ وَفَواضِلِهِ وَعَطاياهُ فَإِنَّ إِلَيْكَ يا سَيِّدِي تَهْيِئَتِي وَتَعْبِئَتِي وَإِعْدادِي
وَاسْتِعْدادِي رَجاءَ رِفْدِكَ وَجَوائِزِكَ وَنَوافِلِكَ وَفَواضِلِكَ وَفَضائِلِكَ وَعَطاياكَ وَقَدْ
غَدَوْتُ إِلى عِيدٍ مِنْ أَعْيادِ أُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ أَفِدْ إِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ
صالِحٍ أَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ أَمَّلْتُهُ وَلٰكِنْ أَتَيْتُكَ خاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبِي وَإِساءَتِي

إِلى نَفْسِي فَيا عَظِيمُ يا عَظِيمُ يا عَظِيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
الْعِظامَ إِلّا أَنْتَ يا لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ و نماز عید واجبست با وجود تحقق
شرایط و با نبودن شرایط سنتست کردن بجماعت یا فرادی و ظاهر ابن بابویه و ابن ابی
عقیل قول بمشروع نبودن فرادیست در نماز عید و این قول ضعیفست و وقت نماز عید
از طلوع افتاب روز عیدست تا زوال افتاب و سنتست در عید فطر مقدم داشتن
افطار و دادن زکوة فطره بر نماز و سنتست در این نماز بیرون رفتن بصحرا حافیا و پا برهنه از
روی سکینه و وقار و کسی که در مکه معظمه باشد سنتست که این نماز را در مسجد الحرام کند
و سنتست که در نماز عید بر جانماز یا بوریا نه ایستند بلکه بر زمین بایستند که بدن مباشر
زمین شود و نیز سنتست که بر زمین سجده کنند و بر غیر زمین از چیزها که سجود بر انها صحیح است
سجده نکنند و کیفیت این نماز چنانچه از روایات صحیحه و معتبره ظاهر میشود بر این وجه است
که نیت نماز میکنی پس تکبیر احرام میگویی و میخوانی حمد و سوره را و افضل سوره و الشمس است
پس تکبیر میگویی و قنوتی که مذکور میشود میخوانی پس تکبیر میگویی و ان قنوت را میخوانی و همچنین
تا پنج قنوت خوانده شود پس تکبیر میگویی و رکوع و سجود میکنی و چون از سجود دوم فارغ شدی
بر میخیزی بی انکه تکبیر بگویی پس در رکعت دوم میخوانی حمد و سوره را و افضل سوره هل اتیک حدیث
الغاشیه است پس تکبیر میگویی و همان قنوت را میخوانی و همچنین تا چهار قنوت خوانده شود
پس تکبیر میگویی و رکوع میکنی و تتمه نماز را بجا می اوری و جمعی گفته اند موافق بعضی از روایات
که افضل در رکعت اول سوره سبح اسم ربک الاعلی است و در رکعت دوم و الشمس و بعضی در
اول سوره اعلی گفته اند و در دوم سوره غاشیه و قول اول اولی است و روایت صحیح بر ان دلالت
میکند و قنوت نماز عید اینست اَللّٰهُمَّ أَهْلَ الْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ وَأَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ
وَأَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَهْلَ التَّقْوىٰ وَالْمَغْفِرَةِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هٰذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ
عِيداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفاً وَكَرامَةً وَمَزِيداً أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْخِلَنا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخْرِجَنا مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ
مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّٰهُمَّ إِنّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ ما سَأَلَكَ بِهِ عِبادُكَ

الصالحون ونعوذ بك مما استعاذ منه عبادك المخلصون وظاهر کلام ابو الصلاح وجوب
خواندن این دعاست واین قول ضعیف است پس اگر کسی نداند این دعا را دعای دیگر را که داند
بخواند و سزاوار است بعد از فراغ از نماز عید خواندن دعای صحیفه کامله که حضرت سید الساجدین
صلوات الله وسلامه علیه بعد از نماز عید فطر میخوانده اند **فصل سیم** در صوم شش روز
از ماه شوال بدانکه در بعضی احادیث وارد شده است که هر که روزه دارد ماه رمضان را و از
عقب آن شش روز از ماه شوال را نیز روزه دارد چنان باشد که تمام دهر را روزه داشته باشد
و در بعضی اخبار وارد شده است که حق تعالی هر حسنه را ده برابر ثواب عطا میفرماید پس
چون ماه رمضان را روزه دارند حق تعالی ثواب روزه ده ماه عطا میکند و چون شش روز
از شوال را روزه دارند ثواب دو ماه نیز کرامت می فرماید پس هر که این شش روز را با ماه رمضان
روزه دارد حق تعالی باو ثواب روزه دهر عطا میفرماید و باید دانست که از این احادیث ظاهر
میشود که فرقی نیست در میانه انکه این شش روز متوالی باشد یا متفرق و بعد از عید بلا فاصله
باشد یا بعد از فاصله ولهذا جمعی از علما گفته اند که بهر یک از این وجوه که واقع شود مستحب بعمل
امده و ثواب روزه دهر دارد ولیکن از بعضی احادیث دیگر ظاهر میشود که باید بلا فاصله و
متوالی باشد و بعضی از علما گفته اند که رعایت این دو امر مستحب علیحده است پس اگر در ماه شوال
این شش روز را روزه دارند اگرچه بعد از فاصله و متفرق واقع شده باشد باز مشتمل بر ان ثواب
خواهد بود و از بعضی احادیث مستفاد میگردد که مکروه است روزه داشتن سه روز بعد
از عید فطر بسند صحیح از حضرت صادق منقولست که فرمود که روزه مدار یا فرمود که نیست
روزه بعد از عید اضحی تا سه روز و نیز روزه بعد از عید فطر تا سه روز بدرستی که این
روزها روز خوردن و آشامیدن است و بسند معتبر از عبد الرحمن بن الحجاج منقولست که سوال
نمودم از حضرت ابو الحسن از روزه داشتن دو روز بعد از عید فطر فرمود که کراهت دارم از
انکه روزه داری این دو روز را و در روز پانزدهم این ماه بر قول بعضی حضرت امام جعفر صادق
از دنیا رحلت کرده و در روز هفدهم این ماه حضرت امیر المومنین در جنگ احد حمایت حضرت
رسول صلی الله علیه وآله وحمایت اسلام نمود و جلالت و منزلت خود را بر خلایق ظاهر گردانید

ونیز در این روز حق تعالی افتاب را برای انحضرت برگردانید و این معجزه عظیمه در باب انجناب
بظهور رسید **مؤلف** گوید که مشهور انست که برگشتن افتاب برای انحضرت بعد از وفات
حضرت رسول در بیرون شهر حله واقع شد و در انجا مسجدی هست که معروفست بمسجد شمس
وبعضی از علما ذکر کرده اند که نماز کردن در انجا مستحبست و در بعضی از روایات وارد شده که
بعد از انکه افتاب برگشت حضرت امیر المومنین نماز کرد سری در انجا ظاهر شد و با انحضرت
سخن بسیار گفت پرسیدند که این کیست فرمود که برادرم یوشع وصی حضرت موسی است **باب
پنجم در اعمال ماه ذی القعده** بدانکه این ماه از ماههای حرامست و پیوسته در اسلام و
جاهلیت این ماه را حرمت میداشته اند و از حرب و قتل و غارت در این ماه قعود می نموده اند
ولهذا از ذی القعده میگویند و در روز یازدهم این ماه بر قول بعضی حضرت امام محمد
تقی از دنیا رحلت نموده و در روز پانزدهم این ماه موافق مشهور حضرت علی بن موسی الرضا
متولد شده و سید ابن طاوس علیه الرحمه فرموده که در بعضی از تصانیف اصحاب خود دیده ام
که مستحبست زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در روز بیست و سیم ماه ذی القعده از
نزدیک یا دور و بعضی از زیارات منقوله یا غیر منقوله انحضرت و در شب بیست و پنجم این ماه
موافق بعضی از روایات حضرت ابرهیم و حضرت عیسی علیهما السلام متولد شده اند و در روز بیست
و پنجم این ماه حق تعالی زمین را در زیر مکه معظمه پهن کرده و گسترانیده ولهذا از ادحو الارض
مینامند و روزه در این روز مستحبست و فضیلت بسیار دارد از حضرت امام موسی کاظم
منقولست که حق تعالی در بیست و هفتم رجب حضرت محمد را مبعوث گردانید رحمتی برای
عالمیان پس هر که این روز را روزه دارد حق تعالی برای او روزه شصت ماه بنویسد و در بیست
و پنجم ذی القعده خانه کعبه را قرار داد و ان اول رحمتی بود که بر روی زمین قرار داده شد و ان را
حق تعالی مثابتی و منزلتی و امنی برای بندگان خود قرار داد پس هر که این روز را روزه دارد
حق تعالی بنویسد برای او روزه شصت ماه و در حدیث دیگر از محمد بن عبد الله صیقل مرویست
که حضرت امام رضا امر کرد ما را در روز بیست و پنجم ذی القعده که روزه داریم انرا و فرمود
که امروز من نیز روزه ام پس عرض کردم که فدای تو شوم چه روز است این روز فرمود که روزیست

که رحمت الهی در این روز نشر شده و در این روز زمین پهن کردیده و کعبه منصوب شده
و آدم ع بر زمین فرود آمده و در حدیث دیگر از عبد الله بن مسعود منقولست که رسول خدا ص
فرمود که حق تعالی فرو فرستاده رحمت خود را در بیست و پنجم ذی القعده پس هر که این روز را
روزه دارد چنان باشد که هفتاد سال روزه داشته باشد و در روایت دیگر وارد شده
که در این روز رحمت خداوند عالمیان از آسمان فرو فرستاده شده و تعظیم کعبه بر حضرت
آدم ع نازل کردیده پس هر که این روز را روزه دارد طلب آمرزش کند برای او هر چیزی که در
میان آسمان و زمین می باشد و از حضرت امیر المومنین ع مرویست که اول رحمتی که از آسمان
بر زمین نازل شده در روز بیست و پنجم ذی القعده نازل شده پس هر که این روز را روزه دارد
و شبش را بعبادت بسر آورد او را ثواب عبادت صد سال باشد که روزش روزه باشد
و شبش را عبادت کرده باشد و اگر در این روز جماعتی مجتمع شوند برای ذکر خدا از یکدیگر
جدا نشوند و متفرق نکردند تا حق تعالی البته مسئولشان را بایشان عطا فرماید و هر که در
این روز بذکر خدا مشغول باشد و شبش را بعبادت بسر آورده باشد خداوند عالمیان هزار
هزار رحمت بر او نازل کرداند و شیخ طوسی و سید ابن طاوس و کفعمی علیهم الرحمه کفته اند
که مستحب است که در روز بیست و پنجم ذی القعده بخوانی این دعا را اَللّٰهُمَّ داحِيَ الكَعْبَةِ وَ
فالِقَ الحَبَّةِ وَصارِفَ اللَّزْبَةِ وَكاشِفَ الكُرْبَةِ أَسْأَلُكَ فِي هٰذَا اليَوْمِ مِنْ أَيّامِكَ الَّتِي
أَعْظَمْتَ حَقَّها وَقَدَّمْتَ سَبْقَها وَجَعَلْتَها عِنْدَ المُؤْمِنِينَ وَدِيعَةً وَإِلَيْكَ ذَرِيعَةً وَبِرَحْمَتِكَ
الوَسِيعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ المُنْتَجَبِ فِي المِيثاقِ القَرِيبِ يَوْمَ التَّلاقِ فاتِقِ كُلِّ رَتْقٍ وَداعٍ إِلى
كُلِّ حَقٍّ وَعَلى أَهْلِ بَيْتِهِ الأَطْهارِ الهُداةِ المَنارِ دَعائِمِ الجَبّارِ وَوُلاةِ الجَنَّةِ وَالنّارِ وَأَعْطِنا فِي
يَوْمِنا هٰذا مِنْ عَطائِكَ المَخْزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلا مَمْنُوعٍ تَجْمَعُ لَنا التَّوْبَةَ وَحُسْنَ الأَوْبَةِ يا خَيْرَ مَدْعُوٍّ
وَأَكْرَمَ مَرْجُوٍّ يا كَفِيُّ يا وَفِيُّ يا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيٌّ اُلْطُفْ لِي بِلُطْفِكَ وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَ
أَيِّدْنِي بِنَصْرِكَ وَلا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوُلاةِ أَمْرِكَ وَحَفَظَةِ سِرِّكَ وَاحْفَظْنِي مِنْ شَوائِبِ الدَّهْرِ
إِلى يَوْمِ الحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَأَشْهِدْنِي أَوْلِياءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطاعِ عَمَلِي وَ
انْقِضاءِ أَجَلِي اَللّٰهُمَّ وَاذْكُرْنِي عَلى طُولِ البِلى إِذا حَلَلْتُ بَيْنَ أَطْباقِ الثَّرى وَنَسِيَنِي النّاسُونَ

کل کربة

مِنَ الوَرى وَأَحِلَّنِي دارَ المُقامَةِ وَبَوِّئْنِي مَنْزِلَ الكَرامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرافِقِي أَوْلِيائِكَ
وَأَهْلِ اجْتِبائِكَ وَاصْطِفائِكَ وَبارِكْ لِي فِي لِقائِكَ وَارْزُقْنِي حُسْنَ العَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ
الأَجَلِ بَرِيئاً مِنَ الزَّلَلِ وَسُوءِ الخَطَلِ اَللّٰهُمَّ وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَباً رَوِيّاً سائِغاً هَنِيئاً لا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلا أُحَلَّأُ وِرْدَهُ
وَلا عَنْهُ أُذادُ وَاجْعَلْهُ لِي خَيْرَ زادٍ وَأَوْفى مِيعادٍ يَوْمَ يَقُومُ الأَشْهادُ اَللّٰهُمَّ وَالْعَنْ جَبابِرَةَ
الأَوَّلِينَ وَلِحُقُوقِ أَوْلِيائِكَ المُسْتَأْثِرِينَ اَللّٰهُمَّ وَاقْصِمْ دَعائِمَهُمْ وَأَهْلِكْ أَشْياعَهُمْ وَعامِلَهُمْ
وَعَجِّلْ مَهالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسالِكَهُمْ وَالْعَنْ مُساهِمَهُمْ وَ
مُشارِكَهُمْ اَللّٰهُمَّ وَعَجِّلْ فَرَجَ أَوْلِيائِكَ وَارْدُدْ عَلَيْهِمْ مَظالِمَهُمْ وَأَظْهِرْ بِالحَقِّ قائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ
لِدِينِكَ مُنْتَصِراً وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْدائِكَ مُؤْتَمِراً اَللّٰهُمَّ احْفُفْهُ بِمَلائِكَةِ النَّصْرِ وَبِما أَلْقَيْتَ
إِلَيْهِ مِنَ الأَمْرِ فِي لَيْلَةِ القَدْرِ مُنْتَقِماً لَكَ حَتّى تَرْضى وَيَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلى يَدَيْهِ جَدِيداً
غَضّاً وَيَمْحَضَ الحَقَّ مَحْضاً وَيَرْفُضَ الباطِلَ رَفْضاً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلى جَمِيعِ آبائِهِ وَاجْعَلْنا
مِنْ صَحْبِهِ وَأُسْرَتِهِ وَابْعَثْنا فِي كَرَّتِهِ حَتّى نَكُونَ فِي زَمانِهِ مِنْ أَعْوانِهِ اَللّٰهُمَّ أَدْرِكْ بِنا قِيامَهُ
وَأَشْهِدْنا أَيّامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِ السَّلامُ وَارْدُدْ إِلَيْنا سَلامَهُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
و روز آخر این ماه بر قول بعضی روز وفات حضرت امام محمد تقی صلوات الله علیه است **باب**
ششم در اعمال ماه ذی الحجه و در آن چند فصل است **فصل اول** در اعمال عامه متعلقه
بعشر ماه ذی الحجه بدانکه این یکی از ماههای حرامست و بسیار عظیم و محترمست و آخر شهر
حجاست و در این ماه حج بیت الله الحرام باتمام میرسد و لهذا از ذی الحجه می نامند و دهه
اول این ماه بغایت متبرکست و اعمال صالحه در آن فضیلت بسیار دارد و منقولست که
حضرت رسول ص فرمود که عمل صالح در روزی از روزها نیست محبوب تر نزد حق تعالی از
عمل صالح در روزهای دهه ذی الحجه پس عرض کردند که یا رسول الله یا جهاد در راه خدا
نیز فضیلت آنرا ندارد فرمود که بلی مگر جهادی که جان و مال هر دو را در آن بذل کند و
در حدیث معتبر منقولست که حضرت صادق ع فرمود که مراد از ایام معلومات که حق تعالی
فرموده وَاذْكُرُوا اللهَ فِي أَيّامٍ مَعْلُوماتٍ یعنی یاد کنید خدا را در روزی چند معلوم

روزهای دهه ذی الحجه است و سنت موکدات روزه داشتن این دهه مگر روز عید که
روزه آن حرام است و از حضرت امام موسی کاظم منقولست که هر که روزه دارد نه روز اول ذی
الحجه را حق تعالی بنویسد برای او ثواب روزه دهر را و در حدیث دیگر منقولست که در عصر
حضرت رسول مرد جوانی بود بسیار متقی و متعبد و هرگاه ماه ذی الحجه داخل میشد البته
نه روز اول ذی الحجه را روزه میداشت پس آنحضرت او را طلب نمود و فرمود که چه چیز باعث است
ترا بر روزه داشتن این روزها گفت فدای تو شود پدر و مادرم یا رسول الله امید دارم که چون
این روزها روزهای حج است حق تعالی مرا در دعای ایشان شریک گرداند پس حضرت فرمود
که بشارت باد ترا اگر بهر روزی که روزه میداری ترا ثواب آزاد کردن صد رقبه است و
ثواب قربانی کردن صد شتر و ثواب کسی که با صد اسب در راه خدا جهاد کند پس چون روز
ترویه شود ترا ثواب آزاد کردن هزار رقبه و قربانی کردن دو هزار شتر و جهاد نمودن با دو هزار
اسب باشد و این روزه تو کفاره باشد برای گناهان شصت ساله تو پیش از این روز و بعد
از این روز و سید ابن طاوس علیه الرحمه از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده که
فرمود که پدرم امام محمد باقر فرمود که ای فرزند ترک مکن در هر شب از دهه ماه ذی الحجه در
میانه نماز مغرب و عشا دو رکعت نمازی که بخوانی در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد
را و این آیه وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتْمَمْنَاهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ
لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ بدرستی که چون این عمل بجا
آوری شریک باشی با حاجیان در ثواب ایشان و شیخ طوسی و سید ابن طاوس و کفعمی علیهم
الرحمه بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق صلوات الله علیه روایت کرده اند که آنحضرت از
روز اول ماه ذی الحجه تا پسین روز عرفه هر روز بعد از نماز صبح و پیش از نماز مغرب این دعا می
خوانده اند اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَى غَيْرِهَا مِنَ الْأَيَّامِ وَشَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ
وَرَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ نَعْمَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِيهَا وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا لِسَبِيلِ الْهُدَى وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوَى وَالْعَفَافَ
وَالْغِنَى وَالْعَمَلَ فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا سَامِعَ كُلِّ

نَجْوَى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَأٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا
الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتُقَوِّيَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتُوَفِّقَنَا فِيهَا لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى
وَعَلَى مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَهْلِ وِلَايَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَلَا
تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا تُنْزِلُ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ
الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ
وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَدَّيْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا
وَيَسَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ
يَا رَبَّ الْأَرَضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ يَا مَنْ لَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا
فِيهَا مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَائِزِينَ بِجَنَّتِكَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا و شیخ صدوق ره از حضرت امیر المومنین ع
روایت نموده که هر که در هر روز از دهه ذی الحجه این تهلیلات را که مذکور میشود ده نوبت
بخواند حق تعالی کرامت فرماید او را بعدد هر تهلیلی درجه در بهشت از در و یاقوت که میانه
هر دو درجه از آن درجات صد ساله راه سواری تندروی باشد و در هر درجه شهری باشد
و هر شهری از یک گوهر و در هر شهری از این شهرها سراها و قلعها و غرفها و خانها و فرشها و
تختها و حور عین و بالشها و خانهای آراسته و خادمان و جویها و درختها و حلی و حلل آنقدر
که وصف نتوانند نمود وصف کنندگان و چون از قبر بیرون آید نوری از هر موی آن درخشان باشد
و هفتاد هزار ملک از پیش و عقب و راست و چپ او راه روند تا بیاید بدر بهشت و چون داخل
بهشت شود این ملائکه در عقب او باشند و آن پیشاپیش ایشان تا برسد بشهری که بیرونش
از یاقوت سرخ و اندرونش از زبرجد سبز باشد و در آن شهر اصناف چیزها باشد که حق تعالی
در بهشت آفریده و چون داخل آن شهر شود گویند باو که ای دوست خدا آیا میدانی که این
شهر و آنچه در آن آماده کرده اند برای کیست گوید که نه پس از آن ملائکه پرسند که شما چه کسانید
گویند که ما ملکی چندیم که حاضر بودیم در دنیا در روزی که تو تهلیل خدا میکردی و بدانکه

این شهر با آنچه در آنست ثواب تست و بشارت باد ترا بزیاده از این از ثواب خدا تا ببینی آنچه
خدا مهیا نموده برای تو در جوار خود در دار السلام از عطاهای که هرگز آخر شدن ندارد و
تهلیلات اینست لا اله الا الله عدد اللیالی والدهور لا اله الا الله عدد امواج البحور لا اله
الا الله ورحمته خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد الشوک والشجر لا اله الا الله عدد
الشعر والوبر لا اله الا الله عدد الحجر والمدر لا اله الا الله عدد لمح العیون لا اله الا الله
فی اللیل اذا عسعس والصبح اذا تنفس لا اله الا الله عدد الریاح فی البراری والصخور لا اله
الا الله من الیوم الی یوم ینفخ فی الصور و شیخ مفید علیه الرحمة از حضرت امام محمد باقر
روایت کرده که فرمود که حق تعالی برای حضرت عیسی ع در این دهه ماه ذی الحجه پنج کلمه فرستاد
و با او خطاب فرمود که بخوان این کلمات را در این روزها که هیچ عبادتی نزد حق تعالی محبوبتر
نیست از عبادتی که در این ده روز واقع شود **کلمه اول** اشهد ان لا اله الا الله وحده لا
شریک له له الملک وله الحمد بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر **کلمه دوم** اشهد ان
لا اله الا الله وحده لا شریک له احدا صمدا لم یتخذ صاحبة ولا ولدا **کلمه سیم**
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له احدا صمدا لم یلد ولم یولد ولم یکن له کفوا
احد **کلمه چهارم** اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و
یمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر **کلمه پنجم** حسبی الله وکفی
سمع الله لمن دعا لیس وراء الله منتهی اشهد لله بما دعا وانه بریء ممن تبرء وان لله الآخرة
والاولی پس آنحضرت فرمود که پرسیدند حواریین از حضرت عیسی ع که چه ثواب است برای کسی
که این کلمات را بخواند فرمود که مرا خبر داد جبرئیل که کسی که کلمه اول را صد نوبت بگوید کسی از
اهل زمین در آن روز عملی نیکوتر از عمل او نکرده باشد و در روز قیامت حسنات او زیاده از
دیگران باشد و کسی که کلمه دوم را صد نوبت بگوید چنان باشد که دوازده نوبت توریة و
انجیل را خوانده باشد و کسی که کلمه سیم را صد نوبت بگوید چنان باشد که حق تعالی برای
او ده هزار حسنه بنویسد و ده هزار سیئه محو کند و ده هزار درجه بلند گرداند و هفتاد
هزار ملک از آسمان فرود آیند و دستها برداشته صلوات بر او بفرستند و کسی که کلمه چهارم را

صد نوبت بگوید بیاید بسوی او ملکی و او را بلند کند تا در برابر خداوند جبار حاضر گرداند
پس حق تعالی بجانب او نظر کند و کسی که کلمه پنجم را بگوید فرمود که آن کلمه دعای من است و حق
مرا اذن نداد که ثواب آن را برای تو بیان نمایم **فصل دوم** در اعمال خاصه متعلقه ببعضی
از لیالی و ایام این ماه **روز اول** از حضرت امام رضا ع منقولست که روز اول ماه ذی
الحجه روز ولادت ابرهیم خلیل الرحمن است پس هر که روزه دارد این روز را بنویسد حق تعالی
برای او ثواب روزه شصت ماه و در روایت دیگر وارد شده که روزه او کفاره گناهان
شصت ساله او باشد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر ع منقولست که هر که روزه
دارد روز اول ذی الحجه را بنویسد حق تعالی برای او ثواب روزه هشتاد ماه و در این روز
خدا او را خلیل خود گردانید و بدانکه در این روز حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین ع را
فرستاد که سوره برائت را از ابوبکر بگیرد و ببرد و در مواقف عرفات و مشعر و منی و سایر مواطن
بر مشرکان بخواند عیاشی و دیگران روایت کرده اند که چون آیات سوره براءة نازل شد در
سال نهم هجرت حضرت رسول ص این آیات را با بوبکر داد و بسوی مکه معظمه فرستاد که
در موسم حج بر مشرکان بخواند چون پاره راه رفت جبرئیل بر حضرت رسول ص نازل شد و گفت
خداوند عالمیان ترا سلام میرساند و میفرماید که ادا نمیکند رسالت مرا مگر تو یا کسی که
از تو باشد و بروایت دیگر مگر تو یا علی پس حضرت رسول ص حضرت امیر المؤمنین را طلبید
و فرمود که بر ناقه غضبا من سوار شو و خود را با بوبکر برسان و سوره براءة را از دستش بگیر
و بسوی مکه معظمه رو و بر اهل مکه بخوان و عهد و پیمانهای مشرکان را بر هم زن و ابوبکر را
برگردان و بروایت دیگر مخیر گردان که با تو بیاید یا برگردد پس حضرت امیر المؤمنین ع بر ناقه
حضرت رسول ص سوار شد و بتعجیل رفت تا آنکه در ذی الحلیفه و بروایت دیگر در روحا
با بوبکر رسید و چون ابوبکر آنحضرت را دید بسیار ترسید و استقبال آنحضرت آمد و
گفت ای ابوالحسن برای چه کار آمدی حضرت امیر فرمود که حضرت رسول ص مرا فرستاده است
که سوره برائت را از تو بگیرم و من بمکه ببرم و بر اهل مکه بخوانم پس ابوبکر برگشت بسوی مدینه
و بخدمت حضرت آمد و گفت یا رسول الله مرا سزاوار امری گردانیدی که مردم گردنها

بسوی ان کشیدند و بسیار خواهش از نمودند و چون متوجه ان امر شدم مرا معزول
کردی و برگردانیدی آیا در این باب آیه در باب من نازل شده حضرت فرمود که جبرئیل
در این باب از جانب خداوند عالمیان نازل شد بسوی من و گفت ادا نمیکند از تو مگر تو
یا مردی از تو باشد و علی از من است و ادای رسالت نمیکند از جانب من مگر علی مؤلف
گوید که بر هر عاقل ظاهر است که حکمت نصب کردن ابوبکر برای تبلیغ سوره براءة و عزل کردن
او و دادن بحضرت امیر المومنین علیه السلم این بود که بر مردم ظاهر شود که هرگاه ابوبکر قابل
تبلیغ رسالت چند ایه نباشد چگونه قابل ریاست عامه دین و دنیای جمیع امت خواهد
بود و این معنی که گفتیم در احادیث صحیحه بسیار مذکور است و چون این معنی در این روز
بظهور رسیده بنا بر این این روزیست متبرک و محترم و شیخ طوسی ره گفته که در این روز حضرت
رسول ص فاطمه زهرا را بحضرت امیر المومنین ع تزویج فرمود و در روایتی در ششم این ماه و
گفته که سنت است که بگذاری نماز فاطمه زهرا را و سید ابن طاوس علیه الرحمه گفته روایتی
یافتم در بعضی کتب علما که هرکه از ظالمی ترسد پس بگوید در این روز حسبی حسبی حسبی من
سؤالی علمک بحالی کفایت کند حق تعالی شر ان ظالم را از او روز هفتم در این روز
حضرت امام محمد باقر ع از دنیا رحلت کرده روز هشتم و انرا روز ترویه می نامند زیرا که ترویه
بمعنی اب برداشتن است و پیش از این در عرفات اب نبوده و چون روز هشتم میشده اب
بر میداشته اند برای رفتن بعرفات و در این روز غسل مستحب است و روزه این روز ثواب
عظیم دارد از حضرت صادق ع منقول است که روزه روز ترویه کفاره گناهان یکساله است
و روزه روز عرفه کفاره گناهان دو ساله است و در حدیث دیگر از انحضرت منقول است که
روزه روز ترویه کفاره گناهان شصت ساله است شب نهم از حضرت رسول ص منقول است
که حق تعالی اجابت می کند در شب عرفه برای بندگان خود هر دعای خیر را و عطا میفرماید
بهر که در این شب بطاعت و عبادت و مشغول باشد ثواب عبادت هفتاد ساله پس
فرمود که این شب شب راز و مناجات است و خداوند عالمیان در این شب قبول میفرماید توبه
هرکه را توبه کند و از ابن میثم تمار از حضرت امام محمد باقر علیه السلم روایت نموده که فرمود

که هرکه زیارت کند امام حسین ع را یا فرمود که هرکه زیارت کند انحضرت را در شب عرفه
در زمین کربلا و بماند انجا تا زیارت روز عید بکند و برگردد نگاه دارد خدا او را از شر ان سال
و بعضی گفته اند که در این شب حضرت رسول ص بمعراج رفتند روز نهم این روزیست بسیار
عظیم و بزرگ و روز امرزش گناهان و روز برامدن حاجتهای بزرگ است شیخ صدوق ره
در کتاب من لا یحضره الفقیه فرموده که در نهم ذی الحجه توبه ادم ع مقبول شد پس هرکه این
روز را روزه دارد روزه او کفاره گناهان نود ساله او باشد و در بعضی روایات وارد شده
که روزه روز عرفه برابر است با روزه یکساله و در بعضی روایات منع از روزه روز عرفه نیز
واقع شده و از بعضی اخبار ظاهر میشود که چون این روز روز دعا و مسئلت است پس اگر کسی
بسبب روزه ضعفی عارض شود که مانع شود او را از زیادتی دعا یا انکه در هلال ذی الحجه
اشتباهی باشد و روز عرفه احتمال روز عید داشته باشد پس در این دو صورت افطار
افضل است و سنت است در این روز غسل کردن و سید ابن طاوس علیه الرحمه از حضرت امام
جعفر صادق ع روایت کرده که هرکه در روز عرفه دو رکعت نماز بگذارد پیش از انکه بیرون رفته
باشد بدعای این روز و در هنگام نماز در زیر اسمان باشد و در زیر بنائی و سقفی نباشد
و اعتراف کند بگناهان خود نزد خداوند عالمیان فایز شود بانچه فایز شده باشند انها که
که در این روز در موقف عرفات وقوف کرده اند و خداوند عالمیان گناهان گذشته و اینده
او را بیامرزد و شیخ مفید ره در کتاب اشراف گفته که نماز روز عرفه در غیر عرفات دو رکعت است
بعد از نماز عصر و پیش از دعا و در این روز زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین ع فضیلت
بسیار و ثواب نامتناهی دارد بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که هرکه
حضرت امام حسین ع را زیارت کند در روز عرفه با شناختن حق او بنویسد حق تعالی برای
او ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که با پیغمبر مرسل کرده باشند و در حدیث معتبر دیگر
فرمود که هرکه قبر امام حسین ع را در روز عرفه زیارت کند بنویسد خدا از برای او ثواب هزار
حج که با قائم آل محمد ع کرده باشند و هزار عمره که با رسول خدا ص کرده باشند و ثواب ازاد کردن
هزار هزار بنده و فرستادن هزار هزار کس بجهاد در راه خدا و نام برد خدای تعالی او را که بنده

بسیار تصدیق کننده من ایمان آورده بوعده من وملایکه کویند که فلان مرد صدیق است
خدا او را ثنا کفته است در بالای عرش عظمت وجلالش ودر زمین او را کروبی کویند که لقب
ملایکه مقربین است وبسند حسن کالصحیح از حضرت صادق ع مرویست واز حضرت کاظم و
امام رضا علیهم السلم منقولست که هرکه زیارت کند انحضرت را در روز عرفه برکرداند حق تع
او را خنک دل یعنی با دل مطمئن بایمان شاد برضا وخشنودی خدا وبسند معتبر از حضرت
صادق ع مرویست که هرکاه روز عرفه میشود حق تعالی نظر می فرماید بسوی زیارت کنندکان
قبر انحضرت پس میفرماید که برکردید که کناهان شما امرزیده شده است واز روزی که بر میکردند
تا هفتاد روز کناه برایشان نوشته نمیشود وبسند معتبر دیکر منقولست که بشیر دهان کفت
که عرض کردم بانحضرت که کاه هست که حج از من فوت میشود وروز عرفه را نزد قبر حضرت
امام حسین علیه السلم میکذارم فرمود که نیک میکنی ای بشیر هر مومنی که بزیارت قبر امام حسین ع
برود باشناسایی حق انحضرت در غیر روز عیدی نوشته شود برای او ثواب بیست حج و
بیست عمره مقبول وبیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل وهرکه زیارت کند انحضرت را
در روز عرفه با معرفت حق انحضرت نوشته شود از برای او هزار حج وهزار عمره پسندیده مقبول
وهزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل کفتم کجا حاصل میشود برای من مثل ثواب موقف
عرفات پس نظر فرمود انحضرت بسوی من مانند کسی که خشمناک باشد وفرمود که ای بشیر
هرکاه مومنی برود بزیارت قبر امام حسین ع در روز عرفه وغسل کند در نهر فرات پس متوجه
شود بسوی قبر انحضرت بنویسد حق تعالی از برای او بهر کامی حجی که با همه مناسک بعمل امده
باشد وچنین کمان دارم که فرمود عمره ودر روایت معتبر دیکر از بشیر منقولست که کفت در
هنکامی که حضرت صادق ع در حیره بود ودر نزد انحضرت جماعتی از شیعه بودند روی
بسوی من کرد وفرمود که ای بشیر امسال حج کردی کفتم نه ولیکن در روز عرفه نزد قبر امام حسین ع
بودم فرمود ای بشیر امسال حج تو والله فوت نشده است وچیزی از ثوابها که از برای اصحاب مکه
در مکه بهم رسیده است کفتم فدای تو شوم در انجا عرفات هست بیان فرما که چکونه مرا ثواب
ایشان فوت نشده است فرمود که ای بشیر احدی از شما که غسل کند برکنار فرات وبرود به

زیارت قبر انحضرت وعارف بامامت او وحق او باشد عطا می فرماید حق تعالی باو بهر کامی
که بر دارد یا بکذارد ثواب صد حج مقبول وصد عمره مبرور وصد جهاد که با پیغمبران مرسل
برود بجنک دشمن ترین دشمنان خدا ای بشیر بشنو وبرسان بهر کس که دلش برتابد وقبول
کند وهرکه زیارت کند انحضرت را در روز عرفه چنانست که حق تعالی را در عرش زیارت کرده
باشد ودر حدیث معتبر دیکر فرمود که هرکه روز عرفه را نزد قبر حسین ع بکذارد خالی برنکردد
بلکه برکردد ودستهای او مملو باشد از رحمت الهی وبسند معتبر از رفاعه منقولست که حضرت
صادق ع باو فرمود که امسال حج کردی کفت فدای تو شوم زری نداشتم که بحج روم ولیکن
عرفه را نزد قبر امام حسین ع کذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از انچه اهل منی
در ان بودند اکر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترک حج کنند هر اینه حدیثی برای تو می کفتم که
هرکز ترک زیارت قبر انحضرت نکنی پس ساعتی ساکت شدم وبعد از ان فرمود که خبر داد مرا
پدرم که هرکه بیرون رود بسوی قبر امام حسین ع وعارف بحق انحضرت بوده باشد همراه او
میشوند هزار ملک از جانب راست او وهزار ملک از جانب چپ او ونوشته شود برای او ثواب
هزار حج وهزار عمره که با پیغمبری یا وصی پیغمبری کرده باشد وبسند معتبر دیکر منقولست که فرمود
که هرکه را فوت شود روز عرفه در عرفات ودریابد انرا نزد قبر حسین بن علی علیه السلم از او فوت
نشده است ثوابی وبدرستی که حق تعالی ابتدا میکند باهل قبر حسین ع پیش از اهل عرفات پس
با ایشان خود مخاطبه ومکالمه میفرماید وبسند حسن وموثق از انحضرت منقولست که
چون روز عرفه میشود حق تعالی مطلع میشود بر زوار قبر حسین ع پس با ایشان می کوید که از
سر کیرید عمل را که کناهان شما را امرزیدم پس متوجه کارسازی اهل عرفات می شود وبسند
معتبر دیکر از انحضرت منقولست که حق تعالی رحمت خود را متوجه زایران قبر حسین ع می کرداند
پیش از اهل عرفات وحاجتهای ایشان را بر می اورد وشفاعت ایشان را قبول می کند در
سوالهای ایشان پس بعد از ان متوجه اهل عرفات میشود وبا ایشان نیز چنین می کند و
بسندهای معتبر از انحضرت منقولست که خداوند عالمیان در پیشین روز عرفه اول نظر
رحمت بسوی زیارت کنندکان حسین بن علی علیهما السلم میکند پیش از انکه نظر باهل موقف

عرفات کند راوی پرسید که بچه سبب چنین می کند فرمود که در میان انها که در عرفات
حاضر میشوند فرزندان زنا میباشند ودر میان زیارت کنندگان انحضرت فرزند زنا
نمیباشد ودر حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که پریشان باشد واو میسر نشود حجة الاسلام
پس برود وعرفه را نزد قبر امام حسین ع بگذراند که ان مجزیست او را از حج اسلام ونمیگویم که
از حج مجزیست مگر از برای کسی که پریشان باشد اما مالدار هر گاه حج واجب خود را کرده باشد
وخواهد که حج سنت یا عمره سنت بکند وشغل دنیوی یا علایقی او را مانع شود وبرود نزد
قبر انحضرت در روز عرفه او را مجزیست از ادا کردن حج وعمره ومضاعف کرداند حق تعالی ثواب
او را از برای او باضعاف بسیار راوی پرسید که برابر چند حج وچند عمره است فرمود که انرا
احصا نمیتوان کرد پرسید که هزار برابر فرمود که بیشتر پس این ایه را خواند که مضمونش اینست
که اگر بشمارید نعمتهای خدا را احصا نمیتوانید کرد انها را بدرستی که خدا واسع العطاء و
کریمست وسید ابن طاوس علیه الرحمة از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده زیارتی
که از بلاد بعیده کرده میشود همه ائمه را علیهم السلام در هر روز خصوصا روز عرفه میگویید
السلام علیک یا رسول الله السلام علیک یا نبی الله السلام علیک یا خیرة الله من خلقه
وامینه علی وحیه السلام علیک یا مولای یا امیر المؤمنین السلام علیک یا مولای انت حجة
الله علی خلقه وباب علمه ووصی نبیه والخلیفة من بعده فی امته لعن الله امة غصبتک
حقک وقعدت مقعدک انا بریء منهم ومن شیعتهم الیک السلام علیک یا فاطمة
البتول السلام علیک یا زین نساء العالمین السلام علیک یا بنت رسول الله رب العالمین
صلی الله علیک وعلیه السلام علیک یا ام الحسن والحسین لعن الله امة غصبتک حقک
ومنعتک ما جعله الله لک حلالا انا بریء الیک منهم ومن شیعتهم السلام علیک یا
مولای یا ابا محمد الحسن الزکی السلام علیک یا مولای لعن الله امة قتلتک وبایعت فی
امرک وشایعت انا بریء الیک منهم ومن شیعتهم السلام علیک یا مولای یا ابا عبد الله
الحسین بن علی صلوات الله علیک وعلی ابیک وجدک محمد صلی الله علیه واله لعن الله امة
استحلت دمک ولعن الله امة قتلتک واستباحت حریمک ولعن اشیاعهم واتباعهم ولعن

الممهدین لهم بالتمکین من قتالکم انا بریء الی الله والیک منهم السلام علیک یا مولای
یا ابا محمد علی بن الحسین السلام علیک یا مولای یا ابا جعفر محمد بن علی السلام علیک یا مولای
یا ابا عبد الله جعفر بن محمد السلام علیک یا مولای یا ابا الحسن موسی بن جعفر السلام علیک یا
مولای یا ابا الحسن علی بن موسی السلام علیک یا مولای یا ابا جعفر محمد بن علی السلام علیک
یا مولای یا ابا الحسن علی بن محمد السلام علیک یا مولای یا ابا محمد الحسن بن علی السلام علیک
یا مولای یا ابا القسم محمد بن الحسن صاحب الزمان صلی الله علیک وعلی عترتک الطاهرة
الطیبة یا موالی کونوا شفعائی الی الله فی حط وزری وخطایای امنت بالله وبما انزل الیکم
واتوالی اخرکم بما اتوالی اولکم وبرئت من الجبت والطاغوت واللات والعزی یا موالی
انا سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم وعدو لمن عاداکم وولی لمن والاکم الی یوم القیمة
ولعن الله ظالمیکم وغاصبیکم ولعن الله اشیاعهم واتباعهم واهل مذهبهم وابرا الی الله و
الیکم منهم وبدانکه این روز روز دعا ومسئلتست پس باید که در دعا تقصیر نکنی واز خداوند
عالمیان امرزش گناهان وبراوردن حاجات ومطالب دنیوی واخروی طلب نمایی واز برای
برادران ایمانی عموما وخصوصا دعا کنی تا موجب استجابت دعا در حق تو شود از ابرهیم بن
هاشم منقولست که گفت عبد الله بن جندب را در عرفات دیدم که هیچ کس وقوف را از او بهتر بجا
نیاورده بود پیوسته دست باسمان بلند کرده بود واب دیده بر طرف رویش جاری بود بحدی
که بر زمین میریخت وچون مردم از وقوف فارغ شدند وبرگشتند باو گفتم که هرگز وقوفی بخوبی
وقوف تو ندیده ام گفت والله که دعا نکردم مگر از برای برادران مومن خود زیرا که از حضرت امام
موسی کاظم صلوات الله علیه شنیدم که میفرمود که هر که برای برادر مومن خود دعا کند در
غیبت او او را از عرش ندا کنند که از برای تو باد صد هزار برابر انچه از برای او دعا کردی و
نخواستم که هزار برابر محقق مضمون را ترک کنم برای یکی که ندانم مستجاب می شود یا نه وشیخ
طوسی علیه الرحمة فرموده که چون در ان روز ایستاده باشی برای دعا پس باید که با سکینه ووقار
باشی وخدا را حمد کنی وتهلیل بگویی واو را بزرگی یاد کنی وثنا ودرود بر او بفرستی وبگویی
صد بار الله اکبر وصد نوبت الحمد لله وصد نوبت سبحان الله وبخوانی صد نوبت سوره قل

هو الله احد وسید ابن طاوس رضوان الله علیه گفته که محمد بن علی طرازی در کتاب خود
از حضرت صادق ع این اذکار را بهمین عدد روایت کرده و در روایتی بعد از صد نوبت
سبحان الله این زیادتی نیز هست که باز میگوئی صد نوبت لا اله الا الله و میخوانی صد نوبت
سوره قل هو الله احد و اگر زیاده از اینها خواهی پس صد نوبت سوره انا انزلناه فی لیلة القدر
نیز میخوانی و ایضا سید فرموده که روایتی دیگر از آنحضرت یافتم که در آن روایت چنین بود که
میگوئی صد نوبت تکبیر و صد نوبت تهلیل و صد نوبت تسبیح و صد نوبت تقدیس میکنی
حق تعالی را و میخوانی صد نوبت آیة الکرسی و صد نوبت صلوات بر محمد و آل محمد میفرستی و شیخ
طوسی علیه الرحمه در کتاب تهذیب بسند معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده که آنحضرت
فرمود که رسول خدا ص بامیر المؤمنین ع فرمود که یا علی تعلیم میکنم ترا دعائی روز عرفه و آن دعای
پیغمبرانیست که پیش از من بوده پس فرمود که میگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک
وله الحمد یحیی و یمیت وهو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر اللهم لک
الحمد کالذی تقول وخیرا مما نقول وفوق ما یقول القائلون اللهم لک صلوتی ونسکی و
محیای ومماتی ولک براءتی ولک حولی ومنک قوتی اللهم انی اعوذ بک من الفقر ومن
وساوس الصدر ومن شتات الامر ومن عذاب القبر اللهم انی اسئلک خیر الریاح واعوذ
بک من شر ما تجیء به الریاح واسئلک خیر اللیل والنهار اللهم اجعل فی قلبی نورا وفی سمعی
وبصری نورا وفی لحمی وعظامی نورا وعروقی ومقعدی ومقامی ومدخلی ومخرجی نورا و
اعظم لی نورا یا رب یوم القاک انک علی کل شیء قدیر بدانکه ادعیه ماثوره این روز بسیار است
و سید ابن طاوس در کتاب اقبال ایراد کرده و افضل و اکمل آن ادعیه دعای حضرت سید الساجدین ع
است که در صحیفه کامله مذکورست و همچنین دعای حضرت سید الشهدا الحسین بن علی ع
که در مراتب فصاحت و بلاغت اسلوب و مبانی و متانت و لطافت مضامین معانی فوق
کلام مخلوق و تحت کلام خالق است و ما در اینجا این دعای شریف را ایراد می کنیم و ادعیه دیگر را
بکتاب علما حواله می نمائیم سید ابن طاوس و کفعمی و جمعی علما باسانید معتبره روایت کرده اند
که حضرت امام حسین صلوات الله علیه در روز عرفه این دعا میخواندند الحمد لله الذی لیس

لقضائه

لقضائه دافع ولا لعطائه مانع ولا کصنعه صنع صانع وهو الجواد الواسع فطر اجناس البدائع
واتقن بحکمته الصنائع لا تخفی علیه الطلائع ولا تضیع عنده الودائع اتی بالکتاب الجامع
وبشرع الاسلام النور الساطع وهو للخلیقة صانع وهو المستعان علی الفجائع جازی کل صانع
ورائش کل قانع وراحم کل ضارع ومنزل المنافع والکتاب الجامع بالنور الساطع وهو للدعوات
سامع وللدرجات رافع وللکربات دافع وللجبابرة قامع وراحم عبرة کل ضارع ودافع ضرعة
کل ضارع فلا اله غیره ولا شیء یعدله ولیس کمثله شیء وهو السمیع البصیر اللطیف الخبیر
وهو علی کل شیء قدیر اللهم انی ارغب الیک واشهد بالربوبیة لک مقرا بانک ربی وان
الیک مردی ابتدأتنی بنعمتک قبل ان اکون شیئا مذکورا وخلقتنی من التراب ثم اسکنتنی الاصلاب
آمنا لریب المنون واختلاف الدهور والسنین فلم ازل ظاعنا من صلب الی رحم فی تقادم الایام الماضیة
والقرون الخالیة لم تخرجنی لرأفتک بی ولطفک بی واحسانک الی فی دولة ایام الکفرة الذین
نقضوا عهدک وکذبوا رسلک لکنک اخرجتنی لاذی سبق لی
من الهدی الذی له یسرتنی وفیه انشأتنی ومن قبل ذلک رؤفت بی بجمیل صنعک وسوابغ نعمک
فابتدعت خلقی من منی یمنی ثم اسکنتنی فی ظلمات ثلث بین لحم ودم وجلد لم تشهدنی خلقی و
لم تجعل الی شیئا من امری ثم اخرجتنی الی الدنیا تاما سویا وحفظتنی فی المهد طفلا صبیا
ورزقتنی من الغذاء لبنا مریا وعطفت علی قلوب الحواضن وکفلتنی الامهات الرواحم و
کلأتنی من طوارق الجان وسلمتنی من الزیادة والنقصان فتعالیت یا رحیم یا رحمن حتی اذا
استهللت ناطقا بالکلام اتممت علی سوابغ الانعام فربیتنی زائدا فی کل عام حتی اذا کملت
فطرتی واعتدلت سریرتی اوجبت علی حجتک بان الهمتنی معرفتک وروعتنی بعجائب فطرتک
وانطقتنی لما ذرات فی سمائک وارضک من بدائع خلقک ونبهتنی لذکرک وشکرک و
واجب طاعتک وعبادتک وفهمتنی ما جاءت به رسلک ویسرت لی تقبل مرضاتک و
مننت علی فی جمیع ذلک بعونک ولطفک ثم اذ خلقتنی من خیر الثری لم ترض لی یا الهی نعمة
دون اخری ورزقتنی من انواع المعاش وصنوف الریاش بمنک العظیم علی واحسانک القدیم
الی حتی اذا اتممت علی جمیع النعم وصرفت عنی کل النقم لم یمنعک جهلی وجرأتی علیک

أن دللتني على ما يقربني إليك ووفقتني لما يزلفني لديك فإن دعوتك أجبتني وإن
سألتك أعطيتني وإن أطعتك شكرتني وإن شكرتك زدتني كل ذلك إكمالاً لأنعمك
علي وإحساناً إلي فسبحانك سبحانك من مبدئ معيد حميد مجيد تقدست أسماؤك و
عظمت آلاؤك فأي نعمك يا إلهي أحصي عدداً أو ذكراً أم أي عطاياك أقوم بها شكراً
وهي يا رب أكثر من أن يحصيها العادون أو يبلغ علماً بها الحافظون ثم ما صرفت ودرأت
عني اللهم من الضر والضراء أكثر مما ظهر لي من العافية والسراء وأنا أشهدك يا إلهي بحقيقة
إيماني وعقد عزمات يقيني وخالص صريح توحيدي وباطن مكنون ضميري وعلائق مجاري
نور بصري وأسارير صفحة جبيني وخرق مسارب نفسي وخذاريف مارن عرنيني ومسارب
صماخ سمعي وما ضمت وأطبقت عليه شفتاي وحركات لفظ لساني ومغرز حنك فمي وفكي و
منابت أضراسي وبلوغ حبائل بارع عنقي ومساغ مأكلي ومشربي وحمالة أم رأسي وجمل
حمائل حبل وتيني وما اشتمل عليه تامور صدري ونياط حجاب قلبي وأفلاذ حواشي كبدي
وما حوته شراسيف أضلاعي وحقاق مفاصلي وأطراف أناملي وقبض عواملي ودمي وشعري
وبشري وعصبي وقصبي وعظامي ومخي وعروقي وجميع جوارحي وما انتسج على ذلك أيام رضاعي
وما أقلت الأرض مني ونومي ويقظتي وسكوني وحركتي وحركات ركوعي وسجودي أن لو حاولت
واجتهدت مدى الأعصار والأحقاب لو عمرتها أن أؤدي شكر واحدة من أنعمك ما
استطعت ذلك إلا بمنك الموجب علي شكراً أنفاً جديداً وثناء طارفاً عتيداً أجل ولو حرصت
والعادون من أنامك أن نحصي مدى إنعامك سالفة وآنفة لما حصرناه عدداً ولا أحصيناه
أبداً هيهات أنى ذلك وأنت المخبر عن نفسك في كتابك الناطق والنبأ الصادق وإن تعدوا
نعمة الله لا تحصوها صدق كتابك اللهم وأنباؤك وبلغت أنبياؤك ورسلك ما أنزلت عليهم
من وحيك وشرعت لهم من دينك غير أني يا إلهي أشهد بجهدي وجدي ومبالغ طاقتي
ووسعي وأقول مؤمناً موقناً الحمد لله الذي لم يتخذ ولداً فيكون موروثاً ولم يكن له شريك في
الملك فيضاده فيما ابتدع ولا ولي من الذل فيرفده فيما صنع سبحانه سبحانه لو كان
فيهما آلهة إلا الله لفسدتا وتفطرتا فسبحان الله الواحد الحق الأحد الصمد الذي لم يلد ولم

ما رب

أمام

يولد

يولد ولم يكن له كفواً أحد الحمد لله حمداً يعدل حمد ملائكته المقربين وأنبيائه
المرسلين وصلى الله على خيرته من خلقه محمد خاتم النبيين وآله الطاهرين المخلصين
اللهم اجعلني أخشاك كأني أراك وأسعدني بتقواك ولا تشقني بمعصيتك وخر لي في قضائك
وبارك لي في قدرك حتى لا أحب تعجيل ما أخرت ولا تأخير ما عجلت اللهم اجعل غناي
في نفسي واليقين في قلبي والإخلاص في عملي والنور في بصري والبصيرة في ديني ومتعني
بجوارحي واجعل سمعي وبصري الوارثين مني وانصرني على من ظلمني وارزقني مآربي وثاري
وأقر بذلك عيني اللهم اكشف كربتي واستر عورتي واغفر لي خطيئتي واخسأ شيطاني
وفك رهاني واجعل لي يا إلهي الدرجة العليا في الآخرة والأولى اللهم لك الحمد كما
خلقتني فجعلتني سميعاً بصيراً ولك الحمد كما خلقتني فجعلتني حياً سوياً رحمة بي وكنت عن
خلقي غنياً رب بما برأتني فعدلت فطرتي رب بما أنشأتني فأحسنت صورتي يا رب بما أحسنت
إلي وفي نفسي عافيتني رب بما كلأتني ووفقتني رب بما أنعمت علي فهديتني رب بما
آويتني ومن كل خير آتيتني وأعطيتني رب بما أطعمتني وسقيتني رب بما أغنيتني وأقنيتني
رب بما أعنتني وأعززتني رب بما ألبستني من ذكرك الصافي ويسرت لي من صنعك الكافي
صل على محمد وآل محمد وأعني على بوائق الدهور وصروف الأيام والليالي ونجني من أهوال
الدنيا وكربات الآخرة واكفني شر ما يعمل الظالمون في الأرض اللهم ما أخاف فاكفني
وما أحذر فقني وفي نفسي وديني فاحرسني وفي سفري فاحفظني وفي أهلي ومالي وولدي
فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي وفي نفسي فذللني وفي أعين الناس فعظمني ومن شر الجن و
الإنس فسلمني وبذنوبي فلا تفضحني وبسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك فلا تسلبني
وإلى غيرك فلا تكلني إلى من تكلني إلى القريب يقطعني أم إلى البعيد يتجهمني أم إلى المستضعفين
لي وأنت ربي ومليك أمري أشكو إليك غربتي وبعد داري وهواني على من ملكته أمري اللهم
فلا تحلل بي غضبك فإن لم تكن غضبت علي فلا أبالي سواك غير أن عافيتك أوسع لي فأسألك
بنور وجهك الذي أشرقت له الأرض والسماوات وانكشفت به الظلمات وصلح عليه أمر الأولين
والآخرين أن لا تميتني على غضبك ولا تنزل بي سخطك لك العتبى حتى ترضى قبل ذلك لا إله إلا

فيه

يتجهمني

انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبیت العتیق الذی احللته البرکة وجعلته للناس
امنة یا من عفی عن العظیم من الذنوب بحلمه یا من اسبغ النعمة بفضله یا من اعطی الجزیل
بکرمه یا عدتی فی کربتی یا مونسی فی حفرتی یا ولی نعمتی یا الهی واله ابائی ابرهیم و
اسمعیل واسحق ویعقوب ورب جبرئیل ومیکائیل واسرافیل ورب محمد خاتم النبیین
واله المنتجبین ومنزل التورية والانجیل والزبور والفرقان ومنزل کهیعص وطه و
یس والقران الحکیم انت کهفی حین تعیینی المذاهب فی سعتها وتضیق علی الارض برحبها
ولولا رحمتک لکنت من المفضوحین وانت مؤیدی بالنصر علی الاعداء ولولا نصرک لی لکنت
من المغلوبین یا من خص نفسه بالسمو والرفعة واولیاؤه بعزه یعتزون یا من جعلت
له الملوک نیر المذلة علی اعناقهم فهم من سطواته خائفون تعلم خائنة الاعین وما تخفی
الصدور وغیب ما تاتی به الازمان والدهور یا من لا یعلم کیف هو الا هو یا من لا یعلم
ما یعلمه الا هو یا من کبس الارض علی الماء وسد الهواء بالسماء یا من له اکرم الاسماء یا ذا
المعروف الذی لا ینقطع ابدا یا مقیض الرکب لیوسف فی البلد القفر ومخرجه من الجب و
جاعله بعد العبودیة ملکا یا راد یوسف علی یعقوب بعد ان ابیضت عیناه من الحزن فهو
کظیم یا کاشف الضر والبلاء عن ایوب یا ممسک یدی ابرهیم عن ذبح ابنه بعد کبر سنه و
فناء عمره یا من استجاب لزکریا فوهب له یحیی ولم یدعه فردا وحیدا یا من اخرج یونس من بطن
الحوت یا من فلق البحر لبنی اسرائیل فانجیهم وجعل فرعون وجنوده من المغرقین یا من ارسل
الریاح مبشرات بین یدی رحمته یا من لم یعجل علی من عصاه من خلقه یا من استنقذ السحرة
من بعد طول الجحود وقد غدوا فی نعمته یاکلون رزقه ویعبدون غیره وقد حادوه ونادوه
وکذبوا رسله یا الله یا بدیء لا بدء لک یا دائما لا نفاد لک یا حی یا قیوم یا محیی الموتی یا من هو
قائم علی کل نفس بما کسبت یا من قل له شکری فلم یحرمنی وعظمت خطیئتی فلم یفضحنی
ورانی علی المعاصی فلم یخذلنی یا من حفظنی فی صغری یا من رزقنی فی کبری یا من ایادیه عندی
لا تحصی یا من نعمه عندی لا تجازی یا من عارضنی بالخیر والاحسان وعارضته بالاسائة
والعصیان یا من هدانی بالایمان قبل ان اعرف شکر الامتنان یا من دعوته مریضا فشفانی

غدوا

یحرمنی

وعریانا فکسانی وجائعا فاطعمنی وعطشانا فارونی وذلیلا فاعزنی وجاهلا فعرفنی
ووحیدا فکثرنی وغائبا فردنی ومقلا فاغنانی ومنتصرا فنصرنی وغنیا فلم یسلبنی وامسکت
عن جمیع ذلک فابتدانی فلک الحمد یا من اقال عثرتی ونفس کربتی واجاب دعوتی وستر عورتی
وذنوبی وبلغنی طلبتی ونصرنی علی عدوی وان اعد نعمک ومننک وکرائم منحک
لا احصیها یا مولای انت الذی انعمت انت الذی احسنت انت الذی اجملت انت الذی افضلت
انت الذی مننت انت الذی اکملت انت الذی رزقت انت الذی اعطیت انت الذی اغنیت انت
الذی اقنیت انت الذی اویت انت الذی کفیت انت الذی هدیت انت الذی عصمت انت الذی
سترت انت الذی غفرت انت الذی اقلت انت الذی مکنت انت الذی اعززت انت الذی اعنت
انت الذی عضدت انت الذی ایدت انت الذی نصرت انت الذی شفیت انت الذی عافیت
انت الذی اکرمت تبارکت ربی وتعالیت فلک الحمد دائما ولک الشکر واصبا ثم انا یا الهی المعترف
بذنوبی فاغفرها لی انا الذی اخطات انا الذی اغفلت انا الذی جهلت انا الذی هممت
انا الذی سهوت انا الذی اعتمدت انا الذی تعمدت انا الذی وعدت انا الذی اخلفت انا
الذی نکثت انا الذی اقررت الهی اعترف بنعمک عندی وابوء بذنوبی فاغفرلی یا من لا
تضره ذنوب عباده وهو الغنی عن طاعتهم والموفق من عمل منهم صالحا بمعونته ورحمته
فلک الحمد الهی امرتنی فعصیتک ونهیتنی فارتکبت نهیک فاصبحت لا ذا براءة فاعتذر ولا
ذا قوة فانتصر فبای شیء استقبلک یا مولای ابسمعی ام ببصری ام بلسانی ام بیدی ام برجلی
الیس کلها نعمک عندی وبکلها عصیتک یا مولای فلک الحجة والسبیل علی یا من سترنی
من الاباء والامهات ان یزجرونی ومن العشائر والاخوان ان یعیرونی ومن السلاطین ان
یعاقبونی ولو اطلعوا یا مولای علی ما اطلعت علیه منی اذا ما انظرونی ولرفضونی وقطعونی
فها انا ذا بین یدیک یا سیدی خاضعا ذلیلا حقیرا لا ذو براءة فاعتذر ولا ذو قوة فانتصر
ولا حجة لی فاحتج بها ولا قائل لم اجترح ولم اعمل سوءا وما عسی الجحود لو جحدت یا مولای
ینفعنی وکیف وانی ذلک وجوارحی کلها شاهدة علی بما قد عملت یقینا غیر ذی شک انک
سائلی عن عظائم الامور وانت الحکم العدل الذی لا یجور وعدلک مهلکی ومن کل عدلک مهربی

عدوت

استقبلک

الحکم

فان تعذبني فبذنوبي يا مولاي بعد حجتك علي وان تعف عني فبحلمك وجودك وكرمك
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المستغفرين
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الموحدين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الوجلين
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الراجين الراغبين لا اله الا انت سبحانك اني كنت من السائلين
لا اله الا انت سبحانك اني كنت من المهللين المسبحين لا اله الا انت ربي ورب آبائي الاولين
اللهم هذا ثنائي عليك ممجدا واخلاصي موحدا واقراري بآلائك معددا وان كنت مقرا
اني لا احصيها لكثرتها وسبوغها وتظاهرها وتقادمها الى حادث ما لم تزل تتعهدني به معها
مذ خلقتني وبرأتني من اول العمر من الاغناء بعد الفقر وكشف الضر وتسبيب اليسر ودفع
العسر وتفريج الكرب والعافية في البدن والسلامة في الدين ولو رفدني على قدر ذكر نعمتك
على جميع العالمين من الاولين والاخرين لما قدرت ولا هم على ذلك تقدست وتعاليت
من رب عظيم كريم رحيم لا تحصى آلاؤك ولا يبلغ ثناؤك ولا تكافى نعماؤك صل على محمد
وآل محمد واتمم علينا نعمتك واسعدنا بطاعتك سبحانك لا اله الا انت اللهم انك تجيب
دعوة المضطر اذا دعاك وتكشف السوء وتغيث المكروب وتشفي السقيم وتغني الفقير و
تجبر الكسير وترحم الصغير وتعين الكبير وليس دونك ظهير ولا فوقك قدير وانت العلي
الكبير يا مطلق المكبل الاسير يا رازق الطفل الصغير يا عصمة الخائف المستجير يا من لا
شريك له ولا وزير صل على محمد وآل محمد واعطني في هذه العشية افضل ما اعطيت
وانلت احدا من عبادك من نعمة توليها وآلاء تجددها وبلية تصرفها وكربة تكشفها ودعوة
تسمعها وحسنة تتقبلها وسيئة تغفرها انك لطيف خبير وعلى كل شيء قدير اللهم
انك اقرب من دعي واسرع من اجاب واكرم من عفى واوسع من اعطى واسمع من سئل
يا رحمن الدنيا والاخرة ورحيمهما ليس كمثلك مسؤول ولا سواك مأمول دعوتك فاجبتني
وسألتك فاعطيتني ورغبت اليك فرحمتني ووثقت بك فنجيتني وفزعت اليك فكفيتني
اللهم فصل على محمد عبدك ونبيك وعلى آله الطيبين الطاهرين اجمعين وتمم لنا نعماءك
وهنئنا عطاءك واجعلنا لك شاكرين ولآلائك ذاكرين آمين رب العالمين اللهم يا من

ملك فقدر وقدر فقهر وعصي فستر واستغفر فغفر يا غاية الراغبين ومنتهى امل
الراجين يا من احاط بكل شيء علما ووسع المستقيلين رأفة ورحمة وحلما اللهم انا نتوجه اليك
في هذه العشية التي شرفتها وعظمتها بمحمد نبيك ورسولك وخيرتك وامينك على وحيك
اللهم صل على البشير النذير السراج المنير الذي انعمت به على المسلمين وجعلته رحمة للعالمين
اللهم فصل على محمد وآل محمد كما محمد اهل ذلك يا عظيم فصل عليه وعلى آله المنتجبين
الطيبين الطاهرين اجمعين وتغمدنا بعفوك عنا فاليك عجت الاصوات بصنوف اللغات
واجعل لنا في هذه العشية نصيبا في كل خير تقسمه ونور تهدي به ورحمة تنشرها و
عافية تجللها وبركة تنزلها ورزق تبسطه يا ارحم الراحمين اللهم اقلبنا في هذا الوقت
منجحين مفلحين مبرورين غانمين ولا تجعلنا من القانطين ولا تخلنا من رحمتك ولا تحرمنا
ما نؤمله من فضلك ولا تردنا خائبين ولا من بابك مطرودين ولا تجعلنا من رحمتك محرومين
ولا لفضل ما نؤمله من عطاياك قانطين يا اجود الاجودين واكرم الاكرمين اليك اقبلنا
موقنين ولبيتك الحرام آمين قاصدين فاعنا على مناسكنا واكمل لنا حجنا واعف اللهم عنا
فقد مددنا اليك ايدينا وهي بذلة الاعتراف موسومة اللهم فاعطنا في هذه العشية
ما سألناك واكفنا ما استكفيناك فلا كافي لنا سواك ولا رب لنا غيرك نافذ فينا حكمك
محيط بنا علمك عدل فينا قضاؤك اقض لنا الخير واجعلنا من اهل الخير اللهم اوجب لنا
بجودك عظيم الاجر وكريم الذخر ودوام اليسر واغفر لنا ذنوبنا اجمعين ولا تهلكنا مع الهالكين
ولا تصرف عنا رأفتك ورحمتك يا ارحم الراحمين اللهم اجعلنا في هذا الوقت ممن سألك
فاعطيته وشكرك فزدته وتاب اليك فقبلته وتنصل اليك من ذنوبه فغفرتها له يا ذا
الجلال والاكرام اللهم ونقنا وسددنا واعصمنا واقبل تضرعنا يا خير من سئل ويا ارحم
من استرحم يا من لا يخفى عليه اغماض الجفون ولا لحظ العيون ولا ما استقر في المكنون
ولا ما انطوت عليه مضمرات القلوب الا كل ذلك قد احصاه علمك ووسعه حلمك
سبحانك وتعاليت عما يقول الظالمون علوا كبيرا تسبح لك السموات السبع والارض و
ما فيهن وان من شيء الا يسبح بحمدك فلك الحمد والمجد وعلو الجد يا ذا الجلال والاكرام

مؤمنين

والفضل والانعام والايادي الجسام وانت الجواد الكريم الرؤوف الرحيم اوسع علىّ من رزقك
وعافني في بدني وديني وامن خوفي واعتق رقبتي من النار اللهم لا تمكر بي ولا تستدرجني
ولا تخذلني وادرأ عني شر فسقة الجن والانس يا اسمع السامعين ويا ابصر الناظرين ويا
اسرع الحاسبين ويا ارحم الراحمين صل على محمد وال محمد واسألك اللهم حاجتي التي
ان اعطيتنيها لم يضرني ما منعتني وان منعتنيها لم ينفعني ما اعطيتني اسألك فكاك رقبتي
من النار لا اله الا انت وحدك لا شريك لك لك الملك ولك الحمد وانت على كل شيء قدير
يا رب يا رب الهي انا الفقير في غناي فكيف لا اكون فقيرا في فقري الهي انا الجاهل
في علمي فكيف لا اكون جهولا في جهلي ان اختلاف تدبيرك وسرعة طواء [أطوار] مقاديرك
منعا عبادك العارفين بك عن السكون الى عطاء واليأس منك في بلاء الهي مني ما يليق
بلؤمي ومنك ما يليق بكرمك الهي وصفت نفسك باللطف والرأفة لي قبل وجود
ضعفي افتمنعني منهما بعد وجود ضعفي الهي ان ظهرت المحاسن مني فبفضلك ولك المنّة
علىّ وان ظهرت المساوي مني فبعدلك ولك الحجّة علىّ الهي كيف تكلني وقد توكلت لي
وكيف اضام وانت الناصر لي ام كيف اخيب وانت الحفي بي ها انا اتوسل اليك بفقري
اليك وكيف اتوسل اليك بما هو محال ان يصل اليك ام كيف اشكو اليك حالي و
هو لا يخفى عليك ام كيف اترجم بمقالي وهو منك برز اليك ام كيف تخيب امالي وهي
قد وفدت اليك ام كيف لا تحسن احوالي وبك قامت الهي ما الطفك بي مع عظيم جهلي و
ما ارحمك بي مع قبيح فعلي الهي ما اقربك مني وابعدني عنك وما ارأفك بي فما الذي
يحجبني عنك الهي علمت باختلاف الاثار وتنقلات الاطوار ان مرادك مني ان تتعرف الي في
كل شيء حتى لا اجهلك في شيء الهي كلما اخرسني لؤمي انطقني كرمك وكلما ايستني
اوصافي اطمعتني مننك الهي من كانت محاسنه مساوي فكيف لا يكون مساويه مساوي
ومن كانت حقايقه دعاوي فكيف لا تكون دعاويه دعاوي الهي حكمك النافذ و
مشيتك القاهرة لم يتركا لذي مقال مقالا ولا لذي حال حالا الهي كم من طاعة
بنيتها وحالة شيدتها هدم اعتمادي عليها عدلك بل اقالني منها فضلك الهي انك

تعلم

تعلم اني وان لم تدم الطاعة مني فعلا جزما فقد دامت محبة وعزما الهي كيف اعزم وانت
القاهر وكيف لا اعزم وانت الامر الهي ترددي في الاثار يوجب بعد المزار فاجمعني
عليك بخدمة توصلني اليك كيف يستدل عليك بما هو في وجوده مفتقر اليك ايكون
لغيرك من الظهور ما ليس لك حتى يكون هو المظهر لك متى غبت حتى تحتاج الى دليل يدل
عليك ومتى بعدت حتى تكون الاثار هي التي توصل اليك عميت عين لا تزال [لاتزال] عليها رقيبا
وخسرت صفقة عبد لم تجعل له من حبك نصيبا الهي امرت بالرجوع الى الاثار فارجعني
اليك بكسوة الانوار وهداية الاستبصار حتى ارجع اليك منها كما دخلت اليك منها
مصون السر [الستر] عن النظر اليها ومرفوع الهمة عن الاعتماد عليها انك على كل شيء قدير الهي
هذا ذلي ظاهر بين يديك وهذا حالي لا يخفى عليك منك اطلب الوصول اليك وبك
استدل عليك فاهدني بنورك اليك واقمني بصدق العبودية بين يديك الهي علمني من
علمك المخزون وصني بسترك المصون الهي حققني بحقايق اهل القرب واسلك بي مسلك
اهل الجذب الهي اغنني بتدبيرك لي عن تدبيري وباختيارك عن اختياري واوقفني على
مراكز اضطراري الهي اخرجني من ذل نفسي وطهرني من شكي وشركي قبل حلول رمسي بك انتصر
فانصرني وعليك اتوكل فلا تكلني واياك اسأل فلا تخيبني وفي فضلك ارغب فلا تحرمني و
بجنابك انتسب فلا تبعدني وببابك اقف فلا تطردني الهي تقدس رضاك ان تكون له علة
منك فكيف يكون له علة مني الهي انت الغني بذاتك عن ان يصل اليك النفع منك فكيف
لا تكون غنيا عني الهي ان القضاء والقدر يمنيني وان الهوى بوثايق الشهوة اسرني فكن انت
النصير لي حتى تنصرني وتبصرني واغنني بفضلك حتى استغني بك عن طلبي انت الذي
اشرقت الانوار في قلوب اوليائك حتى عرفوك ووحدوك وانت الذي ازلت الاغيار عن قلوب
احبائك حتى لم يحبوا سواك ولم يلجأوا الى غيرك انت المونس لهم حيث اوحشتهم العوالم وانت
الذي هديتهم حيث استبانت لهم المعالم ماذا وجد من فقدك وما الذي فقد من
وجدك لقد خاب من رضي دونك بدلا ولقد خسر من بغى عنك متحولا كيف يرجى سواك
وانت ما قطعت الاحسان وكيف يطلب من غيرك وانت ما بدلت عادة الامتنان يا من اذاق

اَحِبّاءَهُ حَلاوَةَ المُؤانَسَةِ فَقامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقِينَ وَيا مَنْ اَلْبَسَ اَوْلِياءَهُ مَلابِسَ
هَيْبَتِهِ فَقامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ اَنْتَ الذّاكِرُ قَبْلَ الذّاكِرِينَ وَاَنْتَ البادِي
بِالاِحْسانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ العابِدِينَ وَاَنْتَ الجَوادُ بِالعَطاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطّالِبِينَ وَاَنْتَ
الوَهّابُ ثُمَّ لِما وَهَبْتَ لَنا مِنَ المُسْتَقْرِضِينَ اِلهِي اطْلُبْنِي بِرَحْمَتِكَ حَتّى اَصِلَ اِلَيْكَ
وَاجْذِبْنِي بِمَنِّكَ حَتّى اُقْبِلَ عَلَيْكَ اِلهِي اِنَّ رَجائِي لا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَاِنْ عَصَيْتُكَ كَما
اَنَّ خَوْفِي لا يُزايِلُنِي وَاِنْ اَطَعْتُكَ فَقَدْ دَفَعَتْنِي العَوالِمُ اِلَيْكَ وَقَدْ اَوْقَعَنِي عِلْمِي بِكَرَمِكَ
عَلَيْكَ اِلهِي كَيْفَ اَخِيبُ وَاَنْتَ اَمَلِي اَمْ كَيْفَ اُهانُ وَعَلَيْكَ مُتَّكَلِي اِلهِي كَيْفَ اَسْتَعِزُّ
وَفِي الذِّلَّةِ اَرْكَزْتَنِي اَمْ كَيْفَ لا اَسْتَعِزُّ وَاِلَيْكَ نَسَبْتَنِي اِلهِي كَيْفَ لا اَفْتَقِرُ وَاَنْتَ
الَّذِي فِي الفُقَراءِ اَقَمْتَنِي اَمْ كَيْفَ اَفْتَقِرُ وَاَنْتَ الَّذِي بِجُودِكَ اَغْنَيْتَنِي وَاَنْتَ الَّذِي لا
اِلهَ غَيْرُكَ تَعَرَّفْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ فَما جَهِلَكَ شَيْءٌ وَاَنْتَ الَّذِي تَعَرَّفْتَ اِلَيَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ فَرَاَيْتُكَ
ظاهِراً فِي كُلِّ شَيْءٍ وَاَنْتَ الظّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ يا مَنِ اسْتَوى بِرَحْمانِيَّتِهِ فَصارَ العَرْشُ غَيْباً
فِي ذاتِهِ مَحَقْتَ الآثارَ بِالآثارِ وَمَحَوْتَ الاَغْيارَ بِمُحِيطاتِ اَفْلاكِ الاَنْوارِ يا مَنِ احْتَجَبَ فِي
سُرادِقاتِ عَرْشِهِ عَنْ اَنْ تُدْرِكَهُ الاَبْصارُ يا مَنْ تَجَلّى بِكَمالِ بَهائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ
الاِسْتِواءَ كَيْفَ تَخْفى وَاَنْتَ الظّاهِرُ اَمْ كَيْفَ تَغِيبُ وَاَنْتَ الرَّقِيبُ الحاضِرُ اِنَّكَ عَلى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَالحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وسزاوارست در این روز خواندن دعای ام داود که در اعمال
نیمه رجب مذکور شد و در بعضی روایات از حضرت صادق ع منقولست که فرمود که اگر
روز عرفه روز جمعه باشد و این دعا را در این روز بخواند فارغ نشود خواننده این دعا از
خواندنش مگر آنکه حق تعالی او را بیامرزد و در این روز حضرت رسول ص فرمود تا درهای
دیگران را از مسجد آنحضرت ببستند و در خانه حضرت امیر المؤمنین ع باز گذاشتند شب
دهم این شب یکی از لیالی اربعه است و سنت است احیا کردن آن بعبادت و طاعت و بندگی
خدا بسند معتبر از حضرت امام جعفر ع منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع خوش می آمد
که خود را برای خداوند عالمیان فارغ سازند در سالی چهار شب شب اول رجب و شب
نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید اضحی و بسند معتبر دیگر منقولست که آنحضرت

عَیناً عَیباً
بکماله بهاؤه
الاستواء

فرمود

فرمود که اگر توانی شب عید اضحی را احیا کن بدرستی که بما رسیده است یعنی از رسول خدا
که در این شب درهای آسمان را نمی بندند از جهت بالا بردن اعمال صالحه مؤمنان و ایشان را
صداهاست در آسمان مانند صداهای زنبور عسل در میان خانه خود و حق تعالی با ایشان
خطاب می فرماید که منم خداوندی که پرستیده کارتان ام و شمایند گان منید بجا آوردید
حق مرا و بر من لازمست که دعاهای شما را مستجاب گردانم پس حق تعالی در این شب تخفیف می دهد
از کسی که میخواهد تخفیف دهد و همه گناهان را می آمرزد برای کسانی که خواهد بیامرزد
و در این روز و شب زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین ع ثواب عظیم دارد از حضرت صادق
منقولست که هر که زیارت کند امام حسین ع را در یکی از سه شب خداوند عالم گناهان
گذشته و آینده او را بیامرزد راوی گفت که پرسیدم که کدامست آن سه شب پس حضرت
یکی از آن سه شب شب عید اضحی فرمود روز دهم این روز یکی از اعیاد عظیمه اهل اسلام است
و در این روز غسل سنت موکدست و سزاوارست در این روز بوی خوش بکار بردن و جامهای
پاکیزه پوشیدن و زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین ع در این روز فضیلت عظیم دارد و
از جمله اعمال این روز نماز عیدست و کیفیت این نماز و بعضی از احکامش در عید فطر مذکور
شد و سزاوارست بعد از فراغ از این نماز خواندن دعای سید الساجدین ع که در این روز
بعد از نماز عید میخوانده اند و در صحیفه کامله مذکورست و از جمله اعمال دیگر این روز قربانیست
و در این باب مبالغه بسیار واقع شده است و حق تعالی حضرت رسالت ص را بآن امر کرده
و فرموده فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ یعنی نماز کن ای محمد برای پروردگار خود و نحر کن مفسران گفته اند
که مراد از نحر کشتن قربانیست و در حدیث معتبر منقولست از ام سلمه رضی الله عنها که بخدمت
حضرت رسول خدا ص عرض نمود که یا رسول الله عید اضحی نزدیک شده و قیمت اضحیه ندارم
آیا قرض کنم و اضحیه بگیرم فرمود که قرض کن که این دینی است که البته ادا می شود و در بعضی
احادیث بلفظ وجوب نیز واقع شده و لهذا بعضی از علما بوجوب رفته اند و در حدیث معتبر
وارد شده که چون بنده قربانی کند با اول قطره خونی که از آن قربانی بر زمین ریخته شود
حق تعالی گناهانش را بیامرزد و بدانکه افضل آنست که هر کسی اضحیه جدا برای خود بکشد

واگر از برای پدر و مادر و دیگران که مرده باشند نیز اضحیه بکشند از ثواب بایشان میرسد
و در حدیث معتبر منقولست که حضرت امیر المؤمنین ع بعد از وفات رسول خدا ص اول
برای آنحضرت اضحیه میکشت و بعد از آن از برای خود و اگر چنانچه هر کس اضحیه جدا نکشد
بلکه جماعتی در یک اضحیه شریک شوند هم مجزیست و علامه علیه الرحمه در کتاب منتهی
نقل اجماع نموده بر آنکه یک اضحیه مجزیست از هفت نفر و در کتاب تذکره گفته که یک اضحیه
مجزیست از هفت نفر تا هفتاد نفر خواه آن اضحیه شتر باشد و خواه گاو و خواه گوسفند
باجماع علمای شیعه و باید که اضحیه یکی از انعام ثلثه باشد که شتر و گاو و گوسفند است
و افضل از شتر و گاو آنست که ماده باشند و گوسفند نر آنکه نر باشند و باید که اگر شتر
باشد پنج سالش تمام شده باشد و در سال ششم داخل شده باشد و اگر گاو و یا بز باشد
یکسالش تمام شده باشد و در سال دوم داخل شده باشد و بعضی گفته اند که اگر بز باشد
دو سالش تمام شده باشد و در سال سیم داخل شده باشد و این احوط است و اگر گوسفند
باشد بعضی گفته اند که شش ماه تمام شده باشد و در ماه هفتم داخل شده باشد و
بعضی گفته اند که هفت ماهش تمام شده باشد و داخل ماه هشتم شده باشد و بعضی
گفته اند که اگر پدر و مادرش جوان باشند هفت ماهش تمام شده باشد و اگر پیر
باشند هشت ماهش کامل شده باشد و باید که اضحیه ناقص نباشد و معیب نباشد پس
نمیباید که چشمش کور باشد و اگر گوشش چیزی جدا شده باشد و اگر گوشش را شکافته
یا سوراخ کرده باشند ظاهر آنست که مجزیست اگر چه افضل آنست که چنین نباشد و باید که شاخ او
شکسته نباشد و اگر شاخ بیرونش شکسته باشد و قصوری بشاخ اندرونش نرسیده باشد
باکی نیست و اگر در اصل خلقت شاخ یا گوش نداشته باشد مجزیست و باید که خصی نباشد
و در روایت معتبر وارد شده که اگر غیر خصی یافت نشود مجزیست و باید که اعرج و لنگ نباشد
بمرتبه که واضح باشد لنگیدن آن و اگر عرج خفی داشته باشد باکی نیست که اندکی لنگد و
باید که لاغر نباشد بحدی که بر گرده اش اصلا پیه نباشد و افضل آنست که سمین و پروار باشد
و در حدیث معتبر از حضرت رسول ص منقولست فرمود که نفیس کنید قربانیهای خود را

یعنی شتر و گاو و گوسفند نفیس فربه بی عیب بکشید بدرستی که فردای قیامت بار بردار
شما خواهند بود بر صراط که بر آنها سوار خواهید شد و از صراط خواهید گذشت و وقت
کشتن اضحیه در منی روز عید است و سه روز بعد از آن و در مواضع دیگر روز عید و
دو روز بعد از آن و افضل آنست که در روز عید بکشند بعد از آنکه از نماز عید برگشته باشند
و افضل آنست که خود مباشر ذبح شوند و اگر خود مباشر نشوند دست بر دست ذابح بگذارند و
کلینی بسند معتبر از صفوان و محمد بن ابی عمیر روایت کرده که گفتند که حضرت صادق ع فرمود
که هر گاه خریدی هدی خود را پس روی ذبیحه را بقبله کن و نحر کن یا ذبح کن و بگو وجهت
وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا مسلما وما انا من المشرکین ان صلاتی و
نسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلک امرت وانا من المسلمین اللهم
منک ولک بسم الله والله اکبر اللهم تقبل منی پس بمال کارد را و سرش را جدا مکن تا بمیرد
و افضل آنست که پوست اضحیه را برای خود بر ندارند و بمرد سلاخ هم ندهند بلکه تصدق
کنند و اضحیه را سه حصه میکنند و یک حصه را برای برادران مومن بهدیه میفرستند و
یکحصه را بفقرا تصدق می کنند و حصه دیگر را از برای خود نگاه میدارند و اگر از آن تناول
کنند و تمه را بمستحقین برسانند خوبست و بلکه بهتر است و اگر اضحیه یافت نشود قیمت
آن را تصدق کنند و اگر قیمت آن مختلف باشد قیمت ادنی و اعلی و اوسط را جمع کنند و ثلث
آن را تصدیق نمایند و افضل آنست که در عید اضحی بر خلاف عید فطر افطار نکنند تا از نماز
فارغ شوند پس از قربانی خود افطار کنند و بسند صحیح از امام محمد باقر ع منقولست که فرمود
که اگر توانی در عید اضحی افطار مکن مگر از اضحیه خود و اگر نتوانی پس معذوری و سنت است
در عید اضحی نیز گفتن تکبیرات در عقب پانزده نماز که اولش ظهر روز عید است و آخرش
صبح روز سیزدهم برای کسانی که در منی حاضر باشند و عقب ده نماز که از ظهر روز عید است
تا روز دوازدهم برای کسانی که در مواضع دیگر باشند و در حدیث صحیح معویة بن عمار که از حضرت
صادق ع منقولست که آن تکبیرات بر این وجه است الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله
اکبر ولله الحمد الله اکبر علی ما هدانا الله اکبر علی ما رزقنا من بهیمة الانعام والحمد

فیه علی ما آتیلونا و بدانکه روزه روز عید اضحی حرامست و همچنین روزه ایام تشریق یعنی
روز یازدهم و دوازدهم و سیزدهم از این ماه نیز حرامست کسی را که در منی حاضر باشد
مطلقا بنا بر مشهور و بعضی گفته اند بشرط آنکه مشغول بمناسک حج باشد و حرام نیست
روزه داشتن این سه روز کسانی را که در منی حاضر نباشند بلکه مکروهست و بسند صحیح از
زیاد ابن ابی الحلال منقولست که حضرت صادق فرمود که نیست روزه بعد از عید اضحی سه
روز و نه بعد از عید فطر سه روز بدرستی که این روزها روز خوردن و آشامیدنست و در
بعضی روایات از حضرت صادق منقولست که فرمود که هیچ عملی در روز عید قربان بهتر
نیست از خونی که ریخته شود بکشتن قربانی یا رفتن بخانه مادر و پدر یا نیکی با ایشان احسان
کند یا رفتن بدیدن خویشان که ازو قطع کرده باشند و بدیدن رفتن ایشان عداوت
ایشان را کم کند و چون با ایشان رسد اول او سلام کند یا کسی که از قربانی خود طعامی کند قدری
از آن را اگر نفیس باشد پس ضیافت کند و طلب نماید همسایگان خود را از یتیمان و درویشان و
بندگان و تتمه را صرف ضیافت ایشان کند و کسی که تفقد احوال اسیران کند و بازپرسی احوال
ایشان بکند **روز پانزدهم** موافق مشهور این روز ولادت حضرت امام علی نقی صلوات الله
علیه است **روز هجدهم** بدانکه این عید اعظم اعیاد شیعیانست و در این روز غسل مستحب
موکدست و روزه داشتن این روز فضیلت بسیار دارد و در این روز انواع زینتها و قطیعه
کردن و عطرها بکار بردن و نیکوترین لباسهای خود را پوشیدن خصوصا لباس سفید و
شادی کردن و بشاشت نمودن در دیدن یکدیگر و تهنیت و مبارکباد یکدیگر گفتن و ضیافت
کردن و مراسم عید بجا آوردن و صله و پیوند با خویشان نمودن و احسان نسبت بمومنان
کردن و سعی در حوایج ایشان نمودن و صدقه بفقرا و مستحقان دادن ثواب نامتناهی دارد
و عبادات و طاعات در این روز ثوابش اضعاف مضاعفاتست بسند معتبر از احمد بن محمد بن
ابی نصر منقولست که گفت رفتم بخدمت حضرت امام رضا و جماعتی بسیار در خدمت
آنحضرت حاضر بودند پس چون روز غدیر و فضایل آن مذکور شد و بعضی از ایشان فضیلت
آن روز را انکار کردند پس آنحضرت فرمودند که پدرم مرا حدیث کرد از پدرش علیهما السلام

که روز

که روز غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین بدرستی که خداوند جلیل را در فردوس
اعلی قصریست که یک خشتش از طلاست و یک خشتش از نقره و در آن قصر صد هزار قبه
است از یاقوت سرخ و صد هزار خیمه از یاقوت سبز و خاکش از مشک و عنبرست و در
آن قصر چهار نهر جاریست نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری از عسل
و در اطراف آن قصر درختان جمیع فواکه و میوه ها رسته و بر آن مرغانی چند نشسته اند
که بدنهاشان از مروارید و بالهاشان از یاقوت و آن مرغان بانواع نغمها ترنم می نمایند پس
چون روز غدیر شود اهل آسمانهای هفتگانه همگی وارد آن قصر شوند و تسبیح و تقدیس
و تهلیل رب جلیل کنند و آن مرغان پرواز کنند و در میان آن نهرها غوطه خورند و بیرون
آیند و در آن مشک و عنبر خود را بغلطانند پس همگی ملایکه در آن قصر مجتمع گردند از مرغان
پرواز کنند و آن مشک و عنبر از آن مرغان بر سر ایشان ریزد و همگی ملایکه بآن معطر گردند
و بدرستی که در این روز ملایکه نثار فاطمه زهرا را برای یکدیگر بهدیه فرستند و چون آخر
روز شود از جانب خداوند جبار ندا در رسد که برگردید بسوی مرتبهای خود که تا روز
مثل این روز از سال آینده از خطا و لغزش ایمنید برای گرامی داشتن محمد و علی صلوات الله علیهما و بسند
معتبر دیگر از سالم منقولست که گفت سؤال نمودم از حضرت صادق که آیا مسلمانان را غیر
جمعه و اضحی و فطر عیدی هست فرمود بلی عیدی که حرمتش از آنها عظیمترست گفتم
فدای تو شوم کدام عیدست فرمود روزی که رسول خدا نصب فرمود حضرت امیر المومنین
را فرمود که هر که من مولای اویم پس علی مولای اوست گفتم کدام روز است آن روز فرمود
که آن روز را چه میکنی بلکه سال می گردد و لیکن آن روز هجدهم ذی الحجه است گفتم که
چه عملی سزاوارست که در آن روز بکنم فرمود که روزه بدار بیاد آن روز را و عبادت و بندگی خدا
بکنید و بیاد آورید محمد و آل محمد را در آن روز بدرستی که رسول خدا وصیت فرمود
بحضرت امیر المومنین که این روز را عید کنند همچنین همه انبیا باوصیای خود وصیت
می نمودند و این روز را عید می کردند و بسند معتبر دیگر منقولست که آنحضرت از آبای طاهرین
خود از رسول خدا روایت نمود که آنحضرت فرمود که روز غدیر خم افضل اعیاد امتست

منت واین روزیست که حق تعالی امر فرمود مرا که نصب نمایم برادرم علی بن ابی طالب را علم و
نشانه و پیشوا برای امت خود که هدایت بیابند باو بعد از من واین روزیست که حق تعالی
کامل کرده دین خود را و تمام کرده نعمت را بر امت من و راضی شده و اختیار کرده برای ایشان دین
اسلام را پس فرمود که ای گروه مردمان بدرستی که علی از منست و من از علی ام و او مخلوق شده از
طینت من و او بعد از من بیان خواهد کرد برای شما آنچه در آن اختلاف کنند از سنتهای من
و او پادشاه مومنان است و بهترین وصیین است و شوهر سیده نساء عالمین است و پدر
ائمه مهدیین است و بسند معتبر از مفضل بن عمر منقولست که حضرت صادق ع فرمود که
چون روز قیامت شود بیارایند چهار روز را و ببرد حق تعالی حاضر گردانند چنانچه می‌آرایند
عروس را تا بحجله اش داخل کنند روز فطر و روز اضحی و روز جمعه و روز غدیر و روز غدیر در
میان این روزها مانند ماه در میان ستارگان و بدرستی که حق تعالی موکل میگرداند بر روز
غدیر ملائکه مقربین را و سید ایشان در آن روز جبرئیل است و پیغمبران مرسلین را و سید ایشان
محمد است و اوصیای منتجبین را و سید ایشان امیرالمومنین است و اولیا و دوستان خدا را و
سید ایشان سلمان و ابوذر و مقداد و عمار است تا آنکه بیاورند این روز را بسوی بهشت
چنانکه شبان گوسفند را بسوی آب و گیاه می‌آورد گفت مفضل که عرض نمودم که ای سید من
ایا امر میکنی مرا که روزه دارم این روز را پس آنحضرت دو مرتبه فرمود آری والله بدرستی که
این روزیست که حق تعالی توبه آدم را قبول فرمود پس این روز را روزه داشت برای شکر خدا و
این روزیست که حق تعالی ابرهیم ع را از آتش نمرود نجات بخشید پس روزه داشت این روز را
برای شکر خدا و این روزیست که حضرت موسی هرون علیهما السلم را علم گردانید بخلافت برای
مردم پس این روز را روزه داشت برای شکر خدا و این روزیست که عیسی شمعون الصفا را ظاهر کرد
برای مردم و او را جانشین خود گردانید پس روزه داشت این روز را برای شکر خدا و این روزیست
که جناب حضرت رسالت ص امیرالمومنین ع را علم کرد برای مردم و او را خلیفه و جانشین و وصی
خود گردانید و فضیلت او را بیان فرمود پس این روز را روزه داشت برای شکر خدا و بدرستی
که این روز روزه داشتن و روز عبادت کردنست و روز اطعام کردنست و روز صله و پیوند

کردن با برادرانست و روز راضی کردن و خشنود گردانیدن خداوند رحمن است و روز خاک
مالیدن انف شیطانست و در حدیث دیگر از حضرت امام رضا ص منقولست که چون روز
قیامت شود بیارند چهار روز را آرایش نموده و خرامان چنانکه بیاید عروس بحجله خود پرسیدند
که کدامست آن روزها فرمود که روز اضحی و روز فطر و روز جمعه و روز غدیر و روز غدیر
در میان اضحی و فطر و جمعه مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حق تعالی
ابرهیم خلیل را از آتش نمرود نجات بخشید پس روزه داشت این روز را برای شکر خدا و آن روزیست
که حق تعالی دین خود را کامل گردانید و رسول خدا ص امیرالمومنین ع را بلند گردانید و او را
علم گردانید برای مردمان و فضیلت و وصایت او را برای ایشان ظاهر ساخت پس روزه داشت
آنحضرت این روز را و این روز کامل گردانیدن اعمالست و روز خاک مالیدن انف شیطانست
و روز مقبول گردانیدن اعمال شیعیان و محبان آل محمد ص است و این روزیست که حق تعالی نظر
میکند باعمال مخالفان پس آنها را هباء منثورا میگرداند و روزیست که حق تعالی امر میفرماید
جبرئیل را تا کرسی کرامت خدا را از برابر بیت المعمور میگذارد و جبرئیل بر بالای آن میرود و
ملائکه آسمانها همگی نزد او حاضر میشوند و ثنا و درود بر محمد و آل او میفرستند و برای
شیعیان امیرالمومنین و ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین و برای محبان ایشان از فرزندان
آدم استغفار می‌نمایند و این روزیست که حق تعالی امر میفرماید بنویسندگان عمل را که قلم بر
دارند از محبان اهلبیت و شیعیان ایشان از این روز تا سه روز و ننویسند بر ایشان گناهی برای
کرامت محمد و علی و ائمه معصومین صلوات الله علیهم و این روزیست که حق تعالی زیاد می
گرداند در مال کسی که عبادت کند او را و در این روز بر خود و عیال خود و برادران خود وسعت
کند و آزاد میگرداند او را از آتش جهنم و این روزیست که حق تعالی سعی شیعیان را مشکور میگرداند
و گناهانشان را می‌آمرزد و عملهاشان را قبول میفرماید و این روز برطرف شدن کرب و بلاست
و روز زایل گردانیدن وزر و وبالست و روز حبا و عطاست و روز نشر علمست و روز
بشارتست و روز عید اکبر است و روز استجابت دعاست و روز موقف عظیم است و روز
پوشیدن جامه هاست و روز کندن جامه های سیاه است و روز شرط مشروطات و

روز برطرف شدن هموم است و روز عفو از گناهان شیعیان امیرالمومنین ع است و روز
سبقت است و روز بسیار فرستادن صلوات بر محمد و آل محمد است و روز رضا و خوشنودیست
و روز عید اهل بیت است و روز قبول اعمال است و روز طلب زیادتی است و روز استراحت
مومنان است و روز تجارت است و روز محبت است و روز رسیدن رحمتهای خدا است و روز
تزکیه و خود را پاکیزه ساختن است و روز ترک کبایر گناهان است و روز عبادت است و روز افطار
فرمودن روزه داران است پس هر که افطار فرماید در این روز مومن روزه داری را چنان باشد
که اطعام کرده باشد فئامی را و انحضرت می شمردند تا ده فئام راوی می گوید که پس انحضرت فرمود
که آیا میدانی که فئام چیست گفتم نه یا ابن رسول الله فرمود که صد هزار کس است پس فرمود که
این روز تهنیت است که بعضی از شما بعضی را تهنیت نمایند و مبارک باد دهند پس چون
مومنی ملاقات کند در این روز برادر مومن خود را بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّکِینَ
بِوِلَایَةِ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ و این روز تبسم نمودن بر اهل ایمانات پس هر که
تبسم کند در این روز بر روی برادر مومن خود حق تعالی روز قیامت نظر رحمت کند بسوی
او و هزار حاجت او را بر آورد و قصری در بهشت از در سفید برای او بنا کند و روی او را
نضارت و طراوت بخشد و این روز روز زینت است پس هر که زینت کند برای حرمت این روز
حق تعالی بیامرزد خطا و گناهی که کرده باشد خواه صغیر و خواه کبیر و برانگیزاند گروهی
از ملائکه را که بنویسند برای او حسنات و بلند کنند برای او درجات تا سال آینده پس اگر بمیرد
شهید مرده باشد و اگر زنده بماند سعادتمند باشد و هر که اطعام کند مومنی را در این روز
چنان باشد که اطعام کرده باشد همه پیغمبران را و صدیقان را و هر که در این روز زیارت کند
مومنی را چون بمیرد حق تعالی هفتاد نور در قبر او داخل کند و قبر او را وسیع و فراخ گرداند و
هر روز هفتاد ملک قبر او را زیارت کنند و او را بشارت دهند به بهشت و در این روز
حق تعالی ولایت خود را عرض نموده بر اهل آسمانهای هفتگانه پس سبقت نمودند اهل آسمان
هفتم پس مزین گردانید آن را بعرش پس سبقت نمودند اهل آسمان چهارم پس مزین ساخت
او را به بیت المعمور پس سبقت نمودند اهل آسمان دنیا پس زینت داد آن را بکواکب پس عرض

نمود

نمود آن را بر زمینها پس سبقت نمود مکه پس زینت داد آن را بکعبه پس سبقت نمود مدینه
پس مزین گردانید او را بمحمد مصطفی ص پس سبقت نمود کوفه پس مزین ساخت آن را بعلی مرتضی ع
و عرض نمود آن را بر کوهها پس اول کوهی که اقرار نمود سه کوه بود کوه عقیق و کوه فیروزج و کوه
یاقوت پس گردیدند آن کوهها معادن نیکوترین جواهر پس اقرار نمودند کوههای دیگر پس گردیدند
معادن طلا و نقره و آنچه اقرار نکرد و قبول ننمود چیزی از آن نروئید و عرض نمود آن را بر آبها پس
هر آبی که قبول نمود شیرین و گوارا شد و آبی که ابا کرد و قبول ننمود شور و تلخ گردید و عرض کرد آن را
بر گیاهها و نباتات پس هر گیاهی که قبول نمود شیرین و طیب شد و آنچه قبول نکرد تلخ شد و
عرض نمود آن را بر مرغان پس آن مرغی که قبول نمود فصیح و خوش الحان شد و آن مرغی که انکار کرد
لال گردید و مثل مومنان در قبول ولایت امیرالمومنین ع در روز غدیر خم مثل ملائکه است
در سجود آدم ع و در این روز نازل شد این آیه که اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِینَکُمْ و نفرستاد حق تعالی
پیغمبری را مگر آنکه روز غدیر پیش او محترم بود و همگی ایشان در این روز برای امت خود وصی و خلیفه
نصب می فرمودند و بسند معتبر از حسن بن راشد منقولست که گفت عرض نمودم بحضرت صادق ع
که آیا مسلمانان را عیدی بغیر عید فطر و اضحی هست فرمود که بلی عید از آنها بزرگتر و شریفتر
عرض کردم که کدام عید است آن فرمود که روزی که رسول خدا ص امیرالمومنین ع را برای مردم
نصب فرمود و ایشان را بحجت و ولایت انحضرت خواند پرسیدم که کدام روز است آن روز فرمود
که روز هجدهم ذی الحجه است گفتم چه عمل نیکوست در آن کردن فرمود که روزه داشتن و باعمال
خیر تقرب بدرگاه خدا جستن گفتم که چه ثواب است کسی را که روزه دارد این روز را فرمود که
چنانست که شصت ماه روزه داشته باشد و در حدیث دیگر فرمود که روزه روز غدیر کفاره
گناهان شصت ساله است و در حدیث دیگر فرمود که روزه روز غدیر معادلست نزد حق
تعالی در هر سال با ثواب صد حج و صد عمره مبرور مقبول و بچندین سند معتبر دیگر
منقولست که راوی میگوید که در روزی از روزهای عید غدیر رفتم بخدمت حضرت علی بن
موسی الرضا ع و انحضرت جمعی از خواص خود را طلبیده بودند تا در خدمت انحضرت افطار
کنند و فرستاده بودند بمنزلهای ایشان طعامها و صلهها و جامهها حتی انگشتری و نعلین

نیز فرستاده بودند و همه انجماعت که بخدمت آنحضرت حاضر شده بودند و خادمان آنحضرت
لباسهای خود را تغییر داده بودند و آنحضرت با ایشان صحبت میداشت و فضایل این روز را
برای ایشان بیان می فرمود و از جمله فضایلی که آنحضرت بیان فرمودند این بود که فرمود که حدیث
کرد مرا پدرم از جدم جعفر بن محمد الصادق از پدرش محمد بن علی الباقر از پدرش علی بن الحسین
از پدر بزرگوارش حسین بن علی صلوات الله علیهم که فرمود که اتفاق افتاد در سالی که روز غدیر
روز جمعه بود پس چون پنج ساعت از روز گذشت حضرت امیر المومنین ع بر منبر آمد و حمد و ثنای
الهی کرد بنحوی که هرگز چنان حمد و ثنائی نکرده بود پس صلوات بر حضرت رسول صلعم فرستاد
و نعتهای آنحضرت را یاد نمود پس مردم را مواعظ کامله و نصایح بالغه فرمود پس وجوب متابعت
و ولایت امام حق و مخالفت و عداوت امامان جور و غاصبان خلافت و پیشوایان ضلالت
و اضلال ایشان را بسامع مردمان رسانید پس شروع کرد در فضایل این روز و فضایل بسیار
برای این روز بیان فرمود پس جناب مقدس جد خود را که شرافت این روز بسبب اوست
ستایش فرمود و بعضی از آیات کریمه که در شان آنحضرت نازل شده و فضایل آنحضرت که در
قران مسطور است ذکر نمود بعد از ان خطاب کرد بگروهی که در ان مجلس حاضر بودند و فرمود بر
گردید رحمت کند خدا شما را بعد از انکه این مجمع منقضی شود بتوسعه نمودن بر عیال خود
و احسان و نیکی کردن برادران مومن خود و بشکر کردن خدا بر انچه شما را عطا فرموده
و مجتمع شوید در این روز در مجامع خود تا جمع کند خدا پراکندگی شما را و الفت کنید
با یکدیگر تا وصل کند خدا الفت شما را و گوارا سازید نعمت خدا را بر خود چنانچه حق تعالی
گوارا ساخته برای شما در این عید ثواب خود را چندین برابر اعیاد دیگر پیش از این عید و
بعد از این عید پس فرمود که بدرستی که بر و نیکی در این عید زیاده می کرداند مال را و دراز
میکرداند عمر را و مهربانی در این روز موجب رحمت خدا می گردد و ببخشید برادران و عیال
خود هر قدر که می توانید و استطاعت دارید و اظهار کنید بشاشت و سرور را چون یکدیگر را
ملاقات کنید و حمد خدا را می کنم بر انچه بشما عطا کرده و انعام کنید بر جمعی که از شما توقع
دارند و مساوی کنید با خود ضعیفان و مملوکان خود را و هر قدر که توانید عطا کنید بکسی

که درهمی در این روز برابر است با دویست هزار درهم در غیر این روز و باز زیاده میدهد
و حق تعالی ترغیب فرموده بر روزه داشتن این روز و ثواب بزرگ برای او ضامن شده و
واگر بنده از بندگان خدا عبادت کرده باشد خدا را از اول دنیا تا اخر دنیا روزها
روزه داشته باشد و شبها را بعبادت بسر برده باشد ثواب او زیاده نباشد از ثواب کسی
که این روز را روزه داشته باشد از روی اخلاص بلکه تمام روزهای دنیا کمی میکند از
برابری کردن با روزه این روز پس فرمود که هر که در این روز بر اورد حاجت برادر مومن
خود را و از روی خواهش با و نیکی کند او را ثواب کسی باشد که این روز را روزه داشته
باشد و شبش را بعبادت کرده باشد و هر که در این روز چون غروب افتاب شود افطار
فرماید مومنی را چنان باشد که افطار فرموده باشد فئامی و فئامی را و آنحضرت شمردند
تا ده فئام پس کسی برخواست و گفت یا امیر المومنین چیست فئام فرمود که صد هزار پیغمبر و
صدیق و شهید پس فرمود که پس چه قدر خواهد بود ثواب کسی که عددی یعنی جمعی از مومنین
و مومنات را در این روز کفالت کند و بدرستی که من ضامنم بر خداوند عالمیان که ایمن گرداند
او را از کفر و فقر و اگر بمیرد در شب یا روز این عید یا بعد از این تا مثل این عید دیگر و گناه کبیره
نکرده باشد مزد ثواب او بر خداست و هر که در این روز قرض کند و اعانت کند بان مال قرض
برادران خود را من ضامنم بر خدا که اگر زنده بدارد او را قبض روح او نکند تا انکه قرض او را ادا کند
پس فرمود که هرگاه در این روز یکدیگر را ملاقات کنید مصافحه کنید و نعمت خدا را بر خود
گوارا سازید و در این روز باید که هر که حاضر است برساند فضایل این روز را بانها که غایب اند
و کسی که نزدیک است برساند بکسانی که دورند و باید که اغنیا و توانگران احسان کنند بر فقرا
و بی چیزان و اقویا انعام کنند بر ضعیفان بدرستی که رسول خدا صلعم مرا باین امر فرموده پس شروع
کرد آنحضرت در خطبه نماز جمعه و نماز گذارد و چون فارغ شد برگشت با فرزندان و شیعیان
بخانه فرزند خود امام حسن ع و در انخانه مهیا کردانیده بودند طعامی برای ایشان و همگی اغنیا
و فقرا برگشتند با احسان و انعام کردن بسوی عیال خود مؤلف گوید که حکایت غدیر خم
از متواترات و خاصه و عامه بطرق متعدده و روایات متکثره نقل نموده اند و متعصبان

عامه با وجود تعصب و عناد چون این حکایت در مرتبه وضوح و اشتهار چون شمس رابعة
النهار است انکار آن نتوانستند نمود و تفصیل این حکایت و ذکر روایاتی که در این باب وارد شده
مناسب این کتاب نیست و بکتب دیگر مرجوعست و ما در اینجا ایراد میکنیم مضمون روایتی که باسانید
معتبره شیخ مفید و شیخ طبرسی از طرق خاصه و عامه روایت کرده اند و گفته اند که چون حضرت
رسول ص اراده نمود که متوجه حج بیت الله الحرام شود در میان مردم ندا کرد بحج و دعوة انحضرت
باقاصی بلاد اهل اسلام رسید پس مردم مهیای بیرون رفتن با انحضرت شدند و در اطراف
نواحی مدینه گروه بسیار جمع شدند و با حضرت جماعتی بسیار از مدینه روانه شدند چنانکه
ما بین مکه و مدینه متصل شد از صدای تلبیه ایشان و چون حضرت امیر المومنین ع در یمن بود
نامه با نحضرت نوشت که از یمن متوجه حج شود و انحضرت حضرت امیر المومنین ع را در هدی خود
شریک گردانید و چون از افعال حج فارغ شده بازگردید و متوجه مدینه شد و حضرت امیر
المومنین ع با انحضرت بود و سایر مسلمانان در خدمت انحضرت بودند و چون حضرت بغدیر
خم رسید و موضع در آن وقت محل فرود آمدن نبود نزول فرمود و مسلمانان همه بر گرد انحضرت
فرود آمدند و روز بسیار گرمی بود پس امر فرمود که زیر درخت خاری چند را رفتند و امر فرمود
که پالانهای شتران را جمع کردند و بعضی را بالای بعضی گذاشتند پس منادی خود را امر کرد که
ندا در دهد در میان مردم که همه نزد انحضرت جمع شوند پس همه جمع شدند در خدمت انحضرت
و اکثر ایشان از شدت گرما رداهای خود را بر پاهای خود پیچیده بودند و چون مردم جمع شدند
بر بالای آن پالانها بر آمد و حضرت امیر المومنین ع را بر بالای منبر طلبید و در جانب راست
خود باز داشت پس خطبه خواند مشتمل بر حمد و ثنای الهی و موعظه های بلیغ ایشان را فرمود
و خبر مرگ خود را بامت داد و فرمود که مرا بدرگاه حق تعالی خوانده اند و نزدیک شده که اجابت
دعوت الهی کنم و وقت آن شده که از میان امت و شما پنهان شوم و دار فانی را وداع کنم و
بسوی درجات عالیه اخرت رحلت نمایم و بدرستی که در میان شما میگذارم دو چیز را
که اگر متمسک بآن باشید هرگز گمراه نگردید بعد از من که آن کتاب خداست و عترت من
که اهل بیت منند و بدرستی که این دو تا از هم جدا نمیشوند تا هر دو بر حوض کوثر بر من وارد

شوند پس باواز بلند در میان ایشان ندا کرد که آیا نیستم من سزاوارتر بشما از جانهای شما
گفتند خداوندا چنین است پس بازوهای حضرت امیر المومنین ع را گرفت و بلند کرد آن
حضرت را بمرتبه ای که سفیدیهای زیر بغلهای ایشان نمودار شد و گفت هر که من مولی و اولی
بنفس اویم پس علی مولی و اولی بنفس اوست خداوندا دوستی کن با هر که با علی دوستی کند
و دشمنی کن با هر که با علی دشمنی کند و یاری کن با هر که با علی یاری کند و واگذار هر که علی را
واگذارد پس حضرت از منبر فرود آمد در آن وقت نزدیک زوال بود در عین شدت گرما پس
دو رکعت نماز کرد پس زوال شمس شد و موذن انحضرت اذان گفت و نماز ظهر را با ایشان بجا
آورد پس بخیمه خود مراجعت فرمود و امر فرمود که خیمه از برای حضرت امیر المومنین ع در برابر
خیمه او برپا کردند و حضرت امیر در آن خیمه نشست پس حضرت امر فرمود مسلمانان را که فوج
فوج بخدمت حضرت بروید و انحضرت را تهنیت و مبارک باد امامت بگویند و سلام کنند
انحضرت را بامارت و پادشاهی مومنان و بگویند اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ المُؤْمِنِینَ پس همه
مردم چنین کردند پس امر کرد زنان خود را و سایر زنان مسلمانان را که با انحضرت بودند
که بروید و تهنیت و مبارکباد بگوئید و سلام کنید بر انحضرت بامارت مومنان پس همه بجا
آوردند و از جمله آنها که در این باب اهتمام زیاده از دیگران کرد عمر بن الخطاب بود و او زیاده
از دیگران اظهار شادی و بشاشت نمود بامامت و خلافت انحضرت و گفت در میان آن
کلماتی که در تهنیت انحضرت میگفت که بخ بخ لک یا علی اَصْبَحْتَ مَوْلایَ وَ مَوْلی کُلِّ مُؤْمِنٍ
وَ مُؤْمِنَةٍ یعنی به به گوارا باد ترا یا علی گردیدی آقای من و آقای هر مومن و مومنه پس حسان
بن ثابت بخدمت حضرت رسول ص آمد و رخصت طلبید از انحضرت که قصیده در مدح امیر
المومنین ع و ذکر قصه غدیر و نصب انحضرت بامامت و خلافت و دعای حضرت رسول
در حق او فرمود انشا نماید چون انحضرت مرخص گردید بر بلندی بر آمد و قصیده مشهوره
او را که خاصه و عامه بطرق بسیار روایت کرده اند باواز بلند بر مردم خواند پس حضرت رسول
او را تحسین نمود و فرمود که پیوسته ای حسان تو مویدی بروح القدس مادام که یاری
نمائی ما را بزبان خود و بدانکه مستحب است که در این روز پیش از زوال آفتاب بنصف ساعت

دو رکعت نماز بگذاری و در هر رکعت بعد از حمد سوره قل هو الله احد و انا انزلناه فی لیلة
القدر و آیة الکرسی هر یک ده نوبت بخوانی و شیخ طوسی و سید ابن طاوس رضی الله عنهما از
علی ابن الحسین عبیدی روایت کرده اند که گفت حضرت امام جعفر صادق ع فرمود که روزه
داشتن روز غدیر برابر است با روزه داشتن عمر دنیا که اگر کسی در تمام روزگار زندگانی کند
و تمام عمر خود را روزه دارد ثواب روز غدیر را که روزه داشته باشد برابر است با ثواب او پس
فرمود که روزه روز غدیر برابر است با ثواب صد حج و صد عمره و روز غدیر عید اکبر خداست
و هیچ پیغمبری را خدا نفرستاده مگر آنکه این روز را عید کرده و حرمتش را رعایت نموده و نام
این روز در آسمان روز عهد معهود است و در زمین روز میثاق مأخوذ و جمع مشهود است
پس فرمود که هر که در این روز دو رکعت نماز بگذارد پیش از زوال آفتاب بنصف ساعت برای
شکر حق تعالی پس کیفیت نماز را بیان فرمود چنان باشد که صد هزار حج و صد هزار عمره کرده
باشد و از حق تعالی هیچ حاجتی از حوایج دنیا و آخرت طلب نکند مگر آنکه در دنیا و عافیت از برای او
با کرامت فرماید هر گونه حاجتی که باشد و اگر فوت شود از او این نماز و دعا پس آن را بعد از
این قضا کند و هر که افطار فرماید در این روز مومنی را چنان باشد که اطعام کرده باشد
فئامی و فئامی را پس آنحضرت میشمرد تا ده فئام پس فرمود که آیا میدانی که فئام چیست گفتم
نه فرمود که صد هزار کس پس فرمود که بازاو را ثواب کسی باشد که اطعام کرده باشد در حرم
خدا گروهی از پیغمبران و صدیقان و شهیدان و صالحان را که ایشان بعد این فئام باشد
و ایشان را سیراب کرده باشد در روزی که عطش بر ایشان غالب شده باشد و یک درهم دادن در این
روز در راه خدا دادن برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز پس فرمود که شاید که تو پنداری
که خدا روزی خلق کرده که حرمتش زیاده از این روز باشد و سه مرتبه فرمودند نه والله
پس فرمود که باید که در این روز چون برادر مومن خود را ملاقات کنی بگویی الحمد لله الذی
اکرمنا بهذا الیوم و جعلنا من المؤمنین و جعلنا من الموفین بعهده الذی عهده
الینا و میثاقه الذی واثقنا به من ولایة ولاة امره والقوام بقسطه و لم یجعلنا من الجاحدین
والمکذبین بیوم الدین پس فرمود که چون از نماز این روز فارغ شوی باید که بخوانی این دعا را

ربنا اننا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان آمنوا بربکم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا و
کفر عنا سیئاتنا و توفنا مع الابرار ربنا و آتنا ما وعدتنا علی رسلک و لا تخزنا یوم القیمة
انک لا تخلف المیعاد اللهم انی اشهدک و کفی بک شهیدا و اشهد ملائکتک
(وانبیائک — صح)
و حملة عرشک و سکان سمواتک و ارضک بانک انت الله لا اله الا انت المعبود الذی
لیس من لدن عرشک الی قرار ارضک معبود یعبد سواک الا باطل مضمحل غیر وجهک الکریم
لا اله الا انت المعبود لا معبود سواک تعالیت عما یقول الظالمون علوا کبیرا و اشهد
ان محمدا عبدک و رسولک و اشهد ان علیا امیر المؤمنین و ولیهم و مولاهم و مولای ربنا
اننا سمعنا النداء و صدقنا المنادی رسولک صلی الله علیه و آله اذ نادی نداء عنک
(بنداء — صح)
بالذی امرته ان یبلغ عنک ما انزلت الیه من موالاة ولی المؤمنین و حذرته و انذرته
ان لم یبلغ ان تسخط علیه و انه اذا بلغ رسالاتک عصمته من الناس فنادی مبلغا وحیک
و رسالاتک الا من کنت مولاه فعلی مولاه و من کنت ولیه فعلی ولیه و من کنت نبیه
فعلی امیره ربنا قد اجبنا داعیک النذیر المنذر محمدا عبدک الذی انعمت علیه و
جعلته مثلا لبنی اسرائیل ربنا آمنا و اتبعنا مولانا و ولینا و هادینا و داعینا و داعی الانام
و صراطک السوی المستقیم و محجتک البیضاء و سبیلک الداعی الیک علی بصیرة هو و من
اتبعه و سبحان الله عما یشرکون بولایته و بامر ربهم باتخاذ الولایج من دونه فاشهد یا
الهی ان الامام الهادی المرشد الرشید علی بن ابی طالب صلوات الله علیه امیر المؤمنین
الذی ذکرته فی کتابک فقلت و انه فی ام الکتاب لدینا لعلی حکیم اللهم فانا نشهد
بانه عبدک الهادی من بعد نبیک النذیر المنذر و الصراط المستقیم و امام المؤمنین و
قائد الغر المحجلین و حجتک البالغة و لسانک المعبر عنک فی خلقک و القائم بالقسط
بعد نبیک و دیان دینک و خازن علمک و عیبة وحیک و عبدک و امینک المأمون
المأخوذ میثاقه مع میثاقک و میثاق رسلک من خلقک و بریتک بالشهادة و الاخلاص
بالوحدانیة بانک انت الله لا اله الا انت و محمد عبدک و رسولک و علی امیر المؤمنین و
جعلت الاقرار بولایته تمام توحیدک و الاخلاص لک بوحدانیتک و کمال دینک و

تمام نعمتك على جميع خلقك فقلت وقولك الحق اليوم اكملت لكم دينكم واتممت
عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينا فلك الحمد على ما مننت به علينا من الاخلاص لك
بوحدانيتك وجدت علينا بموالاة وليك الهادي من بعد نبيك النذير المنذر و
رضيت لنا الاسلام دينا بمولانا واتممت علينا نعمتك بالذي جددت لنا من عهدك
وميثاقك وذكرتنا ذلك وجعلتنا من اهل الاخلاص والتصديق لعهدك وميثاقك
ومن اهل الوفاء بذلك ولم تجعلنا من الناكثين والمكذبين والجاحدين بيوم الدين
ولم تجعلنا من المغيرين والمبدلين والمحرفين والمبتكين آذان الانعام والمغيرين خلق
الله ومن الذين استحوذ عليهم الشيطان فانسيهم ذكر الله وصدهم عن السبيل والصراط
المستقيم وبسيار ميكويي اللهم العن الجاحدين والناكثين والمغيرين والمبدلين و
المكذبين الذين يكذبون بيوم الدين من الاولين والاخرين پس ميكويي اللهم لك الحمد على
نعمتك علينا بالذي هديتنا الى موالاة ولاة امرك من بعد نبيك الائمة الهادين الذين
جعلتهم اركانا لتوحيدك واعلام الهدى ومنار التقوى والعروة الوثقى وكمال دينك و
تمام نعمتك ومن بهم وبموالاتهم رضيت لنا الاسلام دينا ربنا فلك الحمد امنا بك وصدقنا
نبيك الرسول النذير المنذر واتبعنا الهادي من بعد النذير المنذر وواليناوليهم وعادينا
عدوهم وبرئنا من الجاحدين والناكثين والمكذبين بيوم الدين اللهم فكما كان من
شانك يا صادق الوعد يا من لا يخلف الميعاد يا من هو كل يوم في شان ان اتممت علينا نعمتك
بموالاة اوليائك المسئول عنهم عبادك فانك قلت ولتسئلن يومئذ عن النعيم وقلت وقفوهم
انهم مسئولون ومننت علينا بشهادة الاخلاص لك بولاية اوليائك الهداة من بعد النذير
المنذر السراج المنير واكملت لنا الدين بموالاتهم والبراءة من عدوهم واتممت علينا النعم
بالذي جددت لنا عهدك وذكرتنا ميثاقك المأخوذ منا في مبتدا خلقك ايانا و
جعلتنا من اهل الاجابة وذكرتنا العهد والميثاق ولم تنسنا ذكرك فانك قلت واذ اخذ ربك
من بني آدم من ظهورهم ذرياتهم واشهدهم على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا بمنك
بانك انت الله لا اله الا انت ربنا وان محمدا عبدك ورسولك نبينا وان عليا امير المؤمنين

اتباع

ولينا

ولينا ومولانا وشهدنا بالولاية لولينا ومولانا من ذرية نبيك من صلب ولينا و
مولانا علي بن ابي طالب امير المؤمنين عبدك الذي انعمت عليه وجعلته في ام الكتاب
لديك عليا حكيما وجعلته آية لنبيك وآية من آياتك الكبرى والنبأ العظيم الذي
هم فيه مختلفون والنبأ العظيم الذي هم عنه معرضون وعنه يوم القيمة مسئولون
وتمام نعمتك التي عنها يسئل عبادك اذ هم موقوفون وعن النعيم مسئولون اللهم وكما
كان من شانك ما انعمت علينا بالهداية الى معرفتهم فليكن من شانك ان تصلي على محمد
وآل محمد وان تبارك لنا في يومنا هذا الذي ذكرتنا فيه عهدك وميثاقك واكملت
لنا ديننا واتممت علينا نعمتك وجعلتنا بنعمتك من اهل الاجابة والاخلاص بوحدانيتك
ومن اهل الايمان والتصديق بولاية اوليائك والبراءة من اعدائك واعداء اوليائك الجاحدين
المكذبين بيوم الدين فاسئلك يا رب تمام نعمتك علينا وان تجعلنا من الموفين ولا تجعلنا
من المعاندين ولا تلحقنا بالمكذبين بيوم الدين واجعل لنا قدم صدق مع المتقين واجعل
لنا من لدنك رحمة واجعل لنا من المتقين اماما الى يوم الدين يوم يدعى كل اناس بامامهم
واجعلنا في ظل القوم المتقين الهداة بعد النذير المنذر والبشير الائمة الدعاة الى الهدى
ولا تجعلنا من المكذبين الدعاة الى النار وهم يوم القيمة واولياؤهم من المقبوحين ربنا
فاحشرنا في زمرة الهادي المهدي واحينا ما احييتنا على الوفاء بعهدك وميثاقك
المأخوذ منا على موالاة اوليائك والبراءة من اعدائك المكذبين بيوم الدين والناكثين
بميثاقك وتوفنا على ذلك واجعل لنا مع الرسول سبيلا واثبت لنا قدم صدق في الهجرة
اليهم واجعل محيانا خير المحيا ومماتنا خير الممات ومنقلبنا خير المنقلب على موالاة اوليائك
والبراءة من اعدائك حتى تتوفانا وانت عنا راض قد اوجبت لنا الخلود في جنتك برحمتك و
المثوى في جوارك والانابة الى دار المقامة من فضلك لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا فيها
لغوب ربنا انك امرتنا بطاعة ولاة امرك وامرتنا ان نكون مع الصادقين فقلت اطيعوا الله
واطيعوا الرسول واولي الامر منكم وقلت يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين
ربنا سمعنا واطعنا ربنا ثبت اقدامنا وتوفنا مع الابرار مسلمين مصدقين لاوليائنا

ولا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب ربنا امنا
بك وصدقنا نبيك وواليناك وليك والاولياء من بعد نبيك ووليك مولى المؤمنين
علي بن ابي طالب صلوات الله عليه والامام الهادي من بعد الرسول النذير المنذر والسراج
المنير ربنا فكما كان من شانك ان جعلتنا من اهل الوفاء بعهدك بمنك علينا ولطفك لنا
فليكن من شانك ان تغفر لنا ذنوبنا وتكفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا واتنا ما وعدتنا
على رسلك ولا تخزنا يوم القيمة انك لا تخلف الميعاد ربنا امنا بك ووفينا بعهدك وصدقنا
رسلك واتبعنا ولاة الامر من بعد رسولك وواليناك اولياءك وعادينا اعداءك فاكتبنا
مع الشاهدين واحشرنا مع الائمة الهداة من آل محمد الرسول البشير النذير امنا يا رب بسرهم
وعلانيتهم وشاهدهم وغائبهم ومشاهدهم وحيهم وميتهم ورضينا بهم ائمة وسادة و
قادة لا نبتغي بهم بدلا ولا نتخذ من دونهم وليجة ابدا ربنا فاحينا ما احييتنا على موالاتهم
والبراءة من اعدائهم والتسليم لهم والرد اليهم وتوفنا اذا توفيتنا على الوفاء لك ولهم بالعهد
والميثاق والموالاة لهم والتصديق والتسليم لهم غير جاحدين ولا ناكثين ولا مكذبين
اللهم اني اسئلك بالحق الذي جعلته عندهم وبالذي فضلتهم على العالمين جميعا ان
تبارك لنا في يومنا هذا الذي اكرمتنا فيه بالوفاء لعهدك الذي عهدت الينا و
الميثاق الذي واثقتنا به من موالاة اوليائك والبراءة من اعدائك وتمن علينا بنعمتك و
تجعله عندنا مستقرا ثابتا ولا تسلبناه ابدا ولا تجعله عندنا مستودعا فانك قلت فمستقر
ومستودع فاجعله مستقرا ثابتا وارزقنا نصر دينك مع ولي هاد من اهل بيت نبيك قائما
رشيدا هاديا مهديا من الضلالة الى الهدى واجعلنا تحت رايته وفي زمرته شهداء
صادقين مقتولين في سبيلك وعلى نصرة دينك پس فرمود که حاجتهای دنیا واخرت خود را
سؤال میکنی که والله را سه مرتبه قسم یاد نمود که البته براورده میشود ودر این روز سستی و
تهاون مکن در امور خیر ومبالغه ومسارعت کن در کردن خیرات **مؤلف** گوید که شیخ طوسی علیه
الرحمه همین دعا را بعد از نماز غدیر ایراد کرده با اندک اختلافی وما از روایت ابن طاوس نقل نمودیم
ایضا محمد بن علی طرازی وشیخ مفید رضوان الله علیهما از محمد بن عماره ابن جریر بن عیدی روایت

تنبئناه

کرده اند وسید ابن طاوس علیه الرحمه گفته که باسانید صحیحه این روایت از او منقولست که
گفت روز هجدهم ماه ذی الحجه بخدمت حضرت امام جعفر صادق ع رفتم وانحضرت روزه
بودند پس فرمودند که بدرستی که این روز روزیست که حق تعالی حرمت از برمؤمنان عظیم
گردانیده زیرا که دین ایشان را در این روز کامل گردانیده ونعمت را برایشان تمام کرده و
عهد وپیمانی که در روز میثاق از ایشان گرفته بود در این روز تازه کرده وایشان را توفیق قبول
ان عهد داده واز اهل انکار بان عهد نگردانیده پس عرض کردم که فدای تو شوم چه ثواب
دارد روزه این روز فرمود که بدرستی که این روز روز عید وشادی وسرور است وروز
روزه داشتن است برای شکر حق تعالی وروزه ان برابرست با روزه شصت ماه از ماههای
حرام پس فرمود که هر که در این روز دو رکعت نماز بگذارد در وقتی که خواهد وبهترانست که
نزدیک زوال افتاب باشد وان ساعتیست که حضرت رسالت صلی الله علیه واله امیر
المؤمنین ع را در غدیر خم علم ساخت برای مردم واو را خلیفه خود گردانید پس هر که در این
ماه در این روز دو رکعت نماز بگذارد پس سجده کند مر خدا را وچون سر از سجده بردارد این
دعا بخواند اللهم اني اسئلك بان لك الحمد وحدك لا شريك لك وانك واحد احد صمد
لم تلد ولم تولد ولم يكن لك كفوا احد وان محمدا عبدك ورسولك صلواتك عليه
واله يا من هو كل يوم في شان كما كان من شانك ان تفضلت علي بان جعلتني من اهل اجابتك
واهل دينك واهل دعوتك ووفقتني لذلك في مبتدا خلقي تفضلا منك وكرما وجودا
ثم اردفت الفضل فضلا والجود جودا والكرم كرما رافة منك ورحمة الى ان جددت
ذلك العهد لي تجديدا بعد تجديدك خلقي وكنت نسيا منسيا ناسيا ساهيا غافلا فاتممت
علي نعمتك بان ذكرتني ذلك ومننت به علي وهديتني له فليكن من شانك يا الهي و
سيدي ومولاي ان تتم لي ذلك ولا تسلبنيه حتى تتوفاني على ذلك وانت عني راض فانك
احق المنعمين ان تتم نعمتك علي اللهم سمعنا واطعنا واجبنا داعيك بمنك فلك
الحمد غفرانك ربنا واليك المصير امنا بالله وحده لا شريك له وبرسوله محمد صلى الله عليه و
اله وصدقنا واجبنا داعي الله واتبعنا الرسول في موالاة مولانا ومولى المؤمنين امير المؤمنين

ازنجبا ونقبا که در زیر رایت وعلم حضرت صاحب الامر ع ودر زیر خیمه او حاضر شده
باشند مؤلف گوید که مشهور میان علما انست که وقت نماز عید غدیر نصف ساعة
پیش از زوال افتابست وبعضی از احادیث گذشته وغیر ان نیز بران دلالت می کند
واز این حدیث شریف ظاهر میشود که دران وقت کردن افضل است ودر هر وقت از
ان روز که واقع شود فضیلت دارد وبدانکه ادعیه روز غدیر بسیارست وسید ابن طاوس
وغیر او در کتب خود نقل کرده اند هر که خواهد رجوع بان کتب نماید ودر این روز زیارت
حضرت امیر المومنین ع فضیلت عظیم دارد ودر حدیث معتبر از ابن ابی نصر منقولست
که حضرت امام رضا ع فرمود که ای ابن ابی نصر هر جا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد قبر
امیر المومنین ع بدرستی که حق تعالی می امرزد در این روز از هر مرد مومن وهر زن مومنه
گناه شصت ساله را وازاد میکند از اتش جهنم دو برابر انچه ازاد کرده در ماه رمضان
ودر شب قدر ودر شب فطر ویکدرهم در این روز برابرست با هزار درهم اگر به برادر مومن
عارف بحق اهل بیت بدهی وعطا برادران مومن بسیار بکن وشاد کن در این روز هر مومن
ومومنه را پس فرمود که ای اهل کوفه خدا بشما خیر بسیار داده است وشما از ان جماعتی
هستید که خدا دل ایشانرا برای ایمان امتحان کرده است پیوسته خوار ومظلوم وامتحان کرده
شده اید بر شما ریخته می شود بلا ریختنی پس برطرف میکند ودور میکند از شما خداوندی که
دفع کننده بلاهای عظیم است والله که اگر مردم فضیلت این روز را چنانچه باید بدانند هر اینه
ملائکه با ایشان هر روز ده مرتبه مصافحه کنند وسید ابن طاوس رضی الله عنه گفته که روایت
کرده اند جماعتی از مشایخ از محمد بن احمد صفوانی که در کتاب خود روایت کرده بسند خود از
حضرت امام جعفر صادق ع که فرمود که هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف امیر المومنین
باشی نزدیک قبر انحضرت برو وبعد از نماز ودعا واگر در شهرهای دیگر باشی اشاره کن بجانب
انحضرت بعد از نماز ودعا اینست اللّهمّ صلّ علی ولیّک واخی نبیّک ووزیره وحبیبه
وخلیله وموضع سرّه وخیرته من اسرته ووصیّه وصفوته وخالصته وامینه ووليّه
واشرف عترته الّذین امنوا به وابی ذرّیّته وباب حکمته والنّاطق بحجّته والدّاعی الی شریعته

علی بن ابی طالب عبد الله واخی رسوله والصّدّیق الاکبر والحجّة علی بریّته المؤیّد به
نبیّه ودینه الحقّ المبین علما لدین الله وخازنا لعلمه وعیبة غیب الله وموضع سرّ الله و
امین الله علی خلقه وشاهده فی بریّته اللّهمّ ربّنا انّنا سمعنا منادیا ینادی للایمان ان امنوا
بربّکم فامنّا ربّنا فاغفر لنا ذنوبنا وکفّر عنّا سیّئاتنا وتوفّنا مع الابرار ربّنا واتنا ما
وعدتنا علی رسلک ولا تخزنا یوم القیمة انّک لا تخلف المیعاد فانّا یا ربّنا بمنّک ولطفک
اجبنا داعیک واتّبعنا الرّسول وصدّقناه وصدّقنا مولی المؤمنین وکفرنا بالجبت و
الطّاغوت فولّنا ما تولّینا واحشرنا مع ائمّتنا فانّا بهم مؤمنون موقنون ولهم مسلّمون امنّا
بسرّهم وعلانیتهم وشاهدهم وغائبهم وحیّهم ومیّتهم ورضینا بهم ائمّة وقادة وسادة
وحسبنا بهم بیننا وبین الله دون خلقه لا نبتغی بهم بدلا ولا نتّخذ من دونهم ولیجة وبرئنا الی
الله من کلّ من نصب لهم حربا من الجنّ والانس من الاوّلین والاخرین وکفرنا بالجبت والطّاغوت
والاوثان الاربعة واشیاعهم واتباعهم وکلّ من والاهم من الجنّ والانس من اوّل الدّهر الی
اخره اللّهمّ انّا نشهدک انّا ندین بما دان به محمّد وال محمّد صلّی الله علیه وعلیهم وقولنا ما قالوا
ودیننا ما دانوا به ما قالوا به قلنا وما دانوا به دنّا وما انکروا انکرنا ومن والوا والینا ومن عادوا
عادینا ومن لعنوا لعنّا ومن تبرّؤا منه تبرّأنا منه ومن ترحّموا علیه ترحّمنا علیه امنّا و
سلّمنا ورضینا واتّبعنا موالینا صلوات الله علیهم اللّهمّ فتمّم لنا ذلک ولا تسلبناه واجعله
مستقرّا ثابتا عندنا ولا تجعله مستعارا واحینا ما احییتنا علیه وامتنا اذا امتّنا علیه
ال محمّد ائمّتنا فبهم نأتمّ وایّاهم نوالی وعدوّهم عدوّ الله نعادی فاجعلنا معهم فی
الدّنیا والاخرة ومن المقرّبین فانّا بذلک راضون یا ارحم الرّاحمین پس سجده کند وصد
نوبت حمد خدا کند وصد نوبت شکر خدا کند ودر حالت سجود چنان باشد که در این روز
در خدمت رسول خدا ص حاضر شده باشد وبا انحضرت در خلافت امیر المومنین ع بیعت
کرده باشد واو را درجه ومنزلت گروهی باشد از صادقان وصدیقان خدا ورسول که گردیده اند
در این روز در ولایت مولای خود امیر المومنین ع وچنان باشد که با رسول خدا وامیر المومنین
وحسن وحسین صلوات الله علیهم شهید شده باشد وهمچنین او را ثواب گروهی باشد

رضوان

ارجی

وَالْماضی عَلی سُنَّتِه وَخَلِیفَتِه عَلی اُمَّتِه سَیِّدِ الْمُسْلِمینَ وَاَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَقائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلینَ
اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَاَصْفِیائِکَ وَاَوْصِیاءِ اَنْبِیائِکَ اَللّهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ
قَدْ بَلَّغَ عَنْ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلَ وَرَعی مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ
وَحَلَّلَ حَلالَکَ وَحَرَّمَ حَرامَکَ وَاَقامَ اَحْکامَکَ وَدَعا اِلی سَبیلِکَ وَوالی اَوْلِیائَکَ وَعادی
اَعْدائَکَ وَجاهَدَ النّاکِثینَ عَنْ سَبیلِکَ وَالْقاسِطینَ وَالْمارِقینَ عَنْ اَمْرِکَ صابِراً مُحْتَسِباً
مُقْبِلاً غَیْرَ مُدْبِرٍ لا تَاْخُذُهُ فِی اللّهِ لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّی بَلَغَ فی ذلِکَ الرِّضا وَسَلَّمَ اِلَیْکَ الْقَضاءَ وَ
عَبَدَکَ مُخْلِصاً وَنَصَحَ لَکَ مُجْتَهِداً حَتّی اَتاهُ الْیَقینُ فَقَبَضْتَهُ اِلَیْکَ شَهیداً سَعیداً وَلِیّاً تَقِیّاً
رَضِیّاً زَکِیّاً هادِیاً مَهْدِیّاً اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلی اَحَدٍ مِنْ اَنْبِیائِکَ
وَاَصْفِیائِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ **مؤلف** گوید که زیارت طولی برای این روز در کتب علما از امام حسن
عسکری ع نقل نموده اند اگر کسی خواهد بکتب مزار رجوع نماید و زیارتی که بعد ازین در مولد نبی
بهترین زیارات آنحضرت است و بسند معتبر دیگر در سندهای معتبره و در کتب معتبره مذکور است
و از بعض روایات ظاهر میشود که عموم دارد و در همه اوقات بان زیارت می توان کرد پس اگر درین
روز آن زیارت را بکنی نیکو است و در این روز بر قول بعضی با حضرت امیر المومنین ع بعد از قتل
عثمان بیعت خلافت واقع شده **روز بیست و چهارم** درین روز حضرت امیر المومنین ع انگشتری
در نماز تصدق کرد و نص امامت در شان آنجناب نازل شد و ابن بابویه و ابن شهر اشوب رضی الله
عنهما بسند معتبر از ابی الجارود روایت کرده اند که گفت پرسیدم از حضرت امام محمد باقر ع از تفسیر آیه
کریمه انما ولیکم الله و رسوله و الذین امنوا فرمود که بدرستی که گروهی از یهود اسلام آورده بودند
و از جمله ایشان عبد الله بن سلام و اسد و ثعلبه و ابن یامین و ابن صوریا بودند پس ایشان آمدند
بخدمت رسول خدا ص و گفتند یا رسول الله بدرستی که موسی ع وصیت کرد بسوی یوشع بن نون
و او را وصی خود قرار داد پس کیست وصی تو یا رسول الله و کیست مولای ما بعد از تو پس در آنحال
نازل شد این آیه اِنَّما وَلِیُّکُمُ اللّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذینَ آمَنُوا الَّذینَ یُقیمُونَ الصَّلوةَ وَیُؤْتُونَ
الزَّکوةَ وَهُمْ راکِعُونَ یعنی نیست مولای شما و اولی بشما مگر خدا و رسول خدا و آنکسانی که ایمان
آورده اند و برپا میدارند نماز را و عطا میکنند در راه خدا زکوة را و حال آنکه در رکوع نماز ند

پس

پس چون این آیه نازل شد آنحضرت فرمود که برخیزید پس برخواستند و در خدمت آنحضرت
بمسجد داخل شدند ناگاه سایلی از مسجد بیرون میرفت آنحضرت از او پرسید که آیا کسی بتو چیزی
عطا کرد گفت بلی اینک انگشتری را بمن دادند فرمود که کی او را بتو داد گفت این مردی که مشغول
نماز است و اشاره بحضرت امیر المومنین ع کرد فرمود که بر چه حالت این انگشتری را بتو داد گفت
در رکوع نماز بود پس حضرت رسول ص فرمود و الله اکبر و همگی اهل مسجد تکبیر گفتند پس فرمود
که علی بن ابی طالب ع ولی شما است بعد از من پس ایشان همگی گفتند راضی شدیم بپروردگاری
خداوند عالمیان و بدین اسلام و به نبوت محمد ص و بولایت علی بن ابی طالب پس حق تعالی فرمود
که و من یتول الله و رسوله و الذین امنوا فان حزب الله هم الغالبون یعنی هر که دوست دارد
خدا و رسول خدا را و کسانی را که صاحب ایمان اند پس بدرستی که گروه خدا غالب خواهند بود
گفت یکی از راویان این حدیث که روایت شده که عمر بن خطاب گفت والله که تصدق کردم و
چهل انگشتری در حال رکوع نماز بسایل دادم که شاید نازل شود در من آنچه در علی بن ابو طالب
نازل شد پس فایده نکرد آن تصدقات من و آیه در شان من نازل نشد **مؤلف** گوید که حکایت
تصدق خاتم و نزول آیه کریمه در شان آنحضرت از متواترات است و علمای خاصه و اکثر علمای عامه
در آن اختلاف نکرده اند بلکه بروایات متعدده و اسانید متکثره در کتب معتبره خود ایراد
نموده اند و متعصبین ایشان چون ثعلبی و زمخشری در تفسیر خود اعتراف کرده اند بنزول این آیه
در شان آنحضرت و چون این فضیلت عظمی و نص بخلافت و ریاست دین و دنیا در حق مولای
مومنان و پیشوای متقیان در این روز واقع شده باید که مومنان قدر این روز را بدانند و حرمت
آن را رعایت کنند جمعی از علما گفته اند که روزه این روز سنت است و شیخ طوسی علیه الرحمه
گفته که روایت کرده شده است از حضرت صادق ع که هر که در این روز دو رکعت نماز بگذارد
پیش از زوال آفتاب بنصف ساعت برای شکر خدا بر آنچه منت نهاده بر امیر المومنین ع و
تخصیص داده آنحضرت را بان و بخواند در هر رکعت بعد از حمد ده نوبت سوره قل هو الله احد
و ده نوبت آیة الکرسی تا هم فیها خالدون و ده نوبت انا انزلناه فی لیلة القدر برابر باشد این عمل
او نزد حق تعالی با صد هزار حج و صد هزار عمره و از حق تعالی سوال نکند حاجتی از حاجتهای دنیا

واخر را مکر انکه حق تعالی بر اوردن حاجت را برای او هر کونه حاجتی که باشد ان شاء الله تعالی
مؤلف کوید که این نماز با اندک تغییری با همین فضیلت در اعمال عید غدیر کذشت و بدانکه
مشهور اینست که این روز روز مباهله نیز هست و بعضی روز بیست و پنجم این ماه کفته اند
و قول اول اشهر است و شیخ طبرسی و دیکران روایت کرده اند که جمعی از اشراف نصارای نجران
بخدمت حضرت رسول امدند و سرکرده ایشان سه نفر یکی عاقب که امیر و صاحب رای
ایشان بوده و دیکری عبد المسیح که در جمیع مشکلات باو پناه می بردند و سیم ابو حارثه که عالم
و پیشوای ایشان بود و پادشاهان روم برای او کلیساها ساخته بودند و هدایا و تحفها برای
او میفرستادند بسبب وفور علم او نزد ایشان پس ایشان بخدمت انحضرت رفتند و در تمام روز
سوال کردند و با انحضرت مناظره نمودند پس عالم ایشان کفت که یا محمد چه میکویی در باب مسیح
حضرت فرمود که او بنده و رسول خدا است ایشان کفتند که هرکز دیده که فرزند بی پدر بهم رسد
پس این ایه نازل شد که إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ بدرستی که مثل عیسی نزد خدا مانند مثل ادم است که خدا خلق کرد اورا از خاک پس کفت
مر اورا که باش پس بهم رسید و چون مناظره بطول انجامید و ایشان بلجاجت و خصومت
میکردند حق تعالی فرستاد که فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى
الْكَاذِبِينَ پس یعنی هر که مجادله کند با تو در امر عیسی بعد از انچه امده است بسوی تو از
علم و بینه و برهان پس بکو ای محمد که بیایید بخوانیم پسران خود را و پسران شما را و زنان خود را
و زنان شما را و جانهای شما یعنی انها را که بمنزله جان مایند و انها که بمنزله جان شمایند پس
تضرع و دعا کنیم پس بکردانیم لعنت خدا را بر هر که دروغ کوید از ما و از شما و چون این ایه نازل
شد قرار کردند که روز دیکر مباهله کنند و نصاری بجاهای خود بر کشتند پس ابو حارثه با
اصحاب خود کفت که فردا نظر کنید که محمد با فرزندان و اهل بیت خود می اید بترسید از مباهله
او و اکر با اصحاب و اتباع خود می اید از مباهله پروا مکنید پس بامداد حضرت رسول بخانه
حضرت امیر المومنین امد و دست حضرت امام حسن را کرفت و حضرت امام حسین در بر کرفت

وحضرت

وحضرت امیر المومنین از پیش روی انحضرت روان شد و حضرت فاطمه از عقب و از منزل
بیرون امدند و در بعضی روایات مذکور است که چون انحضرت بیرون امد عبای پشمین
بود از موی سیاه پس حضرت امام حسن و امام حسین و فاطمه و علی بن ابی طالب در زیر
عبا داخل شدند و این ایه خواند که إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَ
كُمْ تَطْهِيرًا چون ایشان پیدا شدند ابو حارثه پرسید که اینها کیستند که با او همراه اند
کفتند انکه پیش می اید پسر عم اوست و شوهر دختر او و محبوب ترین خلق است نزد او و دو
طفل دو فرزند او اند از دختر او و ان زن دختر اوست فاطمه که عزیزترین خلق است نزد او
پس حضرت بدو زانو نشست برای مباهله پس سید و عاقب پسران خود را برداشتند
که بیایند بمباهله ابو حارثه کفت بخدا سوکند که چنان نشسته است که پیغمبران می نشستند
برای مباهله و بر کشت و جرات نکرد بر مباهله سید کفت که بکجا میروی کفت اکر بر حق نمیبود
چنین جرات نمیکرد بر مباهله و اکر با ما مباهله کند پیش از انکه بر ما بکردد یک نصرانی بر
روی زمین نخواهد ماند و بروایت دیکر کفت که روها می بینم که اکر از خدا سوال کنند که
کوهی را از جای خود بکند هر اینه خواهد کند پس مباهله مکنید که هلاک می شوید و یک
نصرانی بر روی زمین نخواهد ماند پس ابو حارثه بخدمت انحضرت امد و کفت ای ابو القاسم
در کذر از مباهله ما و با ما مصالحه کن بر چیزی که قدرت بر ادای ان داشته باشیم پس حضرت
با ایشان مصالحه نمود که هر سال دو هزار حله بدهند که قیمت هر حله درهم باشد و اکر
جنکی روی دهد سی زره و سی نیزه و سی اسب بعاریه بدهند و حضرت نامه صلح برای ایشان
نوشت و بر کشتند پس حضرت فرمود که سوکند یاد می کنم بان خداوندی که جانم در قبضه
قدرت اوست که هلاک نزدیک شده بود اهل نجران را و اکر با من مباهله می کردند هر اینه
همه میمون و خوک می شدند و هر اینه تمام این وادی بر ایشان اتش میشد و میسوختند و
حق تعالی جمیع اهل نجران را مستاصل میکرد حتی انکه مرغ بر سر درختان ایشان نمیماند و همه
نصاری پیش از سالی می مردند چون سید و عاقب بر کشتند بعد از اندک زمانی بخدمت
حضرت معاودت نمودند و مسلمان شدند **مؤلف** کوید که این قصه متواتره مباهله که

خاصه و عامه در اصل ان اختلافی ندارند بوجوه شتی دلالت می کند بر حقیت رسول
خدا و کرامت علی مرتضی و فضیلت مجموع آل عبا علیهم الصلوة والتحیة والثنا اول انکه اگر
ان حضرت وثوق تمام بر حقیت خود نمیداشت باین جرات اقدام بر مباهله نمی نمود و عزیز
ترین اهل خود را بدم شمشیر دعای سرایت اثیر گروهی که ظن حقیت ایشان داشت یا احتمال می
دادند که ایشان بر حق باشند بد نمی اورد دویم انکه خبر داد که اگر با من مباهله کنید عذاب
بر شما نازل می شود و مبالغه در تحقیق مبالغه می نمود پس اگر جزم بحقیت قول نمیداشت این
مبالغه متضمن سعی در اظهار کذب خود بود سیم انکه نصاری امتناع از مباهله نمودند
و اگر علم بحقیت و نمیداشتند بایست پروایی از نفرین انحضرت و معدودی از اهل بیت
او نکنند چهارم انکه از احادیث بسیار ظاهر میشود که ایشان یکدیگر را از مباهله منع
می نمودند و میگفتند که حقیت او بر شما ظاهر گردید و معلوم شد که ان پیغمبر موعود است
پنجم انکه ازین قصه ظاهر میشود که حضرت امیر المومنین و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله
علیهم عزیز ترین خلق اند بر خدا و رسول و حضرت امیر المومنین ع بمنزله نفس و جان حضرت
رسول ص بود و چون این امر در این روز واقع شده و حقیت و فضایل بزرگواران و پیشوایان
دین در این روز واضح و هویدا گردید پس باید که از این جهت نیز مومنان حرمت این روز را بدارند
و انرا عیدی از اعیاد خود قرار دهند روز بیست و پنجم در این شب حضرت امیر المومنین و
حضرت فاطمه و حسنین صلوات الله علیهم اجمعین تصدق کردند بر مسکین و یتیم و اسیر
و در روزش سوره هل اتی در ذکر فضیلت و وصف منقبت ان بزرگواران آل عبا نازل شد
و کیفیت این واقعه چنانچه ابن بابویه از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده چنین است
که حضرت امام حسن و امام حسین صلوات الله علیهما را کوفتی عارض شد و ایشان کودک و
خورد سال بودند پس رسول خدا ص بعیادت ایشان رفت و با انحضرت دو کس همراه بودند
و در بعضی روایات ابوبکر و عمر با انحضرت بودند پس یکی از ایشان گفت بحضرت امیر المومنین
که ای ابا الحسن کاش برای این دو فرزند بزرگوار خود نذر میفرمودی تا حق تعالی ایشان را عافیت
دهد پس انحضرت نذر فرمود که سه روز روزه بدارد برای شکر حق تعالی و همچنین حضرت

فاطمه و حسنین صلوات الله علیهم نیز نذر فرمودند و فضه کنیز ایشان نیز چنین نذر کرد
پس حق تعالی ان دو بزرگواران را صحت داد پس همگی ایشان صباح روزه داشتند و در خانه
اهل بیت در ان روز طعامی نبود پس حضرت امیر المومنین ع رفت بنزد مرد یهودی که همسایه اهل
بیت بود و او را شمعون می گفتند و کار او این بود که صوف می ساخت و فرمود که میشود که قدری
از پشم گوسفند بدهی که بریسند برای تو دختر محمد ص و بعوض مزد ان سه صاع از جو بدهی
یهودی قبول کرد و ان حضرت ان پشم و ان جو را بخانه برد و فاطمه ع را از ان خبر داد و فاطمه ع
قبول فرمود و برخواست و ثلث پشم را رشت و یکصاع جو را برداشت و دستاس کرد و پنج
قرص نان پخت برای هر یک یک قرص و حضرت امیر المومنین ع نماز شام با حضرت رسول ص
گذارد و بخانه امد پس ان بزرگواران با فضه بر سر خوان نشستند تا افطار کنند چون حضرت
امیر المومنین لقمه از ان قرص نان جدا کرد و خواست که تناول نماید مسکینی بر در خانه اهل
بیت صدا زد و گفت سلام باد بر شما ای اهل بیت محمد من مسکینی ام از مساکین مسلمانان
مرا طعام دهید از انچه میخورید تا حق تعالی شما را از مایدهای بهشت طعام دهد پس ان
حضرت ان لقمه را از دست مبارک گذاشت و همگی ایشان ان پنج قرص را به مسکین دادند و خود
با اب افطار فرمودند و صباح روزه شدند پس حضرت فاطمه ع ثلثی دیگر از ان پشم را در
روز دوم رشت و یکصاع جو برداشت و دستاس کرد و پنج قرص نان پخت و چون حضرت
امیر المومنین ع از نماز شام بازگشت و بخانه امد ان قرصها بر سر ان خوان حاضر کردند پس چون
ان حضرت لقمه اول را شکست که تناول کند از در خانه اهل بیت صدا امد که سلام بر شما
باد ای اهل بیت محمد من یتیمی ام از یتیمان مسلمانان طعام دهید مرا از انچه میخورید تا خداوند
عالمیان شما را اطعام کند از مایدهای بهشت پس همگی مانند شب پیش ان قرصها را بان
سایل دادند و باب افطار کردند و باز صباح روزه شدند و حضرت فاطمه صلوات الله علیها
ثلث باقی ان پشم را رشت و ان یکصاع تتمه ان جو را دستاس کرد و پنج قرص نان بعمل اورد
و حضرت امیر المومنین ع چون از نماز فارغ شد بخانه امد ان قرصها را حاضر کردند در حال
بر در خانه اهل بیت صدا امد که سلام الهی بر شما باد ای اهل بیت محمد ایا ما را اسیر می کنید

وبند را بر ما محکم می کردانید و ما را طعام نمیدهید که تناول کنیم پس باز مثل ان دو شب
پیش ان قرصها را بان سایل دادند و ان شب را نیز بکرسنکی کذرانیدند و چون صباح شد
و در نزد اهل بیت طعامی نبود حضرت امیر المومنین امام حسن و امام حسین را برداشت و
بنزد رسول خدا برد و ان دو بزرکوار از بسیاری ضعف مانند جوجه بر خود می لرزیدند
و چون انحضرت فرزندان عزیز خود را براین حال مشاهده نمود غمکین و اندوهناک شد فرمود
که یا ابا الحسن چه بسیار سخت و کرانست بر من انچه از حال شما مشاهده می کنم پس انحضرت ان
دو بزرکواران را برداشت و بخانه فاطمه امد دید فاطمه را که در محراب عبادت نشسته و از
شدت جوع شکم بپشت مبارکش چسپیده و دیدهایش بته افتاده چون او را براین حال
مشاهده نمود او را در بر کرفت و فرمود که خدا بفریاد رسد سه روزاست که شما براین حال می
باشید و بدین حال می کذرانید که اکنون مشاهده می کنم در شما و بروایت دیکر ایشان را
جمع فرمود و در بر کرفت و می کریست و میفرمود که سه روزاست که شما براین حال بوده اید و من
از شما غافل بوده ام پس دران حال جبرئیل فرود امد و کفت یا محمد بکیر انچه حق تعالی برای تو
مهیا کردانیده در اهل تو فرمود که چه چیز است ان پس جبرئیل سوره هل اتی را بانحضرت
داد و ابن شهراشوب از حضرت امام محمد باقر روایت کرده که چون حضرت رسول بخانه حضرت
فاطمه امد ایشانرا براین حال مشاهده نمود جبرئیل فرود امد با او قدحی بود از طلا مرصع
بدر و یاقوت پر از ترید و از او ظاهر میشد رایحه مشک و کافور پس همکی ایشان تناول کردند
و لقمه از ان کم نشد پس حضرت امام حسین بیرون رفت و در دست مبارک لقمه از ان طعام
داشت دران حال زن یهودیه رسید کفت ای اهل بیت جوع انجا رسید برای شما این طعام
اطعام کن مرا از این طعام چون انحضرت دست کرد و خواست که باو بدهد جبرئیل فرود امد
وانرا از دست انحضرت کرفت ان قدح را وان را باسمان برد پس حضرت رسول فرمود که اکر
حسین اراده نمیکرد که اطعام کند ان یهودیه را هر اینه بر کشتان قدح در اهل بیت من تا روز
قیامت باقی بود و هر چند از ان می خوردند لقمه کم نمیشد **مؤلف** کوید که کیفیت صدقه
دادن اهل بیت و نزول مایده برای ایشان و نازل کردیدن هل اتی در شان ان بزرکواران در

احادیث

احادیث مختلفه واقع شده و تفصیل ان احادیث مناسب این کتاب نیست بنابراین ما اکتفا
بهمین نمودیم و بدانکه از این دو روایت و بعضی روایات دیکر ظاهر میشود که تصدق مسکین
و یتیم و اسیر در سه شب واقع شده و بنابراین ممکنست که شب بیست و پنجم شب اول از ان سه شب
بوده باشد و از بسیاری از روایات دیکر مستفاد می کردد که تصدق بانها همه در شب بیست
و پنجم واقع شده و در روز بیست و پنجم سوره هل اتی نازل شد و چون بنابر همه روایات در این شب
البته تصدق واقع شده و در این روز این سوره در منقبت اهل بیت نازل کردید باید که محبان
و شیعیان اهل بیت این شب و این روز را حرمت بدارند و حق انرا رعایت نمایند و بعضی این
روز را روز مباهله نیز میدانند چنانچه سابقا مذکور شد و بر قول بعضی در این روز بعد
از قتل عثمن با حضرت امیر المومنین بیعت خلافت واقع شد **روز بیست و هفتم** در این
روز بنابر روایتی حضرت امام علی نقی متولد شده

باب هفتم در اعمال ماه محرم الحرام

بدانکه ماه محرم اخر ماههای حرامست و پیوسته در جاهلیت از حرمت میداشتند و حرب
و قتال را دران حرام میدانسته اند و لهذا انرا محرم می نامند و از حضرت علی بن موسی الرضا
منقولست که محرم ماهیست که اهل جاهلیت قتال را دران حرام میدانسته اند پس حلال
کردند دران ماه خونهای ما را و دریدند حرمت ما را و اسیر کردند اطفال و زنان ما را و اتش
زدند در خیمهای ما و غارت کردند اسباب ما را و رعایت نکردند برای رسول خدا حرمتی را
درباره ما بدرستی که روز قضیه حسین مجروح کردانید پلک چشم ما را و جاری ساخت
اشکهای دیدهای ما و خوار و ذلیل کردانید عزیز ما را ای زمین کرب و بلا ما را کرب و بلا
انداختی تا وقت اخر شدن روزکار پس بر مثل حسین باید که بکریند کریه کنندکان بدرستی که
کریستن بر حسین کناهان بزرک را بر طرف میکند پس فرمود که پدرم موسی بن جعفر صلوات
الله علیهما را چون ماه محرم داخل میشد کسی او را خندان نمیدید و حزن و اندوه بر او غالب
میشد و چون روز دهم میشد ان روز روز مصیبت و حزن و کریه انحضرت بود و میفرمود
که روزیست که حسین دران شهید شد و در حدیث معتبر دیکر از انحضرت مرویست که
بریان بن شبیب فرمود که ای پسر شبیب بدرستی که محرم ماهیست که اهل جاهلیت دران حرام

میدانستند ظلم و قتال را برای حرمت آن پس نشناختند این امت این ماه را و نه حرمت پیغمبر را بدرستی که شهید کردند ذریت آنحضرت را و اسیر کردند زنان او را و رعایت نکردند حرمت او را و غارت کردند اسباب او را پس خدا نیامرزد این را برای ایشان هرگز ای پسر شبیب اگر برای چیزی گریه کنی از برای حسین بن علی علیهما السلم گریه کن که او را مانند گوسفند سر بریدند و کشته شد با آنحضرت از اهل بیت او هجده مرد که در زمین شبیه خود نداشتند و بتحقیق که آسمانها هفتگانه و زمینها برای شهادت آنحضرت گریستند و بدرستی که چهار هزار ملک بزمین فرود امدند برای یاری او وقتی رسیدند که او شهید شده بود پس ایشان نزد قبر آنحضرت ژولیده موی و گردآلوده تا آنکه قایم آل محمد علیه السلم ظاهر شود پس از یاوران آنحضرت خواهند بود و شعار ایشان در جنگ این خواهد بود که یا لثارات الحسین یعنی ای گروهی که طلب خون حسین میکنند ای پسر شبیب مرا خبر داد پدرم از پدرش از جدش که چون شهید شد جدم حسین آسمان خون و خاک سرخ بارید ای پسر شبیب اگر گریه کنی بر حسین تا آب دیده تو بر روی تو جاری شود حق تعالی هر گناه صغیره و کبیره تورا بیامرزد ای پسر شبیب اگر خواهی که در قیامت هیچ گناه بر تو نباشد زیارت آنحضرت بکن ای پسر شبیب اگر خواهی که در غرفهای بهشت با رسول خدا و آل او ساکن شوی لعنت کن قاتلان آنحضرت را ای پسر شبیب اگر خواهی که مثل ثواب کسی داشته باشی که با آنحضرت شهید شده باشد پس هرگاه که او را یاد کنی بگو یا لیتنی كُنتُ مَعَهُم فَاَفُوزَ فَوزًا عَظِيمًا ای پسر شبیب اگر خواهی که در درجات عالیه بهشت با ما باشی محزون باش از برای حزن ما و شاد باش از برای شادی ما و بر تو باد محبت و ولایت ما اگر مردی سنگی را دوست دارد حق تعالی او را با آن محشور گرداند در روز قیامت ای عزیز تامل کن در این حدیث شریف که حضرت علی بن موسی الرضا با ابن شبیب فرموده که اگر میخواهی که با ما باشی محزون باش بحزن ما و مسرور باش بسرور ما یعنی که کسانی که حضرت خاتم النبیین و سید المرسلین و اهل بیت طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین را اشرف اولین و آخرین و پیشوایان دین و شفیعان روز جزا دانند دعوی تشیع و محبت و ولایت آن بزرگواران کنند باید که حزن و سرور خود را منوط بحزن و سرور ایشان سازند و در اوقاتی که آن بزرگواران را سروری و فرحی حاصل شد

وفضیلتی

و فضیلتی و کرامتی ظاهر گردیده آن اوقات شریفه را عید خود سازند و اظهار شادی و سرور نمایند و بر خلاف آن در اوقاتی که بر آن بزرگواران انواع نوایب زمان و جنود مصایب و احزان هجوم آورده و در مصیبت و غم و اندوه بوده اند در آن مصیبت با ایشان شریک باشند و آرزو نمایند که کاش با ایشان می بودیم و آنچه بر ایشان واقع شده بر ما واقع میشد و بسیار ظاهر است که آنچه نسبت با اهل بیت رسالت شده در این واقعه هایله امریست که اگر شیعیان و دوستان ایشان تمام عمر خود را صرف نوحه و زاری و ناله و سوگواری نمایند شمه از آنچه سزاوار است بعمل نیاورده خواهند بود پس لا اقل در این دهه محرم که کار بر آن بزرگواران تنگ شده بود و انواع غموم و هموم بر ایشان حمله آورده بود باید که شیعیان در مقام تعزیت و مصیبت در آیند و مغموم و مهموم باشند و از لذات و مشاغل دنیوی احتراز نمایند و مانند کسی که در مصیبت فرزند عزیز خود در نوحه و زاری باشد در تعزیه و مصیبت آن امام معصوم مظلوم بپردازند تا حق تعالی تعزیت ایشان را به تهنیت و حزن و غم ایشان را بفرح و سرور در روز جزا مبدل گرداند و چون احادیث بسیار از ائمه اطهار در فضل و ثواب تعزیت و گریستن بر آنحضرت وارد شده ما در اینجا بعضی از آن احادیث را ایراد می کنیم تا موجب مزید رغبات مومنان و شیعیان گردد بسندی معتبر از حضرت صادق علیه السلم منقولست که هر که مهموم و مغموم باشد برای ستمی که بر ما رفته است هر نفسی که کشد تسبیحی در نامه عملش نوشته شود و غم او برای ما عبادت باشد و سر ما را پنهان داشتن از دشمنان ما ثواب جهاد فی سبیل الله دارد پس حضرت صادق فرمود که باید که این حدیث باب طلا نوشته شود و بسندهای معتبر دیگر مرویست که حضرت امیر المومنین فرمود که حق تعالی مطلع شد بر زمین و ما را از جمیع خلایق اختیار کرد و از برای ما شیعه چند اختیار کرد که یاری می کنند ما را و شاد میشوند برای شادی ما و اندوه ناک میشوند برای اندوه ما و مالها و جانهای خود را برای ما صرف میکنند ایشان از مایند و بازگشت ایشان بسوی ماست و بسند معتبر از حضرت صادق منقولست که هر جزع و گریستنی مکروه است مگر جزع و گریستن بر حسین بن علی و در حدیث دیگر وارد شده که در روزی که حضرت امام حسین در نزد آنحضرت مذکور

میشد دران روز و در روایت دیگر دران شبانه روز انحضرت را کسی متبسم و خندان نمی
دید و میفرمود که حسین ع عبره مومنانست یعنی هرگاه انحضرت را بیاد می اورند میگریند
از دیدهای ایشان اشک جاری میشود و در حدیث دیگر فرمود که انحضرت می بیند و مطلع میشود
بهر کسی که بر او می گرید و استغفار می کند برای او و از اباء طاهرین خود نیز طلب می کند
که استغفار کنند برای او و در حدیث معتبر دیگر از انحضرت منقولست که هر که از دیده او یک
قطره اشک بیرون اید برای خونی که از ما ریخته است یا حقی که از ما ضایع کرده اند حق تعالی
او را در بهشت ابد الاباد جا دهد و متنعم گرداند و در حدیث دیگر از احمد بن یحیی از مخول
بن ابرهیم از ربیع بن منذر از پدرش منقولست که گفت از حضرت امام حسین ع شنیدم
که میفرمود که هر بنده که از دیدهای او یک قطره اب بیرون اید در مصیبت ما اهل بیت حق
تعالی او را در بهشت خلد جای دهد احمد بن یحیی میگوید که شبی حضرت امام حسین ع را
در خواب دیدم و بخدمت انحضرت عرض کردم که مخول بن ابرهیم چنین روایتی از شما بمن نقل
کرد ایا شما فرموده اید حضرت فرمود که بلی گفتم پس سند میانه من و شما افتاد و حدیث را
خود از شما شنیدم و بسند حسن از انحضرت مرویست که هر که ما را بیاد اورد یا ما نزد او مذکور
شویم و بیرون اید از دیده او اب گریه بقدر پر پشه حق تعالی گناهان او را بیامرزد و اگرچه
مثل کف دریاها باشد و بسند معتبر دیگر از انحضرت منقولست که هر که ما نزد او مذکور
شویم و از دیدهای او اب روان شود حق تعالی روی او را بر اتش جهنم حرام گرداند و بسندهای
صحیح از حضرت امام زین العابدین ع مرویست که هر مومنی که از دیده او برای قتل حسین بن علی
قطره بیرون اید که بر روی او جاری شود حق تعالی در بهشت برای او غرفهای کرامت مهیا
گرداند و هر مومنی که اب از دیده او بیرون اید و بر گونه روی او جاری گردد برای ضرری که از
دشمن بما رسیده است در دنیا حق تعالی در بهشت مکان نیکی برای او مهیا گرداند و هر مومنی
که با و رسد ازاری بسبب ولایت و محبت ما و از شدت و حرقت ان مصیبت اب دیده بر
روی او روان شود حق تعالی از روی بگرداند هر ازاری را و ایمن گرداند او را در روز قیامت از
غضب خود و از اتش جهنم و بسندهای موثق و معتبر از حضرت امام رضا ع منقولست

که هرکه

که هر که بیاد اورد مصیبت ما را و بگرید برای انچه مرتکب شده اند از ما با ما باشد در
درجه ما در روز قیامت و کسی که بیاد دیگران اورد مصیبت ما را پس بگرید و بگریاند گریان
نگردد دیده او در روزی که دیدها گریان باشند و کسی که بنشیند در مجلسی که در ان مجلس
احیای امر ما نمایند و احوال ما و احادیث ما را بیان کنند نمیرد دل او در روزی که دلها
از ترس و بیم مرده باشند و بسند صحیح مرویست که حضرت صادق ع از فضیل بن یسار پرسید
که ایا شما شیعیان در مجالس با یک دیگر می نشینید و حدیث ما را ذکر میکنید گفت بلی
فدای تو شوم حضرت فرمود که من ان مجالس را دوست میدارم پس زنده گردانید امر ما را
ای فضیل خدا رحمت کند کسی را که احادیث ما را ذکر کند و امر ما را و دین ما را زنده بدارد
ای فضیل هر که ما را یاد کند یا ما را نزد او یاد کنند و از دیدهای او مثل پر مگسی اب بیرون
اید خدا گناهان او را بیامرزد اگرچه مانند کف دریاها باشد و در روایت دیگر از ائمه
طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین مرویست که فرمود که هر که در مصیبت ما بگرید و صد
کس را بگریاند پس بهشت از برای اوست و هر که بگرید و پنجاه کس را بگریاند بهشت از برای اوست
و هر که بگرید و سی کس را بگریاند بهشت از برای اوست و هر که بگرید و یک کس را بگریاند بهشت
از برای اوست و هر که خود را بگریه بدارد بهشت از برای اوست و بچندین سند از ابو عماره
منقولست که حضرت صادق ع فرمود که ای ابو عماره شعری چند انشا کن برای من در مرثیه
حسین بن علی صلی الله علیه پس من انشا کردم و انحضرت می گریست و باز انشا کردم و میگریست
والله که پیوسته انشاد میکردم و انحضرت میگریست تا اواز گریه از خانه انحضرت بلند شد
پس فرمود که ای ابو عماره هر که انشا کند مرثیه در حسین ع پس یک کس را بگریاند برای اوست
بهشت و هر که انشا کند مرثیه در حسین ع پس سی کس را بگریاند برای اوست بهشت و
هر که مرثیه انشا کند در حسین پس بیست کس را بگریاند برای اوست بهشت و هر که انشا
کند مرثیه در حسین پس ده کس را بگریاند برای اوست بهشت و هر که انشا کند مرثیه
در حسین پس خود بگرید برای اوست بهشت و هر که انشا کند مرثیه در حسین پس
خود را بگریه بدارد برای اوست بهشت و در حدیث دیگر از زید شحام منقولست که گفت من

باجماعتی از اهل کوفه در خدمت حضرت صادق ع بودیم که داخل شد جعفر بن عفان
پس حضرت او را نزدیک خود طلبید و فرمود که ای جعفر گفت لبیک فدای تو شوم
فرمود که شنیده ام که تو در مرثیه حسین شعر میگویی و خوب میگویی گفت بلی فدای
تو شوم فرمود که بگوی پس شعری چند خواند و آنحضرت و جماعتی که حاضر بودند همه
گریستند و اشک بر رو و محاسن مبارک حضرت جاری شد پس فرمود که ای جعفر والله که
ملائکه مقربین خدا در اینجا حاضرند و شعرهای ترا در مرثیه حضرت امام حسین ع
می شنوند و میگویند چنانچه ما میگوییم و زیاده و بدرستی که حق تعالی برای تو ای جعفر
در این ساعت بهشت را واجب گردانید و ترا آمرزید پس فرمود که ای جعفر زیاده بگویم
برای تو گفت بلی ای آقای من که نیست کسی که در مرثیه حسین ع شعری بگوید پس بگرید
و بگریاند مگر آنکه حق تعالی بهشت را برای او واجب گرداند و او را بیامرزد و بچندین سند
دیگر منقولست که حضرت صادق ع فرمود که هر که انشاد کند در مرثیه حسین ع شعری
پس بگرید و بگریاند ده کس را برای او و برای ایشانست بهشت و پیوسته آنحضرت کم میکرد تا
فرمود که هر که انشاد کند در مرثیه حسین ع شعری پس بگرید و بگریاند یک کس را برای او و ایشانست
بهشت و فرمود که هر که انشاد کند در مرثیه حسین ع شعری پس بگرید راوی گوید که گمان
دارم که فرمود که یا خود را بگریه در آورد برای اوست بهشت مسمع گوید که ع بمسمع کردین فرمود
که ای مسمع تو اهل عراقی آیا نمیروی بنزد قبر حسین ع گفتم نه زیرا که من مردی ام مشهور در عراق
و نزد ما جماعتی هستند که خوش آمد خلیفه میگویند و از اهل قبایل بسیار دشمنان دارم
و ایمن نیستم که حال مرا بخلیفه اظهار کنند و ضرری بمن برسانند فرمود که آیا بیاد نمی آوری
آنچه شده است نسبت بآنحضرت گفتم بلی بیاد می آورم فرمود که پس جزع میکنی گفتم بلی والله
جزع میکنم و اشک از دیده ام جاری می شود و محزون می باشم تا آنکه اهل من اثر حزن و اندوه
من مشاهده میکنند و از غم و اندوه چیزی تناول نمی نمایم تا آنکه اثر ضعف اندوه
بشره من ظاهر میگردد فرمود رحمت کند خدا اشک ترا بدرستی که تو از آن جماعتی که جزع
میکنند برای ما و مسرورند بسرور ما و محزونند بحزن ما و ترسناکند بترس ما و ایمنند

بایمنی

بایمنی ما و بدانکه در وقت حضور مرگ مشاهده خواهی نمود آبای ما را که حاضر شوند
نزد تو و وصیت کنند ملک موت را در باره تو و بشارت دهند ترا که دیده تو بآنها روشن
گردد و ملک موت مهربانتر باشد بتو از مادر مهربان بفرزندش پس آب از دیده مبارک آن
حضرت روان شد من نیز گریستم پس فرمود حمد و سپاس خداوندی را که تفضیل داده
ما را بر خلایق و مخصوص گردانیده ما اهلبیت را برحمت ای مسمع بدرستی که زمین و آسمان
هر آینه می گریند از زمانی که کشته شده امیر المؤمنین ص برای ترحم بر گریستگان بر ما و
بدرستی که گریستگان بر ما از ملائکه زیاده اند و اشک ملائکه قطع نشده از آن روزی که ما
کشته شده ایم بدرستی که نمی گرید کسی برای ترحم بر ما و آنچه بما رسیده مگر آنکه حق تع
او را رحمت کند پیش از آنکه اشک از دیده او بیرون آید و چون قطرات اشک بر رو بیرون جاری
شود اگر قطره از آن قطرات در جهنم افتد البته حرارت جهنم را فرو نشاند بمرتبه که حرارتی
از جهنم ظاهر نشود و کسی که دل او برای ما بدرد آید در وقت حضور مرگ ما را مشاهده کند
و مسرور و خوشحال شود و پیوسته خوشحال باشد تا بر لب حوض کوثر ملاقات کند ما را
و بدرستی که حوض کوثر شادی می کند بدوست ما و از انواع طعامها باو می چشاند ای
مسمع هر که بیاشامد از کوثر شربتی آبی هرگز تشنه نشود و آب نخواهد بعد از آن و آب کوثر
در سردی چون کافور است و در رایحه مثل مشک است و در طعم مانند زنجبیل است از عسل
شیرین تر است و از مسکه نرم تر است و از اشک دیده صاف تر است و از عنبر خوشبوتر است
و بیرون می آید از چشمه تسنیم و میگذرد بنهرهای بهشت و جاری می شود بر سنگ ریزه
های در و یاقوت و بر لبان حوض قدحها نهاده است زیاده از عدد ستارگان آسمان و
بوی کوثر می آید از هزار ساله راه و قدحهای کوثر از طلا و نقره و الوان جواهر است و هر که می
آشامد قدحی از کوثر بوی خوشی از آن بمشامش میرسد تا آنکه آرزو میکند که کاش
او را در کنار آن حوض جا می دادند و بمکانی دیگر نقلش نمی فرمودند ای کردین بدرستی که تو
از آن حوض آب میخوری و سیراب می شوی و هیچ دیده نیست که گریه کند برای ما مگر آنکه می بیند
کوثر را و می آشامد از آن و هر که دوست ما باشد می آشامد از آن و هر که بیشتر ما را دوست دارد

لذت وطعم کوثر را بیشتر می یابد وازان بیشتر می آشامد و بسند معتبر از دعبل خزاعی منقولست
که گفت در ایام عاشورا رفتم بخدمت علی بن موسی الرضا علیه السلم وانحضرت را اندوه ناک یافتم
بود و جمعی از شیعیان در خدمت انحضرت نشسته بودند چون نظر ان سرور بر من افتاد فرمود
که مرحبا ای دعبل یاری کننده مائی بدست و زبان خود پس مرا طلبید و نزدیک خود نشانید
و فرمود که ای دعبل چون این روزها ایام حزن ما اهل بیت و سرور و شادی دشمنان ماست
شعری چند در مرثیه سید شهدا بخوان و بدان ای دعبل که هر که اب از دیدهای او روان
شود برای انچه بما رسیده از دشمنان ما حق تعالی او را در زمره ما محشور کرداند ای دعبل
هر که بر مصیبت جد من حسین بگرید البته حق تعالی گناهان او را بیامرزد پس حضرت فرمود
که پرده بستند و پرده کیان حرم عصمت و طهارت در پس پرده نشستند برای انکه در مصیبت
جد خود حسین بگریند پس فرمود که ای دعبل مرثیه برای حسین علیه السلم بگو پس شعری چند
در مرثیه انحضرت خواندم و انحضرت با مردان و زنان و حاضران بسیار گریستند که صدای
گریه از خانه انحضرت بلند شد و در حدیث دیگر از حضرت صادق منقولست بروایت معتبر
از سید علی حسینی که گفت من با جماعتی از مومنان در مشهد مقدس حضرت امام رضا
می بودیم چون روز عاشورا شد یکی از اصحاب ما کتاب مقتل حضرت امام حسین را برداشت
و میخواند سید بحدیثی که حضرت امام محمد باقر فرموده که هر که بر مصیبت حضرت امام
حسین گریه کند و اشک از دیده اش بیرون اید اگر چه بقدر پر مکسی باشد حق تعالی گناهان
او را بیامرزد اگرچه مانند کف دریاها باشد پس یکی از حضار مجلس که دعوی علم می نمود و
لیکن صاحب علم نبود این حدیث شریف را انکار نمود و گفت عقل من این را قبول نمی کند
پس من با او نزاع کردم و در میانه ما و او گفتگوی بسیار شد پس مردم متفرق گشتند و با آن
او بر تکذیب حدیث اصرار داشت تا چون بمنزل خود باز گشت بخواب رفت پس در خواب دید
که قیامت برپا شده و همه مردم محشور شده اند در صحرائی که اعوجاجی و انحرافی ندارد و
ترازوهای اعمال بندگان را اویخته و صراط بر روی جهنم کشیده اند و دیوانهای عمل را
گشوده اند و اتش جهنم را افروخته اند و قصرهای بهشت را جلوه در اورده اند گویا

که دران حال حرارت عظیمی بر من غالب گردید و عطش شدید مرا عارض شد هر چند
طلب اب می کردم نمییافتم پس بطرف راست و چپ نظر کردم دیدم که حوضی در نهایت
طول و عرض دانستم که حوض کوثر است وان حوض پر از اب بود و اب ان از برف سردتر و
از شهد شیرین تر بود و بر لب ان حوض دیدم دو مرد و یک زن را که نورهای ایشان عالم
روشن کرده بود و ایشان جامهای سیاه پوشیده بودند و میگریستند و محزون بودند
من از اهل محشر پرسیدم که کیستند ان بزرگواران گفتند محمد مصطفی و علی مرتضی و
فاطمه صلوات الله علیهم پرسیدم که چرا جامهای سیاه پوشیده اند و میگریند و محزونند
گفتند که روز عاشوراست روز مقتل امام حسین مگر نمیدانی امروز روز شهادت حضرت
امام حسین است پس نزدیک سیدة النسا فاطمه زهرا رفتم و گفتم ای دختر رسول خدا
که بدرستی که من تشنه ام و اب از تو میخواهم انحضرت از روی غضب بمن نظر کرد و فرمود که
تو نیستی که انکار میکردی فضیلت گریستن بر مصیبت فرزند پسندیده و نور دیده من
حسین که شهید شده است بظلم و عدوان لعنت کند خدا بر کشندگان او و ظلم کنندگان
او و منع کنندگان او از اب پس من دران حال از دهشت خواب بیدار شدم و از شدت
فزع رعشه بر جوارح و اندام من افتاده بود پس بسیار استغفار کردم از انچه گفته بودم و
پشیمان شدم و اوی گوید که پس او امد نزد ما و مارا خبر داد بخواب خود و توبه کرد بسوی
خدا از انچه گفته بود **روز اول** شیخ صدوق و شیخ مفید رضی الله عنهما ذکر نموده اند که
در روز اول محرم حق تعالی دعای زکریا را مستجاب گردانید پس هر که خواهد که خدای
تعالی دعای او را اجابت کند مستحبست که این روز را روزه دارد و در حدیث معتبر از ریان
بن شبیب منقولست که گفت داخل شدم در روز اول محرم بر حضرت علی بن موسی الرضا
پس انحضرت فرمود که ای پسر شبیب ایا روزه گفتم نه یا ابن رسول الله فرمود که بدرستی که
این روزیست که زکریا دعا کرد پروردگار خود را و گفت رَبِّ هَبْ لِي مِن لَّدُنكَ ذُرِّيَّةً
طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ و حق تعالی دعای او را مستجاب گردانید و ملائکه را امر فرمود
که با او ندا کردند او در محراب عبادت بنماز ایستاده بود که إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى یعنی بدرستی

که خدا ترا بشارت میدهد بیحیی پس هر که این روز را روزه بدارد و دعا کند حق تعالی
دعای او را مستجاب گرداند چنانچه برای زکریا ع مستجاب گردانید و سید ابن طاوس علیه
الرحمة از محمد بن فضیل صیرفی روایت کرده که حضرت علی بن موسی الرضا ع روایت فرمود از
پدرش از جدش از اباء اطهارش که رسول خدا ص در روز اول محرم دو رکعت نماز میگذارد و
چون فارغ میشد دستهای خود را بر میداشت و سه نوبت این دعا میخواند اللهم انت الاله
القدیم وهذه سنة جدیدة فاسئلک فیها العصمة من الشیطان والقوة علی هذه النفس
الامارة بالسوء والاشتغال بما یقربنی الیک یا کریم یا ذا الجلال والاکرام یا عماد من
لا عماد له یا ذخیرة من لا ذخیرة له یا حرز من لا حرز له یا غیاث من لا غیاث له یا سند
من لا سند له یا کنز من لا کنز له یا حسن البلاء یا عظیم الرجاء یا عز الضعفاء یا منقذ
الغرقی یا منجی الهلکی یا منعم یا مجمل یا مفضل یا محسن انت الذی سجد لک سواد اللیل ونور
النهار وضوء القمر وشعاع الشمس ودوی الماء وحفیف الشجر یا الله لا شریک لک
اللهم اجعلنا خیرا مما یظنون واغفر لنا ما لا یعلمون ولا تؤاخذنا بما یقولون حسبی الله لا
اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم امنا به کل من عند ربنا وما یذکر
الا اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت
الوهاب **مؤلف** گوید که ازین دعا ظاهر میشود که محرم اول سال است و از بعضی اخبار که گذشته در
اعمال ماه رمضان که مذکور شد مستفاد میشود که ماه رمضان اول سال است و در بعضی
احادیث دیگر وارد شده که شب قدر اول سال است و این اخبار با یکدیگر منافاتی ندارد
زیرا که اول سال تواریخ و معاملات ماه محرم است و اول سال طاعت و عبادت و بندگی خدا
ماه رمضان است و اول سال تقدیر و قضا شب قدر است **روز سیم** شیخ مفید رضی الله
عنه و جماعتی از علما ذکر نموده اند که روز سیم محرم روز مبارکیست که حضرت یوسف ع
در آن روز از چاه خلاصی یافت پس هر که این روز را روزه دارد حق تعالی کار دشوار او را
آسان گرداند و او را از هر شدتی فرج کرامت فرماید و سید ابن طاوس ره گفته که در بعضی
کتب احادیث از حضرت رسول ص روایت شده که هر که روز سیم محرم را روزه دارد دعای

او

او مستجاب گردد **شب دهم** شیخ طوسی رحمه الله تعالی بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق
صلوات الله علیه روایت نموده که هر که شب عاشورا نزد قبر حضرت امام حسین ع بماند تا
صبح در روز قیامت خدا را ملاقات کند آلوده بخون و چنان باشد که در عرصه کربلا با آن
حضرت شهید شده باشد و شیخ مفید رضوان الله علیه روایت نموده که هر که آنحضرت را
زیارت کند و در نزد آنحضرت در شب عاشورا بیتوته کند تا صبح شود حق تعالی او را در
زمره شهیدان با آن حضرت آلوده بخون آنحضرت محشور گرداند **روز دهم** روز عاشورا
این روز روز مصیبت و ماتم شیعیانست باید که در این روز مشغول ماتم حضرت سید
الشهدا باشند و از مشاغل دنیوی احتراز نمایند و تا بعد از عصر روزه باشند و از روی
حزن و اندوه امساک کنند و بعد از عصر بشربت آبی اکتفا کنند و بقدر خواهش چیزی
تناول نمایند و از مطعومات لذیذه اجتناب کنند و بسند موثق از حضرت علی بن
موسی الرضا ع مرویست که هر که ترک کند در سعی کردن حاجتهای خود در روز عاشورا
حق تعالی حاجتهای دنیا و آخرت او را بر آورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و حزن
و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده اش در
بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نام کند و در خانه خود چیزی
ذخیره کند برکت نیابد در آنچه ذخیره کرده و محشور شود در روز قیامت با یزید و عبید
الله بن زیاد و عمر بن سعد در پست ترین درکات جهنم و بسند معتبر از عبد الله بن فضل
منقولست که گفت بحضرت صادق ع عرض کردم که یا ابن رسول الله بچه علت عاشورا روز
اندوه و جزع و مصیبت و گریه است و روزی که حضرت رسالت ص بعالم بقا رحلت نمود
و روزی که حضرت فاطمه صلوات الله علیها دار فانی را وداع نموده و روزی که حضرت
امیر المومنین ع شهید شده و روزی که حضرت امام حسن ع مسموم گردیده در جزع و
مصیبت مثل آن روز نیست حضرت فرمود که روز شهادت حسین ع مصیبت آن از
جمیع روزها عظیمتر است زیرا که اصحاب العبا گرامی ترین خلق بودند نزد حق تعالی و
مردم ایشان را با یکدیگر مشاهده میکردند و آیات کرامت و فضیلت ایشان با یکدیگر

نازل میشد پس چون حضرت رسالت ص از دنیا رفت حضرت امیر المومنین وفاطمه و
حسن وحسین صلوات الله علیهم درمیان مردم بودند ومردم خود را بدیدن ایشان
تسلی میدادند چون حضرت فاطمه از دنیا رفت مردم خود را بملاقات امیر المومنین وحسن
وحسین علیهم السلم تسلی میدادند وچون حضرت امیر المومنین ع شهید شد دیدن حسن
وحسین علیهما السلم موجب تسلی مردم میکردید وچون حضرت امام حسن شهید شد
مردم بملاقات وافر البرکات حضرت امام حسین ع مصیبت ومفارقت واندوه ان بزرگوارزادان
را مداوا میکردند ودیده خود را بلقای او روشن میکردند وچون حضرت امام حسین
شهید شد کسی از ال عبا نماند که مردم خود را بدیدن او تسلی دهند پس رفتن انحضرت
مثل رفتن همه ایشان بود وماندن انحضرت مثل ماندن همه ایشان بود وباین سبب روز
مصیبت انحضرت بدترین روزهاست راوی گفت یا ابن رسول الله ایا دیدن حضرت علی
بن الحسین ع موجب تسلی مردم نمیکردید حضرت فرمود بلی علی بن الحسین سید عابدان و
پیشوای مردمان وحجت خداوند عالمیان بود بعد از پدران بزرگوار خود ولیکن حضرت
رسالت ص را ملاقات نکرده بود واز او حدیث نشنیده بود علمش بمیراث از پدر وجد با و
رسیده بود ومردم حضرت امیر المومنین وفاطمه وحسن وحسین علیهم السلم را پیوسته با
حضرت رسالت ص دیده بودند ودر مجالس ومشاهد متعدده ایشان را با یکدیگر ملاقات
کرده بودند واز انحضرت فضایل ومناقب ایشان را شنیده بودند وهر یک از ایشان را که
میدیدند همه را بخاطر می اوردند ومتذکر ان احوال واقوال میکردیدند چون حضرت
امام حسین ع رفت هیچکس نماند که ببیدن او متذکر ان مشاهد ومواقف شوند وان
فضایل ومناقب را بیاد اورند پس گویا در ان روز همه ایشان رفتند وباین سبب مصیبت
انحضرت عظیم ترین مصیبتها است راوی گفت یا ابن رسول الله پس چگونه شیعیان روز
عاشورا را روز برکت نامیدند حضرت گریست وفرمود که چون امام حسین ع شهید شد
مردم تقرب جستند بسوی یزید واحادیث از برای او جعل کردند وجایزها گرفتند
واز جمله انها که از برای او بستند این بود که روز عاشورا روز برکت است تا عدول کنند مردم

دران

ان روز از جزع وگریه ومصیبت وحزن بسوی فرح وشادی وتبرک جستن بان وتهیه
سال کردن دران خدا حکم کند میانه ما وایشان ودر حدیث معتبر دیگر از عبد الملک
منقولست که سوال کردم از حضرت صادق ع از روزه روز تاسوعا وعاشورا یعنی روز
نهم وروز دهم ماه محرم فرمود که تاسوعا روزیست که حضرت امام حسین ع را واصحاب
انحضرت را در کربلا محصور کردند وخیل اهل شام بر ایشان جمع شدند وبر سر ان بزرگواران
فرود امدند وابن مرجانه وعمر بن سعد شاد شدند بزیادتی خیل وبسیاری لشکر وضعیف
شمردند حسین ع را واصحابش را ویقین دانستند که دیگر ناصری ویاوری بمدد انحضرت
نمی اید واهل عراق او را مدد نمیکنند پس فرمود حضرت صادق ع که پدرم فدای ان ضعیف
غریب باد واما عاشورا روزیست که حسین ع دران روز در افتاده درمیان اصحاب خود کشته
شده ودر افتادند اصحاب بر دور انحضرت کشته شده پس چنین روزی روز روزه داشتن
است هرگز نیست چنین سوگند بپروردگار خانه حرام که نیست این روز روز روزه ونیست
این روز مگر روز اندوه ومصیبت که بر همه اهل زمین واهل اسمان وبر همه مومنان واقع
شده واین روز روز شادی وسرور است برای ابن مرجانه وال زیاد واهل شام غضب خدا
بر ان ملاعین وبر ذریات ایشان باد واین روزیست که گریستند بر انحضرت همه بقعهای
زمین مگر بقعه شام پس هر که روزه دارد این روز را یا تبرک بجوید باین روز خداوند عالمیان
او را با ال زیاد محشور گرداند درحالتی که دل او را مسخ کرده باشد وبر او خشمناک باشد وهر
که دراین روز در منزل خود چیزی ذخیره کند حق تعالی در دل او نفاقی بیندازد تا روزی که
خدا را ملاقات کند وببرد برکت را از او واز اهل بیت او وفرزندان او وشیطان با او شریک
شود در همه انها ودر حدیث دیگر منقولست که عبید بن زراره از انحضرت پرسید از روزه
روز عاشورا فرمود که کسی که روزه دارد این روز را نصیب او وبهره او وفرزندان او از روزه ان
روز نصیب ابن مرجانه وال زیاد خواهد بود پرسیدم که چه چیز است نصیب ایشان از این روز
فرمود که اتش جهنم پس فرمود که پناه میجوییم بخدا از اتش جهنم واز عملی که نزدیک گرداند از اتش
جهنم **مؤلف** گوید که گویا مراد از روزه نداشتن وچیزی ذخیره نکردن دراین روز است

که روزه مدار نهار این روز را برای تعظیم وتکریم این روز واذوقه سال را در این روز در خانه جمع
نکند از برای مبارکی این روز چنانچه الحال نیز در شام ومکه متعارف وبدانکه در این روز
زیارت حضرت امام حسین ع فضیلت بسیار دارد وبسند صحیح معتبر از حضرت صادق ع منقولست
که هر که حضرت امام حسین ع را زیارت کند در روز عاشورا وعارف بحق انحضرت بوده باشد
چنانست که خدا را در عرش عبادت کرده باشد ودر حدیث معتبر دیگر فرمود که هر که انحضرت را
روز عاشورا زیارت کند چنانست که در پیش انحضرت شهید شده باشد ودر خون خود غلطیده
باشد ودر روایت معتبر دیگر فرمود که هر که انحضرت را در روز عاشورا زیارت کند بهشت
او را واجب شود وشیخ مفید وسید ابن طاوس وجمعی دیگر از علما بسند معتبر روایت کرده اند
از سیف بن عمیره وصالح بن عقبه وهر دو از محمد بن اسمعیل وعلقمه بن محمد حضرمی وهر دو از
مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر ع فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین ع را در
روز دهم محرم تا نزد قبر انحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار
هزار حج ودو هزار هزار عمره ودو هزار هزار جهاد که هر یک را با رسول خدا وائمه طاهرین علیهم
السلام کرده باشد مالک گفت فدای تو شوم چه ثوابست برای کسی که در شهرهای دور باشد
وممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر انحضرت فرمود که چون روز عاشورا در اید بیرون رود بسوی
صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود واشاره کند بسوی انحضرت بسلام وجهد کند در
نفرین کردن بر قاتل انحضرت وبعد از ان دو رکعت نماز بکند وبکند این کار را در اول روز پیش
از پیشین پس ندبه ونوحه وگریه کند بر حسین وامر کند هر که را در خانه اوست واز او تقیه
نکند بگریه کردن بر انحضرت ودر خانه خود مصیبتی بر پا دارد باظهار جزع بر انحضرت و
ملاقات کنند بعضی از ایشان بعضی را در خانهای خود بگریه کردن وتعزیه گویند بعضی از ایشان
بعضی را در خانهای خود بر مصیبت انحضرت پس من ضامنم بر خدا که هر گاه این کارها را بکند
جمیع این ثوابها را با ایشان عطا فرماید مالک گفت تو ضامنی وکفیلی از برای ایشان باین
ثواب فرمود که بلی پرسید که چگونه یکدیگر را تعزیه بگویند فرمود که میگویند عَظَّمَ اللهُ اُجُورَنا
بِمُصابِنا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ وَجَعَلَنا وَاِیّاکُمْ مِنَ الطّالِبِینَ بِثارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الاِمامِ المَهْدِیِّ

مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ واگر توانی در ان روز از برای هیچ کار از خانه بیرون مرو که ان روز
نحسی است که حاجت هیچ مومنی در ان روز بر اورده نمیشود واگر بر اورده شود از برای او
مبارک نیست ودر ان خیری ورشدی نخواهد دید وذخیره مکن از برای منزل خود چیزی
که هر که در این روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند از برای او مبارک نیست انچه ذخیره
کرده است واهلش که از برای ایشان ذخیره کرده است مبارک نخواهد بود پس کسی که چنین
کند از برای او نوشته شود ثواب هزار هزار حج وهزار هزار عمره وهزار هزار جهاد که همه
با رسول خدا کرده باشد واز برای او خواهد بود ثواب مصیبت هر پیغمبری ورسولی و
صدیقی وشهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده تا روز
قیامت علقمه بن محمد گفت که من گفتم بحضرت امام محمد باقر ع که تعلیم نما بمن دعائی که بخوانم
در این روز هر گاه که خواهم که انحضرت را زیارت کنم از نزدیک ودعائی که هر گاه در شهرهای
دور خواهم که اشاره کنم انحضرت را وزیارت کنم فرمود که ای علقمه هر گاه بکنی ان دو رکعت
را بعد از انکه اشاره کرده باشی بجانب انحضرت بسلام وگفته باشی بعد از اشاره ونماز این
قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائی که ملائکه میخوانند در وقتی
که زیارت انحضرت میکنند ومی نویسد خدا برای تو بان زیارت هزار هزار حسنه ومحو
میکند از تو هزار هزار گناه وبلند میکند از برای تو در بهشت هزار هزار درجه وخواهی
بود از انها که شهید شده باشد با حسین بن علی ع تا انکه شریک شوی با ایشان در درجات
ایشان وشناسند ترا مگر از انها که با انحضرت شهید شده اند ونوشته شود برای
تو ثواب هر پیغمبری ورسولی وثواب زیارت هر که انحضرت را زیارت کند وکرده از روزی
که شهید شده است ومیگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ فاطِمَةَ
سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللهِ وَابْنَ ثارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ وَ
عَلَی الاَرْواحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنائِکَ عَلَیْکُمْ مِنِّی جَمِیعاً سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقِیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَ
النَّهارُ یا اَبا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِیَّةُ وَعَظُمَتِ الْمُصِیبَةُ بِکَ عَلَیْنا وَعَلی جَمِیعِ اَهْلِ

الاسلام وجلت وعظمت مصيبتك في السموات على جميع اهل السموات فلعن الله
امة اسست اساس الظلم والجور عليكم اهل البيت ولعن الله امة دفعتكم عن مقامكم
وازالتكم عن مراتبكم التي رتبكم الله فيها ولعن الله امة قتلتكم ولعن الله الممهدين
لهم بالتمكين من قتالكم برئت الى الله واليكم منهم ومن اشياعهم واتباعهم واوليائهم
يا ابا عبد الله اني سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم الى يوم القيمة ولعن الله آل
زياد وآل مروان ولعن الله بني امية قاطبة ولعن الله ابن مرجانة ولعن الله عمر بن سعد و
لعن الله شمرا ولعن الله امة اسرجت والجمت وتنقبت وتهيات لقتالك بابي انت
وامي لقد عظم مصابي بك فاسال الله الذي اكرم مقامك واكرمني بك ان
يرزقني طلب ثارك مع امام منصور من اهل بيت محمد اللهم اجعلني عندك وجيها
بالحسين في الدنيا والاخرة يا ابا عبد الله اني اتقرب الى الله والى رسوله والى امير
المؤمنين والى فاطمة والى الحسن واليك بموالاتك وبالبراءة ممن قاتلك ونصب لك
الحرب وبالبراءة ممن اسس اساس الظلم والجور عليكم وابرء الى الله والى رسوله
ممن اسس اساس ذلك وبنى عليه بنيانه وجرى في ظلمه وجوره عليكم وعلى
اشياعكم برئت الى الله واليكم منهم واتقرب الى الله ثم اليكم بموالاتكم وموالاة
وليكم وبالبراءة من اعدائكم والناصبين لكم الحرب وبالبراءة من اشياعهم و
اتباعهم اني سلم لمن سالمكم وحرب لمن حاربكم وولي لمن والاكم وعدو لمن عاداكم
فاسئل الله الذي اكرمني بمعرفتكم ومعرفة اوليائكم ورزقني البراءة من اعدائكم
ان يجعلني معكم في الدنيا والاخرة وان يثبت لي عندكم قدم صدق في الدنيا و
الاخرة واسئله ان يبلغني المقام المحمود لكم عند الله وان يرزقني طلب ثاري مع امام
مهدي ظاهر ناطق منكم واسال الله بحقكم وبالشان الذي لكم عنده ان يعطيني بمصابي
بكم افضل ما يعطي مصابا بمصيبته مصيبة ما اعظمها واعظم رزيتها في الاسلام
وفي جميع اهل السموات والارض اللهم اجعلني في مقامي هذا ممن تناله منك صلوات
ورحمة ومغفرة اللهم اجعل محياي محيا محمد وآل محمد ومماتي ممات محمد وآل

ثارکم

محمد

محمد اللهم ان هذا يوم تبركت به بنو امية وابن آكلة الاكباد اللعين ابن
اللعين على لسان نبيك صلى الله عليه وآله في كل موطن وموقف وقف فيه نبيك
صلواتك عليه وآله اللهم العن ابا سفيان ومعوية بن ابي سفيان ويزيد بن معاوية
عليهم منك اللعنة ابد الابدين وهذا يوم فرحت به آل زياد وآل مروان بقتلهم الحسين
صلى الله عليه اللهم ضاعف عليهم اللعن منك والعذاب اللهم اني اتقرب اليك
في هذا اليوم وفي موقفي هذا وايام حيوتي بالبراءة منهم واللعنة عليهم وبالموالاة
لنبيك وآل نبيك عليهم السلم پس صد نوبت ميگويي اللهم العن اول ظالم ظلم حق
محمد وآل محمد وآخر تابع له على ذلك اللهم العن العصابة التي جاهدت الحسين و
شايعت وبايعت على قتله اللهم العنهم جميعا پس صد نوبت ميگويي السلام عليك
يا ابا عبد الله وعلى الارواح التي حلت بفنائك عليك مني سلام الله ما بقيت وبقي
الليل والنهار ولا جعله الله آخر العهد مني لزيارتك السلم على الحسين وعلى علي بن الحسين
وعلى اصحاب الحسين پس ميگويي اللهم خص انت اول ظالم باللعن مني وابدا به اولا ثم
الثاني ثم الثالث ثم الرابع اللهم العن يزيد بن معوية خامسا والعن عبيد الله بن زياد و
ابن مرجانة وعمر بن سعد وشمرا وآل ابي سفيان وآل زياد وآل مروان الى يوم القيمة
پس بسجده ميروی و ميگويي اللهم لك الحمد حمد الشاكرين لك على مصابهم الحمد
لله على عظيم رزيتي اللهم ارزقني شفاعة الحسين عليه السلم يوم الورود وثبت لي
قدم صدق عندك مع الحسين واصحاب الحسين الذين بذلوا مهجهم دون الحسين
عليه السلم علقمه گفت كه امام محمد باقر ع فرمود كه اگر تواني هر روز آنحضرت را باين كيفيت
زيارت كني بكن كه جميع اين ثوابها از براى تو خواهد بود و روايت كرده محمد بن خالد الطيالسی
از سيف بن عميره كه گفت من با صفوان بن مهران جمال و جماعتی از اصحاب خود رفتيم
بسوی نجف اشرف بعد از آنكه حضرت صادق ع بيرون رفته بودند از حيره بمدينه پيش
ايشان پس چون از زيارت حضرت امير المومنين ع فارغ شديم صفوان روی خود را گردانيد
بسوی قبر حضرت امام حسين عليه السلم و گفت زيارت كنيد حضرت امام حسين ع را

ازاین مکان از بالای سر امیر المومنین ع که حضرت امام جعفر صادق ع چنین کرده در وقتی
که من در خدمت آنحضرت باین مکان شریف آمده بودم پس خواند صفوان آن زیارت را که
علقمه از حضرت امام محمد باقر ع برای روز عاشورا روایت کرده است پس دو رکعت نماز
کرد تر دو سر مبارک امیر المومنین و وداع کرد بعد از نماز امیر المومنین ع را و رو بجانب حضرت
امام حسین ع کرد و آنحضرت را نیز وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از آن دو رکعت خواند
این دعا بود یا الله یا الله یا الله یا مجیب دعوة المضطرین یا کاشف کرب المکروبین
یا غیاث المستغیثین و یا صریخ المستصرخین و یا من هو اقرب الی من حبل الورید
و یا من یحول بین المرء وقلبه و یا من هو بالمنظر الاعلی و بالافق المبین و یا من هو الرحمن
الرحیم علی العرش استوی و یا من یعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور و یا من لا
یخفی علیه خافیة و یا من لا تشتبه علیه الاصوات و یا من لا تغلطه الحاجات و
یا من لا یبرمه الحاح الملحین یا مدرک کل فوت و یا جامع کل شمل و یا بارئ النفوس
بعد الموت و یا من هو کل یوم فی شأن یا قاضی الحاجات یا منفس الکربات یا معطی
السئولات یا ولی الرغبات یا کافی المهمات یا من یکفی من کل شیء و لا یکفی منه
شیء فی السموات و الارض اسئلک بحق محمد و علی و بحق فاطمة بنت نبیک و بحق
الحسن و الحسین فانی بهم اتوجه الیک فی مقامی هذا و بهم اتوسل و بهم اتشفع الیک و
بحقهم اسئلک و اقسم و اعزم علیک و بالشأن الذی لهم عندک و بالقدر الذی لهم
عندک و بالذی فضلتهم علی العالمین و باسمک الذی جعلته عندهم و به خصصتهم
دون العالمین و به ابنتهم و ابنت فضلهم من فضل العالمین حتی فاق فضلهم فضل
العالمین ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تکشف عنی غمی و همی و کربی و
تکفینی المهم من اموری و تقضی عنی دینی و تجیرنی من الفقر و تجیرنی من الفاقة و تغنینی
عن المسئلة الی المخلوقین و تکفینی هم من اخاف همه و عسر من اخاف عسره و حزونة
من اخاف حزونته و شر من اخاف شره و مکر من اخاف مکره و بغی من اخاف بغیه
و جور من اخاف جوره و سلطان من اخاف سلطانه و کید من اخاف کیده و

السؤالات

مقدرته من اخاف بلاء مقدرته علی و ترد عنی کید الکیدة و مکر المکرة اللهم من
ارادنی فارده و من کادنی فکده و اصرف عنی کیده و مکره و بأسه و امانیه و امنعه
عنی کیف شئت و انی شئت اللهم اشغله عنی بفقر لا تجبره و ببلاء لا تستره و بفاقة
لا تسدها و بسقم لا تعافیه و ذل لا تعزه و بمسکنة لا تجبرها اللهم اضرب بالذل
نصب عینیه و ادخل علیه الفقر فی منزله و العلة و السقم فی بدنه حتی تشغله عنی
بشغل شاغل لا فراغ له و انسه ذکری کما انسیته ذکرک و خذ عنی بسمعه و بصره و
لسانه و یده و رجله و قلبه و جمیع جوارحه و ادخل علیه فی جمیع ذلک السقم و لا تشفه
حتی تجعل ذلک له شغلا شاغلا به عنی و عن ذکری و اکفنی یا کافی ما لا یکفی سواک
فانک الکافی لا کافی سواک و مفرج لا مفرج سواک و مغیث لا مغیث سواک و جار لا جار
سواک خاب من کان جاره سواک و مغیثه سواک و مفزعه الی سواک و مهربه و
ملجاه الی غیرک و منجاه من مخلوق غیرک فانت ثقتی و رجائی و مفزعی و مهربی و ملجای
و منجای فبک استفتح و بک استنجح و بمحمد و آل محمد اتوجه الیک و اتوسل و اتشفع
فاسئلک یا الله یا الله یا الله فلک الحمد و لک الشکر و الیک المشتکی و انت المستعان فاسئلک
یا الله بحق محمد و آل محمد ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تکشف عنی غمی و همی
و کربی فی مقامی هذا کما کشفت عن نبیک همه و غمه و کربه و کفیته هول عدوه
فاکشف عنی کما کشفت عنه و فرج عنی کما فرجت عنه و اکفنی کما کفیته و اصرف
عنی هول ما اخاف هوله و مؤنة ما اخاف مؤنته و هم ما اخاف همه بلا مؤنة علی نفسی
من ذلک و اصرفنی بقضاء حوائجی و کفایة ما اهمنی همه من امر آخرتی و دنیای
یا امیر المؤمنین و یا ابا عبد الله علیکما منی سلام الله ابدا ما بقی اللیل و النهار و لا جعله
الله آخر العهد من زیارتکما و لا فرق الله بینی و بینکما اللهم احینی حیوة محمد و ذریته
و امتنی مماتهم و توفنی علی ملتهم و احشرنی فی زمرتهم و لا تفرق بینی و بینهم طرفة
عین ابدا فی الدنیا و الآخرة یا امیر المؤمنین و یا ابا عبد الله اتیتکما زائرا و متوسلا الی
الله ربی و ربکما و متوجها الیه بکما و مستشفعا بکما الی الله فی حاجتی هذه

جاره

فَاشْفَعا لِی فَاِنَّ لَکُما عِنْدَ اللهِ الْمَقامَ الْمَحْمُودَ وَالْجاهَ الْوَجِیهَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِیعَ وَالْوَسِیلَةَ
اِنِّی اَنْقَلِبُ عَنْکُما مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحاجَةِ وَقَضائِها وَنَجاحِها مِنَ اللهِ بِشَفاعَتِکُما لِی اِلَی
اللهِ فِی ذٰلِکَ فَلا اَخِیبُ وَلا یَکُونُ مُنْقَلَبِی مُنْقَلَباً خائِباً خاسِراً بَلْ یَکُونُ مُنْقَلَبِی مُنْقَلَباً
راجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجاباً لِی بِقَضاءِ جَمِیعِ حَوائِجِی وَتَشَفَّعا لِی اِلَی اللهِ اَنْقَلِبُ عَلی ما
شاءَ اللهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ مُفَوِّضاً اَمْرِی اِلَی اللهِ مُلْجِئاً ظَهْرِی اِلَی اللهِ وَمُتَوَکِّلاً
عَلَی اللهِ وَاَقُولُ حَسْبِیَ اللهُ وَکَفی سَمِعَ اللهُ لِمَنْ دَعا لَیْسَ لِی وَراءَ اللهِ وَوَراءَکُمْ یا
سادَتِی مُنْتَهی ما شاءَ رَبِّی کانَ وَما لَمْ یَشَأْ لَمْ یَکُنْ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا
اللهَ وَلا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی اِلَیْکُما انْصَرَفْتُ یا سَیِّدِی یا اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ وَمَوْلایَ
وَاَنْتَ یا اَبا عَبْدِاللهِ یا سَیِّدِی وَسَلامِی عَلَیْکُما مُتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ واصِلٌ
ذٰلِکَ اِلَیْکُما غَیْرُ مَحْجُوبٍ عَنْکُما سَلامِی اِنْ شاءَ اللهُ وَاَسْئَلُهُ بِحَقِّکُما اَنْ یَشاءَ ذٰلِکَ وَیَفْعَلَ
فَاِنَّهُ حَمِیدٌ مَجِیدٌ اِنْقَلَبْتُ یا سَیِّدَیَّ عَنْکُما تائِباً حامِداً لِلّهِ شاکِراً راجِیاً لِلْاِجابَةِ غَیْرَ
آیِسٍ وَلا قانِطٍ آئِباً عائِداً راجِعاً اِلی زِیارَتِکُما غَیْرَ راغِبٍ عَنْکُما وَلا مِنْ زِیارَتِکُما بَلْ راجِعٌ
عائِدٌ اِنْ شاءَ اللهُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ یا سادَتِی رَغِبْتُ اِلَیْکُما وَاِلی زِیارَتِکُما بَعْدَ اَنْ
زَهِدَ فِیکُما وَفِی زِیارَتِکُما اَهْلُ الدُّنْیا فَلا خَیَّبَنِیَ اللهُ مِمّا رَجَوْتُ وَما اَمَّلْتُ فِی زِیارَتِکُما اِنَّهُ
قَرِیبٌ مُجِیبٌ سیف بن عمیره گفت که من بصفوان گفتم که علقمه این زیارت را از امام محمد باقر ع
از برای ما روایت کرده این دعا را نقل نکرده صفوان گفت که من وارد شدم با سید خود امام
جعفر صادق ع باین مکان پس کرد مثل آنچه ما کردیم در زیارت و این دعا را در هنگام وداع
بعد از آنکه دو رکعت نماز را کرد و وداع را بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق
علیه السلم بمن گفت که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا را و باین نحو زیارت بکن که
ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را بکند و این دعا را بخواند از نزدیک یا دور اینکه زیارتش
مقبول باشد و سعیش مزد داده شود و سلامش بآنحضرت برسد و محجوب نگردد و هر
حاجت که از خدا بطلبد بر آورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این
زیارت را با همین ضامنی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین ع با همین ضامنی و او از

انقلبت

امام

امام حسین ع با همین ضامنی و او از امام حسن ع با همین ضامنی و او از پدرش حضرت
امیر المومنین ص با همین ضامنی و امیر المومنین ع از رسول خدا ص با همین ضامنی و رسول
خدا ص از جبرئیل ع با همین ضامنی و جبرئیل از خداوند عالمیان با همین ضامنی و بتحقیق
که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین ع را باین
روش زیارت کند از نزدیک یا دور و این دعا بخواند زیارتش را قبول کنم و هر حاجت
که بطلبد بر آورم هر چند بزرگ باشد و هر سوالی که بکند عطا کنم و از درگاه من ناامید
بر نگردد و او را بر گردانم شاد و خوشحال ببر آمدن حاجتش و فایز شدن به بهشت و آزاد شدن
از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت
باشد و گواه گرفت ما را خدا بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل
گفت که یا رسول الله حق تعالی مرا بسوی تو فرستاده برای بشارت و سرور و خوشحالی تو
و بشارت و شادی علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین و امامان فرزندان تو تا روز
قیامت پس حضرت صادق ع فرمود که ای صفوان هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا بهم رسد
این زیارت را بکن هر جا که باشی و این دعا بخوان و از پروردگار خود حاجت خود را بطلب
که البته بر آورده میشود و حق تعالی خلف وعده خود نمیفرماید مؤلف گوید که عبارات
این حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمالات بسیار است و لیکن اگر اول بر آنحضرت
سلام کنی بهر عبارتی که دانی بهتر است بیکی از عبارات ماثوره باشد پس بسیار لعنت
کنی بر قاتل آنحضرت باین طریق که اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قاتِلَ اَبِی عَبْدِاللهِ الْحُسَیْنِ یا بعبارتی که این
معنی را ادا نماید پس دو رکعت نماز بگذاری و صد نوبت اَللهُ اَکْبَر بگوئی چنانچه در همه
زیارات مستحب است پس بگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِاللهِ و این اعمال گذشته را بعمل
آوری ظاهر اگر بموذی این حدیث عمل نموده باشی و چون از این حدیث شریف ظاهر میشود
که این زیارت را در همه وقت میتوان کرد و در وقتی که توفیق کردن این زیارت بیابی
ادراک آن فضیلت عظمی کرده خواهی بود پس مناسب است این زیارت را در سایر اوقات
متبرکه واقع ساختن و اگر در غیر عاشورا کنی بجای اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ

میکوئی اللهم ان یوم قتل الحسین صلواتک علیه یوم تبرکت به بنوا امیة وایضا
بسند حسن کالصحیح روایت کرده اند از اصحاب از عبدالله بن سنان که گفت داخل شدم
بر سید خود جعفر بن محمد در روز عاشورا پس انحضرت را یافتم با رنگ متغیر و اثر حزن
و اندوه از او ظاهر بود و آب از دیدهای مبارکش میریخت مانند مروارید گفتم سبب چیست
گریه شما را هرگز خدا نگریاند دیدهای شما را فرمود مگر غافلی امروز چه روزیست نمیدانی
که حسین بن علی در مثل این روز شهید شده است گفتم ای سید من چه میفرمائی در
روزه این روز فرمود که روزه بدار بی آنکه شب نیت روزه کنی و افطار مکن نه از روی شماتت
ولیک روز تمام روزه مدار و باید افطار تو بعد از نماز عصر بوده باشد بر شربتی از آب به
درستی که در مثل این وقت از این روز جنگ بر طرف شد از آل رسول و کارزار از ایشان
گشوده شد و سی کس از ایشان بر زمین کشته افتاده بودند با موالی ایشان که بر رسول خدا
کشتن هر یک از ایشان عظیم بود و اگر در دنیا او را میبایست تعزیه بگویند برای کشته شدن
هر یک از ایشان پس انحضرت انقدر گریست که ریش مبارکش از آب دیده اش تر شد پس فرمود
که بدرستی که حق تعالی نور را در روز جمعه خلق کرده در روز اول ماه مبارک رمضان
و ظلمت را خلق کرده در روز چهارشنبه عاشورا و از برای هر یک راهی و طریقه قرار داد
ای عبدالله بن سنان بهترین کاری که در این روز بکنی آنست که جامهای پاک بپوشی و
بندهای خود را بگشائی و ساعد خود را تا مرفق بگشائی مانند هیئت اصحاب مصیبت
پس بروی بصحرای خالی یا مکانی که کسی ترا نه بیند یا بموضعی از منزل خود که خالی باشد
در وقتی که روز بلند شده باشد پس چهار رکعت نماز بگذاری و رکوع و سجودش را نیکو
بعمل آوری و بعد از دو رکعت اول سلام بگوئی و در رکعت اول سوره حمد و قل یا ایها
الکافرون و در رکعت دویم سوره حمد و قل هو الله احد و در رکعت سیم سوره حمد و سوره
احزاب و در رکعت چهارم سوره حمد و سوره اذا جاءک المنافقون بخوانی یا هر سوره که
ترا میسر شود از قران پس سلام بگوئی و رو بگردانی بجانب قبر امام حسین علیه السلم و
متمثل سازی از برای خود و در خاطر خود و یاد آوری کشته شدن انحضرت را و هر که با

حضرت

حضرت بوده از فرزندان و اهل انحضرت و سلام و صلوات فرستی بر انحضرت و
لعنت کنی بر قاتلان انحضرت و بیزاری جوئی از کردهای ایشان تا بلند کرداند باین
سبب حق تعالی از برای تو در بهشت درجها و بر طرف کند از تو گناهان بسیار
پس راه روی از مکانی که هستی خواه صحرای با فضا یا غیر آنها چند گام و در این رفتن
بگوئی انا لله و انا الیه راجعون رضا بقضائه و تسلیما لامره و باید که در این حالت
حزن و اندوه و بدحالی بسیار داشته باشی و یاد خدا بسیار بکنی و انا لله و انا الیه
راجعون بسیار بگو پس چون از راه رفتن و از این فعل فارغ شوی بایست در موضعی که در
آن نماز کردی و بگو اللهم عذب الفجرة الذین شاقوا رسولک و حاربوا اولیاءک
و عبدوا غیرک و استحلوا محارمک والعن القادة والاتباع ومن کان منهم فخب
واوضع معهم او رضی بفعلهم لعنا کثیرا اللهم وعجل فرج آل
محمد واجعل صلواتک علیه وعلیهم واستنقذهم من ایدی المنافقین والمضلین و
الکفرة الجاحدین وافتح لهم فتحا یسیرا واتح لهم روحا وفرجا قریبا واجعل لهم من لدنک
علی عدوک وعدوهم سلطانا نصیرا پس دستها را بردار بسوی آسمان و این دعا بخوان و قصد
کن دشمنان آل محمد علیهم السلام را اللهم ان کثیرا من الامة ناصبت المستحفظین من الائمة
وکفرت بالکلمة وعکفت علی القادة الظلمة وهجرت الکتاب والسنة وعدلت عن الحبلین
اللذین امرت بطاعتهما والتمسک بهما فاماتت الحق وحادت عن القصد ومالأت الاحزاب
وحرفت الکتاب وکفرت بالحق لما جاءها وتمسکت بالباطل لما اعترضها وضیعت حقک و
اضلت خلقک وقتلت اولاد نبیک وخیرة عبادک وحملة علمک وورثة حکمتک ووحیک
اللهم فزلزل اقدام اعدائک واعداء رسولک واهل بیت رسولک اللهم واخرب دیارهم
وافلل سلاحهم وخالف بین کلمتهم وفت فی اعضادهم واوهن کیدهم واضربهم بسیفک
القاطع وارمهم بحجرک الدامغ وطمهم بالبلاء طما وقمهم بالعذاب قما وعذبهم عذابا
نکرا وخذهم بالسنین والمثلات التی اهلکت بها اعداءک انک ذو نقمة من المجرمین اللهم
ان سنتک ضائعة واحکامک معطلة وعترة نبیک فی الارض هائمة اللهم فاعن الحق

واهله واقمع الباطل واهله ومن علينا بالنجاة واهدنا الى الايمان وعجل فرجنا وانظمه
بفرج اوليائك واجعلهم لنا ودا واجعلنا لهم وفدا اللهم واهلك من جعل يوم قتل ابن
نبيك وخيرتك عيدا واستهل به فرحا ومرحا وخذ آخرهم كما اخذت اولهم واضعف اللهم
العذاب والتنكيل على ظالمي اهل بيت نبيك واهلك اشياعهم وقادتهم وابر حماتهم وجماعتهم
اللهم وضاعف صلواتك ورحمتك وبركاتك على عترة نبيك العترة الضائعة المستذلة
بقية من الشجرة الطيبة الزكية المباركة واعل اللهم كلمتهم وافلج حجتهم واكشف
البلاء واللاواء وحنادس الاباطيل والعمى عنهم وثبت قلوب شيعتهم وحزبك على طاعتك
وولايتهم ونصرتهم وموالاتهم واعنهم وامنحهم الصبر على الاذى فيك واجعل لهم اياما مشهودة
واوقاتا محمودة مسعودة توشك فيها فرجهم وتوجب فيها تمكينهم ونصرهم كما ضمنت
لاوليائك في كتابك المنزل فانك قلت وقولك الحق وعد الله الذين آمنوا منكم وعملوا
الصالحات ليستخلفنهم في الارض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي
ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم امنا يعبدونني لا يشركون بي شيئا اللهم فاكشف
غمتهم يا من لا يملك كشف الضر الا هو يا واحد يا احد يا حي يا قيوم وانا يا الهي عبدك الخائف
منك والراجع اليك السائل لك المقبل عليك اللاجي الى فنائك العالم بانه لا ملجا منك الا
اليك اللهم فتقبل دعائي واسمع يا الهي علانيتي ونجواي واجعلني ممن رضيت عمله وقبلت
نسكه ونجيته برحمتك انك انت العزيز الكريم اللهم وصل اولا وآخرا على محمد وآل محمد
وبارك على محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل محمد باكمل وافضل ما صليت وباركت
وترحمت على انبيائك ورسلك وملائكتك وحملة عرشك بلا اله الا انت اللهم ولا
تفرق بيني وبين محمد وآل محمد صلواتك عليه وعليهم واجعلني يا مولاي من شيعة محمد و
علي وفاطمة والحسن والحسين وذريتهم الطاهرة المنتجبة وهب لي التمسك بحبلهم و
الرضا بسبيلهم والاخذ بطريقتهم انك جواد كريم پس روی خود را بر زمین بمال و بگو یا من
يحكم ما يشاء ويفعل ما يريد انت حكمت فلك الحمد محمودا مشكورا فعجل يا مولاي فرجهم
وفرجنا بهم فانك ضمنت اعزازهم بعد الذلة وتكثيرهم بعد القلة واظهارهم بعد

الخائفة

طاعتهم

الحول

الحول يا اصدق الصادقين ويا ارحم الراحمين فاسئلك يا الهي وسيدي متضرعا اليك
بجودك وكرمك بسط املي والتجاوز عني وقبول قليل عملي وكثيره والزيادة في ايامي
وتبليغي ذلك المشهد وان تجعلني ممن يدعى فيجيب الى طاعتهم وموالاتهم ونصرهم وتريني
ذلك قريبا سريعا في عافية انك على كل شيء قدير پس سر خود را بسوی آسمان بلند کن
و بگو اعوذ بك من ان اكون من الذين لا يرجون اياما فاعذني يا الهي برحمتك من ذلك
پس بدرستی که این عمل بهتر است برای تو از بسیاری حج و عمره سنت که بجا آوری و مالها
در آنها خرج کنی و بدن خود را تعب بسیار در آنها بفرمائی و از اهل و فرزندان خود مفارقت
نمائی و بدانکه حق تعالی عطا میفرماید بهر که این نماز را بکند و این دعا را بخواند از روی
اخلاص و این عمل را بجا آورد از روی یقین و تصدیق باین ثوابها ده خصلت که از جمله
آنها آنست که او را از مرگ بد نگاه دارد و ایمن گرداند او را از مکروهات و از پریشانی و بر او
دشمنی را ظفر ندهد تا بمیرد و نگاه دارد از دیوانگی و خوره و پیسی او را و فرزندان او را تا چهار
پشت و شیطان و اولیای شیطان را بر او و بر نسل او تا چهار پشت مسلط نگرداند ابن
سنان گفت که پس من از خدمت آنحضرت برگشتم و میگفتم سپاس خدای را که منت گذاشت
بر من بشناختن شما و دوستی شما و از او سوال میکنم که یاری دهد مرا بر آنچه لازم و فرض است
بر من از فرمان برداری شما بمنت و رحمت خود مؤلف گوید که چون این زیارت بحسب سند
از جمیع زیارات عاشورا اوثق است و مشتمل بر ثواب عظیم است و سید ابن طاوس علیه
الرحمه این روایت را بسند بسیار معتبر دیگر از عبد الله بن سنان بهمین نحو روایت کرده و
لیکن در عمل و ادعیه اندک اختلافی دارد بنا بر این ما اشاره باختلافات می نمائیم تا
آنکه زیارت کننده احتیاطا بهر دو روایت عمل نماید و اعتماد او بر حصول این ثوابهای
عظیم بیشتر باشد گفته است که حضرت فرمود که جامهای طاهر بپوش و بندهای خود را
بگشا و ذراع و ساق خود را بگشا و بر زمین خالی یا خانه خود که کسی ترا نه بیند برو در
هنگامی که روز بلند شده باشد و نماز را بهمان نحو نقل کرده است و بعد از آن فرموده
که پس هزار مرتبه لعنت کن بر قاتل آنحضرت تا نوشته شود برای تو بهر لعنتی هزار حسنه

ومحو شود از تو هزار گناه و بلند شود برای تو هزار درجه در بهشت پس راه میروی از
موضعی که دران نماز کرده هفت مرتبه و هر مرتبه می گویی انا لله وانا الیه راجعون
رضا بقضاء الله وتسليما لامر الله هفت نوبت و در همه این احوال باید که بر تو اثر بد
حالی و اندوه و ماتم زدگی و تاسف ظاهر باشد پس چون فارغ شوی بایست در موضعی
که دران نماز کردی و هفتاد مرتبه بگو اللهم عذب الذين حاربوا رسلك وشاقوك و
عبدوا غيرك واستحلوا محارمك والعن القادة والاتباع ومن كان منهم ومن رضي
بفعلهم لعنا كثيرا پس بگو اللهم فرج عن آل محمد صلى الله عليه وعليهم اجمعين واستنقذهم
من ايدي المنافقين والكفار والجاحدين وامنن عليهم وافتح لهم فتحا يسيرا واجعل
لهم من لدنك على عدوك وعدوهم سلطانا نصيرا پس بعد از دعا قنوت بخوان اللهم ان الامة
خالفت الائمة وكفروا بالكلمة واقاموا على الضلالة والكفر والردى والجهالة والعمى
وهجروا الكتاب الذي امرت بمعرفته والوصي الذي امرت بطاعته واماتوا الحق وعدلوا
عن القسط واضلوا الامة عن الحق وخالفوا السنة وبدلوا الكتاب وملكوا الاحزاب و
كفروا بالحق لما جاءهم وتمسكوا بالباطل وضيعوا الحق واضلوا خلقك وقتلوا اولاد نبيك
صلى الله عليه وآله وخيرة عبادك واصفيائك وحملة عرشك وخزنة سرك ومن
جعلتهم الحكام في سمواتك وارضك اللهم فزلزل اقدامهم واخرب ديارهم واكفف
سلاحهم وايديهم والق الاختلاف فيما بينهم واوهن كيدهم واضربهم بسيفك
الصارم وحجرك الدامغ وطمهم بالبلاء طما وارمهم بالبلاء رميا وعذبهم عذابا شديدا
نكرا وارمهم بالغلاء وخذهم بالسنين الذي اخذت بها اعداءك واهلكهم بما
اهلكتهم به اللهم وخذهم اخذ القرى وهي ظالمة ان اخذها اليم شديد اللهم
ان سبلك ضائعة واحكامك معطلة واهل نبيك في الارض هائمة كالوحش السائمة
اللهم اعل الحق واستنقذ الخلق وامنن علينا بالنجاة واهدنا للايمان وعجل فرجنا بالقائم
عليه السلام واجعله لنا ردءا واجعلنا له رفدا اللهم واهلك من جعل قتل اهل بيت
نبيك عيدا واستهل فرحا وسرورا وخذ آخرهم بما اخذت به اولهم اللهم اضعف

اهل

منغ

البلاء والعذاب والتنكيل على الظالمين من الاولين والآخرين وعلى ظالمي آل بيت نبيك
صلى الله عليه وآله وزدهم نكالا ولعنة واهلك شيعتهم وقادتهم وجماعتهم اللهم
ارحم العترة الضائعة المقتولة الذليلة من الشجرة الطيبة المباركة اللهم اعل كلمتهم
وافلج حجتهم وثبت قلوبهم وقلوب شيعتهم على موالاتهم وانصرهم واعنهم وصبرهم
على الاذى في جنبك واجعل لهم اياما مشهودة واياما معلومة كما ضمنت لاوليائك
في كتابك المنزل فانك قلت وعد الله الذين آمنوا وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في الارض
كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد
خوفهم امنا اللهم اعل كلمتهم يا لا اله الا انت يا لا اله الا انت يا لا اله الا انت يا ارحم الراحمين
يا حي يا قيوم فاني عبدك الخائف منك والراجع اليك والسائل لديك والمتوكل عليك
واللاجي بفنائك فتقبل دعائي واسمع نجواي واجعلني ممن رضيت عمله وهديته و
قبلت نسكه وانجبته برحمتك انك انت العزيز الوهاب اسالك يا الله بلا اله الا انت
ان لا تفرق بيني وبين محمد وآل محمد الائمة صلوات الله عليهم اجمعين واجعلني من شيعة
محمد وآل محمد علي وفاطمة والحسن والحسين وعلي ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد و
علي والحسن والحجة القائم عليهم السلام وبگو يا من يحكم بما يشاء ويفعل ما يريد انت
حكمت في اهل بيت محمد ما حكمت فلك الحمد محمودا مشكورا وعجل فرجهم و
فرجنا بهم فانك ضمنت اعزازهم بعد الذلة وتكثيرهم بعد القلة واظهارهم بعد
الخمول يا ارحم الراحمين اسالك يا الهي وسيدي بجودك وكرمك ان تبلغني املي و
تشكر قليل عملي وان تزيد في ايامي وتبلغني ذلك المشهد وتجعلني من الذي
دعي فاجاب الى طاعتهم وموالاتهم وارني ذلك قريبا سريعا انك على كل شيء قدير
و سر را بجانب آسمان بلند کن و سید ابن طاوس قدس روحه از حضرت صادق روایت کرده
که هر که در روز عاشورا هزار نوبت سوره قل هو الله احد بخواند حق تعالی بسوی او نظر رحمت
کند و کسی که خدا باو نظر کند دیگر او را هرگز عذاب نکند **مؤلف** گوید که در اعمال روز
سیم ماه شعبان که موافق مشهور روز ولادت حضرت امام حسین صلوات الله علیه است

کذشت دعائی که آنحضرت در روزی که مغلوب کافران شده بودند آن دعا را خواندند
و دعا مشتمل است بر شکایت از آن کافران بسوی خداوند عالمیان و دور نیست که خواندن
آن دعای شریف درین روز مناسب باشد و در روز دوازدهم این ماه بر قول بعضی امام
زین العابدین ع وفات کرده و بعضی هیجدهم و بعضی بیست و پنجم این ماه گفته اند و شیخ مفید
علیه الرحمه گفته که در شب پنجشنبه بیست و یکم این ماه از سال سیم هجرت زفاف حضرت
فاطمه و حضرت امیر المؤمنین صلوات الله علیهما واقع شده و گفته مستحب است روزه داشتن
برای شکر این نعمت

باب هشتم در اعمال ماه صفر

و از برای این صفر می نامند که
مردمان بعد از انقضاء ماه محرم در این ماه بمقاتله و محاربه بیرون میرفتند و منازل و
خانهای خود را میگذاشتند و صفر بمعنی خالی بودن است و در اول روز این ماه زید فرزند
حضرت امام زین العابدین علیه السلم کشته شد و روز سیم این ماه بر قول بعضی روز ولادت
حضرت امام محمد باقر ع است و روز هفتم این ماه موافق مشهور روز ولادت امام موسی
کاظم ع است و وفات حضرت امام حسن علیه السلم را بعضی در این روز نقل کرده اند و
در هفدهم این ماه بر قول بعضی حضرت امام رضا ع وفات نموده و در روز بیستم این ماه
که روز اربعین است زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین ع فضیلت بسیار دارد و بسند
معتبر از حضرت امام حسن عسکری ع منقولست که علامات مؤمن پنج چیز است نماز پنجاه و
یک رکعت از فریضه و نافله در شب و روز گذاردن و زیارت روز اربعین کردن و انگشتر را
بدست راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن الرحیم را
بلند گفتن و شیخ مفید و شیخ طوسی و سید ابن طاوس علیهم الرحمه بسند معتبر از صفوان
جمال روایت نموده اند که گفت مولای من حضرت صادق ع بمن گفت در زیارت اربعین
که زیارت میکنی در هنگامی که روز بلند شده باشد و میگوئی السلام علی ولی الله و
حبیبه السلام علی خلیل الله و نجیبه السلام علی صفی الله وابن صفیه السلام علی الحسین
المظلوم الشهید السلام علی اسیر الکربات وقتیل العبرات اللهم انی اشهد انه
ولیک وابن ولیک وصفیک وابن صفیک الفائز بکرامتک اکرمته بالشهادة وحبوته

بالسعاده

بالسعادة واجتبیته بطیب الولادة وجعلته سیدا من السادة وقائدا من القادة و
ذائدا من الذادة واعطیته مواریث الانبیاء وجعلته حجة علی خلقک من الاوصیاء فاعذر
فی الدعاء ومنح النصح وبذل مهجته فیک لیستنقذ عبادک من الجهالة وحیرة الضلالة
وقد توازر علیه من غرته الدنیا وباع حظه بالارذل الادنی وشری آخرته بالثمن الاوکس
وتغطرس وتردی فی هواه واسخطک واسخط نبیک واطاع من عبادک اهل الشقاق و
النفاق وحملة الاوزار المستوجبین النار فجاهدهم فیک صابرا محتسبا حتی سفک فی طاعتک
دمه واستبیح حریمه اللهم فالعنهم لعنا وبیلا وعذبهم عذابا الیما السلام علیک یا ابن

کثیرا

رسول الله السلام علیک یا ابن سید الاوصیاء اشهد انک امین الله وابن امینه عشت
سعیدا ومضیت حمیدا ومت فقیدا مظلوما شهیدا واشهد ان الله منجز لک ما وعدک و
مهلک من خذلک ومعذب من قتلک واشهد انک وفیت بعهد الله وجاهدت فی سبیله
حتی اتاک الیقین فلعن الله من قتلک ولعن الله من ظلمک ولعن الله امة سمعت بذلک فرضیت
به اللهم انی اشهدک انی ولی لمن والاه وعدو لمن عاداه بابی انت وامی یا ابن رسول الله اشهد
انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة والارحام الطاهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها ولم
تلبسک المدلهمات من ثیابها واشهد انک من دعائم الدین وارکان المسلمین ومعقل المؤمنین
واشهد انک الامام البر التقی الرضی الزکی الهادی المهدی واشهد ان الائمة من ولدک
کلمة التقوی واعلام الهدی والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا واشهد انی بکم مؤمن و
بایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم سلم وامری لامرکم متبع ونصرتی

شیع لکم

لکم معدة حتی یاذن الله لکم فمعکم معکم لا مع عدوکم صلوات الله علیکم وعلی ارواحکم و
اجسادکم وشاهدکم وغائبکم وظاهرکم وباطنکم آمین رب العالمین و دو رکعت نماز می
کنی و هر دعا که خواهی میکنی و بر میگردی **مؤلف** گوید که بعضی گفته اند که اهل بیت ع بعد از
مراجعت از شام در این روز بکربلای معلی رسیدند و سر مبارک انور را بجسد مبارک ملحق
ساختند با سرهای شهدا و بعضی گفته اند که در این روز بمدینه مشرفه داخل شدند و بمراسم
تعزیه مشغول گردیدند و این هر دو قول بسیار بعید است و بعضی گفته اند که خبر شهادت آن

حضرت در این روز بمدینه مشرف رسید جماعتی از باز ماندگان اهل بیت و شیعیان که در
انجا بودند تعزیت داشتند و انچه از اخبار ظاهر میشود اینست که در این روز جابر بن عبد الله
انصاری رضی الله عنه بر سر مرقد منور انحضرت حاضر شد و انحضرت را زیارت کرد و او
اول کسی بود از انس که بسعادت زیارت انحضرت فایز گردید و در روز بیست و هشتم این ماه
حضرت رسالت از این دار فانی بعالم باقی ارتحال فرمود و بعضی وفات حضرت امام حسن
را نیز در این ماه گفته اند و بعضی در اخر روز این ماه گفته اند و بعضی وفات حضرت امام
رضا را نیز در اخر این ماه گفته اند **باب نهم در اعمال ماه ربیع الاول** و این ماه و ماه
اینده را ربیع میگویند زیرا که بهار عرب و صلاح احوال ایشان در وقت تسمیه در این دو ماه
بوده و در شب اول این ماه حضرت رسول از مکه بمدینه هجرت نمود و در این شب موافق
مشهور حضرت امیر المومنین بر فراش حضرت رسول خوابید و در روز اول این ماه بقول
شیخ در مصباح حضرت امام حسن عسکری از دنیا رحلت فرمود و بقول کلینی و اکثر علما در
هشتم این ماه وفات انحضرت و ابن بابویه علیه الرحمه از حضرت صادق روایت کرده
که در روز نهم ماه ربیع الاول عمر بن الخطاب کشته شد و همچنین ولد سید جلیل علی بن طاوس
قدس الله روحهما در کتاب زواید الفواید روایتی ایراد کرده که ان دلالت میکند بر انکه در این روز
او کشته شد و شیخ مفید و ابن ادریس و جمعی از علمای شیعه موافق اکثر اهل سنت روز بیست
و هفتم ماه ذی الحجه گفته اند و چون روایتی که دلالت بر این قول کند بنظر نمیرسد و در این
روایت معتبر نهم ربیع الاول وارد شده و در اکثر اعصار علمای شیعه این روز را حرمت می
داشته اند و عید بزرگ از اعیاد خود میدانسته اند پس باید که شیعیان و دوستداران
اهل بیت این روز متبرک میمون را که دشمن خدا و رسول و اهل بیت و فرعون ال محمد در ان
هلاک شده عید کنند و حرمت ان را چنانچه سزاوار است رعایت نمایند و چون نسخه
زواید الفواید بر بسیاری از فضایل این روز محتوی و مشتمل است ما در اینجا ان حدیث
شریف را ایراد می نماییم روایت کرده ابی العلاء همدانی و یحیی بن محمد بن جریح بغدادی که
گفتند که نزاع شد ما را در امر عمر بن خطاب و مشتبه بود بر ما کار او پس متوجه شدیم و

رفتیم

رفتیم بخانه احمد بن اسحق قمی در قم و او از اصحاب حضرت امام حسن عسکری بود پس چون
کوبیدیم در خانه او را بیرون امد بنزد ما دختر عراقیه پس پرسیدیم از حال احمد بن اسحق
گفت او مشغول عید است گفتیم سبحان الله عیدهای شیعه چهار است فطر و اضحی و غدیر
و جمعه و این روز از ان چهار روز نیست گفت احمد بن اسحق از سید خود امام حسن عسکری
روایت میکند که این روز عید است و افضل عیدهاست نزد اهل بیت و نزد دوستداران
ایشان پس گفتیم که احمد بن اسحق را از امدن ما اگاه گردان و رخصت بخواه تا بر او داخل شویم
چون او را خبر کرد امد و ردایی پوشیده بود و بر بالای ردا جامه دیگر پوشیده بود و روی
خود را مسح می کرد چون او را باین هیئت دیدیم متعجب شدیم گفت که چه چیز است و چه حاجت
است شما را بدرستی که من مشغول غسل بودم برای عید گفتیم که ایا این روز عید است گفت
بلی و این روز روز نهم ربیع الاول بود پس ما را بخانه داخل گردانید و بر موضع خود نشانید
و گفت در مثل این روز رفتم من با جماعتی از برادران خود بخدمت مولای خود امام حسن
عسکری در سر من رای چنانکه شما امروز نزد من امده اید چون بر ان حضرت داخل شدیم
دیدیم خادمان انحضرت را همگی بفرموده انحضرت لباسهای فاخر و تازه پوشیده بودند
و در پیش روی انحضرت مجمری بود و بدست مبارک خود در ان عود می سوخت پس عرض
کردم که پدر و مادرم فدای تو باد یا ابن رسول الله ایا در این روز تازه شده برای اهل
بیت فرحی و خوشحالی فرمود که کدام روز عظیم تر است و حرمتش بیشتر است نزد اهل بیت از
این روز که نهم ربیع الاول است بدرستی که حدیث کرد مرا پدرم که در مثل این روز داخل شد
بر جدم رسول خدا حذیفة بن الیمان پس گفت حذیفه که دیدم سید خود امیر المومنین
و حسن و حسین را که با رسول خدا چیزی تناول میکنند و انحضرت بر رویهای مبارک
ایشان نظر میکند و میفرماید تناول کنید گوارا باد برای شما برکت و سعادت این روز
بدرستی که این روزیست که حق تعالی در مثل این روز هلاک میگرداند دشمن خود و دشمن
جد شما را و مستجاب میگرداند در مثل این روز دعای مرا در حق شما تناول کنید که این روزیست
که خداوند عالمیان قبول می کند اعمال شیعیان و دوستان شما را تناول نمایید که این

روزیست که راست و درست می شود دراین روز قول حق تعالی که فتلک بیوتهم خاویة
بما ظلموا تناول کند که این روز نیست و نابود می شود در مثل این روز فرعون اهل بیت
وظلم کننده برایشان و غصب کننده حق ایشان تناول کند که این روزیست که قصد می
کند حق تعالی دراین روز بعملهای مخالفان پس انهارا هباء منثور میکرداند حذیفه
گفت که گفتم یا رسول الله کیست درامت تو واصحاب تو که رخنه کند این حرمت را فرمود
که ای حذیفه بتی از منافقان سردار می شود برایشان ومردم را بسوی خود میخواند و بر
میدارد بردوش خود علم رسوایی را و بازمیدارد مردم را از راه حق تعالی و تغیر میدهد
کتاب خدارا بی انکه حلال باشد وسنت مرا ومال ال میشود میراث فرزندان مرا و حلال
میکند مالهای خدارا و صرف می کند انهارا درغیر مصرفی که حلال باشد و تکذیب می
کند برادر و وزیر مرا و دور می کند دختر مرا از حق او پس نفرین میکند بر او حق تعالی و رد
ایام حیوة تو هلاک کرداند فرمود پس نفرین می کند بر او حق تعالی مستجاب می کرداند نفرین او را
در مثل این روز حذیفه گفت که گفتم یا رسول الله دعا کن تا حق تعالی او را نیست کرداند فرمود
ای حذیفه دوست نمیدارم که جرات کنم بر قضاء خداوند عالمیان در انچه گذشته و مقدر
کردیده درحکم او ولیکن درخواستم از حق تعالی که بکرداند برای ان روزی که هلاک میکند
اورا دراین روز فضیلتی بر روزهای دیگر تا بوده باشد این سنتی که عمل کنند بان دوستان
من و شیعیان و محبان اهل بیت من پس حق تعالی وحی کرد بسوی من که ای محمد بدرستی
که گذشته است درعلم کامل من انکه برسد ترا و اهل بیت ترا محنتها و بلاهای دنیا وستم
منافقان و عاصیان از بندگان کسانی که انهارا نصیحت کردی و انها خیانت کردند با تو
وخیرخواهی کردی ایشان را و فریب دادند وحیله کردند ترا وصاف بودی با ایشان
وپهلو تهی میکردند از تو وراضی ساختی انهارا و تکذیب کردند انها ترا سوگند بحول و
قوة سلطنت خودم که هرابینه والبته می گشایم برانکسی که غصب کند بعد از تو حق علی
ووصی ترا هزار در از درجهنم و در می اورم او را واصحاب او را درکویی که مشرف باشد بر او
ابلیس و او را لعنت کند ومیکردانم ان منافق را در روز قیامت و در روز محشر عبرتی برای

فرعونهای

فرعونهای پیغمبران و دشمنان دین و بر می انگیزانم انهارا و دوستان انهارا و همه ستمکاران
ومنافقان را بسوی جهنم در حالتی که چشمهاشان کبود باشد و با خوف و بیم باشند و
رنگهاشان متغیر شده باشد و خوار و حیران و رسوا و پشیمان باشند و داخل میکردانم
انهارا بجهنم که پیوسته مخلد دران جا باشند یا محمد جدا نمیشود از تو وصی تو در منزلت
تو بسبب انچه خواهد رسید باو از محنتها از فرعونش و غصب کننده حقش انکسی که جرات
میکند بر من و تغیر میدهد کلام مرا و شرک می اورد بمن و بازمیدارد مردمان را از راه
من و برپا میدارد بنفس خود را علم برای امت تو و کافر می شود بمن پیش از انکه عقوبت من
باو برسد بدرستی که امر کرده ام ملایکه اسمانهای هفتگانه را و فرموده ام شیعیان و
دوستداران تورا که عید کنند روزی را که هلاک می کردانم ان منافق را در ان روز
وامر فرموده ام ملایکه را که بگذارند کرسی کرامت مرا در برابر بیت المعمور و همگی ملایکه
جمع شوند و ثنا گویند بر من و طلب امرزش کنند برای شیعیان و محبان تو از فرزندان
ادم یا محمد امر کرده کرام الکاتبین را که بردارید قلم را از خلق دراین روز و ننویسید چیزی از گناهان
ایشان را بجهت کرامت و بزرگی تو و وصی تو یا محمد بدرستی که کردانیده ام این روز را عید
برای تو واهل بیت تو وانکسانی که پیرو اهل بیت تو باشند از مومنان و شیعیان ایشان
ولازم کردانیده ام برخود بعزت و جلال خودم و بزرگی مکان خودم سوگند که عطا کنم ان
کسی را که عید کند این روز را و شناسا باشد بحق این روز ثواب جن و انس و شفیع کردانم او را
درحق خویشانش و زیاد کردانم مال او را اگر دراین روز توسعه کند بر نفس و عیال خود
وازاد میکردانم از اتش جهنم هر سال در مثل این روز صد هزار کس از شیعیان و محبان ترا
ومیکردانم سعی ایشان را مشکور و گناهان ایشان را مغفور و عمل ایشان را مقبول حذیفه
گفت که پس حضرت رسول برخواست و داخل خانه ام سلمه شد و من برکشتم و شک نه
داشتم درکار ان منافق تا انکه بعد از وفات انحضرت ان بدبخت رئیس و سردار شد و بدعتها
نتیجه داد و برکشت از دین و مرتد و بجهت پادشاهی و خلافت دامن بکمر زد و قران را تحریف
کرد و اتش زد خانه وحی را و تغیر داد سنت را و ملت را و رد کرد شهادت امیر المومنین را

و تکذیب کرد فاطمه دختر رسول را و غصب کرد فدک را و راضی ساخت یهود و
نصاری و مجوس را و آزرده کردانید نور چشم مصطفی را و همه سنتها را تغییر داد و حیله
اندیشید در قتل امیر المومنین و ظاهر ساخت ظلم و ستم را و حرام کرد آنچه حق تعالی
حلال کرده بود و حلال کرد آنچه حرام کرده بود و طپانچه زد بر روی زکیه فاطمه زهرا و
بالا رفت بر منبر رسول خدا از روی ظلم و عدوان و تهمت زد بر مومنان و امیر مومنان
و دشمنی کرد با آن سرور و منع کرد میراث را از آنحضرت پس مستجاب کردانید خداوند
عالمیان دعای آقای مرا بر آن منافق کافر و جاری شد چنانچه جاری شد قتل او بر دست
قاتلش حذیفه گفت چون آن منافق کشته شد داخل شدم بر مولای خود امیر المومنین
تا تهنیت گویم آنحضرت را بکشته شدن آن ملعون و بازگشت آن بدبخت بدان رسوائی برای
انتقام پس آنحضرت فرمود که ای حذیفه آیا بخاطر داری روزی را که داخل شدی بر رسول
خدا و من و سبطین او با او چیزی میخوردیم پس آنحضرت دلالت فرمود ترا بر فضل و بزرگی
این روز گفتم بلی ای برادر رسول خدا پس فرمود که والله که این روزیست که حق تعالی روشن
کردانیده در این روز چشم اولاد رسول را و بدرستی که من میدانم از برای این روز هفتاد و
دو نام حذیفه گفت که عرض کردم یا امیر المومنین دوست میدارم که نامهای این روز را
بشنوم و آن روز نهم ربیع الاول بود فرمود که یا حذیفه این روز استراحتست و روز بر
طرف شدن غم و هم است و روز بخشیدن گناهانست و روز برداشتن قلم است و روز
هدایت و روز موقف اعظم است و روز برکاتست و روز بشارتست و روز عید بزرگ
خداست و روز استجابت دعاست و روز وفاست و روز شرطهاست و روز کندن
لباسهای سیاه است و روز پشیمانی و ندامت ظالمانست و روز شکستن شوکت
و روز فتح است و روز عرض است و روز قدرتست و روز فرح و خوشحالی شیعیانست و
روز ترویه است و روز انابتست و روز زکوة بزرگست و روز فطر دویم است و روز آب
دهان رفتن است و روز رضا است و روز عید اهل بیت مصطفی است و روز ظفر یافتن
بنی اسرائیل است و روز مقبول شدن اعمال شیعیانست و روز پیشی گرفتن صدقاتست

و روز

و روز طلب کردن زیادتیها است و روز قتل منافق است و روز وقت معلوم است و
روز سرور اهل بیت است و روز مشهود است و روز مسلط کردیدن بر دشمنانست
و روز انگشت بدندان گزیدن ظالم است و روز خراب شدن ضلالتست و روز عفو
از مومنانست و روز بلند کردیدن مرتبهاست و روز بر طرف شدن تسلط منافقانست
و روز تسدید است و روز راحت مومنانست و روز مباهله است و روز مفاخره است
و روز قبول اعمالست و روز بخشش است و روز شکر است و روز نصرت مظلوم است
و روز محبت و دوستی است و روز تحیات است و روز وصلتست و روز تزکیه است و روز
بر طرف شدن بدعتهاست و روز زهد و اجتناب از کبایر است و روز منادیست و روز
موعظات و روز عبادتست و روز اسلام است حذیفه گفت که برخاستم از خدمت
حضرت امیر المومنین و بمنزل خود رفتم و با خود میگفتم که اگر از اعمال خیری که امید ثواب
در آنها دارم چیزی در نیابم و توفیق کردن آنها برای من حاصل نشود همین دوستی این روز
مبارک برای من بس است و به آرزوی خود رسیده خواهم بود محمد بن ابی العلا و یحیی بن محمد بن
جریح راویان این حدیث میگویند که چون احمد بن اسحق این حدیث را از حضرت امام حسن
عسکری برای ما روایت کرد پس برخواستیم و جبین او را بوسیدیم و گفتیم که شکر و سپاس
مر خداوندی را که ترا نمیرانید تا آنکه ما بخدمت تو رسیدیم و بفضیلت این روز مبارک میمون
خبردار شدیم پس از نزد او بیرون آمدیم و آن روز را عید کردیم و در روز دهم این ماه حضرت
رسول خدیجه رضی الله عنها را بعقد خود در آورد و در روز دوازدهم این ماه چون حضرت
رسول از مکه هجرت فرمود بمدینه داخل شد و در روز چهاردهم این ماه بنا بر مشهور
یزید بن معویه بجهنم واصل شد و در روز هفدهم این ماه بنا بر قولی معراج حضرت رسول
واقع شده و روز هفدهم این ماه مولد حضرت رسالتست بدانکه اجماع علمای امامیه رضوان
الله علیهم منعقد است بر آنکه ولادت با سعادت آنحضرت در روز جمعه هفدهم این ماه واقع
شده و ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی رضی الله عنه در کتاب کافی گفته که مولد آنحضرت
روز دوازدهم ماه ربیع الاولست و گویا میان مخالفان موافق مشهور بیان کرده و صاحب

کتاب عدد اقویه گفته که ولادت آنحضرت نزد طلوع صبح روز جمعه هفدهم ماه ربیع الاول
شد بعد از پنجاه و پنج روز از هلاک اصحاب فیل یا چهل و پنج روز بعد از آن یا سی سال بعد
از آن و بعضی گفته اند در همان روز بود و اشهر آنست که در همان سال بود و اهل سنت گفته
اند که در روز دوشنبه بود و بدانکه این روز فضیلت بسیار دارد و همین در فضیلتش کافی است
که جناب مقدس نبویه که رحمت عالمیانست در این روز متولد شد و عالم ایجاد را بوجود
فایض الجود خود مشرف و مزین ساخته و سید ابن طاوس قدس الله روحه گفته که گروه
نصاری بغایت تعظیم و تکریم می نمایند آن روز را که حضرت عیسی ع متولد شد و پیوسته
آن روز را عید می کنند و حرمت آن را رعایت می نمایند پس چرا اهل اسلام حرمت روزی
که آفتاب عالمتاب نبوت و رسالت از افق هستی طالع و ساطع شده و عالم ایجاد را بضیاء
صوری و معنوی خود روشن گردانیده تقصیر می نمایند و در این روز حضرت امام جعفر
صادق ع نیز متولد شده و روزه این روز مستحب است و از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم
اجمعین منقولست که هر که روزه دارد روز هفدهم ربیع الاول را حق تعالی بنویسد برای او ثواب
روزه یک ساله و در روایت دیگر ثواب شصت سال و در حدیث دیگر منقولست که اسحق بن
عبدالله گفت که پدرم و عمم اختلاف کردند در چهار روزی که روزه داشتن آنها فضیلت
بسیار دارد و بخدمت حضرت امام علی نقی ع رفتند تا از آنحضرت سوال کنند پس آنحضرت از
باب اعجاز خود خبر داد و از جمله آن روزها روز هفدهم ربیع الاول را فرمود و فرمود که روز
مولود رسول خدا است و در این روز زیارت حضرت امیرالمومنین ع مستحب است و شیخ
مفید و شیخ شهید و سید ابن طاوس قدس الله ارواحهم بسندهای معتبر روایت کرده اند که
حضرت امام جعفر صادق ع زیارت کرد حضرت امیرالمومنین ع را در هفدهم ماه ربیع الاول
باین زیارت که مذکور میشود و تعلیم فرمود این زیارت را براوی ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم
ثقفی و فرمود که چون زیارت کنی مشهد امیرالمومنین ع را غسل زیارت بکن و پاکیزه ترین جامهای
خود را بپوش و بقدری بوی خوش خود را خوشبوی کن و بر تو باد آرام دل و آرام تن پس چون برسی
بباب السلام یعنی ضریح مقدس پس روی بضریح مقدس بایست و سی نوبت الله اکبر بگو و بگو

السلام

السلام علی رسول الله السلام علی خیرة الله السلام علی البشیر النذیر السراج المنیر ورحمة
الله وبرکاته السلام علی انبیاء الله المرسلین وعباد الله الصالحین السلام علی الملائکة
الحافین بهذا الحرم وبهذا الضریح اللائذین به پس نزدیک قبر میروی و میگویی السلام علیک
یا عماد الاولیاء السلام علیک یا خیر الشهداء السلام علیک یا آیة الله العظمی السلام علیک
یا خامس اهل العباء السلام علیک یا قائد الغر المحجلین الاتقیاء السلام علیک یا عصمة
الاولیاء السلام علیک یا زین الموحدین النجباء السلام علیک یا صاحب الحوض وحامل
اللواء السلام علیک یا قسیم الجنة واللظی السلام علیک یا من شرفت به مکة ومنی السلام
علیک یا بحر العلوم ویا کهف الفقراء السلام علیک یا من ولد فی الکعبة وزوج فی السماء
بسیدة النساء وکان شهوده السفرة الاصفیاء السلام علیک یا مصباح الضیاء السلام علیک
یا من خصه النبی بجزیل الحباء السلام علیک یا من بات علی فراش خیر الانبیاء ووقاه بنفسه
عند مبادرة الاعداء السلام علیک یا من ردت له الشمس فسامی شمعون الصفا السلام
علیک یا من انجی الله سفینة نوح باسمه واسم اخیه حیث التطم حولها الماء وطما السلام
علیک یا من تاب الله به وباخیه علی آدم اذ غوی السلام علیک یا فلک النجاة الذی من رکبه
نجی ومن تخلف عنه هوی السلام علیک یا مخاطب الثعبان وذئب الفلا السلام علیک و
رحمة الله وبرکاته السلام علیک یا حجة الله علی ذوی الالباب السلام علیک یا معدن
الحکمة وفصل الخطاب السلام علیک یا من عنده علم الکتاب السلام علیک یا میزان یوم
الحساب السلام علیک یا فاصل الحکم الناطق بالصواب السلام علیک ایها المتصدق
بالخاتم فی المحراب السلام علیک یا من کفی الله المؤمنین به القتال فی یوم الاحزاب السلام
علیک یا من اخلص لله بالوحدانیة واناب السلام علیک یا قالع باب خیبر الصیخود من
الصلاب السلام علیک یا من دعاه خیر الانام للمبیت علی فراشه فاسلم نفسه للمنیة
واجاب السلام علیک یا من له طوبی وحسن مآب ورحمة الله وبرکاته السلام علیک یا عصمة
الدین ویا سید السادات السلام علیک یا صاحب المعجزات السلام علیک یا من نزلت فی
فضله سورة براءة والعادیات السلام علیک یا من کتب اسمه فی السماء علی السرادقات

السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات السلام عليك يا امير الغزوات السلام عليك يا
مخبرا بما غبر وبما هو آت السلام عليك يا مخاطب ذئب الفلوات السلام عليك يا خاتم الحصا
ومبين المشكلات السلام عليك يا من عجبت من حملاته في الوغا ملائكة السموات السلام
عليك يا من ناجى الرسول فقدم بين يدى نجواه صدقات السلام عليك يا والد الائمة
السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا تالي المبعوث السلام عليك يا وارث خير مورث
السلام عليك ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا سيد المؤمنين السلام عليك يا امام المتقين
السلام عليك يا ملجأ المكروبين السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر
البراهين السلام عليك يا طه ويس السلام عليك يا حبل الله المتين السلام عليك يا من تصدق
بخاتمه في صلوته للمسكين السلام عليك يا قالع الصخرة عن فم القليب ومظهر الماء المعين
السلام عليك يا عين الله الناظرة في العالمين ويده الباسطة ولسانه المعبر عنه في بريته
اجمعين السلام عليك يا وارث علم الاولين والآخرين وصاحب لواء الحمد وساقي اوليائه من
حوض خاتم النبيين السلام عليك يا يعسوب الدين وقائد الغر المحجلين ووالد الائمة المرضيين
ورحمة الله وبركاته السلام على اسم الله الرضي ووجهه المضيء وجنبه القوي وصراطه
السوي السلام على الامام المخلص الصفي السلام على الكوكب الدري السلام على الامام ابي
الحسن علي السلام على ائمة الهدى ومصابيح الدجى واعلام التقى ومنار الهدى وذوي النهى
وكهف الورى والعروة الوثقى والحجة على اهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور
الانوار وحجة الجبار ووالد الائمة الاطهار وقسيم الجنة والنار المخبر عن الآثار المدمر على الكفار
مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الاوزار السلام على المخصوص بالطاهرة التقية ابنة
المختار المولود في البيت ذي الاستار المزوج في السماء بالبرة الطاهرة الرضية المرضية
ابنة الاطهار ورحمة الله وبركاته السلام على النبأ العظيم الذي هم فيه مختلفون
وعليه يعرضون وعنه يسئلون السلام على نور الله الانور وضيائه الازهر ورحمة الله و
بركاته السلام عليك يا ولي الله وحجته وخاصة الله وخالصته اشهد يا ولي الله لقد جاهدت
في سبيل الله حق جهاده واتبعت منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله وحللت حلال الله

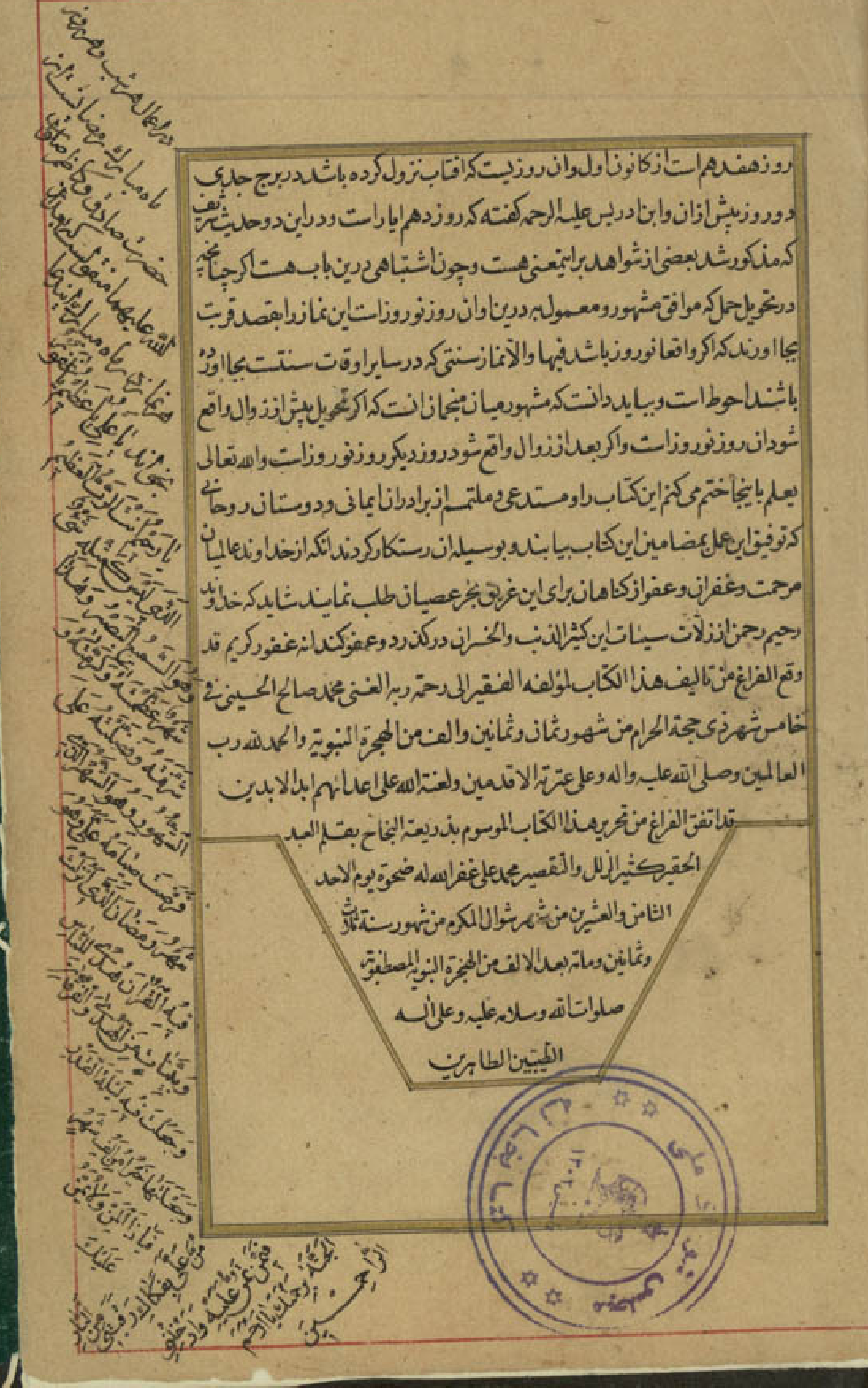
وحرمت حرام الله وشرعت احكامه واقمت الصلوة وآتيت الزكوة وامرت بالمعروف
ونهيت عن المنكر وجاهدت في سبيل الله صابرا مجتهدا محتسبا عند الله عظيم الاجر
حتى اتاك اليقين لعن الله من دفعك عن مقامك وازالك عن مراتبك ولعن الله من بلغه
ذلك فرضي به انا من اعدائك براء پس تکیه میکنی بر قبر و میبوسی قبر را و میگوئی اشهد انك
تسمع كلامي وتشهد مقامي واشهد لك يا ولي الله بالبلاغ والاداء يا مولاي يا حجة الله يا
امين الله ان بيني وبين الله تعالى ذنوبا قد اثقلت ظهري ومنعتني من الرقاد وذكرها يقلقل
احشائي وقد هربت منها الى الله واليك فبحق من ائتمنك على سره واسترعاك امر خلقه
وقرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته كن لي شفيعا ومن النار مجيرا وعلى الدهر ظهيرا
پس باز تکیه میکنی بر قبر و میبوسی و میگوئی يا ولي الله يا حجة الله يا باب الله انا زائرك اللائذ
بقبرك النازل بفنائك المنيخ رحله في جوارك اسألك ان تشفع لي الى الله في قضاء حاجتي
ونجح طلبتي للدنيا والآخرة فان لك عند الله الجاه العظيم والشفاعة المقبولة فاجعلني
يا مولاي من همك وادخلني في حزبك والسلام عليك وعلى ولديك الحسن والحسين والائمة
الطاهرين من ذريتك ورحمة الله وبركاته پس شش رکعت نماز میکنی و دو رکعت را هدیه
میکنی برای حضرت امیر المؤمنین ع و دو رکعت را برای آدم ع و دو رکعت را برای نوح علیه السلم
مولف گوید که این زیارت بهترین زیارات آنحضرت است و بسندهای معتبر در کتب معتبره
مذکور است و ظاهر بعضی از روایات آنست که خصوصیت باین روز ندارد و در هر وقت
زیارت را بعمل آورند خوبست پس اگر در غیر روز مولد نیز مانند روز مبعث و سایر اوقاتی که
زیارت مخصوص در آنها وارد نشده این زیارت را بخوانند نیکوست **باب دهم در ماه
ربیع الآخر** روز چهارم این ماه بر قول شیخ شهید و هشتم این ماه بر قول شیخ طبرسی و دهم
این ماه بر قول مشهور حضرت امام حسن عسکری ع متولد شده و شیخ مفید رضی الله عنه
گفته که مستحب است روزه این روز **باب یازدهم در ماه جمادی الاول** و این دو ماه را جمادی
برای این می نامند که در وقت تسمیه در فصل شتا و زمستان اتفاق افتاده بود و از شدت
برد آبها منجمد شده و روز پانزدهم این ماه بر قول بعضی حضرت امام زین العابدین ص

متولد شد و شیخ مفید علیه الرحمه گفته که مستحب است در این روز روزه داشتن و
تطوع بخیرات نمودن و درین روز نصر من الله و فتح بصره واقع شد **باب دوازدهم در**
ماه جمادی الاخر در روز سیم این ماه حضرت فاطمه زهرا از دنیا رحلت نموده و بعضی
پانزدهم این ماه را مولد حضرت امام زین العابدین گفته اند و در شب نوزدهم این ماه امنه
بحضرت رسالت حامله شد و در روز بیستم این ماه حضرت فاطمه متولد شده و در بیست
و ششم این ماه بنا بر قول کلینی حضرت امام علی نقی از دنیا رحلت کرده **خاتمه** در بیان فضیلت
و شرافت روز نوروز و آداب و اعمال آن بدانکه روز نوروز روزیست جلیل القدر و شرافت
بسیار دارد شیخ جلیل ابن فهد قدس الله روحه در کتاب مهذب از سید علامه بهاء الدین علی
بن عبد الحمید نسابه روایت کرده که او را سند متصل کردانید بمعلی بن خنیس از حضرت امام
بحق ناطق جعفر بن محمد الصادق که فرمود که روز نوروز آن روزیست که جناب مقدس حضرت
رسالت صلی الله علیه و آله گرفت عهد خلافت را در غدیر خم از مردم برای حضرت امیر المومنین
پس همگی مردم اقرار کردند از برای آنحضرت بولایت پس خوشحال کسی که ثابت قدم ماند بر آن
و بدحال کسی که شکست آن پیمان را و روز نیز روزیست که حضرت سید المرسلین فرستاد
حضرت امیر المومنین را بسوی وادی جنیان پس آنحضرت از ایشان عهدها و پیمانها گرفت
و روز نیز روزیست که ظفر و نصرت یافت امیر مومنان بر اهل نهروان و ذو الثدیه را که
اکابر خوارج بود در این روز بقتل رسانید و روز نیز روزیست که ظاهر خواهد شد
قایم ما اهل بیت یعنی حضرت صاحب الزمان و در این روز خداوند عالمیان آنحضرت را بر
دجال ظفر خواهد بخشید پس آنحضرت آن ملعون را در کناسه کوفه مصلوب خواهد ساخت
و بدرستی که هیچ روز نوروزی داخل نمیشود مگر آنکه ما در آن روز توقع فرج داریم و انتظار
فرج می بریم زیرا که این روز از ایام ما است و بما منسوبست و اهل فرس این روز را محافظت نموده
اند و شما ضایع کرده اید و بدرستی که پیغمبری از پیغمبران بنی اسرائیل از خداوند عالمیان سوال
نمود که زنده کرداند گروهی را که از دیار خود بیرون رفته بودند از جهت حذر کردن از موت
و آن گروه چندین هزار کس بودند و حق تعالی همگی ایشان را هلاک کردانیده بود پس چون

آن پیغمبر احیاء آن گروه را از حق تعالی سوال نمود وحی باو رسید که آب برایشان بریز پس بمقتضای
وحی الهی در این روز آب بر استخوانهای پوسیده آن قوم پاشید پس بقدرت بالغه خداوند
عالمیان همگی آن قوم زنده کردیدند و آن قوم سی هزار کس بودند پس باین سبب کردید آب ریختن
در روز نوروز سنت شایعی که سبب آن را نمیدانستند مگر راسخون در علم یعنی اهل بیت رسالت
صلوات الله علیهم اجمعین و روز نوروز اول روزیست از سال فرس گفت معلی راوی این حدیث
که آنحضرت این حدیث شریف را بر من املا فرمود و من از املاء آنحضرت نوشتم **و ایضا**
بسند سابق از معلی روایت کرده که گفت داخل شدم بر حضرت ابی عبد الله جعفر بن محمد
الصادق در بامداد روز نوروز پس آنحضرت فرمود که ای معلا آیا این روز را میشناسی
و شرفش را میدانی گفتم نه ولیکن همین میدانم که عجم تعظیم این روز را بجا می آورند و این
روز را بر خود مبارک میدانند فرمود که بحق همین بیت که میگویی سوگند بآن خانه عتیق
که حق تعالی آنرا در بطن مکه قرار داده که نیست شرافت این روز مگر برای امر قدیمی که بیان
میکنم برای تو تا آنرا بدانی گفتم بدرستی که دانستن این معنی را و شنیدن آنرا از تو محبوب
تر است بسوی من از آنکه حق تعالی زنده کرداند مردگان مرا و بمیراند و هلاک کرداند دشمنان
مرا پس فرمود که یا معلی روز نوروز روزیست که حق تعالی در آن روز از بندگان خود
میثاق و پیمان گرفت که عبادت و بندگی کنند او را و برای او شریک قرار ندهند و آنکه ایمان
می آورند به پیغمبران او و حجتهای او و ایمان می آورند بامامان و اوصیاء پیغمبران و پیغمبر آخر
الزمان و روز نوروز اول روزیست که طلوع کرد در آن آفتاب و شروع بوزیدن کرد بادهای
لواقح که درختان از آنها بارآور میکردند و در این روز آفریده شد گلها و شکوفهها و گیاههای
خرم که در زمین میباشد و روز نوروز روزیست که کشتی نوح در این روز بر جودی قرار گرفت
و روز نوروز روزیست که زنده کرد حق تعالی در این روز آن گروهی را که حق تعالی حکایت از
ایشان کرده که أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ
مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ و روز نوروز روزیست که در این روز جبرئیل بحضرت رسالت نازل
شد و آنحضرت برسالت مبعوث گشت و روز نوروز روزیست که در این روز حضرت

ابرهیم بتها را درهم شکست و روز نوروز روزیست که حضرت رسول صلعم امیرالمومنین ع
را بر دوش مبارک خود جای داد تا بتها از بام کعبه و اطراف کعبه در انداخت و برطرف
ساخت مؤلف گوید که حدیث دویم را ابن فهد علیه الرحمه تا اینجا ایراد نموده و در بعضی
از احادیث وارد شده که بیعت دویم با حضرت امیرالمومنین ع بعد از قتل عثمن در روز
نوروز واقع شد و این فضیلت نیز علاوه فضایل دیگر این روز گردیده و شیخ طوسی علیه
الرحمه گفته که روایت کرده معلی بن خنیس از حضرت امام جعفر صادق ع که فرمود که هرگاه
روز نوروز شود پس غسل کن و پاکیزه ترین جامهای خود را بپوش و بهترین بویهای خوش را
بکار بر و باید که در این روز روزه باشی پس چون نماز ظهر و عصر را بجای آوری پس چهار
رکعت نماز میگذاری و میخوانی در رکعت اول حمد را یکنوبت و سوره انا انزلناه فی لیلة
القدر ده نوبت و در رکعت دویم حمد یکنوبت و سوره قل یا ایها الکافرون ده نوبت و در
رکعت سیم حمد یکنوبت و سوره قل هو الله احد ده نوبت و در رکعت چهارم حمد یکنوبت
و معوذتین ده نوبت و چون فارغ شدی از رکعات نماز سجده شکر میکنی و در سجده و بعد
این دعا را میخوانی بدرستیکه چون این عمل را بجای آوری حق تعالی گناهان پنجاه ساله ترا
بیامرزد و دعا اینست اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ وَعَلٰی جَمیعِ
اَنْبِیائِكَ وَرُسُلِكَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِكَ وَبارِكْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكاتِكَ وَصَلِّ عَلٰی اَرْواحِهِمْ
وَاَجْسادِهِمْ اَللّٰهُمَّ بارِكْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبارِكْ لَنا فی یَوْمِنا هٰذَا الَّذی فَضَّلْتَهُ وَ
كَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بارِكْ لَنا فیما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ حَتّٰی لا اَشْكُرَ اَحَداً
غَیْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَللّٰهُمَّ ما غابَ عَنّی فَلا یَغیبَنَّ عَنّی عَوْنُكَ
وَحِفْظُكَ وَما فَقَدْتُ مِنْ شَیْءٍ فَلا تُفْقِدْنی عَوْنَكَ عَلَیْهِ حَتّٰی لا اَتَكَلَّفَ ما لا اَحْتاجُ اِلَیْهِ
یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ و بسیار میگوئی یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ مؤلف گوید که اعمال دیگر
از برای روز نوروز مشهور شده و چون سند معتبری برای آن اعمال بنظر نرسید لهذا آنها را
ایراد نکردیم و بدانکه در تعیین روز نوروز روز نزول آفتاب ببرج حمل و بعضی گفته اند که
اول سال فرس است و آن روزیست که آفتاب نزول میکند در برج جدی و بعضی گفته اند که

روز

روز هفدهم است از کانون اول و آن روزیست که آفتاب نزول کرده باشد در برج جدی
و روز پیش از آن و ابن ادریس علیه الرحمه گفته که روز دهم ایار است و در این دو حدیث شریف
که مذکور شد بعضی از شواهد بر این معنی هست و چون اشتباهی درین باب هست اگر چه تاریخ
در تحویل حمل که موافق مشهور و معمول به درین وان روز نوروز است این نماز را بقصد قربت
بجا آورند که اگر واقعا نوروز باشد فبها و الا نماز سنتی که در سایر اوقات سنت بجا آورده
باشند احوط است و باید دانست که مشهور میان منجمان آنست که اگر تحویل پیش از زوال واقع
شود آن روز نوروز است و اگر بعد از زوال واقع شود روز دیگر روز نوروز است والله تعالی
یعلم باینجا ختم میکنم این کتاب را و مستدعی و ملتمس از برادران ایمانی و دوستان روحانی
که توفیق این عمل بمضامین این کتاب بیابند و بوسیله آن رستگار گردند آنکه از خداوند عالمیان
مرحمت و غفران و عفو از گناهان برای این غریق بحر عصیان طلب نمایند شاید که خداوند
رحیم رحمن از زلات سیئات این کثیر الذنب و الخسران درگذرد و عفو کند انه غفور کریم قد
وقع الفراغ من تالیف هذا الکتاب لمؤلفه الفقیر الی رحمة ربه الغنی محمد صالح الحسینی فی
خامس شهر ذی حجة الحرام من شهور ثمان و ثمانین و الف من الهجرة النبویة و الحمد لله رب
العالمین و صلی الله علیه و آله و علی عترته الاقدمین و لعنة الله علی اعدائهم ابد الابدین

قد اتفق الفراغ من تحریر هذا الکتاب الموسوم بذریعة النجاح بقلم العبد
الحقیر کثیر الزلل و التقصیر محمد علی غفر الله له ضحوة یوم الاحد
الثامن و العشرین من شهر شوال المکرم من شهور سنة ثلاث
و ثمانین و مائة بعد الالف من الهجرة النبویة المصطفویة
صلوات الله و سلامه علیه و علی آله
الطیبین الطاهرین

